

סדר
זמירות
לשבת
ויום טוב

נוסח ראדשיץ

ד"ר ע"ר

ישיבת תורת אמת ראדשיץ

כסליו תשע"ז לפ"ק

© Copyright '16
כל הזכויות שמורות
אסור להעתיק אפילו חלק ממנו בלי רשות

נסדר ונדפס ע"י:

ישר גראפיקס
347.528.6918

סדר הדלקת נרות

לשבת:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל שַׁבָּת:

ליום טוב:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר (לשבת של שַׁבָּת ו) שֶׁל
יוֹם טוֹב:

ליום הכפורים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר (לשבת של שַׁבָּת ו) שֶׁל
יוֹם הַכַּפּוּרִים:

ליום ט' (חוץ לז' וחי' של פסח):

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ הָעוֹלָם שֶׁחֲחִינוּ
וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזִמְנֵי תְּהִיָּה:

תפלה לאשה אחר הדלקת הנרות:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִבְנֶה בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ. וְשֵׁם גַּעֲבֹדְךָ
בִּירְאָה פִּימִי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדֻמוֹנוֹת. וְעֲרַכָּה לִיהוָה מְנַחַת
יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם פִּימִי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדֻמוֹנוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי. שְׁתַּחֲוֶינָה אוֹתִי
(וְאֵת אִישִׁי וְאֵת בְּנֵי וְאֵת אָבִי וְאֵת אִמִּי) וְאֵת כָּל קְרוֹבֵי.
וְתִתֵּן לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל חַיִּים טוֹבִים וְאַרְפִּים. וְתִזְכְּרֵנוּ בְּזִכְרוֹן
טוֹבָה וּבְרָכָה. וְתִפְקְדֵנוּ בְּפִקְדֹת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים וְתִבְרַכְנוּ
בְּרָכוֹת גְּדוֹלוֹת. וְתִשְׁלֹם בְּתִיגוֹ. וְתִשְׁכַּן שְׂכִינְתְּךָ בֵּינֵינוּ. וְזַכֵּנוּ
לְגִידֵל בָּנִים וּבָנֵי בָנִים חֲכָמִים וְנְבוֹנִים. אוֹהֲבֵי יְהוָה. יְרֵאֵי
אֱלֹהִים. אֲנָשֵׁי אֱמֶת. זָרַע קִדְשׁ, בְּיַי דְּבָקִים וּמְאִירִים אֵת
הָעוֹלָם בְּתוֹרָה וּבְמַעֲשֵׂים טוֹבִים וּבְכָל מְלָאכֶת עֲבוֹדַת
הַבּוֹרָא. אָנָּה שָׁמַע אֵת תְּחִנָּתִי בְּעַת הַזֹּאת. בְּזִכּוֹת שְׂרָה
וְרִבְקָה וְרַחֵל וְלֵאָה אֲמוֹתֵינוּ. וְהָאֵר גִּרְנוּ שְׁלֵא יִכְבֶּה לְעוֹלָם
וְעַד וְהָאֵר פְּנִיד וְנִשְׁעָה. אָמֵן.

סדר ליל שבת קודש

שַׁבַּת קוֹדֵשׁ שַׁבַּת שְׁלוֹם וּמְבוֹרָה, הַיְיִלִּיגֶעַר שַׁבַּת ג"פ

שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם. מִלְּאֲבֵי הַשְּׁלוֹם. מִלְּאֲבֵי
הַשָּׂרֵת. מִלְּאֲבֵי עֲלִיּוֹן. מִמְּלֶךְ מַלְכֵי

הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. ג"פ

בּוֹאֲכֶם לְשֵׁלוֹם. מִלְּאֲבֵי הַשְּׁלוֹם. מִלְּאֲבֵי
הַשָּׂרֵת מִלְּאֲבֵי עֲלִיּוֹן. מִמְּלֶךְ מַלְכֵי

הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. ג"פ

בְּרַבּוֹנֵי לְחַיִּים מְזֻבִּים וְלְשֵׁלוֹם. מִלְּאֲבֵי
הַשְּׁלוֹם. מִלְּאֲבֵי הַשָּׂרֵת מִלְּאֲבֵי עֲלִיּוֹן.

מִמְּלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. ג"פ

(שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם. מִלְּאֲבֵי הַשְּׁלוֹם. מִלְּאֲבֵי הַשָּׂרֵת. מִלְּאֲבֵי
עֲלִיּוֹן. מִמְּלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

פ"א בלחש

בְּצֵאתְכֶם וּבּוֹאֲכֶם לְשֵׁלוֹם. מִלְּאֲבֵי הַשְּׁלוֹם. מִלְּאֲבֵי
הַשָּׂרֵת מִלְּאֲבֵי עֲלִיּוֹן. מִמְּלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. פ"א בלחש

פי מלאכיו יצוה לך. לשמרך בכל הרכיב:
יהיה ישמר צאתך ובואך. מעתה ועד עולם:

רפון כל העולמים. אדון כל הנשמות. אדון השלום. מלך
אביר. מלך ברוך. מלך גדול. מלך דובר שלום.
מלך הדור. מלך ותיק. מלך זך. מלך חי העולמים. מלך
טוב ומטיב. מלך יחיד ומיוחד. מלך כביר. מלך לובש
רחמים. מלך מלכי המלכים. מלך גשנב. מלך סומך
נופלים. מלך עושה מעשה בראשית. מלך פודה ומציל.
מלך צח ואדום. מלך קדוש. מלך רם וגשוא. מלך שומע
תפלה. מלך תמים ורכב:

מודה אני לפניך. יהוה אלהי ואלהי אבותי. על כל החסד
אשר עשית עמדי. ואת אשר אתה עתיד לעשות
עמי. ועם כל בני ביתי. ועם כל בריותי בני בריתי.
וברוכים הם מלאכיה הקדושים והטהורים. שעשים רצונך.
אדון השלום. מלך שהשלום שלו. ברכני בשלום. ותפקוד
אותי. ואת כל בני ביתי. ואת כל עמך בית ישראל. לחיים
טובים ולשלום: מלך עליון על כל צבא מרום. יוצרנו יוצר
כל מעשה בראשית. אחלה פניך המאירים. שתזכה אותי
ואת כל בני ביתי. למצא חן ושכל טוב בעיניך. ובעיני
כל בני אדם. ובעיני כל רואינו לעבודתך. ונפנו לקבל
שבתות. מתוך רב שמחה. ומתוך עשר וכבוד. ומתוך
מעוט עונות. והסר ממני ומכל בני ביתי. ומכל עמך בית
ישראל. כל מיני חלי. וכל מיני מדות. וכל מיני דלות
ועניות ואביזנות ושפלות. ותן בנו יצר טוב. לעבדך באמת
ויבראה ובאהבה ובשמחה. ונהיה מכבדים בעיניך. ובעיני

כל רואינו. כי אתה הוא מלך הכבוד. כי לך נאה. כי לך
 יאה: אָנָּא מְלָךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים. צוּה לְמַלְאָכֶיךָ מְלַאכֵי הַשְּׂרָת
 מְשָׁרְתֵי עֲלוּיָן. שְׂיַפְקֻדוּנֵי בְּרַחֲמִים. וּיְבָרְכּוּנִי בְּבֹאֵם לְבֵיתִי
 בְּיוֹם קִדְשֵׁנוּ. כִּי הִדְלַקְתִּי גִירוֹתַי. וְהִצַּעְתִּי מִפְּתֵי. וְהִחַלְפְּתִי
 שְׂמֵלוֹתַי. לְכַבֹּד יוֹם הַשַּׁבָּת קוֹדֵשׁ. וּבֵאתִי לְבֵיתְךָ. לְהַפִּיל
 תַּחֲנֻתִי לְפָנֶיךָ. שְׁתַּעֲבִיר אֲנַחְתִּי. וְהַעִיד אֲשֶׁר בְּרֵאתָ בְּשֵׁשֶׁה
 יָמִים כָּל הַיְצוֹר. וְאַשְׁנֶה וְאַשְׁלֵשׁ עוֹד לְהַעִיד עַל כּוֹסֵי בְּתוּךָ
 שְׂמַחְתִּי. כַּאֲשֶׁר צְוִיתָנִי לְזַכְּרוֹ. לְהַתְעַנֵּג בֵּיתְךָ גְּשַׁמְתִּי אֲשֶׁר
 נָתַתָּ בִּי: כּוּ אֲשַׁבּוֹת כַּאֲשֶׁר צְוִיתָנִי לְשִׁרְתְּךָ וְכֵן אֲגִיד גְּדֻלַּתְךָ
 בְּרַנָּה. וְשׁוֹיִתִּי יְהוּה לְקִרְאָתִי. שְׁתַּרְחֲמֵנִי עוֹד בְּגִלוֹתַי לְגַאֲלָנִי.
 וְלַעֲזוֹר לְבִי לְאַהֲבֶתְךָ וּלְיִרְאָתְךָ וְאִז אֲשַׁמּוֹר לְפַקְדֶיךָ וְחַקֶיךָ
 בְּלִי עֶצֶב. וְאַתְּפִיל כַּדָּת כְּרֵאוֹי וּכְנֻכּוֹן. מְלַאכֵי הַשְּׁלוֹם.
 בּוֹאֲכֶם לְשָׁלוֹם. בְּרַכּוּנֵי לְחַיִּים טוֹבִים לְשָׁלוֹם. וְאַמְרוּ בְּרוּךְ
 לְשַׁלְּחָנִי הָעֶרְוָה. וּבּוֹאֲכֶם לְשָׁלוֹם. מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. אָמֵן
 סְלָה:

אַשְׁתַּ חֵיל מִי יִמְצֵא. וְרַחֵק מִפְּנִינִים מְכַרְהָ: בְּטַח
 בָּהּ לֵב בַּעֲלָהּ. וְשָׁלַל לֹא יַחֲסֹר: גְּמַלְתָּהּ
 טוֹב וְלֹא רָע. כֹּל יְמֵי חַיֶּיהָ: דְּרִשָּׁה צָמֹר וּפְשָׁתִים.
 וַתַּעַשׂ בַּחֲפִז בַּפִּיָּה: הִיְתָה כְּאֵינִיּוֹת סוֹחֵר. מִמְּרַחֵק
 תָּבִיא לְחֻמָּה: וַתִּקַּם בְּעוֹד לַיְלָה. וַתִּתֵּן מָרָף
 לְבֵיתָהּ. וְחַק לְגַעֲרַתֶּיהָ: זְמַמָּה שְׂדֵה וַתִּקְחָהּ. מִפְּרִי
 כַּפִּיָּה גִטְעָה כָּרֶם: חֲגָרָה בְּעוֹז מְתַנֶּיָּה. וַתֵּאֱמַן
 זְרַעְתֶּיהָ: מַעֲמָה כִּי טוֹב סַחֲרָה. לֹא יִכְבֶּה בְּלִילָה

נְרָה: יְדִיהָ שְׁלָחָה בְּפִישׁוֹר. וּכְפִיהָ תִמְכוּ פְלֹדָ:
 בְּפִיהָ פָּרְשָׁה לְעֵנִי. וַיְדִיהָ שְׁלָחָה לְאַבְיוֹן: לֹא תִירָא
 לְבֵיתָהּ מִשְׁלֹג. כִּי כָל בֵּיתָהּ לִבְשׁ שָׁנִים: מִרְבָּדִים
 עָשְׂתָה לָּהּ. יֵשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁה: נוֹדַע בְּשָׁעָרִים
 בַּעֲלָהּ. בְּשִׁבְתּוֹ עִם זְקֵנֵי אֶרֶץ: סָדִין עָשְׂתָה
 וְתִמְכָּר. וְחִגּוֹר נִתְּנָה לְפִנְעֵנִי: עוֹז וְהִדָּר לְבוּשָׁה.
 וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן: פִּיהָ פָּתְחָה בְּחֻכְמָה. וְתוֹרַת
 חֶסֶד עַל לְשׁוֹנָה: צוֹפִיהָ הֵלִיכוֹת בֵּיתָהּ. וְלֶחֶם
 עֲצָלוֹת לֹא תֹאכַל: קָמוּ בְנֵיהָ וַיֵּאשְׁרוּהָ. בַּעֲלָהּ
 וַיְהַלְלָהּ: רַבּוֹת בְּנוֹת עָשׂוּ חֵיל. וְאַתְּ עָלִית עַל
 פְּלָנָה: שָׁקַר הַחַן וְהֵבֵל הַיָּפִי. אִשָּׁה יִרְאֵת יֵהוּהָ
 הִיא תִתְהַלֵּל: תִּנּוּ לָהּ מִפְּרֵי יְדִיהָ. וַיְהַלְלוּהָ
 בְּשָׁעָרִים מַעֲשִׂיהָ:

נוהגים לומר מאמר זה מהזוהר המסוגל לנשמה המדבר מכבוד סעודה זו:

זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ. רַבִּי יִצְחָק אָמַר, פְּתִיב וַיְבָרֵךְ
 אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי, וּכְתִיב בְּמִן שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקַמְּהוּ
 וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת לֹא יִהְיֶה בוֹ. בִּיּוֹן דְּלֹא מִשְׁתַּכַּח בֵּיהּ מְזוּנֵי,
 מַה בְּרַכְתָּא אֲשַׁתְּכַח בֵּיהּ: אֵלֶּא הֵכִי תֵאנָא, פֶּל בְּרַכְּאֵן דְּלַעֲלֵא
 וְתֵתָא, בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה תְּלִינֵן. וְתֵאנָא, אֲמַאי לֹא אֲשַׁתְּכַח מְנָא
 בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה, מִשׁוּם דְּהֵוּא יוֹמָא, מִתְּבְּרַכְּאֵן מִיּוֹהֵי פֶל שִׁתָּא
 יוֹמִין עֲלֵאִין, וְכֶל חַד וְחַד יְהִיב מְזוּנֵיהָ לְתֵתָא, פֶּל חַד בְּיוֹמוֹי,
 מַהֵהִיא בְּרַכָּה דְּמִתְּבְּרַכְּאֵן בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה:

בְּגִין כֵּן, מֵאֵן דְּאִיהוּ בְּדִרְגָא דְמְהִימְנוּתָא, בְּעֵי לְסִדְרָא פְתוּרָא, וְלֹא תִקְנָא סְעוּדָתָא בְּלֵילָא דְשַׁבְּתָא, בְּגִין דִּיתְבָּרַךְ פְּתוּרִיהּ, כֹּל אֵינּוֹן שִׁיתָא יוֹמִין, דְּהָא בְּהָהוּא זְמַנָּא, אֹדְמֵן בְּרָכָה, לְאִתְבְּרָכָא כֹּל שִׁיתָא יוֹמִין דְשַׁבְּתָא, וּבְרַכְתָּא לָא אֲשַׁתְּכַח בְּפְתוּרָא רִיקְנִיא. וְעַל כֵּן, בְּעֵי לְסִדְרָא פְתוּרִיהּ בְּלֵילָא דְשַׁבְּתָא, בְּנַחְמֵי וּבְמוֹזְנֵי:

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, אֲפִילוּ בְיוֹמָא דְשַׁבְּתָא נְמוּ. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, בְּעֵי לְאִתְעַנְגָא בְּהַאי יוֹמָא, וְלְמִיכַל תְּלַת סְעוּדוֹתֵי בְּשַׁבְּתָא, בְּגִין דִּישְׁתַּכַּח שְׁבַעָא וְעוֹנָא בְּהַאי יוֹמָא בְּעַלְמָא:

רַבִּי אָבָא אָמַר, לְאֹדוּגָא בְּאֵינּוֹן יוֹמִין דְלַעֲיִלָא, דְמִתְבְּרַכָּאן מְהַאי יוֹמָא. וְהַאי יוֹמָא, מְלִיא רִישֵׁיהּ דְעוּר אַנְפִּין, מְטַלָּא דְנַחֲתֵי מְעַתִּיקָא קַדִּישָׁא סְתִימָא דְכֹלָא, וְאֲטִייל לְחַקְלָא דְתַפּוּחִין קַדִּישִׁין, תְּלַת זְמַנֵּי מִכַּד עָיִל שַׁבְּתָא, דִּיתְבְּרַכּוּן כְּלָהוּ כְּחָדָא: וְעַל דָּא בְּעֵי בַר נֶשֶׁךְ, לְאִתְעַנְגָא תְּלַת זְמַנֵּין אַלְפִין, דְּהָא בְּהַא תְּלִיא מְהִימְנוּתָא דְלַעֲיִלָא, בְּעַתִּיקָא קַדִּישָׁא, וּבְעוּר אַפִּין, וּבְחַקְלָא דְתַפּוּחִין. וּבְעֵי בַר נֶשֶׁךְ לְאִתְעַנְגָא בְּהוּ, וְלְמַחְדֵי בְּהוּ. וּמֵאֵן דְּגַרַע סְעוּדָתָא מְנַיְהוּ, אַחֲזֵי פְגִימוּתָא לַעֲיִלָא וְעוֹנְשֵׁיהּ דְּהָהוּא בַר נֶשֶׁךְ סָגִי: בְּגִינֵי כֵּן, בְּעֵי לְסִדְרָא פְתוּרִיהּ, תְּלַת זְמַנֵּי, מִכַּד עָיִל שַׁבְּתָא, וְלָא יִשְׁתַּכַּח פְּתוּרִיהּ רִיקְנִיא, וְתִשְׁרֵי בְּרַכְתָּא עֲלֵיהּ, כֹּל שְׂאָר יוֹמֵי דְשַׁבְּתָא. וּבְהַאי מְלָה, אַחֲזֵי וְתִלֵי מְהִימְנוּתָא לַעֲיִלָא:

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, הַאי מֵאֵן דְּאֲשֻׁלִּים תְּלַת סְעוּדוֹתֵי בְּשַׁבְּתָא, קָלָא נְפִיק וּמְכֻרָא עֲלֵיהּ, אִזְ תְּתַעַנְג עַל יְיָ, דָּא סְעוּדָתָא חָדָא, לְקַבֵּל עַתִּיקָא קַדִּישָׁא דְכָל קַדִּישִׁין. וְהַרְפַּכְתִּיד עַל בְּמַתֵּי אַרְגָּן, דָּא סְעוּדָתָא תְּנַיִנָא, לְקַבֵּל חַקְלָא דְתַפּוּחִין קַדִּישִׁין. וְהַאכְלַתִּיד נַחֲלַת יַעֲקֹב אַבִּיד, דָּא הוּא שְׁלִימוּ דְאֲשֻׁלִּים בְּעוּר אַפִּין: וְלְקַבְּלֵיהוּ בְּעֵי לְאֲשַׁמָּא סְעוּדָתֵיהּ, וּבְעֵי לְאִתְעַנְגָא בְּכָלְהוּ סְעוּדוֹתֵי, וְלְמַחְדֵי בְּכָל חַד וְחַד מְנַיְהוּ, מִשּׁוּם דְּאִיהוּ מְהִימְנוּתָא

שְׁלִימָתָא. וּבְגִין כֵּד, שִׁבְתָּא אֲתִיקָר, מִכָּל שְׂאָר זְמַנִּין וְחַגִּין, מְשׁוּם
 דְּכֵלְא בִּיה אֲשֵׁתְכַח, וְלֹא אֲשֵׁתְכַח הָכִי בְּכֵלְהוּ זְמַנִּין וְחַגִּין. אָמַר
 רַבִּי חֲזִיא, בְּגִין כֵּד, מְשׁוּם דְּאֲשֵׁתְכַח כֵּלָּא בִּיה, אִידְכֵּר תַּלְת
 זְמַנִּין. דְּכַתִּיב, וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי. וַיִּשְׁבּוּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי.
 וַיְבָרַךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי:

רַבִּי אָבָא, (ג"א רב המנונא סבא) כֵּד הוּה יְתִיב בְּסַעוּדָתָא
 דְּשִׁבְתָּא, הוּי חֲדֵי, בְּכָל חַד וְחַד, וְהוּה אָמַר, דָּא הוּא
 סַעוּדָתָא קַדִּישָׁא, דַּעֲתִיקָא קַדִּישָׁא סְתִימָא דְּכֵלְא. בְּסַעוּדָתָא אַחְרָא
 הוּה אָמַר, דָּא הוּא סַעוּדָתָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא. וְכֵן בְּכֵלְהוּ
 סַעוּדָתֵי, וְהוּה חֲדֵי בְּכָל חַד וְחַד. כֵּד הוּה אֲשֵׁלִים סַעוּדָתֵי, אָמַר
 אֲשֵׁלִימו סַעוּדָתֵי דְּמַהִימְנוּתָא:

רַבִּי שְׁמַעוֹן, כֵּד הוּה אֲתֵי לְסַעוּדָתָא, הוּה אָמַר הָכִי, אֲתִקִּינו
 סַעוּדָתָא דְּמַהִימְנוּתָא עֲלָאָה, אֲתִקִּינו סַעוּדָתָא דְּמַלְכָּא, וְהוּה
 יְתִיב וְחֲדֵי. כֵּד אֲשֵׁלִים סַעוּדָתָא תְּלִיתָאָה, הוּוּ מְכַרְזוּ עֲלֵיה, אִזו
 תַּתְּעַנְג עַל יי וְהִרְפַּבְתִּיד עַל כְּמַתִּי אֶרֶץ וְהִאכְלִיתִיד נַחֲלַת יַעֲקֹב
 אַבְדִּי:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לְאַבּוּי, אֵלִין סַעוּדָתֵי הִיד מְתַתְּקִין. אָמַר לֵיה,
 לֵיָּלִיא דְּשִׁבְתָּא, כְּתִיב, וְהִרְפַּבְתִּיד עַל כְּמַתִּי אֶרֶץ. בִּיה
 בְּלֵיָּלִיא, מְתַפְּרָכָא מְטְרוּנִיתָא, וְכֵלְהוּ חֲקַל תַּפּוּחִין, וּמְתַפְּרָכָא
 פְּתוּרִיה דְּכַר נֶשׁ, וְנִשְׁמָתָא אֲתוּסְפַת, וְהוּוּא לֵיָּלִיא, חֲדוּה
 דְּמְטְרוּנִיתָא הוּי. וּבְעֵי כַּר נֶשׁ לְמַחֲדֵי בְּחֲדוּוּתָא, וְלַמִּכָּל סַעוּדָתָא
 דְּמְטְרוּנִיתָא:

וְהַגִּים לְהַרְיַח בְּשָׁמַיִם הַמְסוּגֵל לְנִשְׁמָה יִתְרַח:

כְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם. בּוֹרָא מִיַּי
 בְּשָׁמַיִם:

אֶתְקִינֵנו סְעוּדָתָא דְמַהִימְנוּתָא שְׁלַמְתָּא חֲדוּתָא
 דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא: אֶתְקִינֵנו סְעוּדָתָא דְּמַלְכָּא.
 דָּא הוּא סְעוּדָתָא דְּחַקְל תְּפוּחִין קַדִּישִׁין. וְעַתִּיקָא
 קַדִּישָׁא. וְזַעִיר אַנְפִּין קַדִּישִׁין. אַתְּוּן לְסַעְדָּא בְּהַדְּרָה:

א זמור בשבחיך. למיעל גו ק ריבו שושבינין. עבדו
 פתחין. דבחקל תפוחין. תקונין. לאפשא זנין. וננין
 דאינון קדישין: עם רחשין:

ג זמין לה השתא. בפתורא ל מעבד נשמתין. ורוחין
 חדתא. ובמנרתא טבתא. חדתין. בתרתין ובתלתין.
 דנהרא על רישין: ובתלתא שבשין:

ד מינא ושמאלא. וביניהו ו עטורין שבועין לה. ומלכא
 כלה. בקשומין אזלא. ומאנין דלעלא. דיתעטר כלא.
 ולבושין: בקודש קדישין:

ה חבק לה בעלה. ובסודא ד שימין וסתימין. בגו כל
 דילה. דעביד ניהא לה. עלמין. ברם עתיק יומין.
 יהא פתיש פתישין: הלא בפתיש פתישין:

ו וחיין אף עקתיין. בטליון י הא רעוא קמה. דישרי
 ושביתין. ברם אנפין חדתין. (בחדש תשרי דתשרי) על
 ורוחין עם נפשין: עמה. דיתענג לשמה.
 במתיקין ודובשין:

ז רו סגי ייתי. ועל חדא תרתי. א סדר לדרומא. מנרתא
 נהורא לה ימטי. וברכאן דסתומא. ושלחן עם נהמא.
 דנפישין: בצפונא ארשין:

בַּחֲמֵרָא גו כֶּסֶף. וּמְדַאנִי שְׁבִיתִין וְשִׁבְיָקִין. מְסַאֲבִין
אֶפְסָא. לְאָרוּם וְאָרוּסָה. דְּרַחֲיָקִין. חֲבִילִין דְּמַעֲיָקִין.
לְהַתְקַפָּא חֲלָשִׁין: וְכֹל זֵינֵי חֲבוּשִׁין:

גַּ עֲבַד לְהוּן בְּתָרִין. בְּמַלִּין שְׁכִינְתָא תַתְעַפֵּר. בְּשִׁית
יְקִירִין. בְּשַׁבְעִין עֲטוּרִין. דְּעַל גַּהֲמֵי לְסַטְרָא. בְּוִוִין תַתְקַפֵּר.
גַּבֵי חֲמֵשִׁין: וְזֵינֵין דְּכִנְיִשִׁין:

וְיִהְיֶה רַעוּא מִן קָדָם עֲתִיקָא קְדִישָׁא דְכָל קְדִישִׁין. טְמִירָא
דְכָל טְמִירִין סְתִימָא דְכָלָא דִיתְמַשְׁדַּךְ מְלָא עֲלָאָה
מִיגָה לְמַלְיָא רִישִׁיה דְזַעִיר אַנְפִין וְגַהֲטִיל לְחַקְרָא תְפּוּחִין
קְדִישִׁין בְּגַהֲרִין דְאַנְפִין בְּרַעוּא וּבְחֲדוּתָא דְכָלָא וְיִתְמַשְׁדַּךְ
מִן קָדָם עֲתִיקָא קְדִישָׁא דְכָל קְדִישִׁין טְמִירָא דְכָל טְמִירִין
סְתִימָא דְכָלָא רַעוּתָא וְרַחֲמֵי חֲנָא וְחֲסֵדָא בְּגַהֲרִין עֲלָאָה
בְּרַעוּתָא וְחֲדוּתָא עֲרִי וְעַר כָּל בְּנֵי בֵיתִי וְעַר כָּל הַנְּגֻלִים
אֲרִי וְעַר כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲמִיה וְיִפְרְקִינָא מִכָּל עֲקֻתִין
בִּישִׁין דִּיתוּן לְעַלְמָא וְיִזְמִין וְיִתִּיבֵב לְנָא מְזוּנָא וּפְרַנְסָתָא
טְבַתָּא בְּרִי צְרָה וְעַקְתָּא מְמוּזָּא דְכָל מְזוּנָא בֵּיה תְלִיָא
וְיִשְׁוֹבִינָא מַעֲיָנָא בִישָׁא וּמַחֲרָבָא דְמַלְאָךְ הַמּוֹת וּמְדִינָה
שְׁר גִּיהֶגֶם. וְיִתִּי לְנָא וְלְכָל נַפְשֵׁתָנָא חֲנָא וְחֲסֵדָא וְרַחֲמֵי
וְחַי אֲרִיכִי וּמְזוּנֵי רִיחִי וְרַחֲמֵי מִן קְדָמִיה וְסִיעֲתָא דְשִׁמּוּא
וּפִירְקָנָא מִן קְדָמִיה אָמֵן פִּן יְהִי רַצוֹן פִּן יְהִי רַצוֹן, פִּן
יְהִי רַצוֹן אָמֵן וְאָמֵן:

מְזוּמֹר לְדוּדָה. יְהוּה רַעִי לֹא אַחְסֵר: בְּנֵאוֹת דְשָׂא יִרְבִּיעֵנִי.
עַל מֵי מְנַחֹת וְנַחֲלֵנִי: נַפְשִׁי יִשׁוּבֵב. יִנְחֵנִי בְּמַעְגְלֵי
צְדָק לְמַעַן שְׁמוֹ: גַּם כִּי אֵלֶךְ. בְּנֵיָא עֲלָמוֹת. לֹא אִירָא

רַע. כִּי אַתָּה עֲמַדִּי. שִׁבְטֶךָ וּמִשְׁעַנְתֶּךָ הִמָּה יִנְחַמְנִי: תַּעֲרֹךְ
 לְפָנַי שְׁלֶחֶן. נֶגֶד צַרְרִי. דִּשְׁנַת בִּשְׁמֵן רֵאשִׁי. בּוֹסֵי רוּיָה:
 אֶךְ טוֹב וְחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיֵּי. וְשִׁבְתִּי בְּבֵית יְהוָה.
 לְאַרְךָ יָמִים:

אָב הַרְחֵמִים. הוּא יְרַחֵם עִם עַמּוּסִים וְיִזְכּוֹר בְּרִית אִיתָנִים. וְיִצִּיל
 בְּפִשׁוּתֵינוּ מִן הַשְּׁעוֹת הָרָעוֹת. וְיִגְעַר בְּנוֹצַר הָרַע מִן הַנְּשׂוּאִים.
 וְיַחֲזֵן אוֹתָנוּ לְפִלִּיטַת עוֹלָמִים. וְיִמְלֵא מִשְׂאֵלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה
 יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

לְ מִבְּצַע עַל רַפְתָּא. כְּזִיתָא וּכְבִיעֵתָא. תְּרִין יוֹדִין נִקְטָא. סְתִימִין וּפְרִישִׁין:
 מִ שַׁח זִיתָא דְכִיָּא. דְטַחְנִין רַחֲיָא. וְנִגְדִין גַּחְלִיא. בְּגוּה בְּלַחֲיִשִׁין:
 הָ לֹא גִימָא רִזִּין. וּמִלִּין דְגִנְזִין. דְלִיתְהוֹן מִתְחִזִּין. מְמִירִין וּכְבִישִׁין:
 אַ תַּעֲטַרְת פְּלָה. בְּרִזִּין דְלַעֲלָא. בְּגוּ הַאי הַלּוּלָא. דְעִירִין קְדִישִׁין:

סדר ליל שבת קודש

מקבל הכוס בשתי ידיו משתי ידיו של אחד מבניו או משל חבירו

תריני מוכן ומזומן לקנים מצות קידוש לקדש על תינו. ברכתיב, זכור
 ושמור, זכרהו על תינו: לשם יחוד קודשא ברוך הוא ושכינתיה
 ברחילו ורחימו ורחימו ורחילו ליתרא שם י"ה ב"ה ביהודא שלים על ידי
 ההוא ממיר ונעלם בשם כל ישראל: ויהי נועם יהוה אלהינו עלינו ומעשה
 ידינו פוגה עלינו ומעשה ידינו פוגהו:

נותן עיניו בכוס ומסתכל על הנרות

בלחש: וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד
 ויהי ערב ויהי בקר.

יום הששי. ויכלו השמים והארץ וכל צבאם:
 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר
 עשה. וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו
 אשר עשה: ויברך אלהים את יום השביעי
 ויקדש אתו. כי בו שבת מכל מלאכתו. אשר
 ברא אלהים לעשות:

סברי מרגו:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם. בורא
 פרי הגפן:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם. אשר
 קדשנו במצותיו ורצה בנו. וישבת קדשו
 באהבה וברצון הנחילנו. ופרוץ למעשה
 בראשית. תחלה למקראי קדש זכר ליציאת
 מצרים. (פי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים)

וּשְׁפַת קִדְשֶׁךָ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן הִנְחַלְתָּנוּ: בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה. מִקִּדְשׁ הַשָּׁפַת:

זמירות לליל שבת קודש

אַהֲבָה רַבָּה אֶהְבֶּתְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, חֲמֵלָה גְדוֹלָה
 וַיִּתְּרָה חֲמֵלָתְךָ עָלֵינוּ: אָבִינוּ מִלִּבְנוּ, בַּעֲבוּר
 שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל וּבַעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁפָּטְחוּ בְךָ, וַתִּלְמַדְם
 חֲקֵי חַיִּים, לַעֲשׂוֹת רִצּוֹנְךָ בְּלִבְבֵנו שְׁלֵם, בֶּן תִּחַנְּנוּ
 וַתִּלְמַדְנוּ: אָבִינוּ אָב תְּרַחֲמֵן, תְּמַרְחֵם, רַחֵם נָא
 עָלֵינוּ, וְתֵן בְּלִבְנוּ בִּינָה לְחֵבִין וּלְחֵשְׁבִיל, לְשִׁמְעַ
 לְלִמּוּד וּלְלִמָּד, לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי
 תִלְמוּד תּוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ, וְדַבֵּק
 לִבְנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וַיִּחַד לְבַבְנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת
 שְׁמֶךָ, לְמַעַן לֹא נִבּוֹשׁ, וְלֹא נִכָּלֵם, וְלֹא נִכָּשֵׁל לְעוֹלָם
 וָעֶד: כִּי בָשָׂם קִדְשֶׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בְּמַחְנוּ, נִגְיִלָה
 וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ: וְדַחַמְיָךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְחַסְדֶיךָ
 תְּרַבֵּם אֵל יִמְשׁוּנוּ נִצַּח סֶלָה וְעַד: מִהַר וְהִבֵּא עָלֵינוּ
 חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם מְהֵרָה, מֵאֲרַבַּע כְּנַפּוֹת כָּל
 הָאָרֶץ, וְשָׁבוֹר עוֹל חַגּוּיִם עוֹל הַגּוֹלִיּוֹת מֵעַל צְוָאֲרֵנוּ,
 וְתוֹלִיבְנוּ מִתְּהַר קוֹמָמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵל
 יִשׁוּעוֹת אַתָּה, וּבְנוּ בְּחֵרֶת מִכָּל עַם וּלְשׁוֹן, וּקְרַבְתָּנוּ

מְלַבְּנֵנוּ לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל סֵלָה בְּאֵמַת בְּאַהֲבָה, לְהוֹדוֹת
 לְךָ וּלְיַחְדְּךָ בְּאַהֲבָה, וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ:

זה הזמר מיוסד מן חרוז שני והלאה ע"פ א"ב וכל חלק הרביעי מן כל חרוז
 לקוח מן פסוק אחר. ובחרוז הראשון מפני ענותנותו של המחבר חתם שמו
 בראשי תיבות שניות של ג' חלקי החרוז שהם מקדש שומר הרבה ר"ת מש"ה:

כָּל מְקַדֵּשׁ שְׁבִיעֵי בְּרֵאוֹי לוֹ. כָּל שׁוֹמֵר שֶׁפֶת קִדְּשׁ
 בְּדַת מִחֻלָּלוֹ. שְׁכָרוֹ הַרְבֵּה מְאֹד עַל פִּי פְעֵלוֹ.
 אִישׁ עַל מַחֲנֵהוּ וְאִישׁ עַל דְּגָלוֹ:

אוֹהֲבֵי יְהוָה הַמְּחַפִּים בְּבִנְיָן אֲרִיאֵל. בְּיוֹם הַשֶּׁפֶת קִדְּשׁ
 שִׁישׁוֹ וְשִׁמְחוֹ בְּמִקְבְּלֵי מִתֵּן נַחְלִיאֵל. גַּם שְׂאוֹ
 יְדִיכֶם קִדְּשׁ וְאָמְרוּ לְאֵל. בְּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה
 לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

דוֹרְשֵׁי יְהוָה זָרַע אֲבָרָהֶם אוֹהֲבוֹ. הַמְּאַחֲרִים לְצִאת מִן
 הַשֶּׁפֶת וּמְמַהֲרִים לָבֵא. שְׂמִיחִים לְשִׁמְרוֹ וּלְעֵרוֹב
 עֵרוֹבוֹ. זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה יְהוָה נְגִילָה וּנְשִׂמָחָה בּוֹ:

זָכְרוּ תּוֹרַת מֹשֶׁה בְּמִצְוֹת שֶׁפֶת גְּרוֹסָה. חֲרוּתָה לְיוֹם
 הַשְּׁבִיעִי כְּכֹלָה בֵּין רַעוּתֶיהָ מִשְׁפָּצָה. טְהוּרִים
 יִירָשׁוּהָ וּיְקַדְּשׁוּהָ בְּמֵאֵמֶר כָּל אֲשֶׁר עֲשֵׂה. וַיְכַל אֱלֹהִים
 בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֵאכֶתוֹ אֲשֶׁר עֲשֵׂה:

יּוֹם קָדוֹשׁ הוּא מְבֹאֵאוֹ וְעַד צִאתוֹ. כָּל זָרַע יַעֲקֹב
 יִכְבְּרוּהוּ כְּדַבֵּר הַמְּלֶךְ וְדָתוֹ. לְנוּחַ בּוֹ וּלְשִׂמְחָה
 בְּתַעֲנוּג אָכּוֹל וְשָׂתוֹ. כָּל עַדְתַּת יִשְׂרָאֵל יַעֲשׂוּ אֹתוֹ:

משוך חסדך לְיִדְעִיךָ אֵל קָנָא וְנוֹקָם. נוֹטְרִי לְיוֹם הַשְּׁבִיעִי
זְכוֹר וְשִׁמּוֹר לְהַקָּם. שְׁמַחֲם בְּבִגְנֵן שְׁלָם בְּאוֹר פְּנִיךָ
תְּבַהֲיָקָם. יְרוּיֵן מְדִישָׁן בֵּיתְךָ וְנַחַל עֲרֻנְיָךָ תִּשְׁקָם:

עֲזוֹר לְשׁוֹבְתִים בְּשְׁבִיעֵי בְּחָרִישׁ וּבְקִצִיר עוֹלָמִים. פּוֹסְעִים
בּוֹ פְּסִיעָה קְטַנָּה. סוֹעֲדִים בּוֹ לְבִרְךָ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים.
צְדָקָתָם תִּצְהִיר בְּאוֹר שְׁבַעַת הַיָּמִים. יְהוּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אַהֲבַת תָּמִים. יְהוּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל תִּשְׁוַעַת עוֹלָמִים:

זה הזמר שם המחבר רבי משה וחתם שמו בג' ראשי החרוזים הראשונים
שהם מנוחה שמי הוא:

מְנוּחָה וְשִׁמְחָה אוֹר לְיַהוּדִים יוֹם שְׁפָתוֹן יוֹם
מַחְמְדִים. שׁוֹמְרֵי וּזוֹכְרֵי הַפֶּה מְעִידִים.
כִּי לְשִׁשָּׁה כָּל בְּרוּאִים וְעוֹמְדִים: שְׁמֵי שְׁמֵים
אַרְצֵן וַיָּמִים. כָּל צָבָא מְרוֹם גְּבוּהִים וְרָמִים. תַּנּוּן
וְאָדָם וְחַיַּת רְאִמִים. כִּי בָּיָה יְהוּה צוֹר עוֹלָמִים:
הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר לְעַם סְגֻלָּתוֹ. שְׁמוֹר לְקַדְשׁוֹ
מִבְּאוֹ וְעַד יָצֵאתוֹ. שְׁבַת קוֹדֶשׁ יוֹם חֻמְדָּתוֹ. כִּי
בּוֹ שְׁבַת אֵל מְכַל מְלֹאכֶתוֹ: בְּמַצּוֹת שְׁבַת אֵל
יַחְלִיצֶךָ. קוּם קְרָא אֱלֹהֵי יְחִישׁ לְאַמְצָךָ. נְשַׁמַּת
כָּל חַי וְגַם נַעֲרִיצֶךָ. אֲכֹל בְּשִׁמְחָה כִּי בְּכַר
רְצֶךָ: בְּמִשְׁנֵה לֶחֶם וְקִדּוּשׁ רַבָּה. בְּרוּב מְטַעֲמִים
וְרוּחַ גְּדִיבָה. יִזְכוּ לְרַב טוֹב כָּל הַמְתַּעַנְגִּים בָּהּ.
בְּבִיאַת גּוֹאֵל הַמְּשִׁיחַ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא:

זה הזמר שם המחבר מנחם בן מכיר, וחתם שמו בראשי החרוזים מחרוז
השני מערב נחלת חפציך מעין:

מה יִדְרוֹת מְנוּחָתְךָ. אֶת שַׁבַּת הַמְּלָכָה. בְּכֵן גְּרוּיִן לְקַרְאֲתֶךָ.
בְּאֵי כֹלָה נְסוּכָה. לְבוּשׁ בְּגָדֵי חַמּוּדוֹת. לְהַדְלִיק גֵּר
בְּבִרְכָה. וְתַכֵּל כָּל הָעֲבוֹדוֹת. לֹא תַעֲשׂוּ מְלָאכָה:

לְהַתְעַנֵּג בְּתַעֲנוּגִים. בְּרַבּוּרִים וּשְׁלֹו וְדָגִים:

מֵעֶרֶב מְזֻמִּינִים. כָּל מִינֵי מִטְעָמִים. מְבַעֵד יוֹם מוֹכְנִים.
תְּרַנְּגוּלִים מְפַטְמִים. וְלַעְרוֹךְ בּוֹ כִּמְה מִינִים. שְׁתוֹת
יֵינוֹת מְבֻשְׂמִים. וְתַפְנוּקֵי מַעֲדָנִים. בְּכֹל שְׁלֹשׁ פְּעָמִים:

לְהַתְעַנֵּג בְּתַעֲנוּגִים. בְּרַבּוּרִים וּשְׁלֹו וְדָגִים:

נַחֲלַת יַעֲקֹב יִרְשׁ. בְּלֵי מְצָרִים נַחֲלָה. וַיִּכְבְּדוּהוּ עֲשִׂיר וָרֵשׁ.
וְתִזְכּוּ לְגֵאֲלָהָה. יוֹם שַׁבַּת אִם תִּשְׁמְרוּ. וְהִיִּתֶם לִי
סִגְלָה. שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹדוּ. וּבִשְׁבִיעֵי נִגְלָה:

לְהַתְעַנֵּג בְּתַעֲנוּגִים. בְּרַבּוּרִים וּשְׁלֹו וְדָגִים:

חֲפָצֶיךָ בּוֹ אֲסוּרִים. וְגַם לְחֹשֶׁב הַשְּׁבוּנוֹת. הַרְהוּרִים מִתְרִים.
וְלִשְׁדֵּךְ תִּבְנוֹת. וְתִינוּק לְלִמְדוֹ סֵפֶר. לְמִנְצַח בְּנִינּוֹת.
וְלַהֲגוֹת בְּאִמְרֵי שֹׁפֵר. בְּכֹל פְּנוֹת וּמַחְנוֹת:

לְהַתְעַנֵּג בְּתַעֲנוּגִים. בְּרַבּוּרִים וּשְׁלֹו וְדָגִים:

הַלּוּכֶךָ תִּהְיֶה בְּנַחַת. עֲנֵג קָרָא לְשַׁבַּת. וְהִשְׁנָה מִשְׁבַּחַת.
כִּדַּת נֶפֶשׁ מְשִׁיבַת. בְּכֵן נֶפְשֵׁי לֶךְ עֲרָגָה. וְלִגְנוּחַ
כַּחַבַּת. כְּשׁוֹשְׁנִים סוּגָה. בּוֹ יְנוּחוּ בֵּן וּבַת:

לְהַתְעַנֵּג בְּתַעֲנוּגִים. בְּרַבּוּרִים וּשְׁלֹו וְדָגִים:

מֵעֵין עוֹלָם הִבָּא. יוֹם שַׁבַּת מְנוּחָה. כָּל הַמְתַעֲנוּגִים בָּהָה.
יִזְכּוּ לְרֹב שְׂמֻחָה. מִחֲבֵלֵי מוֹשִׁיחַ יֵצְלוּ לְרוּחָה. פְּדוּתֵינוּ
תְּצַמִּיחַ. וְגַם יָגוֹן וְאִנְחָה: לְהַתְעַנֵּג בְּתַעֲנוּגִים. בְּרַבּוּרִים וּשְׁלֹו וְדָגִים:

סדר ליל שבת קודש

יז

זה הזמר מחברו רבי ישראל הלוי נג'ארה, ושמו חתום בראשי החרוזים:

יְהִי רַבּוֹן עֲלֵם וְעֹלְמִיָּא. אַנְתָּה הוּא מַלְכָּא מְלִךְ מַלְכֵיָּא.
עוֹבֵד גְּבוּרְתְּךָ וְתַמְהִיָּא. שְׁפָר קַדְמְךָ לְהַתְנוּיָּא: יְהִי רַבּוֹן:
שְׂכַחֵן אֲסִידֵר צַפְרָא וְרַמְשָׂא. לֵךְ אֱלֹהָא קַדִּישָׂא. דִּי בְרָא
כָּל נַפְשָׂא. עִירִין קַדִּישִׁין וּבְנֵי אֲנָשָׂא. חַיּוֹת בְּרָא וְעוֹפֵי
שְׁמַיָּא: יְהִי רַבּוֹן:

רַבְרַבִּין עוֹבְדֵךְ וְתַקִּיפִין. מְכִיד רַמִּיָּא וְזַקִּיף כְּפִיפִין. לוֹ יְהִיָּה
גְּבַר שְׁנִין אֲלִפִּין. לֹא יַעוֹל גְּבוּרְתְּךָ בְּחוֹשְׁבֵינָא: יְהִי רַבּוֹן:
אַל לֵהָא דִּי לִיָּה יִקַּר וּרְבוּתָא. פְּרוּק יַת עֲנָד מַפּוּם אַרְיֹותָא.
וְאַפִּיק יַת עַמְדָּא מִגּוֹ גְלוּתָא. עַמְדָּא דִּי בְחַרְתָּ מִכָּל
אַמִּיָּא: יְהִי רַבּוֹן:

לְמַקְדֵּשְׁךָ תּוֹב וְלִקְדֵּשׁ קוֹדֵשִׁין. אֲתֵר דִּי בֵּיה יַחְדוֹן רוּחִין
וְנַפְשִׁין. וְיִזְמְרוּן לְךָ שִׁירִין וְרַחֲשִׁין. בִּירוּשָׁלַם קַרְתָּא
דְּשׁוּפְרֵיָּא: יְהִי רַבּוֹן:

זמר לשבת מחרב הקדוש רבינו ר' אהרן הגדול זצוק"ל מקארלין:

יְהִי אַכְסֵף נַעַם שַׁבַּת הַמְתַּאֲמָת וּמַתְאַחֲדַת בְּסַגְלַתְךָ.
מְשֻׁךְ נַעַם יִרְאָתְךָ לְעַם מְבַקְשֵׁי רְצוֹנְךָ.
קַדִּישֵׁם בְּקַדִּישַׁת הַשַּׁבַּת הַמְתַּאֲחֲדַת בְּתוֹרַתְךָ. פְּתַח
לָהֶם נַעַם וְרְצוֹן לְפִתּוּחַ שַׁעְרֵי רְצוֹנְךָ:

חֲתִיָּה הִנֵּה שְׁמוֹר שׁוּמְרֵי וּמְצַפִּים שַׁבַּת קַדִּישָׁךְ. כְּמוֹ
אֵיל תַּעְרוֹג עַל אֲפִיקֵי מַיִם בֵּין נַפְשֵׁם תַּעְרוֹג לְקַבֵּל
נַעַם קַדוּשַׁת שַׁבַּת הַמְתַּאֲחֲדַת בְּשֵׁם קַדִּישָׁךְ. הַיֵּצֵל
מֵאַחֲרֵי לְפָרֵשׁ מִן הַשַּׁבַּת לְבַלְתִּי תַהֲיִה סְגוּר מֵהֶם.

כַּל שֵׁשֶׁה יָמִים הַמְקַבְּלִים קִדְשָׁה מִשַּׁבַּת קִדְשָׁה. וְטַהַר
לְבָבם בַּיָּמִת וּבַאֲמוּנָה לְעַבְדְּךָ:

וַיְהִי רַחֲמִיךָ מִתְגַּלְּגִים עַל מִדּוֹתֶיךָ. וַיְהִי רַחֲמִיךָ
מִתְגַּלְּגִים עַל עַם קִדְשָׁךְ לְהַשְׁקוֹת צְמִאי חֲסִדְךָ
מִנְהַר הַיּוֹצֵא מֵעֵדֶן. לְעַפֵּר אֶת יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאֵרַת
הַמְּפָאָרִים אוֹתְךָ בְּיוֹם שַׁבַּת עַל יְדֵי שַׁבַּת קִדְשָׁךְ. כַּל
שֵׁשֶׁה יָמִים לְהַנְחִילָם גַּחְלַת יַעֲקֹב בְּחִירְךָ:

הַשַּׁבַּת נֶעַם הַנְּשָׁמוֹת. וְהַשְּׁבִיעִי עֲנַג הַרוּחֹת. וְעֵדֶן
הַנְּפִשׁוֹת. לְהַתְעַדֵּן בְּאַהֲבַתְךָ וּבִירְאָתְךָ. שַׁבַּת
קִדְשׁ נְפִשֵׁי חוֹלַת אַהֲבַתְךָ. שַׁבַּת קִדְשׁ נְפִשׁוֹת יִשְׂרָאֵל
בְּצַל כְּנָפוֹךְ יַחְסִיוֹן. יְרוּגֵי מִדְּשָׁן בֵּיתְךָ:

תִּנּוּ שִׁבַח וְשִׁירָה. לֹאל אֲשֶׁר שַׁבַּת בְּרָא. וְלָנוּ בּוֹ נִתֵּן תּוֹרָה.
קָרָא לְמוֹשֶׁה מִתְּנָה. בְּבֵית גְּנֹזֵי הָיָא טְמוּנָה. לְךָ יֵאָתֶה.
וְקַח אוֹתָהּ. תִּנְהַ לְעֵדֶת מִי מְנָה: נְפִשׁ פִּי נֶאֱנַחָה. בָּא שַׁבַּת
בָּא מְנוּחָה. גִּיל וְשִׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה. בְּרָכוּ וְקִדְשׁוּ בְּמִן. מְלַרְדֵּת
לְעַם לֹא אֱלָמֵן. וְהַשַּׁבַּת נְפִשׁ מְשִׁיבַת. בְּפִיסַת בַּר אֲשֶׁר
טָמֵן: חֲקוּתִיָּה בְּמֶרֶה. נְצַמְוֵי בְּאַוְהָרָה. בְּהַרְרִים בְּשַׁעֲרָה.
תְּלוּיִם הַלְכוּתִיָּה. שׁוּמְרֵי מְצוּתִיָּה. יִנְחִלוּ לְיוֹם שְׁכַלּוֹ שַׁבַּת
בְּצַבְאוּתִיָּה: זֶה הָאוֹת אֲשֶׁר שָׁם אֵל. בֵּינוּ וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.
וּבְשִׁבְעֵי אֲשֶׁר הוּאֵל. סְמִבְטִיוֹן הַנְּהַר. שְׁכַכֵּל יוֹם רֵץ וְנִמְהָר.
יֹכִיחַ. בּוֹ מְנוּחַ. תְּשִׁיב לְמִין אֲשֶׁר שׁוֹאֵל: קוֹלֵי קוֹלוֹת יַחְדָּלוּן.
בְּעַת שִׁירֵי יַגְדְּלוּן. פִּי כַּטַּל הֵם יִזְלוּן. וְאֵל יִשְׁיִגוּ גְבוּלֵי

באזרח שיר נפל חבלי. התקוששו. ואל תשמשו. בנזר שיר שפּרה לי: התקוששו. ואל תשמשו. בנזר שיר שפּרה לי:

שְׁבַח נֹתָנִים לוֹ כָּל צְבָא מְרוֹם, תִּפְאֶרֶת וּגְדֻלָּה, שְׂרָפִים וְחַיֹּת וְאוֹפְנֵי הַקִּדָּשׁ לְאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מִכָּל הַמַּעֲשִׂים, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נִתְעַלָּה וַיֵּשֶׁב עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ, תִּפְאֶרֶת עֲטָה לְיוֹם הַמְּנוּחָה, עֲנַג קָרָא לְיוֹם הַשְּׁבַת. זֶה שִׁיר שְׁבַח שֶׁל יוֹם הַשְּׁבִיעִי, שָׁבוּ שָׁבַת אֵל מִכָּל מְלֹאכְתּוֹ. וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשַׁבֵּחַ וְאוֹמֵר מְזֻמָּר שִׁיר לְיוֹם הַשְּׁבַת: טוֹב לְהִדּוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֲלֵינוּ: לְהַגִּיד בַּבֶּקֶר חֲסִדְךָ וְאַמּוֹנָתְךָ בְּלִילוֹת: עָלַי עֲשׂוֹר וְעָלַי נָבֵל עָלַי הַגִּיזוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שִׁמְחַתְּנִי יְהוָה בְּפַעֲלֶיךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַגֵּן: מַה גָּדְלוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה מְאֹד עָמְקוּ מַחְשַׁבְתֶּיךָ: אִישׁ בְּעַר לֹא יָדַע וּכְסִיל לֹא יִבִּין אֶת זֹאת: בְּפֶרֶח רִשְׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיִּצְיִצּוּ כָּל פְּעָלַי אֲוֹן לְהַשְׁמָדֵם עָדִי עַד: וְאַתָּה מְרוֹם לְעֵלָם יְהוָה: כִּי הִנֵּה אֵיבֶיךָ יְהוָה כִּי הִנֵּה אֵיבֶיךָ יִאֲבְדוּ וְתִפְרְדוּ כָּל פְּעָלַי אֲוֹן: וְתֵרֵם בְּרָאִים קִרְנֵי בְּלַתִּי בְּשִׁמּוֹן רַעֲנָן: וְתִבְטַט עֵינַי בְּשׂוֹרֵי בְּקַמִּים עָלַי מְרַעִים תִּשְׁמַעְנָה אֲזֻנֵי: צְדִיק כִּתְמָר יִפְרַח כְּאֲרוֹז בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָּה: שְׁתוּלִים בְּבֵית יְהוָה בְּחִצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ: עוֹד יִנּוּבוֹן בְּשִׂיבָה דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי יִשְׂרָאֵל יְהוָה צוּרֵי וְלֹא עוֹלָתָהּ בּוֹ לְפִיכָךְ יִפְאָרוּ לְאֵל כָּל יִצְוֵיו, שְׁבַח וּיְקָר וּגְדֻלָּה וְכְבוֹד וְיִתְנוּ לְאֵל מִלְּךָ יוֹצֵר כָּל, הַמְּנַחֵיל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם שְׁבַת קִדְשׁ: שִׁמְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדֵּשׁ, וְזִכְרְךָ יִתְפָּאֵר מִלְּבָנוּ, בְּשִׁמּוֹם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת, עַל כָּל שְׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, וְעַל מְאוּרֵי אוֹר שִׁיִּצְרָתָהּ, הִמָּה יִפְאָרוּךְ סֻלָּה

אז ביום השביעי נחת. יום השבת על פן ברכת:
ועל כל פעל תהלה ערוכה. וחסידך בכל עת יברוכה:

ברוך יהוה יוצר כלם. אלהים חיים ומלך עולם:
פי מעולם על עבדך. רוב רחמיך וחסדיך:

ובמצרים תחלות. להודיע פי מאד נעלית:
על כל אלהים בעשותך בהם. שפטים גדולים ובאלהיהם:

בבקעך ים סוף עמך ראוי. היר הגדולה וייראו:
נהגת עמך לעשות לך. שם תפארת להראות גדלך:

ודברת עמם מן השמים. וגם העבים נטפו מים:
ידעת לכתם במדבר. בארץ ציה איש לא עבר:

תתה לעמך דגן שמים. וכעפר שאר ומצור מים:
תגרש גוים רבים עמים. יירשו ארצם ועמל לאמים:

בעבור ישמרו חקים ותורות. אמרות יהוה אמרות מהורות:
ויתעדנו במרעה שמן. ומחלמיש צור פלגי שמן:

בנוחם בנו עיר קדשך. ויפארו בית מקדשך:
ותאמר פה אשב לארץ ימים. צידה ברך אברך:

כי שם יזבחו וזבחי צדק. אף בהניך ילבשו צדק:
ובית הלוי נעימות יזמרו. לך יתרועעו אף ישירו:

בית ישראל ויראי יהוה יכבדו ויודו שמך יהוה:
הטיבות מאד לראשונים. בן תיטיב גם לאחרונים

יהוה תעשיש נא עלינו. באשר ששבת על אבותינו:
אותנו להרבות ולהיטיב. ונודה לך לעולם פי תיטיב:

יהוה תבנה עירך מתרה. כי עליה שמך נקרא:
וקרן דוד תצמיח בה. ותשפון לעולם יהוה בקרבת:

וְבָחִי צָדֵק שְׂמֵחַ נִזְכָּחַהּ. וְכִימִי קָדָם תַּעֲרַב מִנְחָה:
 וּבְרַךְ אֶת עַמְּךָ בְּאֹר פְּנִיךָ. כִּי חַפְצִים לַעֲשׂוֹת רִצּוֹנְךָ:
 וּבְרִצּוֹנְךָ תַעֲשֶׂה חַפְצֵנוּ. חֲפֵט נָא עַמְּךָ בְּלָנוּ:
 בְּחִרְתָּנוּ לְהִיּוֹת לְךָ לְעַם סִגְלָה. וְעַל עַמְּךָ בְּרַכְתָּךְ סִלָּה:
 וְתַמִּיד נִסְפַר תִּהְיֶה לְךָ. וְנִחַל לְשֵׁם תִּפְאַרְתְּךָ:
 וּמִבְּרַכְתְּךָ עַמְּךָ יְבָרְךָ. כִּי אֵת כָּל אֲשֶׁר תִּבְרַךְ מִבְּרַךְ:
 וְאֲנִי בְּעוֹדֵי אֲחַלְלָה בּוֹרְאִי. וְאִבְרַכְכָּה כָּל יְמֵי צְבָאִי:
 יְהִי שֵׁם יְהוָה מִבְּרַךְ לְעוֹלָם. מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם:

צוּר מְשֻׁלוֹ אֲכַלְנוּ. בְּרַכּוּ אֱמוּנִי. שְׂבַעְנוּ וְהוֹתַרְנוּ. בְּדַבֵּר יְהוָה:
 תִּזְן אֶת עוֹלָמוֹ. רֹעֵנוּ אֲבִינוּ. אֲכַלְנוּ אֶת לֶחֶמוֹ. וַיִּינוּ שְׁתִּינּוּ. עַל
 כֵּן נִזְדָּה לְשִׁמוֹ. וְנִחַלְלוּ בְּפִינוּ. אֲמַרְנוּ וְעָנִינוּ. אִין קְדוֹשׁ
 בִּיהוָה. צוּר מְשֻׁלוֹ אֲכַלְנוּ. בְּרַכּוּ אֱמוּנִי. שְׂבַעְנוּ וְהוֹתַרְנוּ. בְּדַבֵּר יְהוָה:
 בְּשִׁיר וְקוֹל תּוֹדָה. נְבָרְךָ לְאַלְהֵינוּ. עַל אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה.
 שֶׁהִנְחִיל לְאַבּוֹתֵינוּ. מְזוֹן וְצַדִּיקָה. הַשְּׁבִיעַ לְנַפְשֵׁנוּ. חֲסִדוֹ
 נְבַר עֲלֵינוּ. וְאַמֶּת יְהוָה.

צוּר מְשֻׁלוֹ אֲכַלְנוּ. בְּרַכּוּ אֱמוּנִי. שְׂבַעְנוּ וְהוֹתַרְנוּ. בְּדַבֵּר יְהוָה:
 רַחֵם בְּחֲסִדְךָ. עַל עַמְּךָ צוּרְנוּ. עַל צִיּוֹן מְשֻׁפֵּן כְּבוֹדְךָ. זְכוּל
 בֵּית תִּפְאַרְתָּנוּ. כֵּן דוֹד עֲבָדְךָ. יְבֵא וַיִּגְאֹלְנוּ. רוּחַ אֲפִינוּ.
 מְשִׁיחַ יְהוָה. צוּר מְשֻׁלוֹ אֲכַלְנוּ. בְּרַכּוּ אֱמוּנִי. שְׂבַעְנוּ וְהוֹתַרְנוּ. בְּדַבֵּר יְהוָה:
 יִבְנֶה הַמִּקְדָּשׁ. עִיר צִיּוֹן תְּמַלֵּא. וְשֵׁם נְשִׂיר שִׁיר חֲדָשׁ. וּבְרַנְנָה
 נַעֲלָה. תְּרַחֲמֵן הַמִּקְדָּשׁ. יִתְבָּרַךְ וַיִּתְעַלָּה. עַל פּוֹם יַיִן
 מְלֵא. בְּבִרְבַת יְהוָה:

צוּר מְשֻׁלוֹ אֲכַלְנוּ. בְּרַכּוּ אֱמוּנִי. שְׂבַעְנוּ וְהוֹתַרְנוּ. בְּדַבֵּר יְהוָה:

סדר ליל שבת קודש

שם המחבר רבי אברהם בן עזרא ושמו חתום בראשי החרוזים:

**צְמָאָה נִפְשֵׁי לְאַלְהִים לְאֵל חַי.
לְבִי וּבִשְׂרֵי יִרְגְּנוּ לְאֵל חַי:**

- א** ל אַחַד בְּרֵאֲנִי. וְאָמַר חַי אֲנִי. פִּי לֹא יִרְאֵנִי. הָאָדָם וְחַי:
לְבִי וּבִשְׂרֵי יִרְגְּנוּ לְאֵל חַי:
- ב** רָא כָּל בְּחֻכְמָה. בְּעֵצָה וּבְמִזְמוּמָה. מָאֵד נִעְלָמָה. מַעֲיֵנִי כָּל חַי:
לְבִי וּבִשְׂרֵי יִרְגְּנוּ לְאֵל חַי:
- ג** ם עַל כָּל כְּבוֹדוֹ. כָּל פֶּה יִחְוֶה הוֹדוֹ. בְּרוּךְ אֲשֶׁר בִּידוֹ. נִפְשׁ
כָּל חַי:
לְבִי וּבִשְׂרֵי יִרְגְּנוּ לְאֵל חַי:
- ד** הַ בְּדִיל גִּינֵי תָם. חֲקִים לְהוֹרוֹתָם. אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אוֹתָם. הָאָדָם
וְחַי:
לְבִי וּבִשְׂרֵי יִרְגְּנוּ לְאֵל חַי:
- ה** י זֶה יִצְטַדֵּק. נִמְשָׁל לְאַבְקַ דְּקָ. אֶמֶת פִּי לֹא יִצְדַּק. לְפָנֶיךָ כָּל
חַי:
לְבִי וּבִשְׂרֵי יִרְגְּנוּ לְאֵל חַי:
- ו** לֵב יֵצֵר חֲשׁוֹב. בְּדַמוֹת חֶמֶת עֲבָשׁוֹב. וְאִיכָכָה יֵשׁוֹב. הַבֶּשֶׂר
הַחַי:
לְבִי וּבִשְׂרֵי יִרְגְּנוּ לְאֵל חַי:
- ז** סוּגִים אִם אָבוּ. וּמְדַרְכָּם שָׁבוּ. טָרָם יִשְׁכְּבוּ. בֵּית מוֹעֵד לְכָל
חַי:
לְבִי וּבִשְׂרֵי יִרְגְּנוּ לְאֵל חַי:
- ח** ל כָּל אֶהוּדְךָ. כָּל פֶּה תִיחַדְךָ. פּוֹתַח אֶת יְדִיךָ. וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל
חַי:
לְבִי וּבִשְׂרֵי יִרְגְּנוּ לְאֵל חַי:
- ט** כּוֹר אֶהְבֵּת קְדוּמִים. וְהַחַיָּה נִרְדָּמִים. וְקָרַב תִּימִים. אֲשֶׁר בֶּן
יֵשִׁי חַי:
לְבִי וּבִשְׂרֵי יִרְגְּנוּ לְאֵל חַי:
- י** אֶה לְגִבְרַת אֶמֶת. שִׁפְחָה נוֹאֶמֶת. לֹא פִי בְנֵךְ חֶמֶת. וּבְנֵי
הַחַי:
לְבִי וּבִשְׂרֵי יִרְגְּנוּ לְאֵל חַי:
- יא** קוֹד עַל אִפִּי. וְאַפְרוּשׁ לְךָ כַּפִּי. עַת פִּי אֶפְתַּח פִּי. בְּגִשְׁמַת
כָּל חַי:
לְבִי וּבִשְׂרֵי יִרְגְּנוּ לְאֵל חַי:

רָנְנוּ צְדִיקִים בִּיהוָה. לְיִשְׂרָאֵל נְאוּה תְהִלָּה: הוֹדוּ
 לַיהוָה בְּכִנּוּר. בְּגִבֹּל עֵשׂוֹר וּמְרוּ לוֹ: שִׁירוּ לוֹ
 שִׁיר חֲדָשׁ. הִיטִיבוּ נֶגֶן בְּתְרוּעָה: כִּי יֵשֶׁר דְּבַר יְהוָה.
 וְכָל מַעֲשָׂהוּ בְּאִמּוֹנָה: אֱהִב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט. חֶסֶד יְהוָה
 מִלְּאָה הָאָרֶץ: בְּדַבַּר יְהוָה שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ. וּבְרוּחַ פִּי
 כָּל צְבָאִם: פָּנִם בִּינְד מִי הַיָּם. נִתֵּן בְּאוֹצְרוֹת תְּהוֹמוֹת:
 יִירָאוּ מִיהוָה כָּל הָאָרֶץ. מִמֶּנּוּ יְגוּרוּ כָּל יֹשְׁבֵי תֵבֶל:
 כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי. הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֵד: יְהוָה הִפִּיר עֲצַת
 גּוֹיִם. הֵנִיא מִחֲשָׁבוֹת עַמִּים: עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם
 תַּעֲמֵד. מִחֲשָׁבוֹת לְבוֹ לְדַר וְדַר: אֲשֶׁרִי הִגּוּי אֲשֶׁר
 יְהוָה אֱלֹהָיו. הָעַם בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ: מִשְׁמַיִם הִבִּיט
 יְהוָה. רָאָה אֶת כָּל בְּנֵי הָאָדָם: מִמְּכוֹן שִׁבְתּוֹ הַשְׁגִּיחַ
 אֶל כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: הַיּוֹצֵר יַחַד לֶבֶם. הַמְּבִיֵן אֶל כָּל
 מַעֲשֵׂיהֶם: אִין הַמְּלַךְ נוֹשֵׁעַ בְּרַב חֵיל. גְּבוּר לֹא יִנְצֵל
 בְּרַב כַּח: שֶׁקֶר הַסּוֹס לַתְּשׁוּעָה. וּבְרַב חֵילוֹ לֹא יִמְלֹט:
 הִנֵּה עֵין יְהוָה אֶל יִרְאִיו. לְמַיְחֲלִים לְחֶסֶדוֹ: לְהַצִּיל
 מִמּוֹת נַפְשָׁם. וּלְחַיּוֹתָם בְּרָעֵב: נַפְשָׁנוּ חִבְתָּה לַיהוָה.
 עֲזָרְנוּ וּמִגִּנְנוּ הוּא: כִּי בּוֹ יִשְׁמַח לְבַנּוּ. כִּי בִשְׁם קָדְשׁוֹ
 בְּטַחְנוּ: יְהִי חֶסֶדְךָ יְהוָה עָלֵינוּ. כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לְךָ:

סדר יום שבת קודש

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא בְּסְעוּדַתָּא תְּנִינָא, פְּתִיב אֲזוּ תְּתַעֲנַג עַל יְהוָה. עַל יְהוָה וּדְאִי, דְּהֵיִיא שְׁעֵתָא אַתְּגַלִּיא עֲתִיקָא קְדִישָׁא, וּבְלָהוּ עֲלָמִין בְּחֻדְוֵתָא וְשְׁלִימוּ. וְחֻדְוֵתָא דְעֲתִיקָא עֲבָדִינְךָ, וְסְעוּדַתָּא דִּילְהּ הִיא וּדְאִי.

בְּסְעוּדַתָּא תְּלִיתָאָה דְשַׁבְּתָא, פְּתִיב וְהֵאֲכִלְתִּיד נַחֲלַת יַעֲקֹב אֲבִיד, דָּא הִיא סְעוּדַתָּא דְזַעִיר אַנְפִּין דְּהוּי בְּשְׁלִימוֹתָא, וּבְלָהוּ שְׁתָּא יוֹמִין מִהֵוּא שְׁלִימוּ מִתְּבַרְכָּן. וּבְעֵי בְר נֶשׁ לְמַחְדֵי בְּסְעוּדַתָּהּ וְלֹאֲשַׁלְמָא אֲלִין סְעוּדַתִּי, דְּאֲנוּן סְעוּדַתִּי דְּמִהִימְנוּתָא שְׁלִימָתָא דְזִרְעָא קְדִישָׁא דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מִהִימְנוּתָא עֲלָאָה דָּא דִּילְהוּן, וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זְרָה, וּבְגִין כְּדָא אָמַר בִּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חַזִי, בְּסְעוּדַתִּי אֲלִין אֲשַׁתְּמוּדְעוּן יִשְׂרָאֵל דְּאֲנוּן בְּנֵי מַלְפָּא, דְּאֲנוּן מִהִיכְלָא דְמַלְפָּא, דְּאֲנוּן בְּנֵי מִהִימְנוּתָא. וּמֵאֵן דְּפָגִים חַד סְעוּדַתָּא מְנִיְהוּ, אַחֲזִי פְּגִימוּתָא לְעֲלָא, וְאַחֲזִי גְרָמָה דְלָאוּ מִבְּנֵי מַלְפָּא עֲלָאָה הוּא, דְלָאוּ מִבְּנֵי הִיכְלָא דְמַלְפָּא הוּא, דְלָאוּ מִזִּרְעָא קְדִישָׁא דְיִשְׂרָאֵל הוּא, וְיַהֲבִין עֲלֵה חֲמָרָא דְתַלְתָּ מַלְוִין דִּינָא דְגִיְהִנְס וְכו'.

וְתָא חַזִי, בְּכַלְהוּ שְׁאָר זְמַנִּין וְחַזִּין, כְּעֵי בְר נֶשׁ לְחַדִּי וְלְמַחְדֵי לְמַסְפְּנִי, וְאִי אִיהוּ חַדִּי בְּלַחְדוּדִי וְלֹא יְהִיב

לְמַסְכְּנֵי, עוֹנֶשֶׂה סָגִי, דְּהָא בְּלַחֲדוּי חָדִי וְלֹא יְהִיב חָדוּי
 לְאַחְרָא. עֲלֵה פְתִיב וְזוּרִיתִי פֶּרֶשׁ עַל פְּנִיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם.
 וְאִי אִיהוּ בְּשַׁבְּתָא חָדִי, אִף עַל גַּב דְּלֹא יְהִיב לְאַחְרָא,
 לֹא יְהִיבִין עֲלֵה עוֹנֶשֶׂה פֶּשְׁעָר וּמְנִין וְחֲגִינִי, דְּכַתִּיב פֶּרֶשׁ
 חֲגִיכֶם. פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם קְאָמַר, וְלֹא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵכֶם. וְכַתִּיב
 חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שְׁנֵאָה נִפְשִׁי, וְאֵלּוּ שַׁבַּת לֹא קְאָמַר.
 וּבְגִין פֶּדָּ פְתִיב בִּינִי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

וּמַשּׁוּם דְּכֹל מְהִימְנוּתָא אֲשַׁתְּכַח בְּשַׁבְּתָא, יְהִיבִין לָהּ לְבַר
 גֵּשׁ גִּשְׁמִתָּא אַחְרָא, גִּשְׁמִתָּא עֲלֵאתָ, גִּשְׁמִתָּא דְּכֹל
 שְׁלִימוֹ בְּהַ פְּדָגְמָא דְּעֲלָמָא דְּאַתָּי, וּבְגִין פֶּדָּ אֲקָרִי שַׁבַּת.
 מְהוּ שַׁבַּת, שְׁמָא דְּקִדְשָׁא בְּרִידָּ הוּא, שְׁמָא דְּאִיהוּ שְׁלִים
 מְכָל סְטְרוֹי.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי פֶּדָּ הוּא. וְיִ לָהּ לְבַר גֵּשׁ דְּלֹא אֲשִׁלִּים
 חֲדוּתָא דְּמִלְכָּא קְדִישָׁא, וּמֵאֵן חֲדוּתָא דִּילָהּ אֵלִין
 תְּלַת סְעוּדָתֵי מְהִימְנוּתָא. סְעוּדָתֵי דְּאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
 בְּלִילִין בְּהוּ. וְכִלְהוּ חָדוּי עַל חָדוּי מְהִימְנוּתָא שְׁלִימִתָּא מְכָל
 סְטְרוֹי. תְּנָא, בְּהֲדִין יוֹמָא מִתְּעַפְּרִין אַבְהֵן וְכֹל בְּגִין יַגְדִּין,
 מַה דְּלֹאז הָכִי בְּכֹל שְׁאָר חֲגִין וּמְנִין. בְּהֲדִין יוֹמָא חֲיִבָּא
 דִּגְהֵנָם גִּיחִין. בְּהֲדִין יוֹמָא כֹּל דִּינִין אֲתַפְּפִין, וְלֹא מִתְּעַרִין
 בְּעֲלָמָא. בְּהֲדִין יוֹמָא אֲוִרִיתָּא מִתְּעַפְּרָא בְּעַטְרִין שְׁלָמִין.
 בְּהֲדִין יוֹמָא חֲדוּתָּא וְתַפְנוּקָּא אֲשַׁתְּמַע בְּמֵאתָן וְחִמְשִׁין
 עֲלָמִין. בְּרִידָּ יְהוּה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

אֶתְקִינֵנוּ סְעוּדָתָא דְמַהִימְנוּתָא שְׁלִימְתָא חֲדוּתָא
 דְּמַלְכָּא קְדִישָׁא: אֶתְקִינֵנוּ סְעוּדָתָא
 דְּמַלְכָּא. דָּא הִיא סְעוּדָתָא דְעֵתִיקָא קְדִישָׁא.
 וְזַעִיר אֲנַפִּין קְדִישִׁין. וְחַקֵּל תְּפוּחִין קְדִישִׁין. אֲתִין
 לְסַעְדָּא בְּהַדְיָה:

שם המהבר חתום בראשי החרוזים אני יצחק לוריא (האר"י הקדוש):

א סֵדֵר לְסְעוּדָתָא. בְּצַפְרָא חֲרו חֲצֵדִי חֲקֵלָא. בְּדַבּוּר
 דְּשַׁבְתָּא. וְאַזְמִין בְּהַ שְׁתָּא וּבְקֵלָא. וּמְלָלוּ מְלָה. מְתִיקָא
 עֵתִיקָא קְדִישָׁא: כְּדוּבְשָׁא:

ג הוֹרָא יִשְׂרֵי בְּהַ. בְּקִדּוּשָׁא קָ דָּם רַבּוֹן עֲלָמִין. בְּמִלִּין
 רַבָּא. וּבְחֲמָרָא טַבָּא. דְּבֵה סְתִימִין. תְּגֵלוֹן פְּתִגְמִין.
 תְּחֵדִי גַפְשָׁא: וְתִימְרוֹן חֲדוּשָׁא:

ד שֵׁדֵר לָן שׁוּפְרָה. וְנַחְזִי לְ עֵטֵר פְּתוּרָא. בְּרֹזָא יְקוּרָא.
 בִּיקְרָה. וְנַחְזִי לָן סְתֵרָה. עֲמִיקָא וְטַמִּירָא. וְלֹא
 דְּאַתְאֲמֵר בְּלַחִישָׁא: מְלָתָא אֲוִשָׁא:

ה גֵּלָה לָן טַעְמִי. דְּבִתְרִיסֵר וְ אֵלִין מְלִיא. יְהוֹן לְרַקִּיעֵיא.
 גַּהְמִי. דְּאַיְנוֹן אֵת בְּשִׁמְהַ. וְתַמְן מֵאֵן שְׂרִיא. הֵלָא
 בְּפִילָא וּקְלִישָׁא: הֵהוּא שְׁמִשָׁא:

ו הוֹרָא דְלַעֲלָא. דְּבִיהַ תִּי רַ בּוּ יִתִיר יִסְגִי. לַעֲלָא מֵן
 כְּלָא. וְיִתְרַבִּי חִילָא. וְתַסְק דְּרַגְתָּה. וְיִסַּב בַּת זִוְגְתָה. דְּהַת
 עַד רִישָׁא: פְּרִישָׁא:

קידושא רבא

אם תשיב משבת רגלך. עשות חפצך ביום קדשי. וקראת לשבת ענג לקדוש יהוה מכבוד. וכבודתו מעשות דרכך ממזוא חפצך ודבר דבר: אז תתענג על יהוה והרפכתך על כמתי ארץ. והאכלתך נחלת יעקב אביך פי פי יהוה דבר:

ושמרו בני ישראל את השבת. לעשות את השבת לדרתם ברית עולם: ביני ובין בני ישראל אות הוא לעולם פי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש:

זכור את יום השבת לקדשו: ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך: ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך. לא תעשה כל מלאכה. אתה ובנך ובתך. עבדך ואמתך ובהמתך. וגרך אשר בשעריך: פי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ. את הים ואת כל אשר בם. וינה ביום השביעי.

על בן ברוך יהוה את יום השבת ויקדשהו:

סברי מרנן:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם. בורא פרי הגפן:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם. שהכל נהיה בדברו:

שם המחבר חיים יצחק וחתם שמו בראשי החרוזים:

חַי יְהוּה וּבְרוּךְ צוּרֵי. בִּיהוּה יִשְׁלַח מַלְאָכָו לְפָנָי. לְלוֹתֵי לְוִיָּה.
תְּתַהַלֵּל גַּפְשִׁי. כִּי יְהוּה יֵאִיר. בְּכּוֹס יִשׁוּעוֹת אֲשֶׁא פָּנָי. מִנֶּת
גְּרִי. בְּהַלֹּ גְרוּ עָלַי רֵאשִׁי: פּוֹסֵי רוּיָה: פּוֹסֵי רוּיָה:

יְהוּה רֹעֵי לֹא אֶחָסֶר. עַל מִי צְמָאָה נַפְשִׁי אֵל יְהוּה. יִמְלֵא
מְנוּחוֹת יְנַהַלְנִי. נוֹתֵן לֶחֶם לְכָל שִׁבְעַת אֶסְמִי. אֵל הַהָרִים אֲשֶׁא
בְּשֵׁר. לֶחֶם חֲקִי תַטְרִיפְנִי: עֵינַי. בְּהַלֵּל וְלֹא כְשִׁמְאִי:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ. אַתָּה אֱלֹהֵי חַדוֹת יָמִים וְשָׁנוֹת עוֹלָמִים. עוֹרָה
קְדוֹשִׁי. תַעֲרֹךְ לְפָנָי שְׁלַחְךָ. כְּבוֹדֵי עוֹרָה. וְעַל רֵאשֵׁי יְהוּ
תִדְשֵׁן בְּשֶׁמֶן רֵאשִׁי: תַמִּים. גֵּר מִצְוָה וְאוֹר תּוֹרָה:

מִי יִתֵּן מְנוּחָתִי. לְפָנָי אֲדוֹן קַוְמָה יְהוּה לְמְנוּחָתִי. לְמְנוּחָתֶיךָ
הַשְּׁלוֹם. וְהִתְהַלֵּךְ שְׁלֹמָה מִפְתֵּי. אַתָּה וְאַרְוֵן עֲזָרְךָ. קַח נָא אֵל
הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם: אֵת בְּרַכְתִּי. וְהַחֲזֹק מִגֵּן חוֹזְךָ:

מִזְמוֹר לְדָוִד. יְהוּה רֹעֵי לֹא אֶחָסֶר: בְּנֵאוֹת דִּשָּׁא יִרְפִּיעֵנִי.
עַל מִי מְנוּחוֹת יְנַהַלְנִי: נַפְשִׁי יִשׁוּבָב. יְנַחֵנִי בְּמַעְגְלֵי
צִדִּיק לְמַעַן שְׁמוֹ: גַּם כִּי אֵלֶּךָ. בְּגִיָּא צִלְמוֹת. לֹא אֵירָא רַע.
כִּי אַתָּה עֲמָדִי. שְׁבַמְךָ וּמַשְׁעֲנֶתְךָ הִמָּה יְנַחֲמֵנִי: תַעֲרֹךְ לְפָנָי
שְׁלַחְךָ. נִגְדַר צִרְרֵי. דִּשְׁנַת בְּשֶׁמֶן רֵאשִׁי. פּוֹסֵי רוּיָה: אֵךְ טוֹב
וְחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיִּי. וְשִׁבְתִּי בְּבֵית יְהוּה. לְאַרְךָ יָמִים:

הזמר הזה שם מחברו ר' שמעון בר יצחק וחתם שמו בראשי החרוזים מחרוז
השני המתחיל שבטי מה עילם וצפיר נסגרת:

בְּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם יוֹם. יַעֲמֵם לָנוּ יֵשַׁע וּפְדוּיוֹם. וּבְשִׁמוֹ
נִגְיָל כָּל הַיּוֹם. וּבִישׁוּעָתוֹ גְּרִים רֵאשׁ עֲלוּיוֹן. כִּי
הוּא מְעוֹז לְדָל וּמְחַסֶּה לְאַבְיוֹן:
שְׁבַטֵי יְהוּה לְיִשְׂרָאֵל עֲדוּת. בְּצַרְתָּם לוֹ צָר בְּסִבְלוֹת
וּבַעֲבֻדוֹת. בְּלִבְנֵת הַסְּפִיר הָרֵאָם עוֹז יְדִידוֹת.

וּנְגַלָה לְהַעֲלוֹתָם מֵעֵמֶק בּוֹר וְדוּת. כִּי עִם יְהוָה הַחֶסֶד

וְהִרְבָּה עִמּוֹ פְדוּת:

מִה יִקָּר חֶסְדוֹ בְּצִלוֹ לְגוֹנְנָמוּ. בְּגִלּוֹת פְּבֻלָה שֶׁלַח

לְמַעַנְמוֹ. לְהוֹרִיד פְּרִיחִים נִמְנָה בִּינִימוֹ. וַיִּתְּנֵם

לְרַחֲמִים לְפָנָי שׁוֹבִימוֹ. כִּי לֹא יִטּוֹשׁ יְהוָה אֶת עַמּוֹ.

בְּעִבּוֹר הַגְּדוֹל שָׁמוֹ:

עֵינָם שֶׁת כֶּסֶאֹ לְהַצִּיל יְדִידוֹ. לְהַעֲבִיר מִשָּׁם מֵאֲזִנֵּי

מִזְרָדוֹ. מֵעִבּוֹר בְּשֶׁלַח פְּדָה אֶת עַבְדָּיו. קָרַן

לְעַמּוֹ יָרִים תְּהַלָּה לְכָל חֶסֶדָיו. כִּי אִם הוֹגָה וְרַחֵם

פְּרַחֲמִיו וּכְרַב חֶסְדָיו:

וּצְפִיר הָעֵינִים הַגְּדִיל עֲצוּמָיו. וְגַם חֲזוֹת אֲרִבַּע עָלוּ

לְמִרוּמָיו. וּבִלְבָם דָּמוּ לְהַשְׁחִית אֶת רְחוּמָיו.

עַל יְדֵי כְהֵנּוּ מִגֵּר מִתְקוּמָיו. חֶסְדֵי יְהוָה כִּי לֹא

תָּמְנוּ כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו:

נִסְגַּרְתִּי לְאָדוֹם בְּיַד רַעֵי מְדִנִי. שֶׁפָּכַל יוֹם וַיּוֹם

מִמְלָאִים פָּרַסֵם מְעַדְנִי. עֲזַרְתּוֹ עִמִּי לְסִמְךָ

אֶת אֲדִנִי. וְלֹא נִטְשֵׁתָנִי כָּל יְמֵי עַדְנִי. כִּי לֹא יוֹנַח

לְעוֹלָם אֲדִנִי:

כִּבְאוֹ מֵאָדוֹם חֲמוּץ בְּגָדִים. זָבַח לוֹ בְּכֶצֶרָה וְטָבַח לוֹ בְּבוּגָדִים. וַיִּזֵּן

נֶצְחָם מִלְבוּשָׁיו לְהֵאָדִים. בְּכַחוֹ הַגְּדוֹל יִבְצֹר רוּחַ נְגִידִים.

הִגָּה בְּרוּחוֹ הַקָּשָׁה בְּיוֹם קָדִים:

רְאוּתוֹ כִּי בֵן אֲדוּמֵי הָעוֹצֵר. יִחְשׁוּב לוֹ בְּכֶצֶרָה תְּקַלּוּט פְּכֶצֶר.

וּמִלְאָךְ בְּאָדָם בְּתוֹכָהּ יִנְצֵר. וּמִזִּיד פִּשׁוּנָה בְּמִקְלָט יַעֲצֵר.

אֲהַבּוּ אֶת יְהוָה כָּל חֶסְדָיו אָמוּנִים נוֹצֵר:

כִּי אֲשַׁמְרָה שַׁבֵּת אֵל יִשְׁמְרֵנִי.
אוֹת הִיא לְעוֹלָמִי עַד בֵּינוּ וּבֵינֵינוּ.

אָסוּר מִצֵּא חֶפֶץ עֲשׂוֹת דְּרָכִים. גַּם מְלַדְּבַר בּוֹ דְבָרֵי
צָרְכִים: דְּבָרֵי סְחוּרָה אַף דְבָרֵי מְלָכִים. אֲהַגִּה
בְּתוֹרַת אֵל וּתְחַכְמֵנִי. אוֹת הִיא לְעוֹלָמִי עַד בֵּינוּ וּבֵינֵינוּ:

בּוֹ אֲמַצֵּא תְמִיד נוֹפֵשׁ לְנַפְשִׁי. הִנֵּה לְדוֹר רֵאשׁוֹן נִתֵּן
קְדוּשִׁי. מוֹפֵת בְּתַת לֶחֶם מִשְׁנֵה בְּשִׁשִׁי. כִּכָּה בְּכָל
שְׁשִׁי יִכְפִּיל מְזוֹנִי. אוֹת הִיא לְעוֹלָמִי עַד בֵּינוּ וּבֵינֵינוּ:

רֵשֶׁם בְּדַת הָאֵל חֵק אֵל סְגָנוּי. בּוֹ לְעַרְךָ לֶחֶם פְּגִים
בְּפָנוּי. עַל כֵּן לְהִתְעַנּוֹת בּוֹ עַל פִּי נְבוּנוֹ אָסוּר.
לְבַד מִיּוֹם כְּפוּר (עוֹנֵי). אוֹת הִיא לְעוֹלָמִי עַד בֵּינוּ וּבֵינֵינוּ:

הוּא יוֹם מְכַבֵּד הוּא יוֹם תְּעַנּוּגִים. לֶחֶם וַיֵּין טוֹב בְּשֶׁר
וּדְגִים. הַמְתַּעַנְגִים בּוֹ שֵׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה יִשְׁגוּ. כִּי יוֹם
שְׂמֵחוֹת הוּא וְתִשְׂמַחְנֵי. אוֹת הִיא לְעוֹלָמִי עַד בֵּינוּ וּבֵינֵינוּ:

מְעַרְז לְנַפְשׁוֹ בּוֹ סוּפוֹ לְשִׂאֲרֵית. עַל כֵּן אֲכַבֵּם בּוֹ
לְבִי כְבוֹרֵית. וְאַתְּפַלְלָה אֵל אֵל עַרְבֵית וְשַׁחֲרֵית.
מוֹסַף וְגַם מְנַחָה הוּא יַעֲנֵנִי. אוֹת הִיא לְעוֹלָמִי עַד בֵּינוּ וּבֵינֵינוּ:

נִיגוֹן שְׂמֵחָה

כְּרוּךְ אֵל עֲלִיּוֹן אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה. לְנַפְשֵׁנוּ פְדִיּוֹם מִשֵּׂאת
וְאַנְחָה. וְהוּא יִדְרֵשׁ לְצִיּוֹן עִיר הַמְּשׁוּבָּחָה. עַד אָנָּה
תְּוַגִּיז נַפְשׁ נְאֻנְחָה: הַשׁוֹמֵר שַׁבֵּת הַכּוֹן עִם הַבַּת. לֹאֵל יִרְצוּ כְּמִנְחָה עַל מַחֲבַת:
רוֹכֵב בְּעַרְבוֹת מְלֶךְ עוֹלָמִים. אֶת עַמּוֹ לְשַׁבַּת אוֹזֵן בְּנְעִימִים.

במאכלי ערבות במיני מטעמים. במלבושי כבוד וזבח משפחה:
 השומר שבת הבן עם הפת. לאל ירצו כמנחה על מחבת: ואשרי כל חוכה
 לתשלומו בפל. מאת כל סוכה שוכן בערפל. נחלה לו יזכה
 בהר ובשפל. נחלה ומנוחה בשמש לו זרחת: השומר שבת הבן
 עם הפת. לאל ירצו כמנחה על מחבת: כל שומר שבת קדש בדת מחללו.
 הן הכשר חבת קדש גורלו. ואם יצא אדם חובת היום אשרי
 לו. אל אל אדון מחללו. מנחה היא שלוחה: השומר שבת הבן
 עם הפת. לאל ירצו כמנחה על מחבת: חמדת הימים. קראו אלי צור.
 ואשרי לתמימים. אם יהיה נצור. פתר הלומים. על ראשם
 יצור. צור העולמים רוחו כם נחה: השומר שבת הבן עם הפת. לאל
 ירצו כמנחה על מחבת: זכור את יום השבת לקדשו. קרנו כי גבהה
 גזר על ראשו. על בן יתן האדם לנפשו ענג וגם שמחה בהם
 למשחה: השומר שבת הבן עם הפת. לאל ירצו כמנחה על מחבת: קדש היא
 לכם שבת המלכה. אל תוף בתיכם להניח ברכה. בכל
 מושבותיכם לא תעשו מלאכה. בניכם ובנותיכם עבד וגם
 שפחה: השומר שבת הבן עם הפת. לאל ירצו כמנחה על מחבת:

אז ביום השביעי נחת. יום השבת על בן ברכת:
 ועל כל פעל תהלה ערוכה. וחסידיך בכל עת יברוכה:
 ברוך יהוה יוצר כלם. אלהים חיים ומלך עולם:
 כי מעולם על עבדיך. רוב רחמיך וחסידיך:
 ובמצרים תחלות. להודיע כי מאד נעלית:
 על כל אלהים בעשותך בהם. שפטים גדולים ובאלהיהם:
 בכקצף ים סוף עמך ראו. תיד הגדולה וייראו:
 נהגת עמך לעשות לך. שם תפארת להראות גדלך:

וּדְבַרְתָּ עִמָּם מִן הַשָּׁמַיִם. וְגַם הָעֵבִים נִטְפוּ מִיָּם:
 יְדַעַתְּ לִבָּתֶּם בְּמִדְבָּר. בְּאֶרֶץ צִיָּה אִישׁ לֹא עָבָר:
 תִּתֶּנָּה לְעַמֶּךָ דְּגַן שָׁמַיִם. וּבְעֶפְרָא שְׂאֵר וּמִצּוֹר מִיָּם:
 תִּגְרַשׁ גּוֹיִם רַבִּים עִמּוֹם. יִירָשׁוּ אֶרֶצָם וְעָמַל לְאֲמֹיִם:
 בְּעִבּוֹר יִשְׁמְרוּ חֻקִּים וְתוֹרוֹת. אֲמָרוֹת יִהְיֶה אֲמָרוֹת מְהוֹרוֹת:
 וַיִּתְעַדְּנוּ בְּמַרְעָה שָׁמֶן. וּמַחֲלָמִישׁ צוֹר פִּלְגֵי שָׁמֶן:
 בְּנוֹחֶם בָּנוּ עִיר קְדֻשָּׁה. וַיִּפְּאֲרוּ בֵּית מִקְדָּשְׁךָ:
 וְתֹאמַר פֶּה אֲשֶׁב לְאֶרֶץ יָמִים. צִיָּה בְּרַךְ אֲבָרְךָ:
 כִּי שֵׁם יִזְכְּחוּ וּזְכָחִי צְדָקָה. אֵף בְּחִנֶּיךָ יִלְבָּשׁוּ צְדָקָה:
 וּבֵית הַלְוִי גְעִימוֹת יִזְמְרוּ. לֵךְ יִתְרוֹעְעוּ אֵף יִשְׂרָאֵל:
 בֵּית יִשְׂרָאֵל יִירָאִי יִהְיֶה יִכְבְּדוּ וַיִּוֹדוּ שִׁמְךָ יִהְיֶה:
 הַטִּיבוֹת מְאֹד לְרֵאשׁוֹנִים. בֶּן תִּיטִיב גַּם לְאַחֲרוֹנִים
 יִהְיֶה תִשְׁוֶה נָא עֲלֵינוּ. כַּאֲשֶׁר שֵׁשֶׁת עַל אֲבוֹתֵינוּ:
 אוֹתֵנוּ לְהַרְבוֹת וּלְהִיטִיב. וְגוֹדָה לֵךְ לְעוֹלָם כִּי תִיטִיב:
 יִהְיֶה תִבְנֶה עִירךָ מְהֵרָה. כִּי עֲלִיָּה שִׁמְךָ נִקְרָא:
 וְקָרַן דוֹד תִּצְמִיחַ בָּהּ. וְתִשְׁפּוֹן לְעוֹלָם יִהְיֶה בְּקִרְבָּה:
 וּזְכָחִי צְדָקָה שְׁמָה נִזְכָּחַת. וּכְיֹמֵי קֶדֶם תִּעֲרַב מִנְּחָה:
 וּבְרַצוֹנְךָ אֶת עַמֶּךָ בְּאוֹר פְּנִיךָ. כִּי חִפְצִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ:
 וּבְרַצוֹנְךָ תַעֲשֶׂה חִפְצֵנוּ. הִכְמַ נָא עַמֶּךָ בְּלֵנוּ:
 בְּחִרְתֵּנוּ לְהִיּוֹת לֵךְ לְעַם סִגְלָה. וְעַל עַמֶּךָ בְּרַכְתֵּךְ סִלָּה:
 וְתִמִּיד גַּם סָפַר תִּהְלַתְךָ. וְגִחְלָל לְשֵׁם תִּפְאַרְתְּךָ:
 וּמִבְּרַכְתֵּךְ עַמֶּךָ יִבְרַךְ. כִּי אֵת כָּל אֲשֶׁר תִּבְרַךְ מִבְּרַךְ:
 וְאֲנִי בְּעוֹדִי אֶחְלָלָה בּוֹרְאִי. וְאֲבָרְכָכָה כָּל יְמֵי אֲבֹאִי:
 יְהִי שֵׁם יִהְיֶה מִבְּרַךְ לְעוֹלָם. מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם:

סדר יום שבת קודש

לג

מחבר הזמיר רבי ישראל ושמו חתם בראשי הבתים:

יום זה מְכַבֵּד מְכַל יָמִים. כִּי בּוֹ שַׁבַּת צוּר עוֹלָמִים:

שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלֹאכֶתְךָ. וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי לְאֱלֹהֶיךָ. שַׁבַּת
לֹא תַעֲשֶׂה בּוֹ מְלֹאכָה. כִּי כָל עֲשֵׂה שֵׁשֶׁת יָמִים.
יום זה מְכַבֵּד מְכַל יָמִים. כִּי בּוֹ שַׁבַּת צוּר עוֹלָמִים:

ךָ אֲשׁוֹן הוּא לְמִקְרָאֵי קֹדֶשׁ. יוֹם שַׁבְּתוֹן יוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ.
עַל כֵּן כָּל אִישׁ בְּיָמָיו יִקְדֹּשׁ. עַל שְׁתֵּי לֶחֶם יִבְצְעוּ
תְּמִימִים. יום זה מְכַבֵּד מְכַל יָמִים. כִּי בּוֹ שַׁבַּת צוּר עוֹלָמִים:

אֵל כָּל מְשֻׁמְנִים שְׁתֵּה מִמֵּתְקִים. כִּי אֵל יִתֵּן לְכָל בּוֹ דְבָקִים.
בְּגֵד לְלִבָּשׁ לֶחֶם חֲקִים. בְּשֵׁר וְדָגִים וְכָל מִטְּעָמִים.
יום זה מְכַבֵּד מְכַל יָמִים. כִּי בּוֹ שַׁבַּת צוּר עוֹלָמִים:

לֹא תַחֲסֹר כָּל בּוֹ וְאֶכְלֶתָּ וְשִׁבְעָתָּ. וּבִרְכַתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֲשֶׁר אָהַבְתָּ. כִּי בִרְכֶךָ מְכַל הָעָמִים.
יום זה מְכַבֵּד מְכַל יָמִים. כִּי בּוֹ שַׁבַּת צוּר עוֹלָמִים:

הַשָּׁמַיִם מְסֻפְּרִים כְּבוֹדוֹ. וְגַם הָאָרֶץ מְלֹאָה חֲסֵדוֹ. רְאוּ כִּי
כָּל אֱלֹהִים עֲשִׂתָּהּ יְדוֹ. כִּי הוּא הַצּוּר פֶּעֱלֹ תְּמִים.
יום זה מְכַבֵּד מְכַל יָמִים. כִּי בּוֹ שַׁבַּת צוּר עוֹלָמִים:

(ברכת המזון תמצא בדף קיז)

סדר שלש סעודות

תא חזי כָּבֵל שְׁתָּא יוֹמֵי דְשַׁבְּתָא כַּד מָטָא שְׁעָתָא דְצִלוֹתָא דְמִנְחָה. דִּינָא תְקִיפָא שְׁלֵטָא וְכֹל דִּינִין מִתְעֲרִין אָבֵל בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא כַּד מָטָא עֲדֵן דְצִלוֹתָא דְמִנְחָה רַעוּא דְרַעוּיִן אֲשַׁתְּפַח וְעִתִּיקָא קִדְיִשָּׁא גְלִיָּא רְצוֹן דִּילִיָּה וְכֹל דִּינִין דִּילִיָּה מִתְכַּפְּפִין וּמִשְׁתַּפַּח רַעוּתָא וְחִידוֹ כְּכֹלָא וּבִהָאֵי רְצוֹן אֲסַתְּלַק מִשָּׂה נְבִיאָה מְהִימְנָא קִדְיִשָּׁא מַעְלָמָא בְּגִין לְמַנְדַּע דְלָא בְּדִינָא אֲסַתְּלַק וְתַהִיָּא שְׁעָתָא בְּרְצוֹן דְעִתִּיקָא קִדְיִשָּׁא נְפִיק נִשְׁמַתָּה וְאַתְטַמַּר בַּהּ בְּגִין כַּד וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבָרְתּוֹ פְּתִיב. מָה עִתִּיקָא קִדְיִשָּׁא טְמִירָא מִכָּל טְמִירִין וְלֹא יָדַעִין עֲלָאִין וְתַתְּאִין אוּף הַכָּא הָאֵי נִשְׁמַתָּה דְאַתְטַמַּר בְּהָאֵי רְצוֹן דְאַתְגְּלִיָּא בְּשְׁעָתָא דְצִלוֹתָא דְמִנְחָה דְשַׁבְּתָא פְּתִיב וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבָרְתּוֹ וְהוּא טְמִיר מִכָּל טְמִירִין דְעֲלָמָא וְדִינָא לֹא שְׁלֵטָא בַּהּ. זְכָאָה חֲלָקָה דְמוֹשָׁה.

תאנא בְּהָאֵי יוֹמָא דְאִוְרִיתָא מִתְעַטְרָא בַּהּ מִתְעַטְרָא כְּכֹלָא כְּכֹל אֲנָן פְּקוּדִין כְּכֹל אֲנָן גְּזֵרִין וְעוֹנְשֵׁין בְּשַׁבְּעִין עֲנָפִין דְנַהוּרָא דְנַהוּרִין מִכָּל סְטָרָא וְסְטָרָא. מֵאֵן חָמֵי עֲנָפִין דְנַפְקִין מִכָּל עֲנָפָא וְעֲנָפָא חֲמוּשָׁא קְיָמִין בְּגוֹ אִילָנָא פְּלָהוּ עֲנָפִין בְּהוּ אַחִידִין. מֵאֵן חָמֵי אֲנָן תְּרַעִין דְמִתְפַּתְחִין כְּכֹל סְטָר וְסְטָר פְּלָהוּ מִזְדַּהְרִין וְנַהְרִין בְּתַהוּא נַהוּרָא דְנַפִּיק וְלֹא פְּסִיק קַל בְּרוּזָא נְפִיק אַתְעָרוּ קִדְיִשֵׁי עֲלִיּוֹנִין אַתְעָרוּ עָמָא קִדְיִשָּׁא דְאַתְבְּחָרוּ לְעֵלָא וְתַתָּא אַתְעָרוּ חֲדוּתָא לְקַדְמוֹת מְאִרִיכוֹן אַתְעָרוּ בְּחֲדוּתָא שְׁלִימְתָא אֲזַדְמְנוּ בְּתַלַּת חֲדוֹן. דְתַלַּת אָבְתָן אֲזַדְמְנוּ לְקַדְמוֹת מְהִימְנוּתָא דְחֲדוּהַ דְכָל חֲדוּתָא.

זכאָה חֲלָקִיכוֹן יִשְׂרָאֵל קִדְיִשֵׁין בְּעֲלָמָא דִּין וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי. דָּא הוּא יְרוּתָא לְכוֹן מִכָּל עַמִּיּוֹן עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים וְעַל דָּא פְּתִיב בִּינִי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה הֲכִי הוּא וְדָאֵי וְעַל דָּא פְּתִיב זְכוֹר אֶת

יום השַׁבָּת לְקִדְשׁוֹ. וּבְתֵיב קִדְשִׁים תִּהְיוּ כִּי קִדּוֹשׁ אָנִי יְהוָה. וּבְתֵיב וְקִרְאֵת לַשַּׁבָּת עֲנֵג לְקִדּוֹשׁ יְהוָה מִכְבֵּד. תֵּאֵנָה בְּהֵא יוֹמָא כֹּל גִּשְׁמִתְהוֹן דְּצִדִּיקָיָא מִתְעַדְנִין בְּתַפְנוּקֵי עֵתִיקָא קִדְיָשָׁא סְתִימָא דְכָל סְתִימִין וְרוּחָא חָדָא מְעַנּוּגָא דְהָהוּא עֵתִיקָא מִתְפַּשְׁטָא בְּכִלְהוּ עֲלָמִין וְסִלְקָא וְנִחְתָּא וּמִתְפַּשְׁטָא לְכִלְהוּ בְּנֵי קִדְיָשִׁין לְכִלְהוּ נְטוּרֵי אֹרִיתָא וְנִיחִין בְּנִיחָא שְׁלִים וּמִתְנַשֵּׂי מִכְּלָהוּ כֹּל רְגִזִין כֹּל דִּינִין וְכָל פְּלַחְנִין קָשִׁין. הֲדָא הוּא דְכְּתִיב בְּיוֹם הַנִּיחַ יְהוָה לָךְ מַעֲצָבְךָ וּמְרַגְּזְךָ וּמִן הָעֲבוּרָה תִּקְשֶׁה. בְּגִינֵי כֹּךְ שְׁקִיל שַׁבְּתָא לְקַבַּל אֹרִיתָא וְכָל דְנָטִיר שַׁבְּתָא בְּאֵלוּ נְטִיר אֹרִיתָא כֻּלָּא.

וּבְתֵיב אֲשֵׁרֵי אָנוּשׁ יַעֲשֶׂה זֹאת וּבֶן אָדָם יִחְזִיק בָּהּ שְׁמֵר שַׁבָּת מִחֲלָלוֹ וְשְׁמֵר יְדוֹ מַעֲשׂוֹת כֹּל רָע. אֲשַׁתְּמַע דְּמֵאֵן דְנָטִיר שַׁבָּת כְּמֵאֵן דְנָטִיר אֹרִיתָא כֻּלָּא בְרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

הִנֵּה אֲנִי בָּא לְקַיֵּם מִצְוַת סְעוּדָה שְׁלִישִׁית שֶׁל שַׁבָּת נֶגֶד יַעֲקֹב אָב שֶׁל הַמּוֹן שִׁבְעִים נֶפֶשׁ בְּזִכְרוֹתָו נִבְצַל מִמְּלַחְמוֹת גּוֹג וּמְגוֹג וַיִּקְיֵם בְּנוֹ מִקְרָא שַׁבְּתוֹב וְהֶאֱכִלְתִּידָּךְ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. נַחֲלָה בְּלִי מִצְרַיִם וּבֶכֶן בִּכְחַ סְגִלַת שְׁלֹשׁ סְעוּדוֹת אֵלּוּ יִתְקַן פְּגַמְנוּ בְּסְעוּדוֹת הָרְשׁוֹת וּמֵאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת: וַיְהִי גַעַם אֲדָנִי אֵלֵהִינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

מקדש על היין כחמש או עשר דקות קודם זמן מוצש"ק ר"ת

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכַלְהוּ הַיּוֹם כִּי שַׁבָּת הַיּוֹם לִיהוָה הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֶהוּ בַּשָּׂדֶה: רְאוּ כִּי יְהוָה נָתַן לָכֶם הַשַּׁבָּת עַל כֵּן הוּא נָתַן לָכֶם בְּיוֹם הַשְּׁשִׁי לָחֶם יוֹמִים שָׁבוּ אִישׁ תַּחְתּוֹתָיו אֵל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי: וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי: עַל כֵּן בְּרוּךְ יְהוָה אֵת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיִּקְדְּשֶׁהוּ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם. בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן:

אֶתְקִינּוּ סְעוּדָתָא דְמַהִימְנוּתָא שְׁלִימָתָא חֲדוּתָא
דְּמַלְפָּא קְדִישָׁא: אֶתְקִינּוּ סְעוּדָתָא
דְּמַלְפָּא. דָּא הִיא סְעוּדָתָא דְזַעִיר אַנְפִּין קְדִישִׁין. וְחַקְל
תְּפוּחִין קְדִישִׁין. וְעִתִּיקָא קְדִישָׁא. אֲתִין לְסַעְדָּא
בְּהֵרָה:

מחבר הזמור רבי יצחק לוריא זצ"ל (האר"י הקדוש):

בְּ גֵי הֵיכְלָא דְכְּסִיפִין. לְמַחְזִי לְ בַר נְטֻלִין. וְלֹא עָאֲלִין. הַגִּיד
זֵיו דְזַעִיר אַנְפִּין: בְּלָבִין דְחֲצִיפִין:

יְ הוּן הֶכָא. בְּהֵאֵי תַפְּא. וְ הָא אֲזֻמִּין. עֵתִיק יוֹמִין.
דְּבִיה מַלְפָּא בְּגֻלּוּפִין: לְמַנְחָא לְמַצְחָא עַדִי יְהוּן
חֲלָפִין:

צְ בּוּ לְחֲדָא. בְּהֵאֵי וְעָדָא. בְּגוּ
עִירִין וְכָל גְּדָפִין: דְ עוּ דִילִיה. דְּגֻלִי לִיה.
לְבַטְלָא לְכָל קְלִיפִין:

חֲרוּ הַשְׁתָּא. בְּהֵאֵי שְׁעָתָא. יְ שׁוּי לֹזַן. בְּנוֹקְבִיהוּן. וַיִּטְמְרוּן
דְּבִיה רַעֲוָא (דְרַעֲוִין) וְלִית
זַעֲפִין:

אֲרִי הַשְׁתָּא בְּמַנְחָתָא. קְ רִבּוּ לִי. חֲזוּ חִילִי. דְלִית
בְּחֲדוּתָא דְזַעִיר אַנְפִּין
קְדִישִׁין: דִּינִין דְתַקִּיפִין:

מְזֻמֹּר לְדוּר. יְהוּה רַעִי לֹא אַחֲסֵר: בְּנֵאוֹת דְשָׂא יִרְבִּיצְנִי.
עַל מֵי מְנַחֹת יִנְחֲלֵנִי:
נַפְשִׁי יִשׁוּבָב. יִנְחֲנִי בְּמַעְגְלֵי צְדָק לְמַעַן שְׁמוֹ: גַּם כִּי
אֵלֶךְ. בְּגֵיא צְלָמוֹת. לֹא אִירָא רַע. כִּי אַתָּה עֲמָדִי.
שְׁכַמְךָ וּמְשַׁעֲנֵתְךָ הִמָּה יִנְחַמְנִי:

תַּעֲרֹךְ לְפָנַי שְׁלֹחַן. נֶגֶד צַרְרֵי. דִּשְׁנַת בְּשֵׁמֶן רֵאשֵׁי. כּוֹסֵי
רוּיָה:

אֶךְ טוֹב וְחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיֵּי. וְשִׁבְתִּי בְּבֵית יְהוָה.
לְאַרְךָ יָמִים: ג' פעמים

הַלְלוּיָהּ, אוֹדָה יְהוָה כָּכָל לֵבָב, בְּסוֹד יִשְׂרָאֵל וְעֵדָה: גְּדֹלִים
מַעֲשֵׂי יְהוָה, דְּרוֹשִׁים לְכָל חִפְצֵיהֶם: הוֹד וְהֶדָר
פָּעֵלוּ, וְצַדִּיקְתּוֹ עֹמֶדֶת לְעַד: זִכֹּר עֲשֵׂה לְנַפְלְאוֹתָיו, חֲנוּן
וְרַחוּם יְהוָה: טָרַף גֶּתִן לִירָאִיו, וְזִפְרָ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: כַּח
מַעֲשָׂיו הַגִּיד לְעַמּוֹ, לְתַת לָהֶם גַּחֲלַת גּוֹיִם: מַעֲשֵׂי יָדָיו
אֲמַת וּמִשְׁפָּט, נֶאֱמָנִים כָּל פְּקוּדָיו: סְמוּכִים לְעַד לְעוֹלָם,
עֲשׂוּיִם בְּאֵמַת וַיִּשְׂר: פְּדוּת שְׁלַח לְעַמּוֹ, צְוָה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ,
קְדוּשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ: רֵאשִׁית חֲכֻמָּה יִרְאֵת יְהוָה, שְׁכָל טוֹב
לְכָל עֲשִׂיהֶם, תְּהַלְּתוּ עֹמֶדֶת לְעַד:

הַלְלוּיָהּ, אֲשֶׁרֵי אִישׁ יִרְאֵת אֶת יְהוָה, בְּמִצּוֹתָיו חָפֵץ מְאֹד:
גִּבּוֹר בְּאַרְצָן יְהִיָּה זִרְעוֹ, דוֹר יִשְׂרָאֵל יִכְרֹךְ: הוֹן
וְעֵשֶׂר בְּבֵיתוֹ, וְצַדִּיקְתּוֹ עֹמֶדֶת לְעַד: זִרַח בְּחִשְׁךְ אֹר לְיִשְׂרָאֵל,
חֲנוּן וְרַחוּם וְצַדִּיק: טוֹב אִישׁ חוֹנֵן וּמְלֹאָה, יִכְלָל דְּבָרָיו
בְּמִשְׁפָּט: כִּי לְעוֹלָם לֹא יִמוּט, לְזִכֹּר עוֹלָם יְהִיָּה צַדִּיק:
מִשְׁמוּעָה רַעְיָה לֹא יִירָא, נִכּוֹן לְבוֹ בְּטַח בִּיהוָה: סְמוּךְ לְבוֹ
לֹא יִירָא, עַד אֲשֶׁר יִרְאֵה בְּצַרְיוֹ: פְּזֹר גֶּתִן לְאֲבוֹנִים, צַדִּיקְתּוֹ
עֹמֶדֶת לְעַד, קָרְנוֹ תְרוּם בְּכַבּוֹד: רְשַׁע יִרְאֵה וְכַעַס, שְׁנִי
יִחַרַק וְנָמַס, תַּאֲוֹת רְשָׁעִים תֵּאָבֵד:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. אֲשֶׁרֵי כָּל יִרְאֵת יְהוָה. תְּהַלְּךְ בְּדַרְכָּיו: יִגִּיעַ
כְּפִיד כִּי תֹאכַל. אֲשֶׁרֵיךְ וְטוֹב לָךְ: אֲשֶׁתְךָ כְּגֹפֶן פְּרִיָּה

בִּירְכְתִי בֵיתְךָ. בְּנִיךָ בִשְׁתִּילִי וַיְתִים סָבִיב לְשִׁלְחָנְךָ: הִנֵּה כִי
 בֵּן יִבְרַךְ גָּבֵר יֵרָא יְהוּה: יִבְרַכְךָ יְהוּה מִצִּיּוֹן. וְרָאָה בְּטוֹב
 יְרוּשָׁלָּיִם. כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וְרָאָה בְּנִים לְבְנֶיךָ. ג' פעמים "שְׁלוֹם
 עַל יִשְׂרָאֵל":

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד הִנֵּה מָה טוֹב וּמָה נְעִים שָׁבֶת
 אַחִים גַּם יַחַד: בְּשֶׁמֶן הַטוֹב עַל הָרֹאשׁ יֵרֵד עַל
 הַזָּקֵן וְזֶקֶן אֶהְרֵן שִׁירְד עַל פִּי מוֹדוֹתָיו: כְּמַל חֶרְמוֹן שִׁירְד
 עַל הַרְרֵי צִיּוֹן כִּי שָׁם צִוָּה יְהוּה אֶת הַבְּרָכָה ג' פעמים
 "חַיִּים עַד הָעוֹלָם":

כְּבָאוּ מַאֲדוֹם חֲמוּץ בְּנֵדִים. זָבַח לוֹ בְּכֶזֶרָה וְטַבַּח לוֹ בְּבוֹגְדִים. וַיֵּזֶן
 נִצְחָם מִלְּבוּשָׁיו לְהֵאָדִים. כְּבַחוּ הַגְּדוֹל וּבְצוֹר רוּחַ נְגִידִים. הִנֵּה
 בְּרוּחוֹ הַקָּשָׁה בְּיוֹם קָדִים:

רְאוּתוּ כִּי בֵּן אֲדוּמֵי הָעוֹצֵר. יִחְשׁוּב לוֹ בְּכֶזֶרָה תִּקְלוּט כְּבָצָר. וּמִלְּאֵךְ
 כְּאֵדָם בְּתוֹכָהּ יִנָּצֵר. וּמִזֵּיד כְּשׁוֹנֵג כְּמִקְלַט יַעֲצֵר. אֲהַבּוּ אֶת
 יְהוּה כֹּל חֲסִידָיו אֲמוּנִים נוֹצֵר:

יַצֵּוֶה צוֹר חֲסִדוֹ קְהֵלוֹתָיו לְקַבֵּץ. מֵאַרְבַּע רוּחוֹת
 עָדָיו לְהַקְבִּץ. וּבְהַר מְרוֹם הָרִים אוֹתָנוּ
 לְהַרְבִּץ. וְאַתָּנוּ יִשׁוּב נְדָחִים קוֹבֵץ. יָשִׁיב לֹא נֶאֱמַר
 וְהָשִׁיב לֹא נֶאֱמַר כִּי אִם וְשָׁב וְקַבֵּץ: בְּרוּךְ הוּא
 אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר טוֹב גְּמָלָנוּ. בְּרַחֲמָיו וּכְרוֹב חֲסִדָּיו
 הַגְּדִיל לָנוּ. אֱלֹהֵי וְכֹאֲלֵהּ יוֹסֵף עִפְנוּ. לְהַגְדִּיל שְׁמוֹ
 הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא שְׁנִקְרָא עָלֵינוּ: בְּרוּךְ הוּא

אֱלֹהֵינוּ שִׁבְרָאנוּ לְכַבּוֹדוֹ. לְהַלְלוֹ וּלְשַׁבְּחוֹ וּלְסַפֵּר
הוֹדוֹ. מְבַל אִוּם גָּבַר עָלֵינוּ חֶסֶדּוֹ. לָכֵן בְּכָל יָב
וּבְכָל נֶפֶשׁ וּבְכָל מְאוֹד. נְמַלִּיכוּ וּנְיַחֲדוּ:

יְהוּה מֶלֶךְ. יְהוּה מֶלֶךְ. יְהוּה יְמַלֵּךְ לְעֵלָם וָעֶד:
יְהוּה מֶלֶךְ. יְהוּה מֶלֶךְ. יְהוּה יְמַלֵּךְ לְעֵלָם וָעֶד:
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוּה אֱלֹהֵינוּ יְהוּה אֶחָד:

מֶלֶךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם שָׁלוֹ יָשִׁים עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ בֵּית
יִשְׂרָאֵל חַיִּים בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם. מִיָּמִין וּמִשְׂמָאל עַל
יִשְׂרָאֵל שְׁלוֹם. הַרְחֵמֵן הוּא יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם.
וְיִזְכְּנוּ לְרֵאוֹת בָּנִים וּבָנֵי בָנִים עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וּבְמִצְוֹת
לְשִׁמְחָה ג' פַּעַמִּים "עַל יִשְׂרָאֵל שְׁלוֹם". פְּלֵא יוֹעֵץ אֵל
גְּבוֹר אָבִי עַד שֶׁר שְׁלוֹם:

קודם אמירת התורה מנגנים הניגון התעוררות הידוע
של רביה"ק הסבא קדישא מראדשיץ זצוקללה"ה

י יָדִיד נֶפֶשׁ אַב הַרְחֵמֵן. מְשׁוֹךְ עֲבָדְךָ אֵל רְצוֹנְךָ. יְרוּיָן
עֲבָדְךָ בָּמוֹ אֵיל. יִשְׁתַּחֲוֶה אֵל מוֹל הַדְּרָךְ. יַעֲרַב לוֹ
יְדִידוֹתֶיךָ מְנוּפֶת צוּף וְכָל טַעַם:

הַ דּוֹר נֶאֱחָה זֵיו הָעוֹלָם. נֶפְשֵׁי חוֹלֵת אַחֲבָתְךָ. אֲנָא אֵל
נָא רַפָּא נָא לָהּ. בְּהֵרָאוֹת לָהּ נוֹעַם זֵיוֹךְ. אִז תִּתְחַזַּק
וּתְתַרְפֵּא. וְהִתְחַה לָהּ שְׂמֵחַת עוֹלָם:

ו תיק יחמו נא רחמיה. וחוסה נא על בן אהונך. כי זה במה נכסוף נכספתי לראות מהרה בתפארת עורך. אנא אלי שמחת לפני. חושה נא ואל תתעלם:

ה גלה נא ופרוס חביבי עלי את ספת שלומך. תאיר ארץ מבבודך. נגילה ונשמחה בך. מהר אהוב פי נא מועד וחנונו בימי עולם:

שם המחבר רבי אברהם מימין ושמו חתום בראשי ההרוזים:

א ל מסתתר בשפירי חביון. השכל העולם מכל רעיון. עלת העלות מכתר בכתר עליון. בטר יתנו לך יהוה:

ב ראשית תורתך הקדומה. רשומה חכמתך הסתומה. מאין תמצא והיא נעלמה. ראשית חכמה יראת יהוה:

ג חובות הנחר נחלי אמונה. מים עמוקים ידלם איש תבונה. תוצאותיה חמשים שערי בינה. אמונים נוצר יהוה:

ד אל הגדול עיני כל נגדך. רב חסד גדול על השמים חסדך. אלהי אברהם זכור לעבדך. חסדי יהוה אזכיר תהלות יהוה:

ה רום נאדר בכה וגבורה. מוציא אורה מאין תמונה. פחד יצחק משפטינו האירה. אמה גבור לעולם יהוה:

ו אל כבוד עושה גדולות. אביר יעקב נורא תהלות. תפארת ישראל שומע תפלות. כי שומע אל אביונים יהוה:

ז ה זכות אבות יגן עלינו. נצח ישראל מצרותינו גאלנו. ומבור גלות דלנו והעלנו. לנצח על מלאכת בית יהוה:

ח ימין ומשמאל יניקת הנביאים. נצח והוד מהם נמצאים. יבין ובועז בשם נקראים. וכל בנך למודי יהוה:

ט סוד צדיק בשבעה געלם. אות ברית הוא לעולם. מעין הברכה צדיק יסוד עולם. צדיק אמה יהוה:

נ א הקם במהרה מלכות דוד ושלמה. בעטרה שעמרה לו אמו.
 פנסת ישראל פלה קרואה בנעימה. עמרת תפארת ביד יהוה:
 ח זק מיחד באחד עשר ספירות. ומיחד אלוף יראה מאורות.
 ספיר גזרתם יחד מאורות. תקרב רנתנו לפניך יהוה:

אין באלהינו, אין באדוננו, אין במלכנו, אין
 במושיענו: מי באלהינו, מי באדוננו, מי
 במלכנו, מי במושיענו: נודה לאלהינו, נודה
 לאדוננו, נודה למלכנו, נודה למושיענו: פרוך
 אלהינו, פרוך אדוננו, פרוך מלכנו, פרוך מושיענו:
 אתה הוא אלהינו, אתה הוא אדוננו, אתה הוא
 מלכנו, אתה הוא מושיענו:

בשמים ובארץ:	אתה הוא אלהינו:
דגול מרכבה:	גבור ונערץ:
וצוה ונבראו:	הוא שח ויהי:
חי עולמים:	זכרו לנצח:
יושב סתר:	טהור עינים:
לבשו צדקה:	בתרו ישועה:
נאפד נקמה:	מעטהו קנאה:
עצתו אמונה:	סתרו ישר:
צדיק וישר:	פעלתו אמת:
רם ומתנשא:	קרוב לקוראיו באמת:
תולה ארץ על בלימה:	שוכן שחקים:
חי וקנים נורא ומרום וקדוש	

שם המחבר רבי דונש בן לברט ושמו חתום בראשי החרוזים:

דְרוֹר יִקְרָא לְבֵן עִם בַּת. וַיִּנְצָרְכֶם כְּמוֹ כֶּבֶת. נְעִים שְׂמֹכֶם
 וְלֹא יִשְׁבַּת שְׁבוּ וְנוּחוּ בְיוֹם שַׁבָּת: דְרוֹשׁ נוֹי וְאוֹלָמָי
 וְאוֹת יִשַׁע עֲשֵׂה עִמִּי. נִטַּע שׁוֹרֵק בְּתוֹךְ פְּרָמִי. שְׁעָה שְׁוֹעַת
 כְּנִי עִמִּי: דְרוֹךְ פּוֹרָה בְּתוֹךְ בְּצָרָה. וְגַם כָּבֵל אֲשֶׁר גִּבְרָה.
 נְתוּץ צְרִי בְּאֵף וְעִבְרָה. שְׁמַע קוֹלִי בְיוֹם אֶקְרָא: אֱלֹהִים תֵּן
 בְּמִדְבַר הַר. הַדָּם שְׁפָה בְרוֹשׁ תִּדְהַר. וְלִמְזוּחִיר וְלִנְזוּחַר.
 שְׁלוֹמִים תֵּן כְּמִי נְהַר: הַדּוֹךְ קָמִי אֵל קָנָא. כְּמוֹג יִלְכָב וּבְמִגְיָה.
 וְנִרְחִיב פֶּה וְנִמְלֵאנָה. לְשׁוֹנְנוּ לֵךְ רֵנָה: דְעָה חֲכֻמָּה לְנִפְשֶׁךָ.
 וְהִיא כֶּתֶר לְרֵאשֶׁךָ. נִצּוֹר מִצּוֹת קְדוּשֶׁךָ. שְׁמוֹר שַׁבָּת קְדוּשֶׁךָ:

בשבת מברכים מזמרים יחדשהו ג"פ

יְחַדְּשֶׁהוּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 בְּכָל מְקוֹמוֹת שָׁהֵם. לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה. לְשִׁשׁוֹן
 וְלִשְׂמֻחָה. לִישׁוּעָה וְלִנְחֻמָּה. לְפִרְנָסָה טוֹבָה וְלִכְלִפְלָה. לְחַיִּים
 טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם. לְשְׂמוּעוֹת טוֹבוֹת. וְלִכְשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.
 וְלִגְשָׁמִים בְּעֵתָם. וְלִרְפוּאָה שְׁלֵמָה. (חודש אדר וְלִשְׂמֻחָה שְׁלֵמָה)
 (חודש אלול וְלִתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה) וְלִגְאוּלָּה קְרוּבָה וְנֹאמַר אָמֵן:

בחודש אדר מזמרים שושנת יעקב

שׁוֹשַׁנַּת יַעֲקֹב צִחְלָה וְשְׂמֻחָה בְּרֵאוֹתֶם יַחַד תִּכְבֵּל מְרֻדְכִי:
 תִּשְׁוֹעֲתֶם תִּיֵּת לְנִצָּחַ. וְתִקְוֹתֶם כָּבֵל דוֹר וְדוֹר:
 לְהוֹדִיעַ שְׁכָל קְנוּךְ לֹא יִבְשׁוּ. וְלֹא יִכְלְמוּ לְנִצָּחַ כָּל הַחוֹסִים
 בָּךְ: אֲרוֹר הַמֵּן אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ לְאַבְרָהָם. בְּרוּךְ מְרֻדְכִי תִּיהוּדִי.
 אֲרוּרָה זְרַשׁ אִשֶׁת מִפְּחִידִי. בְּרוּכָה אִסְתֵּר בְּעַדִּי. אֲרוּרִים
 כָּל הַרְשָׁעִים. בְּרוּכִים כָּל הַצַּדִּיקִים. וְגַם חֲרֻבוֹנָה זְכוּר לְטוֹב:

מברכים ברהמ"ז (תמצא בדף קיז) בסעודת שלשית כשעה אחר זמן מוצש"ק ר"ת

סדר מוצאי שבת קודש

תפלה מהרב הקדוש רבי לוי יצחק מארדישטוב זצוק"ל.

נָאֵט פון אַבְרָהָם און פון יִצְחָק און יַעֲקֹב פֿעהיט דײַן
 לײַב פֿאַלק יִשְׂרָאֵל פון אַלעם פֿײַזען אין דײַנעם
 לײַב, אַז דער לײַפער שַׁבַּת קֹדֶשׁ גײַט, אַז די װאָך (און
 דער חֲדָשׁ און דאָס יָאָר), זָאל אונז קומען צו אַמוּנָה שְׁלָמָה, צו
 אַמוּנַת חֲכָמִים, צו אַהֲבַת חֲבֵרִים, צו דְּבָקוּת הַבּוֹרָא פֿרוּךְ
 הוּא, מֵאֱמִין צו זײַן בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה עֶקְרִים שְׁלֹף, וּבְגֹאוּלָּה
 קְרוּבָה בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ, וּבְתַחֲתֵית הַמַּתִּים וּבְנִבְאוֹת מוֹשֶׁה
 רַבֵּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם.

רַבֵּנוּ שֶׁל עוֹלָם הוּא פִּיזֵט דָאךְ הַנּוֹתֵן לַיַּעַף פֶּחַ, גִּיב דײַנע
 לײַב אײַדישע קײַנדער־ליך אױף געזונט און פֿח נָאר
 דײַך צו לײַפֿען און נָאר דײַך צו דײַנען װײַטער קײַנעם גײַשט
 חֲלִילָה, און אַז די װאָך (און דער חֲדָשׁ און דער יָאָר) זָאל אונז
 קומען צו געזונט און צו מְזֵל און צו פֿרָכָה וְהַצְלָחָה, און
 צו חַן און צו חֶסֶד, און צו פֿגִי חַיִי אַרְיֵכִי וּמְזוּנֵי רױחֵי
 וּסְיַעֲתָא דְשִׂמְיָא לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל וְנֹאמַר אָמֵן.

סִימָן טוֹב וּמְזֵל טוֹב יְהֵא לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן:
ג"פ בלחש

סדר הבדלה

הִנֵּה אֵל יִשׁוּעָתִי אֶכְמַח. וְלֹא אֶפְחָד. כִּי עֵזִי
 וְזִמְרַת יְהוָה יְהוּה. וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה:
 וּשְׂאֲבָתָם מִיּוֹם בְּשִׁשׁוֹן. מִמַּעַיְנֵי הַיִּשׁוּעָה: לַיהוָה
 הַיִּשׁוּעָה. עַל עַמּוּךְ בְּרִכְתְּךָ סֶלָה: יְהוּה צְבָאוֹת
 עֲפָנּוּ מִשָּׁנֵב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְהוּה צְבָאוֹת
 אֲשֶׁר־י אָדָם כִּפְתָּח בֶּרֶךְ: יְהוּה הוֹשִׁיעָה. הַמְלִיךְ
 יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם קְרִיאָנוּ: לַיהוּדִים הַיְתָה אוֹרְהָ
 וּשְׂמַחָה. וּשְׁשׁוֹן וַיִּקְר. "בֵּן תִּהְיֶה לָנוּ" ^{ג"פ}: כּוֹס
 יִשׁוּעוֹת אִשָּׁא. וּבָשֵׁם יְהוּה אֶקְרָא:

סְבִרֵי מְרִנּוֹ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. בּוֹרֵא
 פְּרִי הַגֶּפֶן:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. בּוֹרֵא מִיְנֵי בְּשָׁמַיִם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. בּוֹרֵא מֵאֲזוּרֵי הָאֵשׁ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוּה. אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הַמְבַדִּיל
 בֵּין קֹדֶשׁ לְחוּל. בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ. בֵּין יִשְׂרָאֵל

לְעַמִּים. בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לַשִּׁשִּׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה:
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. הַמְבָדִיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל:

נותן ידו ביין ואומר בלחש

זָכְרוּ תּוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדֵי: סִימָן טוֹב וּמִזֵּל טוֹב יְהֵא לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל,
אָמֵן: לְעַכְטֵינָע אוּיְנָעוּן, הַשְּׁפָעוֹת טוֹבוֹת, וְסִיעָתָא דְשְׁמַיָא, וְכָל טוֹב
סְלָה אָמֵן.

מחבר זמר זה שמו יצחק הקטן ושמו רשום בראשי החרוזים מהחרוז השני

הַמְבָדִיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל. חַטָּאתֵינוּ הוּא יְמַחֵל.
זְרַעֲנוּ וּבִסְפָנוּ יִרְבֶּה כְּחֹל. וּבְכוּכָבִים בְּלִילָה:

יוֹם פָּנָה כִּצֵּל תּוֹמֵר. אֶקְרָא לְאֵל עָלַי גּוֹמֵר. אָמַר שׁוֹמֵר.
אַתָּא בְּקֹר וְגַם לִילָה: צְדָקְתְּךָ כְּהַר תְּבוֹר. עַל חַטָּאֵי
עָבוֹר תַּעֲבוֹר. כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבוֹר. וְאַשְׁמוּרָה בְּלִילָה:
חֲלָפָה עוֹנֶת מְנַחְתִּי. מִי יִתֵּן מְנוּחָתִי. יַגְעִתִּי בְּאַנְחָתִי. אֲשַׁחֲהָ
בְּכָל לִילָה: קוֹלִי כָּל יַגְטָל. פֶּתַח לִי שַׁעַר הַמְּנַטָּל. שְׂרָאשִׁי
נִמְלָא טָל. קְנוֹצוֹתֵי רְסִיסֵי לִילָה: הַעֲתֵר נוֹרָא וְאוּיוֹם. אֲשׁוּעַ
תְּנָה כְּדוּיוֹם. בְּנִשְׁפָּ בְּעָרְב יוֹם. בְּאִישׁוֹן לִילָה: קְרָאתִיךָ יְהִי
הוֹשִׁיעֵנִי. אֲרַח חַיִּים תּוֹדִיעֵנִי. מְדַלּוֹת וּמִשְׁכָּלוֹת תִּבְצָעֵנִי.
מִיוֹם וְעַד לִילָה: טַהַר טְנוּף מַעֲשֵׂי. פֶּן יֵאמְרוּ מַכְעִיסֵי. אִיָּה
נָא אֱלוֹהֵי עֲשֵׂי. הַנּוֹתֵן זְמִירוֹת בְּלִילָה: נַחְנוּ בִּיָּדְךָ כַּחֲמֵר.
סִלַּח נָא עַל קַל וְחוֹמֵר. יוֹם לְיוֹם יִבִּיעַ אָמַר. וְלִילָה לְלִילָה
הַמְבָדִיל: יֵאל פּוֹדָה מִכָּל צָר. קְרָאנוּךָ מִן הַמַּצָּר. יָדְךָ לֹא תִקְצָר.
לֹא יוֹם וְלֹא לִילָה הַמְבָדִיל: מִיכָאֵל שַׁר יִשְׂרָאֵל. אֱלֹהֵי
וְגַבְרִיאֵל. יִבְאוּ נָא עִם הַגּוֹאֵל. קוֹמוּ רְנֹו בְּחִצֵּי הַלִּילָה הַמְבָדִיל:

ויתן לנו שבוע טוב. רענן פגן רטוב. ומיהוה יבא הטוב. כל היום וכל הלילה המבדיל: המבדיל בין קדש לחול. הפאאתינו הוא ימחול. זרענו וכספנו ירבה פחול. וכפוכבים פרקיע:

ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ. ורב דגן ותירש: יעבדוך עמים וישתחוו לך לאמים. הוה גביר לאחיד וישתחוו לך בני אמה. ארריך ארור. ומברכך ברוך: ואל שדי יברך אתך ויפרך וירפך. והיית לקהל עמים: ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך. לרשתך את ארץ מגריך אשר נתן אלהים לאברהם: מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך. ברכת שמים מעל. ברכת תהום רכצת תחת. ברכת שדים ורחם: ברכת אביך גברו על ברכת הורי. עד תאות גבעת עולם. תהיין לראש יוסף ולקדקד גזיר אחיו:

ואהבך וברכך והרפך. וברך פרי בטנך ופרי אדמתך. דנגד ותירשך ויצהרך. שגר אלפיך ועשתרת צאנך. על האדמה אשר נשבע לאבתך לתת לך: ברוך תהיה מפל העמים. לא יהיה בך עקר ועקרה ובנתמתך: והסיר יהוה ממך כל חלי. וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת. לא ישימם בך. ונתנם בכל שנאיך:

המלאך הנאל אתי מפל רע. יברך את הנערים. ויקרא בהם שמי. ושם אבתי אברהם ויצחק. וידנו לרב בקרב הארץ:

יהוה אלהיכם הרבה אתכם. והנכם היום כפוכבי השמים לרב: יהוה אלהי אבותכם. יסף עליכם ככם. אלה פעמים. ויברך

אתכם. באשר דבר לכם: ברוך אתה בעיר. וברוך אתה בשדה:
 ברוך אתה בבאך. וברוך אתה בצאתך: ברוך מנאך ומשארתך:
 ברוך פרי בטנך ופרי אדמתך ופרי בהמתך. שגן אלפיך ועשתרות
 צאנך: יצו יהוה אתך את הברכה באסמך ובכל משלח ידך.
 וברוך בארץ. אשר יהוה אלהיך נתן לך: יפתח יהוה לך את
 אוצרו הטוב את השמים. לתת מטר ארצך בעתו. ולברך את
 כל מעשה ידך. והלוית גוים רבים. ואתה לא תלוה: כי יהוה
 אלהיך ברכך. באשר דבר לך. והעבמת גוים רבים. ואתה לא
 תעבט. ומשלת בגוים רבים. ובך לא ימשלו: אשריך ישראל מי
 כמוך. עם נושע ביהוה. מגן עורך. ואשר חרב גאותך. ויפחשו
 איביך לך. ואתה על כמותימו תדרוך:

מחיתי כעב פשעך. וכענן מטאתיך. שובה אלי כי גאלתיך:
 רנו שמים כי עשה יהוה. הריעו תחתיות ארץ. פצחו
 הרים רנה. יער וכל עץ בו. כי גאל יהוה יעקב. ובישראל יתפאר:
 גאלנו יהוה צבאות שמו. קדוש ישראל:

ישראל נושע ביהוה תשועת עולמים. לא תבשו ולא
תבלמו עד עולמי עד: ואבלתם אכול ושבעו.
והללתם את שם יהוה אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא.
ולא יבשו עמי לעולם: וירדעתם. כי בכרך ישראל אני ואני
יהוה אלהיכם ואין עוד. ולא יבשו עמי לעולם: כי בשמחה
תצאו ובשלום תובלון. התרים והנבעות יפצחו לפניכם רנה.
וכל עצי השדה ימחאו כף: הנה. אל ישועתי אבמת. ולא
אפחד. כי עזי וזמרת יה יהוה. ויהי לי לישועה: ושאתכם
מים בששון. מפעיני תישועה: ואמרתם ביום ההוא. הודו
ליהוה קראו בשמו. הודיעו בעמים עלילתינו. תזכירו. כי
נשגב שמו: זמרו יהוה. כי גאות עשה. מודעת זאת בכל

הַאֲרִיז: צַהֲלֵי וְרַנֵּי. יִשְׁבֶּת צִיּוֹן. כִּי גָדוֹל בְּקַרְפָּךְ קְדוּשׁ
 יִשְׂרָאֵל: וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא. הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה. קוִינּוּ לוֹ
 וַיּוֹשִׁיעֵנו. זֶה יְהוָה קוִינּוּ לוֹ. נְגִילָה וְנִשְׁמְחָה בַּיּוֹשֻׁעַתּוֹ:

בֵּית יַעֲקֹב. לָכוּ וְנִלְכֶה בְּאוֹר יְהוָה: וְהָיָה אַמוּנַת עֵתִיד. חֶסֶן
 יִשׁוּעַת חֲכָמַת וְדַעַת. יִרְאֵת יְהוָה. הִיא אוֹצְרוֹ: וַיְהִי דָוִד
 לְכָל דְּרָכָיו מִשְׁכִּיל. וַיְהוּה עִמּוֹ: פְּדָה בְּשָׁלוֹם גַּפְשֵׁי. מִקְרָב לֵי. כִּי
 בְרָבִים הָיוּ עִמּוֹדֵי: וַיֹּאמֶר הָעָם אֵל שְׂאוֹל הַיּוֹנָתָן יָמוּת. אֲשֶׁר עָשָׂה
 הַיִּשׁוּעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל. חֲלִילָה. חִי יְהוָה. אִם יִפֹּל
 מִשְׁעֶרֶת רֹאשׁוֹ אֶרְצָה. כִּי עִם אֱלֹהִים עָשָׂה הַיּוֹם הַזֶּה. וַיִּפְדּוּ הָעָם
 אֶת יוֹנָתָן וְלֹא מָת: וּפְדוּיֵי יְהוָה יִשְׁכּוּן וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה. וְשִׂמְחַת
 עוֹלָם עַל רֹאשֵׁם. שִׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה יִשְׁיִגּוּ. וְגָסוּ יַגּוֹן וְאַנְחָה: הַפְּכֵת
 מִסַּפְדֵי לְמַחֹל לֵי. פִּתְחֵת שְׁקִי וְתֹאזְרֵי שִׂמְחָה: וְלֹא אָבָה יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לְשִׁמֵּעַ אֵל בְּלַעַם וַיַּהֲפֹךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ. אֶת הַקְּלָלָה.
 לְבִרְכָה. כִּי אֶהְיֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: אֲזַ תִּשְׂמַח בְּתוֹלָה בְּמַחֹל. וּבַחֲרִים
 וּזְקִנִים יַחֲדוּ. וְהַפְּכֵתִי אֲבָלָם לְשִׁשׁוֹן. וְנַחֲמֵתִים וְשִׂמְחֵתִים מִיּוֹגָם:

בּוֹרָא גִיב שְׁפִתִים שָׁלוֹם שָׁלוֹם לְרַחוּק וְלִקְרוֹב. אָמַר יְהוָה
 וּרְפָאתָיו: וְרוּחַ לְבָשָׂה אֶת עַמְּשֵׁי רֹאשׁ הַשְּׁלִישִׁים. לָךְ
 דָּוִד וְעַמּוֹךְ בֶּן יִשִׁי. שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָךְ וְשָׁלוֹם לְעוֹרֶךָ. כִּי עוֹרֶךָ
 אֱלֹהֶיךָ. וְיִקְבְּלֶם דָּוִד וַיִּתְּנֵם בְּרֹאשֵׁי הַגְּדוֹד: וְאַמְרָתֶם כֹּה לְחֵי.
 וְאַתָּה שָׁלוֹם. וּבֵיתְךָ שָׁלוֹם וְכָל אֲשֶׁר לָךְ שָׁלוֹם: יְהוָה עֵז לְעַמּוֹ
 יִתֵּן. יְהוָה יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן כָּבֵל מְקוֹם שְׂאֵתָה מוֹצֵא גְדֻלָּתוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא. שֵׁם אֵתָה מוֹצֵא עֲנוּתָנּוּתוֹ. דְּבַר זֶה בְּתוֹב
 בְּתוֹרָה. וְשִׁנּוּי בְּגַבְיָאִים. וּמִשְׁלֵשׁ בְּפִתּוּבִים. בְּתוֹב בְּתוֹרָה כִּי
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים. הָאֵל הַגָּדֹל

הגבר והנזרא. אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד: וכתוב
 בתרה. עשה משפט יתום ואלמנה. ואהב גר לתת לו לחם
 ושמלה: שני פנאים. דכתיב פי כה אמר רם ונשא שבן
 עד. וקדוש שמו. מרום וקדוש אשבון. ואת דפא ושפל
 רוח. להחיות רוח שפלים ולהחיות לב גדפאים: משלש
 בכתובים. דכתיב שירו לאלהים. זמרו שמו. סלו לרכב
 בערכות ביה שמו. ועלוז לפניו: וכתוב בתרה. אבי יתומים
 ודן אלמנות אלהים במעון קדשו: יהי יהוה אלהינו עמנו
 כאשר היה עם אבותינו. אל יעזבנו ואל יפשונו: ואתם
 הדבקים ביהוה אלהיכם חיים בלכם חיים: פי נחם יהוה
 ציון נחם כל חרבתיך וישם מדברה בעדן וערבתיך כגן
 יהוה. ששון ושמחה ומצא בה. תודה וקול ומרה: יהוה
 חפץ למען צדקו. יגדיל תורה ויאדיר:

שיר המעלות. אשרי כל ירא יהוה. תהליך בדרכיו:
 יגיע כפיך פי תאכל. אשריך וטוב לך: אשריך
 כגפן פריה בירכתי ביתך. בנך בשתילי יתים סביב
 לשלחנך: הנה כי בן יברך גבר ירא יהוה: יברך
 יהוה מציון. וראה בטוב ירושלים. כל ימי חייך: וראה
 בנים לבניך. שלום על ישראל:

סדר מלוה מלכה

אֶת־קִינוֹ סְעוּדָתָא דְמַהִימְנוּתָא שְׁלִימְתָא חֲדוּתָא
 דְּמִלְפָּא קְדִישָׁא. אֶת־קִינוֹ סְעוּדָתָא
 דְּמִלְפָּא. דָּא הִיא סְעוּדָתָא דְדוּד מִלְפָּא מְשִׁיחָא.
 אֲבָרְהֵם יִצְחָק וְיַעֲקֹב אֶתְיָן לְסַעְדָּא פְּהַדִּיה. דְּדוּד
 מְלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיִם. סִימֵן טוֹב וּמְזֹל טוֹב יְהֵא
 לְנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן: ^{ג' פעמים}

מְזֹמֹר לְדוּד. יְהוּה רְעִי לֹא אֲחֶסֶר: בְּנֵאוֹת דְּשָׂא
 יִרְבִּיצְנִי. עַל מִי מְנַחֹת יְנַהֲלֵנִי: נִפְשִׁי יִשׁוּבָב.
 יְנַחֲנִי בְּמַעְגְלֵי צְדָק לְמַעַן שְׁמוֹ: גַּם כִּי אֵלֶךְ. בְּגִיא
 צְלָמוֹת. לֹא אִירָא רָע. כִּי אֶתָּה עִמָּדִי. שְׁבַטְךָ
 וּמִשְׁעֲנֵתְךָ הִמָּה יְנַחֲמֵנִי: תַּעֲרֹךְ לְפָנַי שְׁלַחַן. נֶגֶד צָרְרִי.
 דִּשְׁנַת בְּשֵׁמֶן רֵאשִׁי. כּוֹסֵי רוּיָה: אֵךְ טוֹב וְחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי
 כָּל יְמֵי חַיִּי. וְשִׁבְתִּי בְּבֵית יְהוּה. לְאֶרֶךְ יָמִים:

מחבר זמר זה שמו יעקב מנוי חזק וחתום שמו בראשי החרוזים מהחרוז השני

בְּמוֹצָאֵי יוֹם מְנוּחָה. הַמְצֵא לְעַמְּךָ רוּחָה. שְׁלַח תְּשׁוּבִי
 לְנֶאֱנַחָה. וְגַם יְגוֹן וְאֶנְחָה: יֵאֲתָה לְךָ צוּרִי.
 לְקַבֵּץ עִם מְפֹזְרֵי מִיד גּוֹי אֲכֹרִי. אֲשֶׁר כָּרָה לִי שׁוּחָה:
 עַת דוּדִים תַּעֲוֹרֵר אֵל. לְמַלֵּט עִם אֲשֶׁר שׁוֹאֵל. רֵאוֹת

טוּבְךָ כְּבוֹא גּוֹאֵל. לְשֵׁה פּוֹרָה גְדָחָה: קָרָא יֵשַׁע לְעַם
גְדָחָה. אֵל דְּגוֹל מִרְכַּבָּה. יְהִי הַשְּׁבוּעַ הַבָּא לִישׁוּעָה
וְלַרוּחָה: בַּת צִיּוֹן הַשְּׁכוּלָה. אֲשֶׁר הִיא הַיּוֹם גְּעוּלָה.
מְהֵרָה תִּהְיֶה בְּעוּלָה. בְּאֵם הַבָּנִים שְׂמַחָה: מַעֲיֵנוֹת אֲזִי
יִזְבּוּן. וּפְדוּיֵי יְהוּה עוֹד יִשׁוּבוּן. וּמִי יֵשַׁע יִשְׁאָבוּן.
וְהַצָּרָה גִּשְׁפָּחָה: גָּחָה עִמָּךְ כָּאֵב רַחֲמָן. יִצְפָּצְפוּ עִם
לֹא אֱלֹמָן. דְּבַר יְהוּה אֲשֶׁר נֶאֱמָן. בְּהַקִּימָךְ הַבְּטָחָה:
וּדְיָדִים פְּלִיטֵי חָרָץ. נְגִינָתָם יַפְצְחוּ בְּמָרָץ. בְּלִי צְוָחָה
וּבְלִי פָרָץ. אִין יוֹצֵאת וְאִין צְוָחָה: יְהִי הַחֲדָשׁ הַזֶּה.
כְּנֻבּוֹאת אָבִי חוּזָה. וַיִּשְׁמַע בְּבֵית זֶה. וּכְבַתִּי כָּל יִשְׂרָאֵל.
קוֹל שְׁשׁוֹן וְקוֹל שְׂמַחָה. קוֹל חֲתָן וְקוֹל בְּלָה: חֹק
יִמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ. אֲמִיץ יַעֲשֶׂה בְּקִשְׁתָּנוּ. וְהוּא יִשְׁלַח
בְּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ. בְּרָכָה וְהַצְלָחָה: בְּמוֹצָאי יוֹם גִּילָה. שְׂמָךְ
נּוֹרָא עֲלִילָה. שְׁלַח תְּשֻׁבֵי לְעַם סְגָלָה. רוּחַ שְׁשׁוֹן
וְהַנְּחָה: קוֹל צְהִלָה וְרִנָּה. שְׁפַתֵינוּ אֲזִי תִרְנְנָה. אָנָּה
יְהוּה הוֹשִׁיעָה נָא. אָנָּה יְהוּה הַצְלִיחָה נָא:

הזמר הזה מיוסד עפ"י א"ב

אֲדִיר אִיּוֹם וְנוֹרָא. בְּצַר לִי לָךְ אֶקְרָא. יְהוּה לִי
לֹא אִירָא: גְּדוֹר פְּרֻצַת חֵיבְלֵי. דְּגוֹל מֵהַר
חַבְלִילִי. יְהוּה הֵיחַ עוֹזֵר לִי: חֵן אַתָּה תִּקְנֵתִי.
וְלִישׁוּעַתְךָ קְוִיתִי. יְהוּה עִזּוֹ יִשׁוּעַתִּי: זָךְ וְנָקִי כַּפַּיִם.
חֵן פּוֹרְשֵׁי כְּנָפַיִם. יְהוּה אֶרְךְ אֵפָיִם: טוּבְךָ תְּחִישׁ
לְעַמָּךְ. יְהִי עֲלֵינוּ כְּנֵאֱמָךְ. יְהוּה עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמָךְ:

בוֹנֵן בֵּית מְבוֹנָדָּה. לְהַרְבִּץ בּוֹ צֹאנָדָּה. יְהוּה בָּאוֹר
 פְּנִידָה: מִפְּחַד לְהַצִּילִי. נְהַלְנִי לְצִיּוֹן קִדְשׁ גּוֹרְלִי. יְהוּה
 שָׁמַע בְּקוֹלִי: סְעוֹד וּסְמוּךְ לְנִמְתְּרִים. עֹזוֹר נָא אֶת
 הַנְּשָׂאֲרִים. יְהוּה יוֹצֵר תְּרִים: פְּדָה עַמֶּךָ מֵעַוִים.
 צֹאנָדָּה מִיַּד גּוֹזִזִים. יְהוּה עוֹשֶׂה תְּוִזִים: קָרַב קִץ
 נִתְמָה. רַחֵם אֹם לֹא רַחֲמָה. יְהוּה אִישׁ מְלַחֲמָה:
 שָׁכוֹן בְּמֵאֹז בְּאַחֲלָנוּ. תְּמִיד אֵל מְחוֹלְלָנוּ. יְהוּה
 מְלַבְּנוּ. הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ:

זמר זה מיוסד ע"פ א"ב, ואח"כ חתם המחבר שמו ישי בר מרדכי חזק בכל
 חרוז, ומעשה זמר זה נמצא בברייתא.

אִישׁ חֲסִיד הָיָה. בְּלִי מוֹזוֹן וּמְחִיָּה: בְּבֵיתוֹ עוֹסֵק מְלַבּוֹשׁ. וְאִין
 בְּנֵד לְלַבּוֹשׁ: גּוֹנֵן בַּחֲשׂוּבָה אִשָּׁה. וְגַם בְּבָנִים חֲמוּשָׁה:
 דְּבָרָה לֹא הָאִשָּׁה. יוֹתֵר אִין לְהִתְיַאֲשָׁה: הַמְבִלִי לְחֵם לְאֹכֹל. בְּעָרִם
 וּבְחֶסֶר כָּל: וְתוֹרָה מְצֹאֶת פִּי יִגְעֶת. מָה נֹאכַל מֵעֵתָה: זְהוּר כְּבֵר
 גְּשׁוּק. הֲלֹא תִצָּא לְשׁוּק: חֲנוּן וְרַחוּם בְּמְרוּמָיו. אוּלַי יִגְמְלָנוּ
 בְּרַחֲמָיו: טוֹב לְקַוֵּי מַחֲסָה. רְצוֹן יִרְאוּ יַעֲשֶׂה: יַעֲצֵת בְּדַעַת
 וּבְחֻכְמָה. עֲצֵתְךָ בְּלִי לְהַסְפִּימָה: כְּצֹאֲתִי לְבִשְׁת׃ וְלִכְלָמָה. מְבִלִי
 כְּסוֹת וְשִׁלְמָה: לְאִין בִּידֵי לְפֹרְטָה. אֶפִּילוּ שׁוּה פְּרוּטָה: מְהַרָּה
 וְשֹׂאֵלָה מוֹשְׁבָנִים. מְלַבּוֹשִׁים גְּאִים מְתַקְנִים: גְּלִבֵּשׁ וְהַשְׁלִיךְ יְהָבוּ.
 עַל יְהוּה אֲשֶׁר אֶהְבּוּ: סְחוּ יִלְדֵי בְּפִלּוּלָם. אֵל יִשׁוּב דִּךְ גְּכָלָם:
 עֵבֶר בְּשׁוּק בְּסִבְרָתוֹ. וְהִנֵּה אֵלֵיהֶו הַנְּבִיא לְקִרְאָתוֹ: פִּץ לֹא הַמְבַשֵּׁר.
 בְּאַמַּת הַיּוֹם תִּתְעַשֵּׂר: צִוִּי בְּכָל כְּבוֹדְךָ. פִּי הַגְּנִי עֲבָדְךָ: קְרֵא לְמִי
 בְּדַעַתוֹ. קְנוֹת עֵבֶד אִין כְּמוֹתוֹ: רַחֵשׁ אִיךְ יִשְׁנֶה דִינּוֹ. עֵבֶד לְמַפּוֹר
 אֶת אֲדוֹנוֹ: שֵׁת לֹא חֻכְמָתוֹ בְּקִרְבּוֹ. וְהַחֲזִיק בּוֹ כְּמוֹ רִבּוֹ: תִּגְר
 קְנָאוּ בְּאַהֲבָיִם. בְּשִׁמּוֹנָה מֵאוֹת אֶלְף זְהוּבִים: תְּבַעוּ מַה מְלֹאכְתְּךָ.

אם כִּבְנֵי חֶמְתָּךְ: תְּכַלִּית טְרַקְלִין וּפְלִטְרִין. הֲרֵי אַתָּה בֶן חוֹרִין:
 יוֹם רֵאשׁוֹן בְּמַפְעָלִים. פֶּעַל עִם פּוֹעָלִים: שׁוֹעַ בְּחֻצֵי הַלַּיְלָה. עֲנִי
 נוֹרָא עֲלֵיָהּ: יִזְמְתִי וְנִמְפְרְתִי לְהַעֲבִידִי. לְכַבֹּדְךָ וְלֹא לְכַבֹּדִי:
 בּוֹרָא עוֹלָם בְּקִנְיָן. הַשְׁלֵם זֶה הַבְּנֵן: רַחֲמוּךְ יִכְמְרוּ בְּחִנּוּנֵיךָ. פִּי
 לְטוֹבָה בּוֹנֵתִי: מִלְאֲכֵי רַחֲמִים מְמַעֲוֵנְתוֹ. אִזּוּ הִחֲלוּ לְבָנוֹתוֹ: רַבּוֹ
 בְּנֵי הַמְּלוּכָה. וְתִשְׁלֵם כָּל הַמְּלָאכָה: דֵּץ הַסּוֹחֵר בְּרֵאוֹתוֹ. פִּי
 נִגְמְרָה מְלָאכָתוֹ: כְּלוּלַת מְגֻדְלִים נְאִים. לְפִי עֲנֵן הַבְּנָאִים: יִזְכֵּר
 לְךָ עֲתָה. אֲתָמוּל אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ: חֲפָשְׁנִי בְּוֵדָאִי וּבְבִירוֹר. כְּנִמְתָּ
 לְעֵנֵן שַׁחֲרוּר: זֶה קִימוֹ בְּאַמְתָּ. וּפְרַח לוֹ אִישׁ הָאֻמַּת וְצָדֵק:

הזמר הזה מיוסד ע"פ א"ב

אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:	אֵל מִר יִהוּה לְיַעֲקֹב
אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:	בְּחַר יִהוּה בְּיַעֲקֹב
אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:	גַּאֵל יִהוּה אֶת יַעֲקֹב
אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:	דְּרַךְ פּוֹכֵב מִיַּעֲקֹב
אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:	הַבָּאִים יִשְׂרָאֵל יַעֲקֹב
אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:	וַיִּרְדֵּי מִיַּעֲקֹב
אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:	זָכַר זֹאת לְיַעֲקֹב
אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:	חַדְוַת יִשׁוּעוֹת יַעֲקֹב
אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:	טַבּוֹ אֶחָלִיד יַעֲקֹב
אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:	יִרְוּ מוֹשְׁפָטִיד לְיַעֲקֹב
אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:	כִּי לֹא נִחַשׁ בְּיַעֲקֹב
אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:	לֹא הִבִּיט אֵן בְּיַעֲקֹב
אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:	מִי מָנָה עִפְר יַעֲקֹב
אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:	נִשְׁבַּע יִהוּה לְיַעֲקֹב

אל תירא עבדי יעקב:	ס לח נא לעזן יעקב
אל תירא עבדי יעקב:	ע תה הישב שבות יעקב
אל תירא עבדי יעקב:	פ רה יהוה את יעקב
אל תירא עבדי יעקב:	צ ויה ישועות יעקב
אל תירא עבדי יעקב:	ק ול קול יעקב
אל תירא עבדי יעקב:	ך ני ושמחי ליעקב
אל תירא עבדי יעקב:	ש ב יהוה את שבות יעקב
אל תירא עבדי יעקב:	ת תן אמת ליעקב

אמר יהוה ליעקב אל תירא עבדי יעקב:
 מי מנה עפר יעקב אל תירא עבדי יעקב:
 תתן אמת ליעקב אל תירא עבדי יעקב:

אליהו הנביא. אליהו התשפי. אליהו הגלעדי.
 במהרה יבא אלינו. עם משיח בן דוד:

איש אשר קנא לשם האל. איש בשר שלום על יד יקותיאל.
 איש גש ויכפר על בני ישראל. אליהו: איש דורות שנים
 עשר ראו עיניו. איש הנקרא בעל שער בסמניו. איש ואזור
 עור אזור במתניו. אליהו: איש זעף על עובדי חמנים. איש
 הש וגשבע מהיות גשמי מעונים. איש טל ומטר עצר שלש
 שנים. אליהו: איש יצא למצא לנפשו נחת. איש פלפלוהו
 העורבים ולא מת לשחת. איש למענו נתברכו בד וצפחת.
 אליהו: איש מוסריו הקשיבו כמהים. איש גענה באש משמי
 גבוהים. איש סחו אחריו יהוה הוא האלהים. אליהו: איש

עֲתִיד לְהִשְׁתַּלַּח מִשְׁמֵי עַרְבוֹת. אִישׁ פֶּקִיד עַל כָּל בְּשׂוֹרוֹת
טוֹבוֹת. אִישׁ צִיר נֶאֱמָן לְהָשִׁיב לֵב בָּנִים עַל אָבוֹת. אֱלֹהִים:
אִישׁ קָרָא קָנָא קִנְאָתִי לִיהוּה בְּתַפְאָרְהָ. אִישׁ רָכַב עַל סוּסֵי
אִשׁ בְּסַעֲרָה. אִישׁ שָׁלָא טָעַם טָעַם מִיְתָה וּקְבוּרָה. אֱלֹהִים:
אִישׁ תִּשְׁבִּי עַל שְׁמוֹ נִקְרָא. תִּצְלִיחֵנוּ עַל יְדוֹ בַּתּוֹרָה.
תִּשְׁמִיעֵנוּ מִפִּי בְּשׂוֹרָה טוֹבָה בְּמַהֲרָה. תּוֹצִיאֵנוּ מֵאֶפְלָה
לְאוֹרָה. אֱלֹהִים: אֲשֶׁרֵי מִי שְׂרָאָה פָּנָיו בְּחֵלוֹם. אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁנָּתַן
לוֹ שְׁלוֹם וְהַחֲזִיר לוֹ שְׁלוֹם. יְהוּה עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוּה יִבְרַךְ
אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם. אֱלֹהִים: בְּפֶתוּחַ הַנֶּה אֲנֹכִי שֶׁלַח לְכֶם אֶת
אֱלֹהֵי הַנְּבִיא. לְפָנָי בּוֹא יוֹם יְהוּה הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא. וְהָשִׁיב
לֵב אָבוֹת עַל בָּנִים. וְלֵב בָּנִים עַל אָבוֹתָם:

התפילה הזאת עתיקא קדישא היא, שכבר הזכירהו חז"ל בירושלמי פרק אין
עומדין סוף ה"ב:

רְבוּז הָעוֹלָמִים אַב הַרְחָמִים וְהַפְּלִיחוֹת בְּסִמְּנוֹ טוֹב וּבְמִזְלֵ טוֹב
הִחַל עָלֵינוּ אֶת (כִּשְׁחַל יו"ט בַּמִּצְעָה הַשְּׁבוּעָה לֹא יֵאמַר שֶׁשֶׁת. רַק
יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה) שֶׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה הַבָּאִים לְקִרְאָתֵנוּ לְשְׁלוֹם חֲשׂוּכִים
מִכָּל חַטָּא וּפָשַׁע. וּמִנְקִים מִכָּל עֶז וְאַשְׁמָה וְרָשָׁע. וּמִדְּבָקִים
בְּתַלְמוּד תּוֹרָה וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים. וְחֲנֻנוּ דַּעַה בִּינָה וְהַשְׁפָּל מֵאֲתָד.
וְתִשְׁמִיעֵנוּ בְּהֶם שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה. וְלֹא תַעֲלֶה קִנְאָתֵנוּ עַל לֵב אָדָם.
וְלֹא קִנְאָת אָדָם תַּעֲלֶה עַל לִבֵּנוּ. מִלְּפָנָי אֱלֹהֵינוּ הָאֵב הַרְחָמֵנוּ.
שִׁים בְּרָכָה וְרוּחָה וְהַצְּלִיחָה בְּכָל מַעֲשֶׂה יְדֵינוּ. וְכָל הַיּוֹעֵץ עַל
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל עֲצָה טוֹבָה. וּמַחְשָׁבָה טוֹבָה. אֲמִצּוֹ וּבְרָכּוֹ גְּדֹלוֹ
וְקִימוֹ. קַיִם עֲצָתוֹ בְּדַבָּר שְׁנֵאמַר. יִתֵּן לְךָ כִּלְכַבְּדֵךָ וְכָל עֲצָתְךָ יִמְלֵא.
וּנְאֻמַּר. וְתִגְדֹר אֲמַר וְיִקָּם לְךָ וְעַל דְּרָכֶיךָ נִגְהָ אֹר: וְכָל הַיּוֹעֵץ
עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל עֲצָה שְׂאִינָה טוֹבָה וּמַחְשָׁבָה

שְׂאִינָה טוֹבָה. תּוֹפֵר עֲצָתוֹ כִּדְבַר שְׁנֵאמַר. יִהְיֶה הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם
הַגֵּיא מִחֻשְׁבוֹת עַמִּים: וְנֵאמַר. עֲצוּ עֲצָה וְתַפֵּר דִּבְרוּ דָבָר וְלֹא
יָקוּם כִּי עֲמָנוּ אֵל:

וּפְתַח לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵב הַרְחֵמִים אֲדוֹן הַסְּלִיחוֹת פְּנֹה הַשְּׁבוּעַ
וּבְכָל שָׁבוּעַ. שְׁעָרֵי אֹרֶה. שְׁעָרֵי אֲרֶךְ יָמִים וְשָׁנִים. שְׁעָרֵי
אֲרִיכַת אַפִּים. שְׁעָרֵי בְרָכָה. שְׁעָרֵי בִינָה. שְׁעָרֵי גִילָה. שְׁעָרֵי גְדוּלָה.
שְׁעָרֵי גְאוּלָּה. שְׁעָרֵי גְבוּרָה. שְׁעָרֵי דִיצָה. שְׁעָרֵי דַעַה. שְׁעָרֵי הוֹד.
שְׁעָרֵי הֶדֶר. שְׁעָרֵי הַצְּלָחָה. שְׁעָרֵי הַרוּחָה. שְׁעָרֵי וְעַד טוֹב. שְׁעָרֵי
זְרִיזוֹת. שְׁעָרֵי זְמֵרָה. שְׁעָרֵי זְכוּיֹת. שְׁעָרֵי זִיו. שְׁעָרֵי זֵהַר תּוֹרָה.
שְׁעָרֵי זֵהַר חֲכָמָה. שְׁעָרֵי זֵהַר בִּינָה. שְׁעָרֵי זֵהַר דַּעַת. שְׁעָרֵי חֲדוּה.
שְׁעָרֵי חֲמֵלָה. שְׁעָרֵי חֵן וְחֶסֶד. שְׁעָרֵי חַיִּים טוֹבִים. שְׁעָרֵי חֲכָמָה.
שְׁעָרֵי טוֹבָה. שְׁעָרֵי טִהַר. שְׁעָרֵי יְשׁוּעָה. שְׁעָרֵי יֶשֶׁר. שְׁעָרֵי כִפְרָה.
שְׁעָרֵי כִלְכֵּלָה. שְׁעָרֵי כְבוֹד. שְׁעָרֵי לְמוֹד. שְׁעָרֵי מְזוּן. שְׁעָרֵי מְנוּחוֹת.
שְׁעָרֵי מַחִילוֹת. שְׁעָרֵי מִדַּע. שְׁעָרֵי נְחָמָה. שְׁעָרֵי נְקִיּוֹת. שְׁעָרֵי
סְלִיחָה. שְׁעָרֵי סִיעָתָא דְשָׁמַיָא. שְׁעָרֵי עֲזָרָה. שְׁעָרֵי פְדוּת. שְׁעָרֵי
פְרִנְסָה טוֹבָה. שְׁעָרֵי צְדָקָה. שְׁעָרֵי צְהֵלָה. שְׁעָרֵי קְדוּשָׁה. שְׁעָרֵי
קוֹמְמִיּוֹת. שְׁעָרֵי רַחֲמִים. שְׁעָרֵי רְצוֹן. שְׁעָרֵי רְפוּאָה שְׁלָמָה. שְׁעָרֵי
שְׁלוֹם. שְׁעָרֵי שְׂמֵחָה. שְׁעָרֵי שְׂמוּעוֹת טוֹבוֹת. שְׁעָרֵי שְׁלוּה. שְׁעָרֵי
תּוֹרָה. שְׁעָרֵי תְפִלָּה. שְׁעָרֵי תְשׁוּבָה. שְׁעָרֵי תְשׁוּעָה:

בְּדַבְרֵיב, וְתִשְׁעַת צְדִיקִים מִיְהוָה מְעוֹם בְּעַת צָרָה: וַיַּעֲזֹרֵם
יְהוָה וַיַּפְלְטֵם. וַיַּפְלְטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בוֹ:
וְנֵאמַר. חֲשַׁף יְהוָה אֶת זְרוּעַ קְדָשׁוֹ לְעֵינֵינוּ כָּל הַגּוֹיִם וַרְאוּ כָּל
אֲפָסֵי אֶרֶץ אֶת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: וְנֵאמַר. קוֹל צוֹפִיךָ נִשְׁאָו קוֹל
יְחַדּוּ וַרְנְנוּ כִּי עֵינַי בְּעֵינַי וַרְאוּ בְּשׁוּב יְהוָה צִיּוֹן: וְקָם לָנוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ מִקְרָא שְׂפָתוֹב. מַה נָּאוּ עַל הַהָרִים רַגְלֵי מְבַשֵּׁר מִשְׁמִיעַ
שְׁלוֹם מְבַשֵּׁר טוֹב מִשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה אוֹמֵר לְצִיּוֹן מִלֶּךְ אֱלֹהֶיךָ: רֵאשׁוֹן
לְצִיּוֹן הִנֵּה הִנֵּם וְלִירוּשָׁלַיִם מְבַשֵּׁר אֶתְּנֶן. אָמֵן סְלָה:

מִשְׁבַּע עֲלֶיךָ פּוֹרָה שֶׁר שָׁל שִׁבְחָה שְׁתָּסִיר לֵב טַפֵּשׁ מִמֶּנּוּ
וְתִפְּלוּ יְתִיבָה עַל טוֹרָא רְמָתָא: פּוֹרָה דְּרַכְתִּי לְבַדִּי,
וּמַעֲמִים אֵין אִישׁ אִתִּי, וְאֲדַרְכֶם בְּאִפִּי, וְאֲרַמְסֶם בְּחַמְתִּי:
וְנַח, מְצָא חֵן בְּעֵינֵי יְהוָה: וַיְהִי דָוָד לְכֹל דְּרָכָיו מִשְׁפִּיל
וַיְהוּה עִמּוֹ:

פְּטוּם הַקְטָרֶת הַצָּרִי. וְהַצְּפָרָן. הַזּוֹלְבָנָה.
וְהַלְבוֹנָה. מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים
מִנֶּה. מוֹר. וְקִצְיָעָה. שִׁבְלַת גֵּרֶד. וְכַרְכָּם.
מִשְׁקַל שְׁשֵׁה עָשָׂר שְׁשֵׁה עָשָׂר מִנֶּה. הַקֶּשֶׁט
שְׁנַיִם עָשָׂר. וְקַלּוּפָה שְׁלֹשָׁה. וְקִנְמוֹן תְּשַׁעָה.
בְּרִית כְּרִשְׁיָנָה תְּשַׁעָה קִבִּין. יֵין קְפָרִיסִין סָאִין
תְּלַתָּא וְקִבִּין תְּלַתָּא. וְאִם אֵין לוֹ יֵין קְפָרִיסִין
מִבֵּיא זְזַמְרַן זְזַמְרִין עֲתִיקָה. מְלוֹז סְדוּמִית רוֹבַע
מִעֵלָה עֲשָׂן כָּל שְׁהוּא. רַבִּי גֵתָן הַבְּבֵלִי אוֹמֵר.
אִף כִּפְתַּת הַיִּרְדֵּן כָּל שְׁהוּא. וְאִם גֵּתָן בְּהַ דְּבִשׁ
פְּסָלָה. וְאִם זְזַסְרַן אֲזוּת מִכָּל סְמִנְיָה זְזִיב מִיְתָה:
רַבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר. הַצָּרִי אֵינוֹ אֶלָּא
שְׂרָף הַזּוֹטָף מִעֲצֵי הַקְטָף. בְּרִית כְּרִשְׁיָנָה
שְׁשָׁפִין בְּהַ אֶת הַצְּפָרָן. כְּדִי שְׁתֵּהָא נָאָה. יֵין
קְפָרִיסִין שְׁשׂוּרִין בּוֹ אֶת הַצְּפָרָן. כְּדִי שְׁתֵּהָא
עֲנָה. וְהֵלָא מִי רַגְלִים יִפִּין לָהּ. אֶלָּא שְׁאִין
מִכְּזִיסִין מִי רַגְלִים בְּמִקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

ארבעה עשר פסוקים משלש תיבות

וּמִשְׁמַע וְדוֹמָה וּמִשְׂאֵא: וַיֵּשֶׁב יִצְחָק בְּגֵר: וְהִרְעֵב כָּבֵד
 בְּאֶרֶץ: וּבְנֵי דָן חֲשִׁים: לִישׁוּעָתְךָ קוּיָתִי יְהוָה:
 יִשְׁשָׁכֶר זְבוּלָן וּבְנֵימָן: מִכְשָׁפָה לֹא תַחֲיֶה: וְעֲשִׂיתָ מִשְׁפָּצַת
 זָהָב: וּלְצִרְעַת הַבְּגָד וּלְבֵית: וְלִשְׂאֵת וְלִסְפָּחַת וּלְבִהָרַת:
 וּבְרָכְךָ יְהוָה וּשְׁמֹרְךָ: וַיְהִי אַחֲרֵי הַמַּגֵּפָה: וּבְנֵי פְלֹאֵי אֱלֹיָאָב:
 פְּרוּד טַנְאָד וּמִשְׂאֵרְתָּד: וְהַחוּט הַמְּשֻׁלָּשׁ, לֹא בְמַהְרָה יִנְתַּק:
 יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ. מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלַּח: יְהוָה
 צְבָאוֹת. אֲשֶׁרֵי אָדָם בְּטַח כָּד: יְהוָה הוֹשִׁיעָה. הַמְלֹךְ יַעֲנֵנוּ
 כּוּם קְרָאֵנוּ: יְהוָה עֵז לַעֲמוֹ יִתֵּן. יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:
 יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי, וְהִגִּיזוֹן לְפִי לְפָנֶיךָ. יְהוָה צוּרֵי וּגְאֹלֵי:

עשרה פסוקים מהרמב"ן ז"ל, וצריך בהם כוונה גדולה:

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים. אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ: וְלִכְלֹ
 הַיָּד הַחֲזָקָה, וְלִכְלֹ הַמּוֹרָא הַגָּדוֹל. אֲשֶׁר עָשָׂה
 מִשָּׁה, לְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל: וַיַּעֲקֹב הַלֵּךְ לְדַרְכּוֹ. וַיִּפְגְּעוּ בוֹ
 מִלְּאָבִי אֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב בְּאִשֶׁר רָאִם, מַחֲנֶה אֱלֹהִים
 זֶה. וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא מַחֲנֵים: הַאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם
 וְאֲדַבְּרָה. וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אִמְרֵי פִי: יַעֲרַף בַּמָּטָר לִקְחִי, תוֹל
 כְּפָטֵל אִמְרָתִי. בְּשַׁעֲרֵים עָלֵי דְשָׂא, וּכְרִיבִים עָלֵי עֵשֶׂב: וַיְהִי
 בְּנִסְעֵ הָאָרֶן וַיֹּאמֶר מִשָּׁה. קוּמָה יְהוָה וַיִּפְצוּ אִיבֹךְ, וַיִּנְסוּ
 מִשְׁנֵאֵיךְ מִפְּנֶיךָ: וּבְנַחַה יֹאמֶר. שׁוּבָה יְהוָה, רַבְבוֹת אֶלְפֵי
 יִשְׂרָאֵל: וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם. חַמּוּשָׁה וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע
 מֵאוֹת: כָּל הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֶה אֶפְרַיִם מֵאֵת אֶלֶף וּשְׁמֹנֶת
 אֶלְפִים וּמֵאָה לְצְבָאוֹתָם. וּשְׁלֹשִׁים יַסְעוּ:

י"א פסוקים שמתחילים בנו"ן ומסיימים בנו"ן, ומסוגל לשמירה:

נִגַע צָרַעַת פִּי תִהְיֶה בְּאָדָם. וְהוּבֵא אֶל הַכֹּהֵן: נִחְנוּ
נַעֲבֵר חֲלוּצִים לִפְנֵי יְהוָה אֶרֶץ כְּנָעַן. וְאַתָּנוּ אֲחֹת
נִחַלְתָנוּ, מַעֲבֵר לַיַרְדֵּן: נָבִיא מִקִּרְבְּךָ מֵאַחֶיךָ כַּמִּנִּי, יָקִים
לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. אֵלָיו תִּשְׁמָעוּן: נָהַר כְּלָנוּ יִשְׁמַחוּ עִיר
אֱלֹהִים. קֹדֶשׁ מִשְׁפָּנִי עֲלִיוֹן: נִגְדַּר אֲבוֹתֶם עֲשֵׂה פֶלֶא. בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם שָׁדָה צֵעֵן: נָחִית כְּצֹאן עֶמֶד. בֵּיד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:
נִפְתִּי מִשְׁכָּבִי. מִר אֲהֲלִים וְקִנְמוֹן: גֵּר יְהוָה גִּשְׁמַת אָדָם.
חִפְשׁ כָּל חֲדָרֵי בֵּטָן: נָפֶת תִּטְפֹּנָה שִׁפְתוֹתֶיךָ כֶּלֶה. דְּבִשׁ
וְחֶלֶב תַּחַת לְשׁוֹנֶךָ, וְרֵיחַ שְׁלֵמֶתֶיךָ כְּרֵיחַ לְבָנוֹן: גִּדּוּ מִתּוֹךְ
כָּבֵל וּמֵאֶרֶץ כְּשֵׂדִים יֵצְאוּ. וְהָיוּ כְּעֵתוּדִים לִפְנֵי צֹאן: גִּשְׁקֵי
קִשֶׁת מִיְמִינִים וּמִשְׁמָאלִים בְּאַבְנִים, וּבַחֲצִים בְּקִשָּׁת. מֵאַחֵי
שָׂאוֹל מִבְּנֵימוֹן:

טוב לומר אחר י"א פסוקים אלו תפלה קצרה זו:

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, הִצַּל אֶת עַמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, מִכָּל מִיַּי
כְּשֵׁפִים וּמִכָּל עֵינֵי הָרַע. וּכְשֵׁם שִׁפְרָשֶׁת כְּנִפְיֶךָ עַל
אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבְּמִדְבָּר שָׁלֵא שְׁלֵטָה עֲלֵיהֶם עֵינָא בִישָׂא דְבִלְעָם,
בֵּן תַּפְרוּשׁ עֲלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, לְהַיּוֹתֵינוּ מְכֻסִּים (בְּמִכְסֵה
וּבַהֲנִהֲגָה) בְּשִׁמּוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים, מִכָּל עֵינָא בִישָׂא:

שלשה פסוקים מהרב רבינו יהודה החסיד ז"ל:

אַתָּה סֹתֵר לִי מִצָּר תִּצְרֵנִי. רַנִּי פִלְט תְּסוּכְבְּנִי סֶלְתָּ: בְּמַחוּ
בִּיהוָה עֲדִי עַד. פִּי בָּיָה יְהוָה צוּר עוֹלָמִים: יְהוָה
עַז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

שבעה פסוקים בישעיה מתחילין בכ"ף ומסיימין בכ"ף

פִּי תֵעָבֵר בַּמִּים אֶתְךָ אָנֹכִי, וּבִנְהָרוֹת לֹא יִשְׁמָפוּךָ. פִּי תִלְכֵד
 בְּמֹו אִשׁ לֹא תִפְוֶה, וְלֹהֲבֵה לֹא תִבְעֵר כָּךְ: פִּי עִם
 בְּצִיּוֹן יֵשֵׁב בִּירוּשָׁלַיִם. בָּכוּ לֹא תִבְכֶּה חֲנוּן יִחַנֵּד לְקוֹל זַעֲקֶךָ,
 בְּשִׁמְעָתוֹ עֲנֵךְ: פִּי אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעֶךָ.
 נִתְתִּי כְּכַרְךָ מִצְרַיִם, פּוֹשׁ וּסְבָא תִחַתֶּיךָ: פִּי אָנֹכִי יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ מִחֲזוּק יְמִינֶךָ. הֵאמֵר לְךָ, אֵל תִּירָא אָנֹכִי עֲזַרְתֶּיךָ:
 פִּי לֹא שְׂאוֹל תוֹדֵךְ מוֹת יִהְלָלְךָ. לֹא יִשְׁפְּרוּ יוֹרְדֵי בּוֹר אֵל
 אֲמַתְךָ: פִּי אֲצַק מַיִם עַל צְמָא, וְנוֹזְלִים עַל יַבְשָׁה. אֲצַק
 רוּחִי עַל זֶרְעֶךָ, וּבִרְכָתִי עַל צְאֲצְאֶיךָ: פִּי אֶתֶּה אֲבִינוּ, פִּי
 אֲבַרְהָם לֹא יִדְעֵנוּ, וְיִשְׂרָאֵל לֹא יִפְרְנוּ. אֶתֶּה יְהוָה אֲבִינוּ,
 גִּבְּרָנוּ מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ:

וּבִרְכֶךָ יְהוָה וַיִּשְׁמָרְךָ: יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּחַנֵּךְ:
 יִשְׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם: וְשִׁמוֹ אֶת
 שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָנֹכִי אֲבַרְכֶם:

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לִפְנֵיו אֵל עֲשׂוֹ אָחִיו אֲרֻצָּה שְׂעִיר
 שָׂדֵה אֲדוֹם: וַיְצַו אֹתָם לֵאמֹר כֹּה תֹאמְרוּן לְאֲדָנִי
 לַעֲשׂוֹ כֹּה אָמַר עֲבָדְךָ יַעֲקֹב עִם לְבָן גְּרָתִי וְאַחַר עַד עָתָה:
 וַיְהִי לִי שׂוֹר וַחֲמוֹר צִאֵן וְעֶבֶד וְשִׁפְחָה וְאַשְׁלָחָה לְהַגִּיד
 לְאֲדָנִי לְמִצְאָ חֵן בְּעֵינֶיךָ: וַיִּשְׁבוּ הַמַּלְאָכִים אֵל יַעֲקֹב לֵאמֹר
 כָּאֲנֹכִי אֵל אָחִיךָ אֵל עֲשׂוֹ וְגַם הִלְךְ לְקִרְאָתְךָ וְאַרְבַּע מְאוֹת
 אִישׁ עִמּוֹ: וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיְצַר לוֹ וַיִּחַץ אֶת הָעַם אֲשֶׁר
 אִתּוֹ וְאֶת הַצֹּאֵן וְאֶת הַבְּקָר וְהַגְּמָלִים לְשְׁנֵי מַחֲנוֹת: וַיֹּאמֶר
 אִם יָבוֹא עֲשׂוֹ אֵל הַמַּחֲנֶה הָאֶחָד וְהִפְתּוּ וְהִיָּה הַמַּחֲנֶה

הַנְּשָׂאָר לְפָלִיטָה: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֱלֹהֵי אָבִי אֲבָרְכֶם וְאֱלֹהֵי אָבִי יִצְחָק יְהוּה הָאֹמֵר אֵלַי שׁוּב לְאַרְצְךָ וְלִמְוֹלָדְתְּךָ וְאִיטִיבָה עִמָּךְ: קִמַּנְתִּי מִכָּל הַחֲסָדִים וּמִכָּל הָאֲמֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת עַבְדְּךָ כִּי בְּמִקְלִי עָבַרְתִּי אֶת הַיַּרְדֵּן הַזֶּה וְעַתָּה הֵייתִי לְשֹׁנֵי מַחְנוֹת: הֲצִילֵנִי נָא מִיַּד אָחִי מִיַּד עֲשׂוּ כִּי יֵרָא אֲנֹכִי אֶתוֹ כֵּן יָבֹוא וְהִפְנִי אִם עַל בָּנָיִם: וְאַתָּה אֲמַרְתָּ הֵיטֵב אִיטִיב עִמָּךְ וְשִׁמְתִי אֶת זֶרְעֲךָ כְּחֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא יִסְפֹּר מֵרֹב: וַיִּלֶן שָׁם בְּלִילָה הַהוּא וַיִּקַּח מִן הַבָּא בְּיָדוֹ מִנְחָה לְעֲשׂוֹ אָחִיו: עֲזִים מְאֹתִים וּתְיָשִׁים עֲשָׂרִים רְחֵלִים מְאֹתִים וְאֵילִים עֲשָׂרִים: גְּמָלִים מִיִּנְקוֹת וּבְנֵיהֶם שְׁלֹשִׁים פָּרוֹת אֲרָבָעִים וּפְרִים עֲשָׂרָה אֶתְנֵת עֲשָׂרִים וְעֵרִם עֲשָׂרָה: וַיִּתֵּן בְּיַד עַבְדּוֹ עֵדֶר עֵדֶר לְבָדוֹ וַיֹּאמֶר אֵל עַבְדּוֹ עָבְרוּ לִפְנֵי וְרוּחַ תְּשִׁימוּ בֵּין עֵדֶר וּבֵין עֵדֶר: וַיְצַו אֶת הַרְּאֹשׁוֹן לֵאמֹר כִּי יִפְגַּשְׁךָ עֲשׂוֹ אָחִי וְשָׂאלְךָ לֵאמֹר לְמִי אַתָּה וְאָנֹה תִלְךָ וְלִמִּי אֵלֶּה לְפָנֶיךָ: וְאֲמַרְתָּ לְעַבְדְּךָ לְיַעֲקֹב מִנְחָה הוּא שְׁלוּחָה לְאֹדְנִי לְעֲשׂוֹ וְהִנֵּה גַם הוּא אַחֲרֵינוּ: וַיְצַו גַּם אֶת הַשֵּׁנִי גַם אֶת הַשְּׁלִישִׁי גַם אֶת כָּל הַהֹלְכִים אַחֲרֵי הָעֵדְרִים לֵאמֹר כַּדְּבַר הַזֶּה תִּדְבְּרוּן אֵל עֲשׂוֹ בְּמִצְאָכֶם אֹתוֹ: וְאֲמַרְתֶּם גַּם הִנֵּה עַבְדְּךָ יַעֲקֹב אַחֲרֵינוּ כִּי אָמַר אֲכַפְּרָה בְּנֵיו בְּמִנְחָה הַהֹלְכֵת לִפְנֵי וְאַחֲרֵי כֵן אֲרֹאֶה בְּנֵיו אוֹלֵי יִשָּׂא פָנָי: וְתַעֲבֹר הַמִּנְחָה עַל בְּנֵיו וְהוּא לֵן בְּלִילָה הַהוּא בְּמִחְנָה: וַיִּקֶּם בְּלִילָה הוּא וַיִּקַּח אֶת שְׁתֵּי נָשָׁיו וְאֶת שְׁתֵּי שַׁפְחֹתָיו וְאֶת אֶחָד עֲשָׂר יְלָדָיו וַיַּעֲבֹר אֶת מַעְבַּר יַבֵּק: וַיִּקְחֶם וַיַּעֲבִרֶם אֶת הַנְּחָל וַיַּעֲבֹר אֶת אֲשֶׁר לוֹ: וַיִּתֵּר יַעֲקֹב לְבָדוֹ וַיֵּאָבֵק אִישׁ עִמּוֹ

עד עלות השחר: וירא פי לא יכל לו ויגע בכף ירכו
ותקע כף ירד יעקב בהאבקו עמו: ויאמר שלחני פי עלה
השחר ויאמר לא אשלחך פי אם ברכתני: ויאמר אליו
מה שמך ויאמר יעקב: ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך
פי אם ישראל פי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל:
וישאל יעקב ויאמר הנידה נא שמך ויאמר למה זה תשאל
לשמי ויברך אתו שם: ויקרא יעקב שם המקום פניאל פי
ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי: ויזרח לו השמש
באשר עבר את פניאל והוא צלע על ירכו: על בן לא
יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד
היום הנה פי גגע בכף ירד יעקב בגיד הנשה: וישא יעקב
עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויחץ
את הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי השפחות: וישם
את השפחות ואת ילדיהן ראשנה ואת לאה וילדיה אחרנים
ואת רחל ואת יוסף אחרנים: והוא עבר לפניהם וישתחו
ארצה שבע פעמים עד גשתו עד אחיו: וירץ עשו לקראתו
ויחבקהו ויפל על צוארו וישקהו ויכבו: וישא את עיניו
וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר
הילדים אשר חנן אלהים את עבדך: ותגשן השפחות הנה
וילדיהן ותשתחוין: ותגש גם לאה וילדיה וישתחוו ואחר
גש יוסף ורחל וישתחוו: ויאמר מי לך כל המחנה הנה
אשר פגשתי ויאמר למצא חן בעיני אדני: ויאמר עשו יש
לי רב אחי יהי לך אשר לך: ויאמר יעקב אל נא אם
נא מצאתי חן בעיניך ולקחת מנחתי מנדי פי על בן ראיתי

פְּנִידַת כְּרֹאת פְּנֵי אֱלֹהִים וְתִרְצֵנִי: קַח אֶת בְּרִכְתִּי אֲשֶׁר
הִבָּאת לְךָ כִּי חֲנַנִי אֱלֹהִים וְכִי יֵשׁ לִי כָל וַיִּפְצַר בּוֹ וַיִּקַּח:
וַיֹּאמֶר גִּסְעָה וְגִלְכָה וְאִלְכָה לְגִגְדֶּךָ: וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנָי יָדַע
כִּי הַיְלָדִים רַפִּים וְהַצֵּאן וְהַבָּקָר עֲלוֹת עָלַי וַדְּפָקוּם יוֹם
אֶחָד וּמְתוּ כָּל הַצֵּאן: יַעֲבֹר גַּם אֲדֹנָי לִפְנֵי עַבְדֹּךָ וְאֲנִי
אֶתְנַהֲלָה לְאִשִּׁי לְרִגְלֵי הַמְּלֹאכָה אֲשֶׁר לִפְנֵי וְלְרִגְלֵי הַיְלָדִים
עַד אֲשֶׁר אָבִיא אֶל אֲדֹנָי שְׁעִירָה: וַיֹּאמֶר עֲשׂוּ אֲצִיגָה גַּם
עִמָּךְ מִן הָעֵם אֲשֶׁר אֲתִי וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה אֲמַצָּא חֵן בְּעֵינֵי
אֲדֹנָי: וַיֵּשֶׁב בַּיּוֹם הַהוּא עֲשׂוּ לְדַרְכּוֹ שְׁעִירָה: וַיַּעֲקֹב גִּסְעָה
סִבְתָּה וַיִּבֶן לוֹ בַּיִת וְלִמְקַנְהוּ עָשָׂה סִבְתָּה עַל בֶּן קָרָא שֵׁם
הַמָּקוֹם סִבְתָּה. וַיָּבֵא יַעֲקֹב שְׁלָם עִיר שְׁכֵם אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ
כְּנַעַן כְּבֹאוֹ מִפָּדֵן אֲרָם וַיַּחֲזֵן אֶת פְּנֵי הָעִיר: וַיִּקַּח אֶת חֵלְקַת
הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר גִּסְעָה שֵׁם אֶהְלוֹ מִיַּד בְּנֵי חַמּוֹר אָבִי שְׁכֵם
בְּמֵאָה קִשְׁיִטָּה: וַיִּצַּב שֵׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא לוֹ אֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

קידוש לשלש רגלים

סדר הקידוש לליל יו"ט

בחג הסוכות אומרים כאן סדר האושפיזין תמצא בדף עה

אם חל יו"ט בשבת אומרים שלום עליכם, רבון כל העולמים עד מודה אני, אשת חיל, אתקינו סעודתא, אזמר בשבחין ויהא רעוא אב הרחמים, למבצע על רפתא

**אֶתְקִינוּ סְעוּדָתָא דְמַהִימְנוּתָא שְׁלִימְתָא חֲדוּתָא
דְּמַלְפָּא קְדִישָׁא: אֶתְקִינוּ סְעוּדָתָא
דְּמַלְפָּא. דָּא הִיא סְעוּדָתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
וְשִׁכְנֵתִיה:**

**מְזִמּוֹר לְדוּד. יְהוּה רְעִי לֹא אֶחְסֶר: בְּנֵאוֹת דְּשָׂא יִרְפִּיצֵנִי.
עַל מֵי מְנַחוֹת יְנַהֲלֵנִי: נַפְשִׁי יִשׁוּבָב. יְנַחֲנִי בְּמַעְגְלֵי
צִדִּיק לְמַעַן שְׂמוֹ: גַּם כִּי אֵלֶךְ. בְּנֵיא צִלְמוֹת. לֹא אֵירָא רָע.
כִּי אַתָּה עֲמָדִי. שִׁבְטְךָ וּמִשְׁעֲנֵתְךָ הִמָּה יְנַחֲמֵנִי: תַּעֲרֹךְ לְפָנֵי
שְׁלַחֲךָ. נֶגֶד צִרְרֵי. דְשִׁנְתָּ בְשִׁמּוֹן רֵאשֵׁי. בּוֹסֵי רְוִיָּה: אֵךְ מֵוֹב
וְחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיִּי. וְשִׁבְתִּי בְּבֵית יְהוּה. לְאַרְךָ יָמִים:**

**הַרְיֵנִי מוֹכֵן וּמוֹמְזֵן לְקִנְיִים מִצּוֹת קִידוּשׁ לְקַדְשׁ עַל הַיַּיִן. (לשבת בְּדַבְּרֵיכֶם,
זְכוֹר וְשִׁמּוֹר, זְכַרְהוּ עַל הַיַּיִן): לְשֵׁם יְחִוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
וְשִׁכְנֵתִיה בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ וּדְחִילוּ לְיְהוּדָא שֵׁם י"ה בּו"ה בְּיַחְוּדָא
שְׁרִים עַל יְדֵי תְּהוּא מְמִיר וְנַעֲלָם בְּשֵׁם כָּף יִשְׂרָאֵל: וְיְהִי נֹעֵם יְהוּה אֱלֹהֵינוּ
עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:**

כשחל יו"ט בשבת מתחילין כאן

יום הששי: ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה, וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו, כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:

סברי מרגן:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, אשר בחר בנו מכל-עם. ורוממנו מכל-לשון. וקדשנו במצותיו. ותתן לנו יהוה אלהינו באהבה. (לשבת שבתות למנוחה ו) מועדים לשמחה. חגים וזמנים לששון. (לשבת את יום השבת הזה ו) את יום

לפסח	לשבועות	לסוכות	לשמ"ע ולש"ת
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	השמיני חג
הזה.	הזה.	הזה.	העצרת הזה.

ואת יום-טוב מקרא קדש הזה.

זמן חרותנו	זמן מתן תורתנו	זמן שמחתנו	זמן שמחתנו
------------	----------------	------------	------------

(לשבת באהבה) מקרא קדש. וזכר ליציאת מצרים. כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל-העמים. (לשבת

וּשְׁבַת) וּמוֹעֲדֵי קִדְשָׁךְ (לשבת באהבה וברצון) בְּשִׂמְחָה
 וּבְשִׂשׂוֹן הַנִּחְלָתֵנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַדְּשׁ (לשבת
 השַׁבָּת ו) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

לסוכות: (בב' לילות מברכין סוכה ואח"כ זמן) בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ
 מְלַךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לֵישֵׁב בַּסֶּכֶה:

בז' וח' של פסח אין אומרים ברכת שהחינו

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מְלַךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַחֲיִינוּ
 וְקִיַּמְנוּ וְהִנֵּיעָנוּ לְזִמְן הַזֶּה:

כשחל יו"ט במוצאי שבת קודש מקדשין לפי סדר יקנה"ז (יין קידוש, נה, הבדלה, זמן)

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מְלַךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מְאֹרֵי הָאֵשׁ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מְלַךְ הָעוֹלָם, הַמְבַדִּיל בֵּין קִדְּשׁ
 לְחֹל. וּבֵין אֹר לְחֹשֶׁךְ. וּבֵין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים. וּבֵין
 יוֹם הַשְּׂבִיעִי לְיִשְׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בֵּין קִדְּשַׁת שַׁבָּת לְקִדְּשַׁת
 יוֹם טוֹב הַבְּדִלָּת. וְאֵת יוֹם הַשְּׂבִיעִי מִשִּׁשֶּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה
 הַקִּדְּשֶׁת וְהַבְּדִלָּת. וְהַקִּדְּשֶׁת אֶת עַמּוֹד יִשְׂרָאֵל בְּקִדְּשֶׁתךָ.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְבַדִּיל בֵּין קִדְּשׁ לְקִדְּשׁ:

לסוכות (בב' לילות מברכין סוכה ואח"כ זמן) בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ
 מְלַךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לֵישֵׁב בַּסֶּכֶה:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מְלַךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַחֲיִינוּ
 וְקִיַּמְנוּ וְהִנֵּיעָנוּ לְזִמְן הַזֶּה:

סדר קידושא רבא
לשלש רגלים ולראש השנה

אתְּקִינוּ סְעוּדְתָא דְמְהִימְנוּתָא שְׁלִימְתָא הַדּוֹתָא
דְּמִלְפָא קְדִישָׁא: אֲתִקְנוּ סְעוּדְתָא
דְּמִלְפָא. דָּא הִיא סְעוּדְתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
וְשָׁכֵנֵיהּ:

מִזְמוֹר לְדוֹד. יְהוָה רָעִי לֹא אֶחָסֵד: בְּנֵאוֹת דְּשָׂא יִרְבִּי צִנִּי.
עַל מִי מְנַחֹת יִנְהַלְנִי: נַפְשִׁי יִשׁוּבָב. יִנְחֵנִי בְּמַעְגְלֵי
צֶדֶק לְמַעַן שָׁמוּ: נָם כִּי אֵלֶּה. כְּנִיא צִלְמוֹת. לֹא אִירָא
רַע. כִּי אַתָּה עֲמָדִי. שְׁכַמְךָ וּמִשְׁעַנְתְּךָ הִמָּה יִנְחַמְנִי: תַּעֲרֹךְ
לְפָנַי שְׁלֹחַן. נִגַּד צִרְרִי. דִּשְׁנַת בְּשָׁמֵן רֵאשִׁי. פּוֹסֵי רוּיָה:
אֵךְ טוֹב וְחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיִּי. וְשָׁבְתִי בְּבֵית יְהוָה.
לְאַרְךָ יָמִים:

כשחל בשבת מתחילין כאן

אִם תָּשִׁיב מִשְׁבֶּת רְגֵלְךָ. עֲשׂוֹת חֲפָצְךָ בְּיוֹם קִדְשִׁי. וְקִרְאתָ לְשַׁבֵּת
עֲנֵג לְקִדּוּשׁ יְהוָה מְכַבֵּד. וּכְבֹדְתוּ מַעֲשׂוֹת דְּרִכְיָךְ מִמְּצוֹא
חֲפָצְךָ וְדַבֵּר דְּבַר: אִז תִּתְעַנֵּג עַל יְהוָה וְהִרְבַּבְתִּיךָ עַל כְּמַתִּי אֶרֶץ.
וְהֵאֱבַלְתִּיךָ נְחֹלֶת יַעֲקֹב אֲבִיךָ כִּי כִּי יְהוָה דְּבַר:

וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבֵּת. לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבֵּת לְדוֹרָתָם
בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הוּא לְעֹלָם כִּי
שֶׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי
שָׁבַת וַיִּנְפָשׁ:

קידוש לשלש רגלים

טו

זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל
מְלֹאכְתְּךָ: וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ. לֹא תַעֲשֶׂה
כָּל מְלָאכָה. אֹתָהּ וּבְנֶדְךָ וּבְתַדְךָ. עֲבֹדְךָ וְאַמֻּתְךָ וּבְהִמְתַּדְךָ. וְגִרְךָ אֲשֶׁר
בְּשַׁעֲרֶיךָ: כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ.
אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם. וַיִּנַּח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי.
עַל כֵּן בֵּרַךְ יְהוָה אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֶׁהוּ:

(לר"ה שחל בחול מתחילין כאן)

תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בַּפֶּסַח לַיּוֹם חֲנֻנּוּ, כִּי חֵק לְיִשְׂרָאֵל
הוּא מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב:

בשלש רגלים כשחל בחול מתחילין כאן

אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה מְקַרְאֵי קִדְּשׁ, אֲשֶׁר-תִּקְרָאוּ
אֹתָם בְּמוֹעֲדָם: וַיִּדְבֵּר מֹשֶׁה אֶת מוֹעֲדֵי יְהוָה,
אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

סברי מרגזן

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלֹךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי
הַגֶּפֶן:

לסוכות: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מְלֹךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַיִּשֵּׁב בַּפֶּסַח:

זמירות לסעודת יו"ט

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית
בנו ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו
במצותיך וקרבתנו מלפנו לעבודתך ושמך הגדול
והקדוש עלינו קראת:

ותתן לנו יהוה אלהינו באהבה (לשבת שפלות למנוחה
ו) מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון את
יום (לשבת השבת הזה ואת יום) חג הספות הזה, ואת
יום טוב מקרא קדש הזה. זמן שמחתנו, (לשבת באהבה)
מקרא קדש זכר ליציאת מצרים:

והשיאנו יהוה אלהינו את ברכת מועדיך. לחיים
ולששון. לשמחה ולששון. כאשר רצית
ואמרת לברכנו: (לשבת אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא
במנוחתנו:) קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו
מפונך ושמח נפשנו בישועתך. ומהר לפנינו לעבודך
באמת. והנחילנו יהוה אלהינו. (לשבת באהבה וברצון)
בשמחה ובששון. (לשבת שבת ו) מועדי קדשך וישמחו
בך ישראל מקדשי שמך:

אתה אחד ושמך אחד ומי פעמך ישראל גוי אחד
בארץ. תפארת גדלה ועטרת ישועה יום מנוחה

קידוש לשלש רגלים

עא

וְקִדְשָׁהּ לְעַמֶּדְךָ נְתַתָּ. אֲבָרְהֵם יִגַּל, יִצְחָק יִרְנֶנּוּ, יַעֲקֹב
וּבְנָיו יִנּוּחוּ בּוֹ, מְנוּחַת אֲהָבָה וְנִדְבָה, מְנוּחַת אֱמֶת
וְאִמּוּנָה, מְנוּחַת שְׁלוֹם וְשִׁלוּה וְהַשְׁקֵט וּבְטָח, מְנוּחַת
שְׁלָמָה שְׁאַתָּה רוֹצֶה בָּהּ, יִכִּירוּ בְנֶיךָ וַיֵּדְעוּ כִּי מֵאַתָּךְ
הִיא מְנוּחָתָם וְעַל מְנוּחָתָם יִקְדִישׁוּ אֶת שְׁמֶךָ:

בליל יו"ט אחר ברהמ"ז מנגנים נגוני שמחה

סדר קידוש לראש השנה

אֶתְקִינּוּ סְעוּדָתָא דְמַהִימְנוּתָא שְׁלִימְתָא חֲדוּתָא
דְּמַלְבָּא קַדִּישָׁא: אֶתְקִינּוּ סְעוּדָתָא
דְּמַלְבָּא. (לשבת דא היא סְעוּדָתָא דְחַקְל תַּפּוּחִין קַדִּישִׁין)
דא היא סְעוּדָתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא וְשְׁכִינְתִּיה:
(לשבת וְעֵתִיקָא קַדִּישָׁא. וּזְעִיר אַנְפִּין קַדִּישִׁין. אַתְּנִן לְסַעְדָּא
בְּתַרְהּ):

מִזְמוֹר לְדָוִד. יְהוָה רָעִי לֹא אֶחָסֵד: בְּנֵאוֹת דְּשָׂא יִרְבִּיצֵנִי.
עַל מֵי מְנַחוֹת יִנְהַלְנִי: נַפְשִׁי יִשׁוּבָב. יִנְחֵנִי בְּמַעְיָלֵי
צִדִּיק לְמַעַן שָׁמוּ: גַּם בִּי אֱלֹהִים. בְּנֵיא צִלְמוֹת. לֹא אִירָא
רָע. בִּי אַתָּה עֲמָדִי. שְׁבַטְךָ וּמִשְׁעַנְתְּךָ הִמָּה יִנְחַמְנִי: תַּעֲרֹךְ
לְפָנַי שְׁלֹחַן. נִגְדַּי צִרְרֵי. דִּשְׁנַת בְּשָׁמֵן רֵאשֵׁי. פּוֹסֵי רוּחַ:
אֵךְ טוֹב וְחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיֵּי. וְשַׁבְתִּי בְּבֵית יְהוָה.
לְאַרְךְ יָמִים:

תְּרִינֵי מוּכָן וּמוֹזְמוֹן לְקוּיִים מְצוֹת קִידוּשׁ לְקַדְשׁ עַל תַּיִן. (לשבת בְּרַכְתִּיב,
זְכוֹר וְשִׁמּוֹר, וְכָרְהוּ עַל תַּיִן): קְשָׁם יְחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא
וְשְׁכִינְתִּיה בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוֹ וּרְחִימוֹ וּדְחִילוֹ לְיַחְדָּא שֵׁם י"ה בּו"ה בְּיַחְדָּא
שְׁלָמִים עַל יְדֵי הַהוּא טְמוּר וְנַעֲלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל: וְיְהִי נֹעֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
עֲרִינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ פּוֹנְנָה עֲרִינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ פּוֹנְנָהוּ:

קידוש לשלש רגלים

עג

אם חל בשבת מתחילים כאן:

בלחש: וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת פַּר אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד
וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר.

יום הששי: וַיִּכְלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: וַיִּכַּל אֱלֹהִים בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה, וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל
מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשׁ אֹתוֹ,
כִּי בּוֹ שָׁבַת מְכַל מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר בְּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

כשחול ביו"ט מתחילין כאן:

סְבִירי מְרִנָּה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרִי
הַגֶּפֶן:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
בָּחַר בָּנוּ מִכָּל עַם וְרוּמְמָנוּ מִכָּל לְשׁוֹן
וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וַתִּתֵּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (לשבת השַׁבָּת הַזֶּה וְאֵת יוֹם) הַזְּבֻרוֹן
הַזֶּה, וְאֵת יוֹם-טוֹב מִקְרָא קִדְּשׁ הַזֶּה, יוֹם (לשבת
זְכָרוֹן) הַתְּרוּעָה (לשבת בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קִדְּשׁ זְכָר
לִיְצִיאַת מִצְרַיִם, כִּי בָנוּ בְּחִרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָּ
מִכָּל הָעַמִּים, וַיְדַבֵּרְךָ אֱמֶת וְקִיָּם לְעַד. בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה, מְלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מִקְדָּשׁ (לשבת
הַשַּׁבָּת ו) יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַזְּבֻרוֹן:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלֶךְ הָעוֹלָם שְׂחַחֵינוּ
וְקַיְמָנוּ וְהַגִּיעֵנוּ לְזִמְן הַזֶּה:

קידוש לשלש רגלים

כשחל יום ב' דר"ה במוצאי שבת מברכין לפי סדר יקנה"ג, דהיינו יין, קידוש,
נה, הבדלה, זמן:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. בּוֹרָא מְאֹרֵי הָאֵשׁ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הַמְבַדֵּיל בֵּין קֹדֶשׁ

לְחֹל. בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ. בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים. בֵּין

יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בֵּין קִדְשָׁת שַׁבָּת

לְקִדְשָׁת יוֹם טוֹב הַבְּדִלְתָּ. וְאֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת יָמֵי

הַמַּעֲשֶׂה קִדְשָׁת. הַבְּדִלְתָּ וְקִדְשָׁת אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל

בְּקִדְשָׁתְךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ. הַמְבַדֵּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְקִדְשׁ:

ומברך שהחיינו

לסוכות

סדר אושפיזין

למנצח, מזמור לדוד. חלצני יהוה, מאדם רע מאיש חמסים
 תנצנני. אשר חשבו רעות בלב כל יום, יגורו
 מלחמות. שגנו לשונם, כמו נחש: חמת עקשונ תחת
 שפתיו סלה. שמרני יהוה, מידי רשע מאיש חמסים
 תנצנני: אשר חשבו, לדחות פעמי. טמנו גאים, פה לי
 וחבלים, פרשו רשת ליד מעגל מקשים שתו לי סלה.
 אמרתי ליהוה, אלי אתה האזינה יהוה, קול תחנוני. יהוה
 אדני, עז ישועתי סבתה לראשי, ביום נשק. אל תתן יהוה,
 מאוי רשע זממו אל תפק, ירמו סלה. ראש מספי עמל
 שפתימו יכסימו. ימוטו עליהם, גחלים: באש יפלים
 במהמרות, בל יקומו. איש לשון, בל יבון בארץ: איש
 חמס רע יצוננו, למדחפת. ידעתי פי יעשה יהוה, דין
 עני: משפט, אבינים. אך צדיקים, ידו לשמד ישובו ישרים,
 את פניך.

עולו אשפיזין עלאין קדישין, עולו אבהן עלאין
 למיתב בצלא דמהימנותא עלאה בצלא דקודשא
 בריך הוא ושכינתיה.

ליום א' ליעול אברהם רחיקא ועמיה יצחק עקידתא, ועמיה יעקב
שלימתא, ועמיה משה רעיא מהימנא, ועמיה אהרן פהנא
קדישא, ועמיה יוסף צדיקא, ועמיה דוד מלכא משיחא.

ליום ב' ליעול יצחק עקידתא ועמיה אברהם רחיקא, ועמיה
יעקב שלימתא, ועמיה משה רעיא מהימנא, ועמיה אהרן
פהנא קדישא, ועמיה יוסף צדיקא, ועמיה דוד מלכא משיחא.

ליום ג' ליעול יעקב שלימתא ועמיה אברהם רחיקא, ועמיה
יצחק עקידתא, ועמיה משה רעיא מהימנא, ועמיה אהרן
פהנא קדישא, ועמיה יוסף צדיקא, ועמיה דוד מלכא משיחא.

ליום ד' ליעול משה רעיא מהימנא ועמיה אברהם רחיקא, ועמיה
יצחק עקידתא, ועמיה יעקב שלימתא, ועמיה אהרן פהנא
קדישא, ועמיה יוסף צדיקא, ועמיה דוד מלכא משיחא.

ליום ה' ליעול אהרן פהנא קדישא ועמיה אברהם רחיקא, ועמיה
יצחק עקידתא, ועמיה יעקב שלימתא, ועמיה משה רעיא
מהימנא, ועמיה יוסף צדיקא, ועמיה דוד מלכא משיחא.

ליום ו' ליעול יוסף צדיקא ועמיה אברהם רחיקא, ועמיה
יצחק עקידתא, ועמיה יעקב שלימתא, ועמיה משה
רעיא מהימנא, ועמיה אהרן פהנא קדישא, ועמיה דוד
מלכא משיחא.

ליום הו"ד ליעול דוד מלכא משיחא ועמיה אברהם רחיקא,
ועמיה יצחק עקידתא, ועמיה יעקב שלימתא, ועמיה

משה רעיא מהימנא, ועמיה אהרן כהנא קדישא, ועמיה
יוסף צדיקא.

**בספת תשובו, תיבו אושפיזין עלאין קדישין תיבו,
תיבו אושפיזי מהימנותא תיבו**

תריני מוכן ומזמן לקיים מצות סבה באשר צוני הבורא
יתברך שמו בספות שנאמר תשובו שבעת ימים כל
האזרח בישראל ישבו בספות: למען ידעו דרתיכם פי בספות
הושבתי את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים: תיבו
תיבו אושפיזין עלאין, תיבו אושפיזין קדישין, תיבו אושפיזי
דמהימנותא, תיבו בצלא דקודשא בריך הוא ושכינתיה, ופאה
חולקנא, ופאה חולקהון דישראל, דכתיב פי חלק יהוה עמו,
יעקב חבל נחלתו.

**לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו,
ורחימו ודחילו, ליחדא שם י"ה בו"ה ביחודא שלים
בשם כל ישראל: ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו
פוגנה עלינו ומעשה ידינו, פוגנהו:**

יהי רצון מלפניך אדני אלהי, ואלהי אבותי, שתשרה שכינתך בינינו,
ותפרוס עלינו ספת שלומך, בוכות מצות סבה שאנחנו מקימין,
ליחדא שמא דקודשא בריך הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו ליחדא
שם י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל, ולתקוף אותם מזיו
פבורך הקדוש ותטהור, נטוי על ראשיהם מלמעלה בנשר יעיר קנו,
ומשם יושפע שפע החיים לעבדך (פכ"פ אמתך), ובוכות צאתי מביתי
החוצה ודרך מצותיך ארוצה, יחשב לי זאת כאלו הרחקתי גוד, ורחב
בבסי מעוני ומחטאתי טהרני. ומאושפיזין עלאין אושפיזין
דמהימנותא תהינה אונד קשבות רב ברכות, ולרעבים גם צמאים

תן לחמם ומימם הנאמנים, ותתן לי זכות לשבת ולחסות בסתר צל
 כנפיד בעת פטירתו מן העולם, ולחסות מזרם וממטר, כי תמטיר
 על רשעים פחים, ותהא חשוכה מצות ספה זו שאני מקים, כאלו
 קימתיה בכל פרטיה ודקדוקיה ותנאיה וכל מצות התלויים בה. ותיטיב
 לנו החתימה, ותפגנו לישב ימים רבים על האדמה אדמת קדש
 בעבודתך וביראתך. ברוך אדני לעולם אמן ואמן.

רבון כל העולמים, יהי רצון מלפניך, שתהא חשוב לפניך מצות
 ישיבת ספה זו, כאלו קימתיה בכל פרטיה ודקדוקיה וכונותיה,
 ותרי"ג מצות התלויים בה, וכאלו פונתי בכל הפגנות שפגנו בה אנשי
 בנסת הגדולה:

**אומין לסעודתי אושפיזין עילאין, אברהם יצחק
 יעקב משה אהרן יוסף ודוד.**

ליום א'

במטי מינד אברהם אושפיזי עילאי דיתבי עמי ועמך כל
 אושפיזי עילאי יצחק יעקב משה אהרן יוסף ודוד.

ליום ב'

במטי מינד יצחק אושפיזי עילאי דיתבי עמי ועמך כל
 אושפיזי עילאי אברהם יעקב משה אהרן יוסף ודוד.

ליום ג'

במטי מינד יעקב אושפיזי עילאי דיתבי עמי ועמך כל
 אושפיזי עילאי אברהם יצחק משה אהרן יוסף ודוד.

ליום ד'

במטי מינד משה אושפיזי עילאי דיתבי עמי ועמך כל
 אושפיזי עילאי אברהם יצחק יעקב אהרן יוסף ודוד.

ליום ה'

בְּמַטֵּי מִינְךָ אֶהְרֵן אוֹשְׁפִיזֵי עֵילָאֵי דִּיתְבֵי עַמֵּי וְעַמְךָ כָּל
אוֹשְׁפִיזֵי עֵילָאֵי אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב מֹשֶׁה יוֹסֵף וְדָוִד.

ליום ו'

בְּמַטֵּי מִינְךָ יוֹסֵף אוֹשְׁפִיזֵי עֵילָאֵי דִּיתְבֵי עַמֵּי וְעַמְךָ כָּל
אוֹשְׁפִיזֵי עֵילָאֵי אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב מֹשֶׁה אֶהְרֵן וְדָוִד.

ליום הו"ד

בְּמַטֵּי מִינְךָ דָּוִד אוֹשְׁפִיזֵי עֵילָאֵי דִּיתְבֵי עַמֵּי וְעַמְךָ כָּל
אוֹשְׁפִיזֵי עֵילָאֵי אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב מֹשֶׁה אֶהְרֵן וְיוֹסֵף.

סדר הדלקת נר הנוכה

בערש"ק אומרים, למנצח בנגינות, לשם יחוד, ברכות, הנהרות הללו, - ובליל שב"ק בסעודה מנגנים מעוז צור, ויאתיו כל

לְמַנְצַח בְּנִגְיֹנֹת מְזֻמֹּר שִׁיר: אֱלֹהִים יַחְנְנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יְאָר
פָּנָיו אֲתָנוּ סֶלָה: לְדַעַת בְּאֶרֶץ דְּרָכָךָ בְּכָל גּוֹיִם
יְשׁוּעָתֶךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים בְּלָם: וְשִׁמְחוּ
וַיִּרְנְנוּ לְאֲמִים כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל וְלְאֲמִים בְּאֶרֶץ
תְּנַחֵם סֶלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים בְּלָם: אֶרֶץ
נְתַנָּה יְבוֹרָה יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים
וַיִּירָאוּ אֶתְּךָ כָּל אֲפִסֵי אֶרֶץ:

לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ לְיַחַד
שֵׁם י"ה בּו"ה בְּיַחְוּדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הָרִינוּ בָּא
לְקַיִם מִצְוֹת הַדְּלָקַת נֵר תְּנַכָּה לְתַקַּן אֶת שׁוֹרְשֵׁהּ בְּמִקּוֹם עֲלִיּוֹן.
וַיְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאַלְהֵי אֲבוֹתַי, שְׂיִהְיֶה עִתָּה עֵת
רְצוֹן לְפָנֶיךָ לְהִיּוֹת עוֹלָה מִצְוֹת הַדְּלָקַת נֵר תְּנַכָּה, כְּאִילוֹ הַשְּׁגָתִי
כָּל תְּפִלּוֹת הַנּוֹרָאִים אֲשֶׁר הֵם חֲתוּמִים בָּהּ, וְתַעֲלֶה לְפָנֶיךָ עִם
בְּוֹנֹת מַעֲשֵׂה מִצְוָה וְאֵת הַנְּעֻשִׂית עַל יְדֵי בְּנֵי יִדִּירֶךָ הַמְּכַוְּנִים
כָּל שְׂמוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים הָרְאוּיִים לְבֹא בְּהַדְּלָקָה זוֹ, הַמְעֲלִים יְחִוּד
וְזִיווּג מִדוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת הַעֲלִיּוֹנוֹת, וְלְהַאִיר בְּשְׂכִינַת עַדְךָ הַמְּאֹרוֹת

הגדולים, ומשם ישפע שפע חיים לי אני עבדך (פב"פ) לאור באור החיים, פי אתה תאיר גרי יהוה אלהי יגיה חשפני שלח אורך ואמתך המה ינחוני ליראה ולאהבה את שמך, ללמוד וללמד את תורתך הקדשה תורה שבכתב ותורה שבעל פה, בהתמדה גדולה וקבוד שמך יתברך ויתעלה, ובכח סגלת גר הנכה תחכמונו באור תורתך, אנו וזרעינו וזרע זרענו וימים פי מקרא שכתוב לא ימושו מפיו ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יהוה מעתה ועד עולם, ויהיו זרעי וזרע זרעי תלמידי חכמים וחסידים אהובים למעלה ונחמדים למטה ותחזיק את לבכם לתורה ועבודה, הכל בראונך הטוב ואזכה לראות פנים ובני בנים עוסקים בתורה ומצות באמת, גל עינינו ונביטה נפלאות מתורתך הקדושה, לבון לאמתה של תורה וסודותיה, ובכות מתתיהו פהן גדול ובניו, הראנו נפלאות, ובאורך נראה אור, וטהר את לבבנו לעבודתך, והרחיקינו ממדות רעות ומחשבות זרות, וכל מיני מקרים רעים, וגזירות רעות, וכל חטאת עמך בית ישראל תשליך במקום אשר לא יזכרו ולא יעלו על לב לעולם, והסר ממנו פל מיני עצבות ומר"ש, וכל מיני תאות נשמיות ופגיות שלא לשם שמנים, וכל מיני חלאים רעים ופגעים רעים המתרגשות ובאות לעולם, והסר ממנו פל מיני צער ועגמת נפש, וכל מיני דבר והרב ושכי ובזיה ונצת"ה, וכל דבר המפסיד בינוני לבניך, ובקשה ממך מתוך מצות הדלקת נר הנכה משפיע עלינו שפע ברכה והצלחה ברוחניות ובגשמיות ישועות ורפואות לנו ולכל בית ישראל, ולכל הגוים ארנו, בכלל ובפרט, מתוך רחמים וחסדים, ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים, בהעלותך את הנרות, ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים קדמוניות: יהיו לראון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי, ואני תפילתי לך יהוה עת ראון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶד הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר חֲנֻכָּה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶד הָעוֹלָם שְׁעָשִׂה נְסִים
לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה:

בליל ראשון מוסיף

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶד הָעוֹלָם שְׁחַחֵנוּ
וְקִבְּלֵנוּ וְהַגִּיעֵנוּ לְזִמְנֵי הַזֶּה:

אחר שגמר להדליק כל הנרות אומר

הַנִּירוֹת הַלָּלוּ אֲנִי מְדַלֵּקִין עַל הַנְּסִים וְעַל הַנִּפְלְאוֹת
וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמְּלַחְמוֹת. שְׁעָשִׂית
לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה. עַל יְדֵי בְּחִינַת
הַקְּדוּשִׁים. וְכֹל מִצְוֹת שְׂמוֹנַת יָמֵי חֲנֻכָּה. הַנִּירוֹת
הַלָּלוּ קִדְּשׁ הֵם. וְאִין לָנוּ רְשׁוֹת לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם.
אֲלֵא לְרִאוֹתָם בְּבִכְוֹד. בְּדֵי לְהוֹדוֹת וּלְתַלְלֵם לְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל עַל נְסִיךָ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְעַל יְשׁוּעָתֶךָ:

דברות קודש מרבינו הסבא קדישא זצ"ל

הנרות הללו קודש הם ואין לנו רשות להשתמש בהם. נשמות ישראל נקראים
נרות, כמאמר הכתוב (משלי כ טו) נר ה' נשמת אדם. וזהו הנרות הללו, נשמות
ישראל, קודש הם, מחנצתם מתחת כסא הכבוד וממקום קדוש צאו. ואין לנו רשות,
ואין רשות למידת הדין המרומונ בתיבת 'לנו' (שהיא בגימטריא פ"ו כמספר שם אלה"ם שהיא
מדת הדין), לשלוט צישראל חלילה. ולא נצרא מידת הדין אלא לראותם בלבד, כדי שישראל
יראו שהקב"ה עושה דין צרשעים ויראו מלפניו, כמאמר הכתוב והאלקים עשה שיראו
מלפניו, כדי להודות ולהלל לשמך הגדול על נסוך ועל נפלאותיך ועל ישועותיך, שעמנו
הוא מתנהג צנודת חסד וצנודת רחמים, והשי"ת מנלילו מידם.

בזאת הנוכה אומרים כאן לדוד מזמור*)

מדביק הנר של שיעוה שהדליק בו הנרות ויושב אצל הנרות ואומר

מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד: אֲרוּמְמָךְ יְהוָה
כִּי דִלִּיתָנִי וְלֹא שִׁמַּחְתָּ אִיכִי לִי: יְהוָה
אֱלֹהֵי שְׂוַעֲתִי אֱלֹהֵי וַתְּרַפְּאֵנִי: יְהוָה הֶעֱלִיתָ מִן
שָׂאוֹל נַפְשִׁי חִיִּיתָנִי מִיַּרְדֵּי בּוֹר: וַמָּרוּ לַיהוָה
חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְיִזְכָּר קִדְשׁוֹ: כִּי רָגַע בְּאֶפֶס חַיִּים
בְּרַצּוֹנוֹ. בַּעֲרַב יִלִּין בְּכִי וְלִבְקָר רָנָה: וְאֲנִי אִמַּרְתִּי
בְּשִׁלּוֹי בַל אֶמוּט לְעוֹלָם: יְהוָה בְּרַצּוֹנְךָ הֶעֱמַדְתָּה
לְהַרְרֵי עֹז. הִסְתַּרְתָּ פָּנֶיךָ הַיִּיתִי גִבְהָל: אֱלֹהֵי יְהוָה
אֶקְרָא וְאֵל אֲדֹנָי אֶתְחַנֵּן: מַה בָּצַע בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי
אֵל שַׁחַת הַיּוֹרֵךְ עֵפֶר הַיִּגִּיד אִמְתָּךְ: שָׁמַע יְהוָה
וַחֲנִנִי יְהוָה הָיָה עֶזֶר לִי: הַפְּכַת מִסַּפְדֵי לְמַחוֹל

*) לְדָוִד מִזְמוֹר לַיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּכַּל וַיִּשְׁבֵי בָהּ: כִּי הוּא
עַל יָמִים יִסְדָּה וְעַל גְּהָרוֹת יִכּוֹנְנֶה: מִי יַעֲלֶה בַּהַר יְהוָה
יְהוָה וּמִי יָקוּם בַּמָּקוֹם קִדְשׁוֹ: נָקִי כַפַּיִם וּבֵר לֵבָב אֲשֶׁר לֹא נִשְׂא
לְשׂוֹא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה: יִשְׂא בְרָכָה מֵאֵת יְהוָה וְצִדְקָה
מֵאֱלֹהֵי יִשְׂעוּ: זֶה דוֹר דִּרְשָׁיו מִבְּקִשֵׁי פָּנֶיךָ יַעֲקֹב סֵלָה: שְׂאוּ
שְׁעָרִים רְאִישֵׁיכֶם וְהִנְשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה
מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה עֹזוֹ וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים
רְאִישֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה:

לִי פִתְחַת שְׁקִי וּתְאֹזְרֵי שְׁמֹחָה: לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד
וְלֹא יִדָּם יְהוָה אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אוֹדְךָ:

בליל ראשון אומרים פעם אחד ויהי נועם ובכל ליל מוסיף עוד הפעם

וַיְהִי נֶעֱם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָהוּ:

יֵשֵׁב בְּסֵתֶר עֲלִיוֹן בְּצֵל שְׂדֵי יִתְלוֹנֵן: אָמַר לַיהוָה מַחְסֵי
וּמְצוּדָתֵי אֱלֹהֵי אֲבֹתָהּ בּוֹ: כִּי הוּא יִצְיֶיךָ מִפַּח
יְקוּשׁ מְדַבֵּר הַזּוֹת: בְּאֲבָרְתוֹ יִסָּד לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תִּתְחַסֶּה
צָנָה וְסִחְרָה אָמְתוֹ: לֹא תִירָא מִפַּחַד לַיְלָה מִחֵץ יְעוֹף
יוֹמָם: מְדַבֵּר בְּאֵפֶל יַחֲלֶךְ מִקְטָב יִשׁוּד צְהָרִים: יִפֹּל מִצִּדְךָ
אֶלְךָ וּרְכִבָּה מִיּוֹמֶנְךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְטֵא
וְשִׁלְמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אַתָּה יְהוָה מַחְסֵי עֲלִיוֹן שְׁמַת
מְעוֹנְךָ: לֹא תֵאָנֶה אֵלֶיךָ רָעָה וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלֶיךָ:
כִּי מִלְּאֲכֹו יֵצֵא לָךְ לְשִׁמְרֶךָ בְּכֹל דְּרֻכֶיךָ: עַל כַּפָּיִם
יִשְׁאוּנְךָ פֶּן תִּגּוֹף בְּאֲבֵן רִגְלֶיךָ: עַל שַׁחַל וּפְתֵן תִּדְרֹךְ
תִּרְמָס כְּפִיר וְתִנִּין: כִּי בִי חָשַׁק וְאַפְלִטָהוּ אֲשַׁנְּבֶהוּ כִּי
יֵדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ אֲנֹכִי בְּצָרָה אַחֲלִיצֶהוּ
וְאֲכַבְּדֶהוּ: אֲרֹךְ יָמִים אֲשַׁבִּיעֶהוּ וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי: אֲרֹךְ
יָמִים אֲשַׁבִּיעֶהוּ וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי:

מִעֹז צוֹר יִשׁוּעָתִי לָךְ נָאֶה לְשִׁבְתָּ. תִּפְוֹן בֵּית
תְּפִלָּתִי וְשֵׁם תּוֹרְדָה נִזְבַּחַת. לְעַת תְּכִין מִמִּבְּחַת מְצֹר
הַמְּנִיבַת. אִז אֲגַמֹּר בְּשִׁיר מִזְמוֹר תִּנְבַּחַת הַמְּנִיבַת:

ך עֹת שְׁבַעַה נְפִשֵׁי פִיגוֹן פְּחֵי כֹלָה. חֲנִי מָרְרוּ
 פְּקוּשֵׁי בְשַׁעְבוֹד מַלְכוּת עֲנָלָה. וּבִירוֹ הַגְּדוּלָה
 הוֹצִיא אֶת הַסְּגָלָה. חֵיל פִּרְעָה וְכֹל זָרְעוֹ יָרְדוּ
 כְּאֶכּוֹן בְּמִצְוֹלָה:

דְּבִיר קָדְשׁוֹ הֵבִיאֲנִי וְגַם שָׁם לֹא שָׁקַטְתִּי. וּכְבֹּא
 נוֹגֵשׁ וְהַגְּלָנִי. כִּי זָרִים עֲבַדְתִּי. וַיִּיז רַעַל
 מִסִּבְתִּי בְּמַעַט שְׁעַבְרְתִּי. קִץ בְּכֹל. זָרְבְּכֹל. לְקִץ
 שְׁבַעִים נוֹשְׁעֵתִי:

כְּרוֹת קוֹמַת בְּרוּשׁ פְּקֹשׁ יֶאֱנִי בֶן הַמְּדַתָּא.
 וְנִהְיִתָּה לוֹ לְפַח וְלְמוֹקֵשׁ לְמוֹקֵשׁ וְנִאֲוֹתוֹ
 נִשְׁפָּתָה. רֹאשׁ יְמִינִי נִשְׂאָתָה. וְאוֹיֵב שְׁמוֹ מְחִיתָה.
 רַב בְּנֵי וְקִנְיָנֵי עַל הָעֵץ תְּלִיתָה:

י וְגַם נִקְבְּצוּ עָלַי אֲוֵי בִימֵי הַשְּׁמַנִּים. וּפְרָצוּ
 חוֹמוֹת מַגְדְּלֵי וּטְמֵאוּ כָּל הַשְּׁמַנִּים. וּמְנוֹתָר
 כְּנִקְנִים נַעֲשֶׂה גַם לְשׁוֹשְׁנִים. בְּנֵי בִינָה יְמֵי
 שְׂמוֹנָה קָבְעוּ שִׁיר וְרִנָּנִים:

ח שׁוֹף זְרוּעַ קָדְשֶׁךָ וְקָרַב קִץ הַיְשׁוּעָה. נִקְם
 נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ מֵאִמָּה הַרְשָׁעָה. כִּי אֲרָכָה
 לָנוּ הַשְּׁעָה. וְאִין קִץ לִימֵי הַרְעָה. דְּחַח אֲדַמּוֹן
 בְּצֵל צְלָמוֹן הָקָם לָנוּ רוּעָה שְׁבַעָה:

יָדִיד נִפְשֵׁי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי. אֵלֹהֵי נְעוּרֵי שׁוֹמְרֵי וְצִלֵּי. חַיֵּי וְכַחֵי
וְעֵזֵי וּמְשַׁנְּבֵי. מְעוֹן וּמְשַׁעֵן הוּא לֵי:

הָאֵל הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא. אֲשֶׁר כָּל הָעוֹלָמוֹת בְּרָא. וּבִידוֹ
נִשְׁמַת כָּל נוֹצֵר וְנִבְרָא. דְּרָכֵי שְׂבַחֲךָ קִצְתָם אִם פָּרְה:

וַיְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁתַּטֵּעַ אֶת־הַבְּתָד
וַיִּרְאֶתְךָ בְּלִבֵּנוּ. וּבִבְרִיאֹת וַחַיִּים אַרְבִּים וְכָל טוֹב תַּצְלִיחֵנוּ.
וּתְבַנֶּה בַּיִת מִקְדָּשֵׁנוּ וְתַפְאֲרֵתֵנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

הַגְּלִיחַ נָא וְתֵאִיר אֶרֶץ מִכְּבוֹד שְׂכִינַת עֲזֶךָ לְעוֹלָמִים. תַּחֲזַקְנוּ
בְּרַב שְׁלוֹם וְכָל טוֹב כָּל הַיָּמִים. וְנִזְכֶּה לְעַבְדְּךָ אוֹתְךָ
בְּאַמֶּת וּבְתָמִים:

מְלַבֵּוֹתְךָ מַלְכוּת כָּל עֲלָמִים וּמְמַשְׁלֵתְךָ בְּכָל דוֹר וְדוֹר: פִּי
עֲמֹךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאָה אוֹר:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁתִּקְבַּל בְּרַחֲמִים
וּבְרַצוֹן הַדְּלָקַת נְרוֹתֵינוּ. וּתְבָרְכֵנוּ בְּחַכְמָה תְּמַרְמֹז בְּשִׁמּוֹן
מְאוּרֵינוּ. וּבְאוֹרְךָ נִרְאָה אוֹר הַגָּנוּז בְּתוֹרֵתֵנוּ. וְנִזְכֶּה לְעַבְדְּךָ בְּכָל
נִפְשֵׁנוּ וּמְאֲדָנוּ.

חַיִּים אַרוּכִים וְטוֹבִים תִּסְמְכֵנוּ. יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ תְּבַנֶּה וְתִגְאָלְנוּ.
שְׂכִינַת עֲזֶךָ תְּרוֹמֵם בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

עֲזַרְנוּ וְחַנּוּנוּ וְאַמְצָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. יְחִיד תֵּיחַד מְדוּתֶיךָ וְנִרְאָה
מְאוּרוֹת. הַבְּטֵ נָא לְעַמְּךָ בְּפָנִים מְאוּרוֹת. וְתַפְלֵתְנוּ
הָאֵזִינָה פוֹעֵל יְשׁוּעוֹת. פְּנֹת הַגִּינֵינוּ נָא קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן
אֱלֹהֵי הַפְּלֹאוֹת:

וּבִבְנֵי תַתְּהַדֵּר בְּכָל שִׁיר. תַתְּנֵשׂא בְּכָל פָּאֵר. תַתְּקַדֵּשׁ לְעַדֵּי
עַד. כְּפֹתוֹב בְּתוֹרֵתְךָ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעַד. בְּרוּךְ יְהוָה
לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

אִשֶׁת חֵיל מִי יִמָּצָא. וְרַחֵק מִפְּנִינִים מְכָרָה: כָּמָה
בָּה לֵב בַּעֲלָהּ. וְשָׁלַל לֹא יִחְסֹר: גְּמַלְתָּהּ
טוֹב וְלֹא רָע. כֹּל יְמֵי חַיֶּיהָ: דְּרָשָׁה צְמֹר וּפְשָׁתִים.
וְתַעֲשֶׂ בְּחַפְזָן כַּפֵּיהָ: הִיְתָה כַּאֲנִיּוֹת סוֹחֵר. מִמְּרַחֵק
תָּבִיא לַחֲמָה: וְתִקֵּם בְּעוֹד לַיְלָה. וְתִתֵּן מָרָף
לְבֵיתָהּ וְחֵק לְנַעֲרֹתֶיהָ: זְמָמָה שָׂדֵה וְתִקְחָהּ. מִפְּרִי
כַּפֵּיהָ נִטְעָה כָּרִם: חֲגֵרָה בְּעוֹז מִתְּנִיָּה. וְתֵאֱמָץ
זְרוּעֹתֶיהָ: טָעַמָה כִּי טוֹב סְחָרָה. לֹא יִכְבֶּה בְּלֵילָה
גֵּרָה: יְדִיָּה שְׁלָחָה בְּכִישׁוֹר. וְכַפֵּיהָ תִמְכּוּ פֶלֶךְ:
כַּפָּה פָּרְשָׁה לְעֵנִי. וְיְדִיָּה שְׁלָחָה לְאֲבִיוֹן: לֹא
תִירָא לְבֵיתָהּ מִשְׁלָג. כִּי כָּל בֵּיתָהּ לְבֶשׂ שָׁנִים:
מְרַבְּדִים עָשְׂתָה לָּהּ. שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁה: נוֹדַע
בְּשָׁעָרִים בַּעֲלָהּ. בְּשִׁבְתּוֹ עִם זִקְנֵי אֶרֶץ: סֵדִין
עָשְׂתָה וְתִמְכֹּר. וְחִגּוֹר נִתְּנָה לְכַנְעֵנִי: עוֹז וְהִדְר
לְבוּשָׁה. וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן: פִּיָּה פִּתְחָה
בְּחִכְמָה. וְתוֹרַת חֶסֶד עַל לְשׁוֹנָה: צוֹפִיָּה הַלִּיכוֹת
בֵּיתָהּ. וְלַחֵם עֲצָלוֹת לֹא תֹאכַל: קָמוּ בְנֵיהָ
וַיֵּאשְׁרוּהָ. בַּעֲלָהּ וַיְהַלְלָהּ: רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חֵיל.
וְאֵת עָלִית עַל כְּלָנָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַבֵּל הַיָּפִי.
אִשָּׁה יִרְאֵת יְיָ הִיא תִתְהַלֵּל: תָּנוּ לָהּ מִפְּרִי
יְדִיָּה. וַיְהַלְלוּהָ בְּשָׁעָרִים מַעֲשִׂיָּה:

הַלְלוּיָהּ, אֹדָה יי בְּכֹל לֵבב בְּסוּד יִשְׂרָיִם וְעֵדָה: גְּדֹלִים
 מַעֲשֵׂי יי דְרוֹשִׁים לְכֹל חֲפְצֵיהֶם: הוֹד וְהִדָּר פְּעֻלּוֹ
 וְצִדְקָתוֹ עֲמֶדֶת לְעֵד: זְכוֹר עֲשֵׂה לְנַפְלְאוֹתָיו חֲנוּן וְרַחוּם יי:
 טָרַף נָתַן לַיִּרְאִיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: פֶּחַ מַעֲשָׂיו הַגִּיד לְעַמּוֹ
 לְתֵת לָהֶם נִחְלֵת גּוֹיִם: מַעֲשֵׂי יָדָיו אֲמַת וּמִשְׁפָּט נְאֻמָּנִים
 כָּל פְּקוּדָיו: סְמוּכִים לְעֵד לְעוֹלָם עֲשׂוּיִם בְּאֲמַת וַיִּשְׂר: פְּדוּת
 שְׁלַח לְעַמּוֹ צִוָּה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ: רֵאשִׁית
 חֲכָמָה יִרְאֵת יי שְׁכַל טוֹב לְכֹל עֲשִׂיהֶם תְּהַלְתּוּ עֲמֶדֶת לְעֵד:

הַלְלוּיָהּ, אֲשֶׁרֵי אִישׁ יִרְא אֵת יי בְּמַצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: גְּבוּר
 בְּאַרְץ יְהִיָּה זָרְעוֹ דוֹר יִשְׂרָיִם יִבְרָךְ: הוֹן וְעֶשֶׂר בְּבֵיתוֹ
 וְצִדְקָתוֹ עֲמֶדֶת לְעֵד: זֶרַח בַּחֲשֻׁךְ אֹר לַיִּשְׂרָיִם חֲנוּן וְרַחוּם
 וְצִדִּיק: טוֹב אִישׁ חוֹנֵן וּמְלֹוה יְכַלְכֵּל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט: פִּי לְעוֹלָם
 לֹא יִמוּט לְזָכוֹר עוֹלָם יְהִיָּה צִדִּיק: מִשְׁמוּעָה רְעָה לֹא יִירָא נְכוֹן
 לְבוֹ בְּטַח בִּי: סְמוּךְ לְבוֹ לֹא יִירָא עַד אֲשֶׁר יִרְאֶה בְּצַרְוֹ: פֶּזֶר
 נָתַן לְאֲבוֹנִים צִדְקָתוֹ עֲמֶדֶת לְעֵד קִרְנוֹ תְרוּם בְּכַבּוֹד: רִשְׁע
 יִרְאֶה וּכְעַם שָׁנָיו יִחַרְק וּנְמָם תַּאֲוֹת רִשְׁעִים תֹּאבֵד:

יְדִיד גִּפְשׁ אָב הַרְחֵמֵן. מִשׁוֹף עֲבֹדָךְ אֵל רְצוֹנָךְ. יְרוּץ עֲבֹדָךְ
 כְּמוֹ אֵיל. יִשְׁתַּחֲוֶה אֵל מוֹל הַדָּרָךְ. יַעֲרֵב לוֹ יְדִידוֹתָךְ
 מִנוֹפֶת צוּף וְכֹל טְעַם:

הַדּוֹר נֶאֱהָ זֵיו הָעוֹלָם. נִפְשֵׁי חוֹלֵת אֶהְבֶּתְךָ. אֲנָא אֵל נָא
 רְפָא נָא לָהּ. בְּהִרְאוֹת לָהּ נוֹעַם זִיוְךָ. אֵז תִּתְחַזַּק
 וְתִתְרַפָּא. וְהִיתָה לָהּ שְׂמַחַת עוֹלָם:

וְתִיק יְהִמוּ נָא רַחֲמֶיךָ. וְחוּסָה נָא עַל בֶּן אֱהוּבֶךָ. כִּי זֶה
 בָּמָה נִכְסוּף נִכְסַפְתִּי לְרֹאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֶרֶת עֲזֶךָ.
 אָנָּה אֱלֹי חֲמַדַּת לִבִּי. חוֹשָׁה נָא וְאֵל תִּתְעַלֵּם:
 הַגְלֵה נָא וּפְרוֹס חִבְבֵי עָלִי אֶת סִפְת שְׁלוֹמֶךָ. תֵּאֵר אֶרֶץ
 מִכְבוֹדֶךָ. נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בְּךָ. מֵהֵר אֱהוּב כִּי בָּא
 מוֹעֵד וְחִנְנוּ כִּימֵי עוֹלָם:

רָנְנוּ צַדִּיקִים בְּיְהוָה. לְיִשְׁרָיִם נֶאֱוָה תְהַלֵּה: הִזְרוּ לַיהוָה
 בְּכַנּוֹר. בְּנִבְלָ עֲשׂוֹר וּמְרוּ לוֹ: שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חֲדָשׁ.
 הִיטִיבוּ נֶגֶן בְּתְרוּעָה: כִּי יִשָּׁר דְּבַר יְהוָה. וְכֹל מַעֲשָׂהוּ
 בְּאֱמוּנָה: אֱהַב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט. חֲסֵד יְהוָה מִלְּאֵה הָאָרֶץ:
 בְּדַבַּר יְהוָה שָׁמַיִם נִעֲשׂוּ. וּכְרוּחַ פִּיו כֹּל צְבָאָם: בְּיַם
 מִי תֵיָם. נָתַן בְּאוֹצְרוֹת תְּהוֹמוֹת: יִירָאוּ מִיהוָה כֹּל הָאָרֶץ.
 מִמֶּנּוּ יִגְוְרוּ כֹל יֹשְׁבֵי תֵבֵל: כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי. הוּא צִוָּה
 וַיַּעֲמֵד: יְהוָה הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם. הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים:
 עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם תַּעֲמֵד. מַחְשְׁבוֹת לְבוֹ לְדֹר וָדֹר: אֲשֶׁר־
 הִגִּיד אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. הָעַם בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ: מִשְׁמַיִם
 הִבִּיט יְהוָה. רָאָה אֶת כֹּל בְּנֵי הָאָדָם: מִמִּכּוֹן שְׁבֹתוֹ
 הַשְּׁנִיחַ אֵל כֹּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: הַיּוֹצֵר יַחַד לִבָּם. הַמְכִּיֵן אֵל
 כֹּל מַעֲשֵׂיהֶם: אֵינן הַמַּלְכֶּה נוֹשָׁע בְּרַב חַיִל. גְּבוּר לֹא יִנְצֵל
 בְּרַב כַּח: שֶׁקֶר חֲסוּם לְתִשׁוּעָה. וּכְרַב חֵילוֹ לֹא יִמְלֹט:
 הִנֵּה עֵין יְהוָה אֵל יִרְאִיו. לְמַיְחֲלִים לְחַסְדּוֹ: לְהַצִּיל מַמּוֹת
 נַפְשָׁם. וּלְחַיּוֹתָם בְּרַעֲב: נַפְשָׁנוּ חֲבַתָּה לַיהוָה. עֲזַרְנוּ וּמִגִּנְנוּ
 הוּא: כִּי בּוֹ יִשְׁמַח לְבַנּוּ. כִּי בְשֵׁם קִדְשׁוֹ כִּטְחַנּוּ: יְהִי
 חֲסִדְךָ יְהוָה עֲלֵינוּ. בְּאֲשֶׁר יַחֲלָנוּ לָךְ:

לְמַנְצַח לְעַבְד יְהוָה לְדוֹד: נֹאֵם פֶּשַׁע לְרָשָׁע בְּקָרֵב לְבִי
 אִין פֶּחַד אֱלֹהִים לְגַגֵּד עֵינָיו: כִּי תַחְלִיק אֱלֹו
 בְּעֵינָיו לְמַצָּא עֲוֹנו לְשֹׁנָא: דְּבַרֵּי כִּוּו אָוֹן וּמְרָמָה חֲדַל
 לְהַשְׁכִּיל לְהִיטִיב: אָוֹן יַחֲשֵׁב עַל מִשְׁכָּבו וַתִּנְצַב עַל דְּרָךְ
 לֹא טוֹב רַע לֹא יִמָּאֵס: יְהוָה בְּהַשְׁמִים חֲסִדְךָ אֲמוֹנְתְךָ עַד
 שְׁחָקִים: צְדָקְתְךָ בְּהַרְרֵי אֵל מִשְׁפָּטְךָ תְּהוֹם רַבָּה אָדָם
 וּבְהִמָּה תוֹשִׁיעַ יְהוָה: מַה יִּקָּר חֲסִדְךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם
 כְּצַל כְּנַפְיָךְ יַחֲסִיּוֹן: יְרוּוֹן מִדְּשָׁן בֵּיתְךָ וּנְחַל עֲדֻנְיָךְ תִּשְׁקָם:
 כִּי עָמְךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאָה אוֹר: מִשְׁךָ חֲסִדְךָ לִידְעוּךָ
 וְצִדְקְתְךָ לְיִשְׂרָאֵל: אֵל תְּבוֹאֲנֵי רַגְל גְּאוּה וַיֵּד רָשָׁעִים אֵל
 תַּגְדִּנוּ: שָׁם נִפְלו פְּעָלֵי אָוֹן דַּחוּ וְלֹא יִכְלוּ קוּם:

וַיֵּאֲתָנוּ כָּל לְעַבְדְךָ. וַיִּבְרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדְךָ. וַיִּגִּדוּ בְּאֵיִם
 צְדָקְךָ. וַיְדַרְשׁוּךָ עַמִּים כֹּל יִדְעוּךָ. וַיַּחֲלָשׁוּךָ כָּל
 אִפְסֵי אֶרֶץ. וַיֹּאמְרוּ תָמִיד יִגְדַל יְהוָה. וַיִּזְנְחוּ אֶת עַצְבֵיָהֶם.
 וַיַּחֲפְרוּ אֶת אֲרִילֵיהֶם. וַיִּטְּוּ שְׂכָם אֶחָד לְעַבְדְךָ בְּאַמַת.
 וַיִּירָאוּךָ עַם שָׁמֶשׁ מִבְּקָשֵׁי פְנֵיךָ. וַיִּבְיְרוּ בַח מַלְכוּתְךָ.
 וַיִּלְמְדוּ תוֹעִים בִּינָה. וַיִּמְלְאוּ אֶת גְּבוּרְתְךָ. וַיִּנְשָׂאוּךָ
 מִתַּנְשָׂא לְכָל לְרֹאשׁ. וַיִּסְלְדוּ בְחִילָה פְנֵיךָ. וַיַּעֲטְרוּךָ זָר
 תַּפְאֲרָה. וַיַּפְצְחוּ הָרִים רִנָּה. וַיִּצְהָלוּ אֵיִם כְּמַלְכָּךָ. וַיִּקְבְּלוּ
 כּוֹלֵם אֶת עַל מַלְכוּתְךָ עֲלֵיהֶם בְּאַמַת. וַיְרוּמְמוּךָ בְּקַהֲל
 עַם. וַיִּשְׁמְעוּ רְחוּקִים וַיְבוֹאוּ. וַיִּתְּנוּ לְךָ כְּתָר מְרוֹכָה:

מְזֻמָּר לְתוֹדָה הָרִיעוּ לִיהוָה כָּל הָאֶרֶץ: עַבְדוּ אֶת יְהוָה
 בְּשִׂמְחָה בָּאוּ לִפְנֵי בְרַנְנָה: דַּעוּ כִּי יְהוָה הוּא
 אֱלֹהִים הוּא עֲשֵׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ עִמּוּ וְצִאֵן מְרַעִיתוּ: בָּאוּ

שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה חֲצֵרֹתָיו בְּתִהְיֶה הוֹדוֹ לוֹ בְּרַכּוֹ שְׁמוֹ: כִּי טוֹב יְהוָה לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ וְעַד דֵּר וְדַר אַמּוֹנָתוֹ:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, אֲשֶׁר־י פֶּל יֵרָא יְהוָה תְּהַלֵּךְ בְּדַרְכָּיו: יִגִּיעַ בְּפִיךָ כִּי תֹאכַל, אֲשֶׁר־יךָ וְטוֹב לָךְ: אֲשֶׁתְּךָ בְּגִפְנֵי פְרִיָה בִּירְפָתִי בֵיתְךָ, בְּנִיךָ בְּשִׂתְלֵי זֵיתִים סָבִיב לְשִׁלְחָנְךָ: הִנֵּה כִּי־בֵן יִבְרָךְ גִּבּוֹר יֵרָא יְהוָה: יִבְרָכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן, וּרְאֵה בְטוֹב יְרוּשָׁלַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וּרְאֵה־בָנִים לְבְנֶיךָ, שְׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד הִנֵּה מָה טוֹב וּמָה נָעִים שֶׁבַת אַחִים גַּם יַחַד: בְּשִׁמּוֹן הַטוֹב עַל הָרֹאשׁ יֵרֵד עַל הַזֶּקֶן וְזָקֵן אַהֲרֹן שְׂיֵרֵד עַל פִּי מְדוּתָיו: כְּמַל חֶרְמוֹן שְׂיֵרֵד עַל הַרְרֵי צִיּוֹן כִּי שֵׁם צִוָּה יְהוָה אֶת הַבְּרָכָה חַיִּים עַד הָעוֹלָם:

יִצְוָה צוֹר חֲסִדּוֹ קָהְלוּתָיו לְקַבֵּץ. מֵאַרְבַּע רוּחוֹת עֲדָיו לְהַקְבִּץ. וּבַחַר מְרוֹם הַרִים אוֹתָנוּ לְחַרְבֵּץ. וְאַתָּנוּ יֵשׁוּב נְדָחִים קוֹבֵץ. יֵשִׁיב לֹא נֶאֱמַר כִּי אִם וְשָׁב וְקַבֵּץ: בְּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר טוֹב גָּמְלָנוּ. בְּרַחֲמָיו וּבְרוּךְ חֲסִדּוֹ הַגְּדִיל לָנוּ. אֱלֹהֵי וּבְאֵלֵה יוֹסֵף עִמָּנוּ. לְהַגְדִּיל שְׁמוֹ הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ: בְּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְרָאֵנוּ לְכַבוֹדוֹ. לְהַלְלוֹ וּלְשַׁבְּחוֹ וּלְסַפֵּר הוֹדוֹ. מְכַל אוֹם גִּבּוֹר עָלֵינוּ חֲסִדּוֹ. לָכֵן כָּכָל לֵב וּכְכָל נַפֶּשׁ וּכְכָל מְאוֹד. נִמְלִיכוּ וַיִּנְיָחוּ:

מִלֶּדֶה שֶׁהַשְּׁלוֹם שָׁלוּ יְשִׁים עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 תִּיִם בְּרָכָה וְשְׁלוֹם. מִיָּמִין וּמִשְּׂמָאל עַל יִשְׂרָאֵל
 שְׁלוֹם. הַרְחֵמֵן הוּא יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם. וַיִּזְכְּנוּ
 לְרֵאוֹת בָּנִים וּבָנֵי בָנִים עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וּבְמִצְוֹת לְשִׁמְחָה
 עַל יִשְׂרָאֵל שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל שְׁלוֹם.
 פְּלֵא יוֹעֵץ אֵל גְּבוּר אָבִי עַד שֶׁר שְׁלוֹם:

בזאת חנוכה אומרים כאן

לְדוֹר וָדוֹר הַמְּלִיכוֹ לְאֵל כִּי הוּא לְבָדוּ מְרוֹם וְקְדוֹשׁ:
 וּבְכֵן יִתְקַדֵּשׁ שְׁמֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם
 עִירְךָ וְעַל צִיּוֹן מְשֻׁכָּן כְּבוֹדְךָ וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד
 מְשִׁיחֶךָ וְעַל מְכוּנְךָ וְהִיבָלְךָ:

וּבְכֵן תֵּן פְּחָדְךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ, וְאִימְתִּיךָ
 עַל כָּל מַה שֶּׁבְרָאתָ, וַיִּירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים,
 וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים, וַיַּעֲשׂוּ כָּלֵם אֲגָדָה אַחַת
 לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבֵי שָׁלֵם, שִׁדְעָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֵטָן
 לְפָנֶיךָ עוֹ בִּידְךָ וּגְבוּרָה בְּיַמֶּיךָ, וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל מַה
 שֶּׁבְרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד יי לְעַמְּךָ, תְּהִלָּה לְיִרְאַיִךָ, וְתִקְוָה טוֹבָה
 לְדוֹרְשֵׁיךָ, וּפְתִחוֹן פֶּה לְמַנְחִלִים לָךְ, שִׁמְחָה לְאַרְצְךָ
 וְשִׁשׁוֹן לְעִירְךָ, וְצְמִיחַת קֶרֶן לְדוֹד עֲבָדְךָ, וְעֵרִיכַת גֵּר לְבֵן
 יִשְׂרָאֵל מְשִׁיחֶךָ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צְדִיקִים יֵרְאוּ וַיִּשְׂמְחוּ וַיִּשְׁרִים יַעֲלוּ,
 וְחֲסִידִים בְּרִנָּה יִגִּילוּ וְעוֹלָתָהּ תִּקְפֹּץ פִּיהָ
 וְכָל תְּרִשְׁעָה בְּלֹא בְּעֵשֶׂן בְּעֵשֶׂן תִּבְלָה כִּי תַעֲבִיר
 מִמְּשַׁלֵּת זְרוּן מִן הָאָרֶץ:

וְתַמְלֹךְ אֶתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ מִתְּרַה לְבַדְּךָ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ,
 בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁפַּן כְּבוֹדְךָ, וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ,
 בְּפֶתוֹב בְּדַבְּרֵי קִדְשֶׁךָ, יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר
 וָדוֹר הַלְלוּיָהּ:

נְשַׁמֵּת כָּל חַי תִּבְרָךְ אֶת שְׁמֹךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְרוּחַ
 כָּל בֶּשֶׂר תִּפְאַר וְתִרְוָמָם וְזִכְרְךָ מִלְּפָנֶינוּ תִּמְיֹד,
 מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אֶתָּה אֵל. וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ
 מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ, פּוֹדֶה וּמַצִּיל וּמַפְרִינָם וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם
 בְּכָל עַת צָרָה וְצוּקָה, אֵין לָנוּ מֶלֶךְ עוֹזֵר וְסוֹמֵךְ אֱלֹהֵי
 אֶתָּה. אֱלֹהֵי הָרִאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים, אֱלֹהֵי כָּל בְּרִיּוֹת,
 אֲדוֹן כָּל תּוֹלְדוֹת, הַמְהַלֵּל בְּרַב הַתְּשַׁבְּחוֹת, הַמְנַהֵג
 עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים. וַיְהוֶה עַר, הִנֵּה לֹא
 יָנוּם וְלֹא יִישָׁן. הַמְעוֹרֵר יְשׁוּנִים, וְהַמְקִיץ גְּרֹדְמִים,
 הַמּוֹשִׁיחַ אֱלָמִים, וּמְתִיר אֲסוּרִים, וְהַסּוֹמֵךְ גּוֹפְלִים,
 וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים, וְהַמְּפַעֵנֵה גַעְלָמִים. וְלֹךְ לְבַדְּךָ אֲנַחְנוּ
 מוֹדִים. וְאֵלוֹ פִּינוּ מִלֹּא שִׁירָה כִּים, וְלִשְׁוֹנֵנוּ רִנָּה בְּהַמּוֹן
 גְּלוּי, וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שֶׁבַח בְּמִרְחֵבֵי רִקִיעַ, וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת
 בְּשִׁמְשׁ וּבְכִרַח, וַיְדִינוּ פְּרוּשׁוֹת כְּגִשְׁרֵי שָׁמַיִם, וְרַגְלֵינוּ

קלות כְּאֵילוֹת, אִין אָנַחְנוּ מִסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת לָךְ, יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, וּלְבָרֶךְ אֶת שְׁמֶךָ מִלְּפָנֵינוּ, עַל אַחַת מֵאֵלֶּךָ אֵלֶּךָ אֵלֶּפֶי אֵלֶּפֶים וְרַבֵּי רַבּוֹת פְּעָמִים, הַטּוֹבוֹת נְסִים וְנִפְלְאוֹת שְׁעָשִׂיתָ עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ. מִלְּפָנִים מִמְצָרִים גָּאֲלַתְנוּ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ, בְּרַעַב זָנַתְנוּ, וּבְשֹׁבַע פִּלְפַּלְתָּנוּ, מִחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ, וּמִדְּבַר מִלְטָתְנוּ, וּמִחֲלָאִים רָעִים וְרַבִּים וְנֶאֱמָרִים דְּלִיתָנוּ. עַד הֵנָּה עֲזַרְנוּ רַחֲמֶיךָ, וְלֹא עֲזַבְנוּ חֶסְדֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְאֵל תַּטְשֵׁנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְנֶצַח. עַל כֵּן אֲבָרִים שְׁפִלְגַת בָּנוּ, וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שְׁנִפְחַת בְּאֵפֵינוּ, וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר שִׁמַּת בְּפִינוּ, הֵן הֵם, יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ וַיִּשׁוּרְרוּ וַיְרוּמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדִּישׁוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת שְׁמֶךָ מִלְּפָנֵינוּ תָּמִיד. כִּי כָּל פֶּה לָךְ יוֹדֶה, וְכָל לִשׁוֹן לָךְ תִּשְׁבַּח, וְכָל עֵין לָךְ תִּצְפֶּה, וְכָל בֶּרֶךְ לָךְ תִּכְרַע, וְכָל קוֹמָה לְפָנֶיךָ לְבַד תִּשְׁתַּחֲוֶה, וְכָל הַלְּבָבוֹת יִירָאוּךָ, וְכָל קָרֵב וְכִלְיוֹת יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ, כַּדְּבַר שְׁפָתוֹב, כֹּל עֲצָמוֹתַי תִּאֲמַרְנָה, יְהוָה מִי כָמוֹךָ, מִצִּיל עֵנִי מִחֶזֶק מְמָנוּ, וְעֵנִי וְאֶבְיוֹן מִגּוֹזְלוֹ. שְׁוַעַת (עֲנִיִּים) יִשְׂרָאֵל אֶתָּה תִּשְׁמַע, (צַעֲקַת הַדָּל) תִּפְלַת בְּנֵיךָ תִּאֲזִין תִּקְשִׁיב וְתוֹשִׁיעַ. מִי יִדְמָה לָךְ, וּמִי יִשׁוּה לָךְ, וּמִי יַעֲרֶךְ לָךְ, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיוֹן, קוֹנֵה בְּרַחֲמָיו שָׁמַיִם וָאָרֶץ. נְהַלְלֶךָ, וְנִשְׁבַּחֶךָ וְנִפְאָרֶךָ וְנִבְרַךְ אֶת שֵׁם קִדְשֶׁךָ. כָּאֲמוֹר, לְדוֹד, בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה, וְכָל קָרְבִי אֶת שֵׁם קִדְשׁוֹ.

א ל מסתתר בשפירר חביון. השכל הנעלם מפל רעיון. עלת
 העלות מכתר בכתר עליון. כתר יתנו לך יהוה:
 ב ראשית תורתך הקדומה. רשומה חכמתך הסתומה. מאין
 תמצא והיא נעלמה. ראשית חכמה יראת יהוה:
 ג חובות הנחר נחלי אמונה. מים עמוקים ידלם איש תבונה.
 תוצאותיה חמשים שערי בינה. אמונים נוצר יהוה:
 ד אל הגדול עיני כל נגדך. רב חסד גדול על השמים חסדך.
 ילהי אברהם זכור לעבדך. חסדי יהוה אביר תהלות יהוה:
 ה רום נאדר בכח וגבורה. מוציא אורה מאין תמורה. פחד
 יצחק משפטינו האירה. אתה גבור לעולם יהוה:
 ו י אל פמוך עושה גדולות. אביר יעקב נורא תהלות. תפארת
 ישראל שומע תפלות. כי שומע אל אביונים יהוה:
 ז ה זכות אבות יגן עלינו. נצח ישראל מצרותינו גאלנו.
 ומבור גלות דלנו והעלנו. לנצח על מלאכת בית יהוה:
 ח מ ימין ומשמאל יניקת הנביאים. נצח והוד מהם נמצאים. יבין
 ובעזו בשם נקראים. וכל בנגד למודי יהוה:
 ט סוד צדיק בשבעה נעלם. אות ברית הוא לעולם. מעין
 התרכה צדיק יסוד עולם. צדיק אתה יהוה:
 י א הקם מלכות דוד ושלמה. בעטרה שעטרה לו אמו.
 בנסת ישראל בלה קרואה בנעימה. עטרת תפארת ביד
 יהוה:
 יא זק מיחד פאחד עשר ספירות. ומיחד אלוף יראה מאורות.
 ספיר גזרתם יחד מאירות. תקרב רנתנו לפניך יהוה:

קיט אֲשֶׁרֵי תְמוּיֵי דְרָךְ הַהֲלָכִים בְּתוֹרַת יְהוָה: אֲשֶׁרֵי נֶצְרֵי
עֲדָתוֹ בְּכָל לַב יִדְרְשׁוּהוּ: אַף לֹא פָעְלוּ עוֹלָה בְּדַרְכֵי
הַלְכוּ: אַתָּה צִוִּיתָה פְּקֻדֵיךְ לְשֹׁמֵר מְאֹד: אֲחֵלִי יִבְנוּ דַרְכֵי לְשֹׁמֵר
חֻקֶיךָ: אִזּוֹ לֹא יֵאבֹזֵשׁ בְּהַבִּיטֵי אֵל כָּל מִצְוֹתֶיךָ: אוֹדֶךָ בְּיִשָּׁר לִבָּב
בְּלִמְדֵי מִשְׁפָּטֵי צְדָקָךָ: אֵת חֻקֶיךָ אֲשֹׁמֵר אֵל תַּעֲזֹבֵנִי עַד מְאֹד:

ב בַּמָּה יִזְכֶּה גַּעַר אֵת אֲרַחוּ לְשֹׁמֵר בְּדַבְרֶךָ: בְּכָל לִבִּי דִרְשִׁיתִיךָ
אֵל תִּשְׁגָּנֵי מִמִּצְוֹתֶיךָ: בְּלִבִּי צִפְנֹתִי אִמְרֹתֶיךָ לְמַעַן לֹא אֲחַטָּא
לָךְ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה לְמִדְּנֵי חֻקֶיךָ: בְּשִׁפְתֵי סִפְרֹתֵי כָל מִשְׁפָּטֵי
פִּיךָ: בְּדַרְךָ עֲדוֹתֶיךָ שִׁשְׁתִּי כָּעַל כָּל הוֹן: בְּפִקְדֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה
וְאִבִּיטָה אֲרַחֲתֶיךָ: בְּחֻקֹתֶיךָ אֲשַׁתְּעֶשֶׂע לֹא אֲשַׁבַּח דְּבָרְךָ:

ג גָּמַל עַל עֲבֹדְךָ אַחִיָּה וְאֲשִׁמְרָה דְּבָרְךָ: גַּל עֵינַי וְאִבִּיטָה
נִפְלְאוֹת מִתּוֹרֹתֶיךָ: גַּר אֲנֹכִי בְּאֶרֶץ אֵל תִּסְתַּר מִמֶּנִּי מִצְוֹתֶיךָ:
גָּרְסָה נִפְשִׁי לְתֹאבָה אֵל מִשְׁפָּטֶיךָ בְּכָל עֵת: גָּעַרְתָּ יָדַי אֲרוּרִים
הַשֹּׁגִים מִמִּצְוֹתֶיךָ: גַּל מַעְלֵי חֲרָפָה וְכוּז כִּי עֲדָתֶיךָ נִצְרָתִי: גַּם
יֵשְׁבוּ שָׂרִים כִּי נִדְּבְרוּ עֲבֹדְךָ יִשִׁיחַ בְּחֻקֶיךָ: גַּם עֲדָתֶיךָ שִׁעֲשִׂעֵי
אֲנָשִׁי עֲצָתִי:

ד דְּבַקָּה לְעֹפֵר נִפְשִׁי חֲנִי בְּדַבְרֶךָ: דַּרְכֵי סִפְרֹתֵי וְתַעֲנֵנִי לְמִדְּנֵי
חֻקֶיךָ: דַּרְךָ פְּקוּדֶיךָ הִבִּינֵנִי וְאֲשִׁיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ: דְּלַפָּה נִפְשִׁי
מִתּוֹנָה קִיַּמְנֵי בְּדַבְרֶךָ: דַּרְךָ שִׁקֵּר הִסַּר מִמֶּנִּי וְתוֹרֹתֶיךָ חֲנֵנִי: דַּרְךָ
אִמּוּנָה בְּחֻרְתֵי מִשְׁפָּטֶיךָ שׁוֹיִתִּי: דְּבַקְתִּי בְּעֲדוֹתֶיךָ יְהוָה אֵל
תְּבִישְׁנִי: דַּרְךָ מִצְוֹתֶיךָ אֲרוּץ כִּי תִרְחִיב לִבִּי:

ה הוֹרְנֵי יְהוָה דַּרְךָ חֻקֶיךָ וְאֲצַרְנָה עֲקֹב: הִבִּינֵנִי וְאֲצַרָה תּוֹרֹתֶיךָ
וְאֲשִׁמְרָנָה בְּכָל לַב: הִדְרִיכֵנִי בְּנִתִּיב מִצְוֹתֶיךָ כִּי בּוֹ חֲפָצְתִּי:

הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע: העבר עיני מראות שוא
 בדרךך חניני: הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך: העבר
 חרפתי אשר יגרתני פי משפטך טובים: הנה תאבתי לפקדך
 בצדקתך חניני:

ו ויבאני חסדך יהוה תשועתך פאמרתך: ואענה חרפי דבר
 פי בטחתי בדרךך: ואל תצל מפי דבר אמת עד מאד פי
 למשפטך יחלתי: ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד:
 ואתהלכה ברחבה פי פקדך דרשתי: ואדברה בעדותך נגד
 מלכים ולא אבוש: ואשתעשע במצותך אשר אהבתי: ואשא
 כפי אל מצותך אשר אהבתי ואשיחה בחקך:

ז זכר דבר לעבדך על אשר יחלתי: זאת נחמתי בעניי פי
 אמרתך חניני: ודים הליצני עד מאד מתורתך לא נטיתי:
 זכרתי משפטך מעולם יהוה ואתנחם: ולעפה אחזתי
 מרשעים עזבי תורתך: ומרות היו לי חקך בבית מגורי:
 זכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך: זאת היתה לי
 פי פקדך נצרת:

ח חלקי יהוה אמרתי לשמר דברך: חליתי פניך בכל לב
 חניני פאמרתך: חשבותי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותך:
 חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותך: חבלי רשעים עודני
 תורתך לא שכחתי: חצות לילה אקום לתודות לך על
 משפטי צדקך: חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקודך:
 חסדך יהוה מלאה הארץ חקך למדני:

ט טוב עשית עם עבדך יהוה בדרךך: טוב טעם ודעת
 למדני פי במצותך האמנותי: טרם אענה אני שוגג ועתה

אמרתך שמרתני: טוב אתה ומטיב למדני חקך: טפלו עלי
שקר זדים אני בכל לב אצר פקודיך: טפש בחלב לבם אני
תורתך שעשעתי: טוב לי כי עניתי למען אלמד חקך: טוב
לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף:

י ידיך עשוני ויכוונוני הביניני ואלמדה מצותיך: יראיך יראוני
וישמחו פי לדברך יחלתי: ידעתי יהוה פי צדק משפטך
ואמונה עניתני: יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך: יבאוני
רחמיך ואחיה פי תורתך שעשעתי: יבשו זדים פי שקר עותוני
אני אשיח בפקודיך: ישובו לי יראיך וידעו [וידעו] עדתיך: יהי
לבי תמים בחקך למען לא אבוש:

ב בלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי: בלו עיני לאמרתך
לאמר מתי תנחמני: פי הייתי פנאד בקיטור חקך לא
שכחתי: בפה ימי עבדך מתי תעשה בודפי משפט: ברו
לי זדים שיחות אשר לא כתורתך: כל מצותיך אמונה שקר
רדפוני עזרני: במעט פלוני בארץ ואני לא עזבתי פקודיך:
בחסדך חיני ואשמרה עדות פיך:

ל לעולם יהוה דברך נצב בשמים: לדר ודר אמונתך פוננת
ארץ ותעמוד: למשפטך עמדו היום פי הכל עבדך: לולי
תורתך שעשעתי אז אבדתי בעניי: לעולם לא אשבח פקודיך
פי בם חיתני: לך אני הושיעני פי פקודיך דרשתי: לי קוו
רשעים לאבדני עדתיך אתבונן: לכל תכלה ראיתי קץ רחבה
מצותך מאד:

מ מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי: מאיבי תחכמני
מצותך פי לעולם היא לי: מכל מלמדי השכלתי פי

עדותיך שיחה לוי: מזקנים אתבונן פי פקודיך נצרתתי: מפל
 ארח רע פלאתי רגלי למען אשמור דברך: ממשפטך לא
 סרתי פי אתה הורתני: מה נמלצו לחכי אמרתך מדבש
 לפי: מפקודיך אתבונן על פן שגאתי כל ארח שקר:

נ נר לרגלי דברך ואור לגתיכתי: נשבעתי ואקימה לשמר
 משפטי צדקך: נעניתי עד מאד יהיה חייני כדברך: נדבות
 פי רצה נא יהוה ומשפטך למדני: נפשי בכפי תמיד ותורתך
 לא שכחתי: נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי:
 נחלתי עדותיך לעולם פי ששון לבי המה: נטיתי לבי לעשות
 חקוד לעולם עקב:

ס סעפים שגאתי ותורתך אהבתי: סתרי ומגני אתה לדברך
 יחלתי: סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי: סמכני
 כאמרתך ואחיה ואל תבישני משברי: סעדני ואושעה ואשעה
 בחקוד תמיד: סלית כל שוגים מחקוד פי שקר תרמיתם:
 סגים השבת כל רשעי ארץ לכן אהבתי עדתיך: סמר
 מפחדך בשרי וממשפטך יראתי:

ע עשיתי משפט וצדק כל תניחני לעשקי: ערב עבדך לטוב
 אל יעשקני ידים: עיני פלו לישועתך ולאמרת צדקך:
 עשה עם עבדך כחסדך וחקוד למדני: עבדך אני הבינני
 ואדעה עדתיך: עת לעשות ליהוה הפרו תורתך: על פן
 אהבתי מצותיך מזהב ומפז: על פן כל פקודי כל ישרתי
 כל ארח שקר שגאתי:

פ פלאות עדותיך על פן נצרתם נפשי: פתח דברך יאיר
 מבין פתנים: פי פערתי ואשאפה פי למצותיך יאבתי:

פנה אלי וְחַנְנִי כְּמִשְׁפָּט לְאַהֲבֵי שְׁמוֹךְ: פְּעָמֵי הֶכֵן בְּאַמְרֹתֶיךָ
וְאֵל תִּשְׁלַט בִּי כָּל אֲוֹן: פִּדְנִי מֵעֶשֶׂק אָדָם וְאַשְׁמְרֵה פְּקוּדֶיךָ:
פְּנִיךָ הָאָר בְּעִבְדֶּךָ וְלִפְדֵּנִי אֶת חֲקוּיֶךָ: פִּלְגֵי מִים יִרְדּוּ עֵינַי
עַל לֹא שָׁמְרוּ תוֹרֹתֶיךָ:

צ צְדִיק אֶתָּה יְהוָה וַיֵּשֶׁר מִשְׁפָּטֶיךָ: צִוִּיתָ צְדָק עֲדוֹתֶיךָ וְאַמוּנָה
מְאֹד: צִמְתַּתְנִי קִנְיָאֲתִי כִּי שָׁכַחוּ דְבָרֶיךָ צָרִי: צְרוּפָה
אַמְרֹתֶיךָ מְאֹד וְעִבְדֶּךָ אֶהְבֶּה: צָעִיר אֲנֹכִי וְנִבְוָה פְּקֻדֶיךָ לֹא
שָׁכַחְתִּי: צְדָקְתֶךָ צְדָק לְעוֹלָם וְתוֹרֹתֶיךָ אֱמֶת: צַר וּמְצוּק
מְצֻאוֹנֵי מְצוֹתֶיךָ שִׁעֲשָׁעֵי: צְדָק עֲדוֹתֶיךָ לְעוֹלָם הִבִּינִי וְאַחֲוֵה:

ק קָרָאתִי בְּכָל לֵב עֲנִי יְהוָה חֲקוּיֶךָ אֶצְרֶה: קָרָאתֶיךָ הוֹשִׁיעֵנִי
וְאַשְׁמְרֵה עֲדוֹתֶיךָ: קִדְמָתִי בְּנִשְׁפָּה וְאַשׁוּעָה לְדַבְרֵי [לְדְבָרֶךָ]
יִחְלָתִי: קִדְמוּ עֵינַי אֲשֶׁמְרוֹת לְשִׁיחַ בְּאַמְרֹתֶיךָ: קוֹלִי שִׁמְעָה
כַּחֲסֶדֶךָ יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חֲנִינִי: קָרְבוּ רִדְפֵי זְמַה מִתּוֹרֹתֶיךָ רְחֻקוֹ:
קְרוֹב אֶתָּה יְהוָה וְכָל מְצוֹתֶיךָ אֱמֶת: קָדָם יִדְעָתִי מֵעֲדוֹתֶיךָ
כִּי לְעוֹלָם יִסְדָּתָם:

ר רְאֵה עֲנִי וְחַלְצֵנִי כִּי תוֹרֹתֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי: רִיבָה רִיבִי
וּנְאֻלְגֵי לְאַמְרֹתֶיךָ חֲנִינִי: רְחוּק מְרִשְׁעִים יִשׁוּעָה כִּי חֲקוּיֶךָ
לֹא דָרְשׁוּ: רְחֻמֶיךָ רַבִּים יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חֲנִינִי: רַבִּים רִדְפֵי
וְצָרִי מֵעֲדוֹתֶיךָ לֹא נְטִייתִי: רְאִיתִי בְּגִדִים וְאַתְקוּטָטָה אֲשֶׁר
אַמְרֹתֶיךָ לֹא שָׁמְרוּ: רְאֵה כִּי פְּקוּדֶיךָ אֶהְבֵּתִי יְהוָה כַּחֲסֶדֶךָ
חֲנִינִי: רֹאשׁ דְּבָרֶךָ אֱמֶת וּלְעוֹלָם כָּל מִשְׁפָּט צְדָקֶךָ:

ש שְׂרִים רִדְפוּנִי חֲנָם וּמְדַבְרֶיךָ [וּמְדַבְרֶיךָ] פָּחַד לְבִי: שִׁשׁ
אֲנֹכִי עַל אֲמֹרֹתֶיךָ כְּמוֹצֵא שְׁלָל רַב: שָׁקֵר שִׁנְאָתִי וְאַתְעַבֶּה
תּוֹרֹתֶיךָ אֶהְבֵּתִי: שְׁבַע בַּיּוֹם הִלְלִיתֶיךָ עַל מִשְׁפָּטֵי צְדָקֶיךָ: שְׁלוֹם

רַב לְאַהֲבֵי תּוֹרַתְךָ וְאִין לְמוֹ מְכַשׁוּל: שְׁבַרְתִּי לִישׁוּעַתְךָ יְהוָה
וּמְצוֹתֶיךָ עֲשִׂיתִי: שְׁמֶרָה נַפְשִׁי עֲדַתֶיךָ וְאַהֲבֶם מְאֹד: שְׁמַרְתִּי
פְּקוּדֶיךָ וְעֲדַתֶיךָ כִּי כָּל דְרָכֵי נִגְדֶיךָ:

תִּתְקַרֵב רַגְלֵי לְפָנֶיךָ יְהוָה פִּדְכֶרֶךְ הַבִּינֵנִי: תָּבוֹא תְחַנְּנֵנִי
לְפָנֶיךָ פְּאֻמְרַתְךָ הַצִּילֵנִי: תַּבְעֵנָה שְׁפָתַי תְּהַלֵּה כִּי תִלְמַדְנִי
חֲקִיךָ: תַעֲזֵנִי לְשׁוֹנֵי אֻמְרַתְךָ כִּי כָּל מְצוֹתֶיךָ צָדִק: תְּהִי יָדְךָ
לְעֹזְרֵנִי כִּי פְּקוּדֶיךָ בְּחַרְתִּי: תִּאֲבָתִי לִישׁוּעַתְךָ יְהוָה וְתוֹרַתְךָ
שִׁעֲשִׁיעֵי: תְּחִי נַפְשִׁי וְתַהַלֵּךְ וּמִשְׁפָּטְךָ יַעֲזֹרְנִי: תַעֲתִיב נֶפֶשׁ
אֲבִד בְּקֶשׁ עֲבָדְךָ כִּי מְצוֹתֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי:

לְדָוִד יְהוָה אֹזְרִי וַיִּשְׁעֵי מִמִּי אִירָא יְהוָה מְעֹז
חַיִּי מִמִּי אֶפְחָד: בְּקֶרֶב עָלִי מִרְעִים לֶאֱכֹל
אֶת בְּשָׂרֵי צָרִי וְאִיִּבִי לִי הִמָּה כְּשָׁלוֹ וְנִפְלוֹ: אִם
תִּחַנְּנֵה עָלַי מַחֲנֵה לֹא יִירָא לְבִי אִם תִּקּוּם עָלַי
מִלְחָמָה בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטָח: אַחַת שְׂאֵלְתִי מֵאֵת
יְהוָה אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שְׁבַתִּי בְּבֵית יְהוָה כֹּל יְמֵי חַיִּי
לְחַזוֹת בְּנֻעַם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ: כִּי יִצְפְּנֵנִי
בְּסִפָּה בְּיוֹם רָעָה יִסְתַּרְנִי בְּסֵתֶר אֲהֵלוֹ בְּצוּר
יְרוּמֵמֵנִי: וְעַתָּה יְרוּם רֵאשִׁי עַל אִיִּבֵי סְבִיבוֹתַי
וְאֶזְבְּחָה בְּאֲהֵלוֹ זְבַחִי תְרוּעָה אֲשִׁירָה וְאֶזְמַרָה
לַיהוָה: שְׁמַע יְהוָה קוֹלִי אֶקְרָא וְחַנּוּנִי וְעֲנֵנִי: לָךְ
אָמַר לְבִי בְּקֶשׁוֹ פָּנָי אֶת פָּנֶיךָ יְהוָה אֲבַקֵּשׁ: אֵל

תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִמֶּנִּי אֵל תֵּט בְּאֵף עֲבֹדְךָ עֲזָרְתִּי
הִיִּית אֵל תִּטְשֵׁנִי וְאֵל תַּעֲזֹבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי: כִּי
אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי וַיהוָה יֶאֱסֹפֵנִי: הוֹרְנִי יְהוָה בְּדִרְכֶּךָ
וַנַּחֲנִי בְּאֶרֶח מִיִּשׁוּר לְמַעַן שׁוֹרְרֵי: אֵל תִּתְּנֵנִי בְּנַפְשׁ
צָרֵי כִּי קָמוּ כִּי עָדִי שִׁקֵּר וַיִּפַּח חֶמְס: לוֹלֵא
הָאֱמַנְתִּי לְרֵאוֹת בְּטוֹב יְהוָה בְּאֶרֶץ חַיִּים: קוּה אֵל
יְהוָה חֲזֹק וַיֵּאֱמֵן לִבְךָ וְקוּה אֵל יְהוָה:

לפורים

בסעודת משתה היין אומרים זה

לְדוֹד, מְזֻמֹּר לַיהוָה, הָאָרֶץ וּמְלוֹאָה תִּבֵּל, וַיִּשְׁבֵי
 בָּהּ. כִּי הוּא, עַל יָמִים יְסֻדָּה וְעַל גְּהָרוֹת,
 יְכוּנְנָה. מִי יַעֲלֶה בְּהַר יְהוּה וּמִי יָקוּם, בְּמָקוֹם
 קָדְשׁוֹ. נְקִי כַפַּיִם, וְכִר יִלְכַב אֲשֶׁר לֹא נִשְׂא לַשְׂוֹא
 נַפְשֵׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה. יִשָּׂא בְרָכָה, מֵאֵת יְהוּה
 וַיִּצְדָּקָה, מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. זֶה, הַדּוֹר דִּדְשׁוּ מִבְּקִשֵׁי פְּנִיךָ
 יַעֲקֹב סֵלָה. שְׂאוּ שְׁעָרִים, רְאִישֵׁיכֶם, וְהַנְּשֹׂאוּ, פְּתֵיחַי
 עוֹלָם וַיָּבֹאוּ, מִלֶּךְ הַכְּבוֹד. מִי זֶה, מִלֶּךְ הַכְּבוֹד
 יְהוּה, עֲזִוּוֹ וְגִבּוֹר יְהוּה, גִּבּוֹר מִלְחָמָה. שְׂאוּ
 שְׁעָרִים, רְאִישֵׁיכֶם, וְשֹׂאוּ, פְּתֵיחַי עוֹלָם וַיָּבֹאוּ, מִלֶּךְ
 הַכְּבוֹד. מִי הוּא זֶה, מִלֶּךְ הַכְּבוֹד יְהוּה צְבָאוֹת
 הוּא מִלֶּךְ הַכְּבוֹד סֵלָה.

יְדִיד גִּפְשׁ אֵב הִרְחֵמֶן מִשָּׁךְ עֲבָדֶיךָ אֵל רִצּוֹנֶיךָ יְרוּץ עֲבָדֶיךָ
 כְּמוֹ אֵיל יִשְׁתַּחֲוֶה מוֹל הַדָּרֶךְ כִּי יַעֲרֹב לוֹ יְדִידוֹתֶיךָ
 מִנִּפְתַּת צוּף וְכֹל טָעַם.

הָדוּר נָאָה זֵיו הָעוֹלָם נִפְשֵׁי חוֹלַת אֶהְבְּתָךְ אָנָּא אֵל נָא,
רָפָא נָא לָהּ בְּהִרְאוֹת לָהּ נַעַם זִינָךְ אִזּוּ תִתְחַזַּק
וְתִתְרַפָּא וְהִיתָה לָךְ שְׂמֵחַת עוֹלָם.

וְתִיק יְהִמוּ נָא רַחֲמֶיךָ וְחוּס נָא עַל בְּנֵי אוֹהֲבֶיךָ כִּי זֶה
בְּמָה נִכְסַף נִכְסַף לְרְאוֹת בְּתַפְאֶרֶת עֲזָרְךָ אָנָּא אֵלֵי
מִחֲמַד לְבֵי חוֹשָׁה נָא וְאֵל תִּתְעַלֵּם.

הַגְּלָה נָא וּפְרַם חֲבִיב עָלֵי אֶת סִפְתֵי שְׁלוֹמְךָ תְּאִיר אֶרְצֵי
מִכְבוֹדְךָ נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בְךָ מֵהֵר אֲהוּב כִּי בָּא
מוֹעֵד וְחַגֵּנִי כִּימֵי עוֹלָם.

מְזֻמֹּר, לְדוֹד: הָבוּ לִיהוָה, בְּנֵי אֱלִים הָבוּ לִיהוָה,
כְּבוֹד וְעִזּוֹ. הָבוּ לִיהוָה, כְּבוֹד שְׁמוֹ
הַשְׁתַּחֲוּוּ לִיהוָה, בְּהַדְרַת קִדְשׁ. קוֹל יְהוָה, עַל
הַרְּבִים אֵל הַכְּבוֹד הַרְּעִים יְהוָה, עַל מִים רַבִּים.
קוֹל יְהוָה בְּבַחַת קוֹל יְהוָה, בְּהַדְרָה. קוֹל יְהוָה,
שִׁבְרֵי אֲרָזִים וַיִּשְׁפֹּר יְהוָה, אֶת אֲרָזֵי הַלְּבָנוֹן.
וַיִּרְקִידֵם כְּמוֹ עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׁרְיָן, כְּמוֹ בֶן רְאִמִּים.
קוֹל יְהוָה חֲצֹב לְהַבּוֹת אֵשׁ. קוֹל יְהוָה, יַחֲלִיל
מִדְּבַר יַחֲלִיל יְהוָה, מִדְּבַר קִדְשׁ. קוֹל יְהוָה, יַחֲלִיל
אֵילוֹת וַיִּחַשְׁף יַעֲרֹת וּבְחִיכָלוּ כָּלוּ, אֲמַר כְּבוֹד.
יְהוָה, לְמַבּוֹל יִשָּׁב; וַיִּשָּׁב יְהוָה, מִלֶּךְ לְעוֹלָם. יְהוָה
עִז, לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה, יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.

נשמת כל חי תברך את שמך יהוה אלהינו, ורוח כל
בשר תפאר ותרום זכרך מלפנו תמיד, מן העולם
ועד העולם אתה אל. ומפלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע,
פודה ומציל ומפרנס ועונה ומרחם בכל עת צרה וצוקה,
אין לנו מלך עוזר וסומך אלא אתה. אלוהי הראשונים
והאחרונים, אלוהי כל בריות, אדון כל תולדות, המהלל
בכל ברכ התשבחות, המנהיג עולמו בחסד ובריותיו
ברחמים. ויהוה ער, הנה לא יגום ולא יישן. המעורר
ישנים, והמקיץ נרדמים, (יש גורסים: מחיה מתים ורופא
חולים, פוקח עורים וזוקף כפופים) המשיח אלמים, ומתיר
אסורים, והסומך גופלים, והזוקף כפופים, והמפענח
נעלמים. ולך לברך אנחנו מודים. ואלו פינו מלא שירה
בים, ולשוננו רנה בהמון גליו, ושפתותינו שבח במרחבי
רקיע, ועינינו מאירות בשמש וכיכר, וידינו פרושות בנשרי
שמים, ורגלינו קלות כאילות, אין אנחנו מספיקים להודות
לך, יהוה, אלהינו ואלהי אבותינו, ולברך את שמך מלפנו,
על אחת מאלף אלף אלפי אלפים ורבי רבבות פעמים,
הטובות נסים ונפלאות שעשית עם אבותינו ועמנו. מלפנים
ממצרים גאלתנו, יהוה אלהינו, ומבית עבדים פדיתנו,
ברעב זנתנו, ובשבע כללתנו, מחרב הצלתנו, ומדבר
מלטתנו, ומחלאים רעים ורבים ונאמנים דליתנו. עד הנה
עזרנו רחמך, ולא עזבונו חסדיך, יהוה אלהינו, ואל
תפשינו יהוה אלהינו לנצח. על פן אברים שפלגת בנו,
ורוח ונשמה שנפחת באפינו, ולשון אשר שמת בפינו, הן

הם, יודו ויברכו וישבחו ויפארו וישוררו וירוממו ויעריצו וינקדישו וימליכו את שמך מלכנו תמיד. פי כל פה לך יודה, וכל לשון לך תשבוע, וכל עין לך תצפה, וכל פה לך תברע, וכל קומה לפניך תשתחוה, וכל הלכות יראוך, וכל קרב וכליות יזמרו לשמך, בדרך שפתוב, כל עצמותי תאמרנה, יהוה מי כמוך, מציל עני מחזק מגנו, ועני ואביון מגזולו. שועת (עניים) ישראל אתה תשמע, (צעקת הדל) תפילת בניך תאזין תקשיב ותושיע. מי ידמה לך, ומי ישוה לך, ומי יערך לך, האל הגדול הגבור והנורא אל עליון, קונה ברחמיו שמים וארץ. נהללך, ונשבחך ונפאריך ונברך את שם קדשך. באמור, לדוד, ברכי גפשי את יהוה, וכל ברכי את שם קדשו.

אבינו מלכנו זכר רחמיך וכבש פעםך וכלה דבר וחרב ורעב ושבי ומשחית ועון ומגפה ופגע רע וכל מחלה וכל תקלה וכל קטטה וכל מיני פרעניות וכל גזרה רעה ושנאת חנם מעלינו ומעל כל בני בריתך:

פעם אחת:

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

ג/ פעמים: **ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:**

שבע פעמים: **יהוה הוא האלהים:**

פעם אחת:

יהוה מלך. יהוה מלך. יהוה ימלך לעולם ועד:

הוֹשֵׁעַ נָא לְמַעַן־ךָ אֱלֹהֵינוּ הוֹשֵׁעַ נָא:

הוֹשֵׁעַ נָא לְמַעַן־ךָ בּוֹרְאֵנוּ הוֹשֵׁעַ נָא:

הוֹשֵׁעַ נָא לְמַעַן־ךָ גּוֹאֲלֵנוּ הוֹשֵׁעַ נָא:

הוֹשֵׁעַ נָא לְמַעַן־ךָ דּוֹרְשָׁנוּ הוֹשֵׁעַ נָא:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהֵא הַשָּׁנָה
הַזֹּאת הַבָּאָה עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹם
שֶׁהֵם. שְׁנַת אוֹרָה. שְׁנַת בְּרָכָה. שְׁנַת גִּילָה. שְׁנַת דִּיצָה.
שְׁנַת הוֹד. שְׁנַת וְעַד טוֹב. שְׁנַת זְמֵרָה. שְׁנַת חֲדוּה. שְׁנַת
טוֹבָה. שְׁנַת טְלוּלָה גְּשׁוּמָה, אִם שְׁחִינָה. שְׁנַת יְשׁוּעָה. שְׁנַת
בְּלִפְלָה. שְׁנַת לְמוּד. שְׁנַת מְנוּחָה. שְׁנַת נַחְמָה. שְׁנַת שְׁשׁוֹן.
שְׁנַת עֲלָצוֹן. שְׁנַת פְּדוּת. שְׁנַת צְהִלָּה. שְׁנַת קוּמְמִיּוֹת. שְׁנַת
קְבוּץ גְּלִיּוֹת. שְׁנַת קְבוּל תְּפִלּוֹת. שְׁנַת רְצוֹן. שְׁנַת שְׁלוֹם.
שְׁנַת שִׁבְעָה. שְׁנָה שֶׁתּוֹלִיכֵנוּ בְּהַ קוּמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ. שְׁנָה
שֶׁתְּדַבֵּר בְּהַ עַמִּים תַּחְתָּנוּ. שְׁנָה שֶׁתְּכַתְּבֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים.
שְׁנָה שְׁלֵא יִצְטָרְכוּ עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָרְנָסָה זֶה לְזֶה וְלֹא
לְעַם אֲחֵר. שְׁנָה שֶׁתַּעֲצֵר הַמַּגֵּפָה וְהַמְּשַׁחֵת מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל
כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. שְׁנָה שְׁלֵא תִפִּיל אִשָּׁה פְּרִי בְטֻמְאָה:

**"פארוואס דרייפאס קומט דאס דיר,
ווייל דו ביסט א איד"**

יודישע קינדער ליידן אזוי סאך
 יודישע קינדער ליינן אזוי סאך, נחשבנו כצאן למבח
 וויפיל בלבולים און וויפיל צרון, גייען דורך יודן אין גלות
 אוי טאטע טו אונז צוריק קערן, פון גלות זאל מיר אויסגעלייזט ווערן
 די יודישע געשריינען הער שוין צו, שערי דמעות לא ננעלו
 הייליגער טאטע הער צו מיין געשריי, למה יאמרו הגוים איה
 פארוואס הייליגער טאטע טוט מען דאס מיר, ווייל איך בין א יוד
 פארוואס גייט פאר יודן אזוי שלעכט, ווייל מיר זענען דיינע קנעכט
 זאל שוין ביי די גוים באוויסט ווערן, אז דו טוסט אונזער געשריי צוהערן
 לאז נישט עס זאל גיין פאר זיי זייער גוט
 ווייל פאר דיינע קינדער פארגיסן זייד אס בלוט
 העלף מיר זאלן זיך שוין זיך אהיים קערן, די שופר של משיח זאל
 מירה ערן.

"ניגון של הרה"ק ר"ר זושא זצוק"ל"

דא וואוינט א יוד... דא וואוינט א יוד...

לכ"ג בעומר

פזמון זה חיבר המקובל האלקי הרב שמעון לביא זי"ע, בעמח"ס כתם פז

בר יוחאי, נמשחת אשריך, שמן ששון מחבריד:

בר יוחאי, שמן משחת קדש, נמשחת מַמְדַת הקדש, נשאת
צ"ץ נזר הקדש, חבוש על ראשך פארך:

בר יוחאי, נמשחת אשריך, שמן ששון מחבריד:

בר יוחאי, מושב טוב ישבת, יום נסת יום אשר ברחת, במערת
צורים שעמדת, שם קנית הודך והדרך:

בר יוחאי, נמשחת אשריך, שמן ששון מחבריד:

בר יוחאי, עצי שטים עומדים, למודי יהוה הם לומדים,
אור מפלא אור היקוד הם יקדים, הלא הנה

יורוך מורך: בר יוחאי, נמשחת אשריך, שמן ששון מחבריד:

בר יוחאי, ולשדה תפוחים, עלית ללקט בו מרקחים, סוד
תורה פציצים ופרחים, נעשה אדם

נאמר בעבורך: בר יוחאי, נמשחת אשריך, שמן ששון מחבריד:

בר יוחאי, נאזרת בגבורה, ובמלחמת אש דת השערה,
וחרב הוצאת מתערה, שלפת נגד צרריך:

בר יוחאי, נמשחת אשריך, שמן ששון מחבריד:

בר יוחאי, לְמָקוֹם אֲבִי שֵׁשׁ, הִנְעַתָּ וּפְנֵי אֲרִיָּה לָיֵשׁ, גַּם
גִּלְתָּ כּוֹתֶרֶת עַל עֵישׁ, תְּשׁוּרֵי וּמֵי יִשׁוּרָדָּ:

בר יוחאי, נְמַשַּׁחַת אֲשֶׁרִיד, שְׁמֹן שְׁשׁוֹן מִחֲבָרִיד:

בר יוחאי, בְּקֶדֶשׁ תְּקַדְּשִׁים, קו יְרוֹק מְחַדֵּשׁ חֲדָשִׁים, שֶׁבַע
שָׁבָתוֹת סוּד חֲמֻשִׁים, קִשְׁרֶת קִשְׁרֵי שִׁי"ן קִשְׁרִידָּ:

בר יוחאי, נְמַשַּׁחַת אֲשֶׁרִיד, שְׁמֹן שְׁשׁוֹן מִחֲבָרִיד:

בר יוחאי, יו"ד חֲכֵמָה קְדוּמָה, הַשְּׁקֵפֶת לְכַבּוּדָּהּ פְּנִימָה,
ל"ב גְּתִיבוֹת רֵאשִׁית תְּרוּמָה, אֶת פְּרוּב מְמַשַּׁח

זֵיו אֲוֶרָדָּ:

בר יוחאי, נְמַשַּׁחַת אֲשֶׁרִיד, שְׁמֹן שְׁשׁוֹן מִחֲבָרִיד:

בר יוחאי, אֹרֶךְ מִפְּלֵא רוּם מַעֲלָה, יִרְאֶת מְלַחֲבֵיט כִּי רַב לָהּ,
תַּעֲלוּמָה וְאִין קוֹרָא לָהּ, נְמַת עֵין לֹא תִשׁוּרָדָּ:

בר יוחאי, נְמַשַּׁחַת אֲשֶׁרִיד, שְׁמֹן שְׁשׁוֹן מִחֲבָרִיד:

בר יוחאי, אֲשֶׁרֵי יוֹלְדֶתָדָּ, אֲשֶׁרֵי תַעֵם הֵם לְוַמְדִידָּ, וְאֲשֶׁרֵי
הַעוֹמְדִים עַל סוּדָּדָּ, לְבוּשֵׁי חֲשֵׁן תְּמִידָּ וְאוּרִידָּ:

בר יוחאי, נְמַשַּׁחַת אֲשֶׁרִיד, שְׁמֹן שְׁשׁוֹן מִחֲבָרִיד:

וְאִמְרָתֶם כֵּה לְחֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי,

וְאִמְרָתֶם כֵּה לְחֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן צְדִיקָאִי:

א יֵשׁ אֱלֹהִים קְדוֹשׁ הוּא אֲשֶׁרֵי עֵין רְאִתְהוּ, לֵב חֲכָם יִשְׁפִּיל פִּיהוּ
אֲדוּנְגוּ בֶר יוֹחָאִי: וְאִמְרָתֶם:

ב רוּד הוּא מְפִי עֲלִיּוֹן קְדוֹשׁ הוּא מְהִרִיּוֹן, מְאוּר גְּלִיל הַעֲלִיּוֹן אֲדוּנְגוּ
בֶר יוֹחָאִי: וְאִמְרָתֶם:

ג בור ואיש מלחמה בדת תורה תמימה, מלא מדע וחכמה אדונינו
בר יוחאי: ואמרתם:

ד רש כל תעלומות בעז ותעצומות, עצה מעלות רמות אדונינו
בר יוחאי: ואמרתם:

ה תפא בתוך מערה מפני הגזרה, שם למד סתרי תורה אדונינו
בר יוחאי: ואמרתם:

ו שם נברא מעין לו וחרוב למאכלו, מה טוב חלקו וחכלו אדונינו
בר יוחאי: ואמרתם:

ז בר צדיק לכרכה דין ריכא ובר ריכא, זכה רבים וזכה אדונינו
בר יוחאי: ואמרתם:

ח רש כמה הלכות הן במשנה ערוכות, זה המרגיז ממלכות
אדונינו בר יוחאי: ואמרתם:

ט הר את עיר מבריה עשה אותה נקיה, הודו לו משמאי אדונינו
בר יוחאי: ואמרתם:

י דע כל הנסתרות דבריו עושים פרות, בטל כמה גזרות אדונינו
בר יוחאי: ואמרתם:

יא ל ימיו אשר חיה אות הקשת לא נהיה, כי הוא אות עולם היה
אדונינו בר יוחאי: ואמרתם:

יב כל ישראל האיר בסוד תורה הבהיר, פאור החמה מזוהר
אדונינו בר יוחאי: ואמרתם:

יג קום בחר בשמאי עם הנביא אחיה, זה מפני עליה אדונינו בר
יוחאי: ואמרתם:

יד חמד מאד למעלה זכה ליקר וגדלה, פתר עליון לו נגלה אדונינו
בר יוחאי: ואמרתם:

ס יני סיני לו נקרא ארי שבחבורה, ממנו תצא תורה אדוננו בר
 יוחאי:

ע שה שבעים תקונים יקרים מפנינים, בם תקן העלונים אדוננו
 בר יוחאי:

פ תח את פיו בחכמה הוציא אור תעלומה, תקן זהרי חמה אדוננו
 בר יוחאי:

צ דיק יסוד עולם געה מדרש הנעלם, יכול לפטור העולם אדוננו
 בר יוחאי:

ק וזו זמר ערצים והכרית את הקוצים, והציל החוצים אדוננו
 בר יוחאי:

ך אה פניו מאירים בשבתו עם חברים, את געה סוד נסתרים
 אדוננו בר יוחאי:

ש דום רב על משכבו מה יפיו ומה טובו, דובר אמת בלכבו אדוננו
 בר יוחאי:

ת ורתו מגן לנו היא מאירת עינינו, הוא ימליץ טוב בעדנו אדוננו
 בר יוחאי:

אמר רבי עקיבא, אשריכם ישראל, לפני מי אתם
 מטהרין, ומי מטהר אתכם, אניכם שבשמים.
 ואומר, מקנה ישראל יהוה, מה מקנה מטהר את
 התמאים, אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל:

צמאה לך נפשי כמה לך בשרי בארץ ציה וענף בלי מים:
 בן בקדש חזיתיד לראות ענף וכבודך:

לברית מילה

לְמַנְצַחַת עַל הַשְּׂמִינִית מְזֻמּוֹר לְדוֹד. הַיְשִׁיעָה יְהוּה בִּי גָמַר
 חֲסִיד בִּי פֶסוּ אַמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם. שְׂוֹא יִדְבְּרוּ אִישׁ
 אֶת רַעְהוּ שְׁפַת חֲלָקוֹת בָּלֵב וְלֵב יִדְבְּרוּ. יִכְרַת יְהוּה כָּל
 שְׁפָתֵי חֲלָקוֹת לְשׁוֹן מִדְּבַרְתָּ גְדֻלוֹת. אֲשֶׁר אָמְרוּ לְלִשְׁנֵנוּ
 נִגְבִּיר שְׁפָתֵינוּ אֲתָנוּ מִי אֲדוֹן לָנוּ. מִשֵּׁד עֲנִיִּים מֵאֲנַקַת
 אֲבִיוֹנִים עֲתָה אָקוּם יֹאמֵר יְהוּה אֲשִׁית בְּיִשְׁעַי יִפִּיחַ לוֹ.
 אֲמָרוֹת יְהוּה אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת כְּסָף צְרוּף בַּעֲלִיל לְאֶרֶץ מְזֻקָק
 שְׂבַעְתִּים. אֲתָה יְהוּה תִּשְׁמְרֵם תִּצְרְנוּ מִן הַדּוֹר זֶה לְעוֹלָם.
 סִבִּיב רְשָׁעִים יִתְהַלְכוּן כְּרֵם זְלוֹת לְבְנֵי אָדָם.

יּוֹם לִיבְשָׁה נִהַפְּכוּ מְצוּלִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גְאוּלִּים:
 הַמְּבַעֲתָ בְּתַרְמִית. רַגְלֵי בַת עֲנָמִית. וּפְעָמֵי שׁוֹלְמִית.
 יִפּוּ בְּנַעֲלִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גְאוּלִּים: וְכָל רוֹאֵי יִשׁוּרוּן.
 בְּבֵית הוֹדֵי יִשְׂרָאֵל. אֵינן כָּאֵל יִשׁוּרוּן. וְאוֹיְבֵינוּ
 פְּלִילִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גְאוּלִּים: הֲגִלִּי בֵּן תָּרִים. עַל
 הַנְּשָׂאֲרִים. וּתְלַקֵּט נִפְזָרִים. כְּמִלְקַט שְׂפָלִים. שִׁירָה
 חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גְאוּלִּים: תִּבְּאִים עֲמָךְ. בְּבָרִית חוֹתְמָךְ. וּמִכְּמֵן
 לְשִׁמְךָ. תִּמְחָה נְמוּלִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גְאוּלִּים: תִּרְאֶה
 אוֹתוֹתֶם. לְכָל רוֹאֵי אוֹתֶם. וְעַל בְּנֵי כְּסוּתֶם. יַעֲשׂוּ

גְּדִילִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה שֶׁבַח וְגֵאוּלִים: לְמִי זֹאת נִרְשָׁמַת. הַכֹּר
 נָא דְבַר אֵמֶת. לְמִי הַחֹתָמָת. וּלְמִי הַפְּתִילִים. שִׁירָה
 חֲדָשָׁה שֶׁבַח וְגֵאוּלִים: וְשׁוֹב שְׁנִית לְקִדְשָׁה. וְאֵל תּוֹסִיף
 לְגִרְשָׁה. וְהַעֲלֵה אֹר שְׁמֵשָׁה. וְנָסוּ הַצְּלָלִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה
 שֶׁבַח וְגֵאוּלִים: יְדִידִים רוּמְמוֹד. בְּשִׁירָה קִדְמוֹד. מִי
 כְּמוֹכָה. יְהוּה בְּאֵלִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה שֶׁבַח וְגֵאוּלִים:
 בְּגִלְל אָבוֹת תּוֹשִׁיעַ בָּנִים וְתִכְיֵא גְּאֻלָּה לְבָנֵי בְּנֵיהֶם:

סדר נטילת ידיים

יקח הכלי ביד ימין ויתנו ליד שמאל, ויטול יד ימין ג"פ ואח"כ יד שמאל ג"פ, ואח"כ יטול ב' פעמים בסירוגין וישפשף ידיו זה בזה ויברך:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם:**

ויגביה ב' ידיו נגד פניו ואח"כ ישפשפן עוה"פ זה בזה וינגבן היטב ואח"כ נוטל הפת בעשר אצבעותיו ומברך בכונה:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמוֹצֵיא
לֶחֶם מִן הָאָרֶץ:**

נכון לומר בסעודה המשנה לשם ששה דברים וכו' (זבחים פ"ד מ"ז) ומזמור ה' רועי (תהלים כ"ג)

לְשֵׁם שֵׁשֶׁה דְּבָרִים הַיּוֹבֵחַ נִזְבַּח: לְשֵׁם זִכְרוֹת, לְשֵׁם שֵׁם, לְשֵׁם אֲשִׁים, לְשֵׁם רִיחַ, לְשֵׁם נִיחֹחַ חֲפָאֵת וְאֲשָׁם, לְשֵׁם חֲמָא. אָמַר רַבִּי יוֹסֵה: אַף מִי שֶׁלֹּא הָיָה בְּלִבּוֹ לְשֵׁם אֶחָד מִכָּל אֵלֹהִים, כְּשֶׁרָא, שֶׁהוּא תָנִי בֵּית דִּין שָׂאִין הַמַּחֲשֶׁבֶה הוֹלֵכֵת אֵלָּא לְאַחַר הָעוֹבֵד:

סדר ברכת המזון

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוֹב יְהוּה אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ כְּחֻלְמִים.
אִז יִמְלֵא שְׁחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵינוּ רִנָּה אִז יֹאמְרוּ בְּגוֹיִם
הַגְּדִיל יְהוּה לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהֵי. הַגְּדִיל יְהוּה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ
תִּינֵנו שְׂמֵחִים. שׁוֹבֵה יְהוּה אֶת שְׁבִיתֵנו כְּאִפְיָקִים בְּנִגְב.
הַיָּדָעִים בְּדַמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ. חֲלוּדֵי יִלְדוּ וְכִבְה נִשְׂא מִשְׁדֵּךְ
הַיָּדָע בֹּא יָבוֹא כְּרִנָּה נִשְׂא אֲלֻמָּתָיו.

סדר ברכת המזון

קיז

אֲבָרְכָה אֶת יְהוָה בְּכָל עֵת תְּמִיד תִּהְיֶלֶת בְּפִי. סוּף דְּבַר הַכֹּל נִשְׁמָע
אֶת הַאֱלֹהִים יֵרָא וְאֶת מִצְוֹתָיו שְׁמֹר כִּי זֶה כָּל הָאָדָם.
תִּהְיֶלֶת יְהוָה יִדְבַר פִּי וַיְבָרֵךְ כָּל בְּשׂוֹר שֶׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד וְאֲנַחְנוּ
נִבְרָךְ יְהִי מַעֲשֵׂהוּ וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ

הַרְיֵנִי מִיֶּכָן וּמִזְמָן לְקַיֵּם מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל בְּרַכַּת הַמְּזוּן שְׁנֵאמַר, וְאִכְלַתְ
וְשִׁבַעְתְּ וּבְרַכַּת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, עַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה, אֲשֶׁר
נָתַן לָךְ לְשֵׁם יְחִוֵּד קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְשִׁכְנֵתָהּ, בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוֹ וּרְחִימוֹ
וּדְחִילוֹ, לְיַחְדָּא שְׁם יוֹד ה-א בּוּא-ו ה-א בְּיַחְדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל
יִשְׂרָאֵל: וַיְהִי נַעַם אֲדָנֵי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ,
וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנְנָהוּ:

(* לשבע ברכות (בשבת אין אומרים זה)

(* לברית מילה

דְּיֵי הַסֵּר וְגַם חֲרוֹן. וְאִז אֵלֶם
בְּשִׁיר יְרוֹן. נַחְנוּ מְעַגְלֵי
צָדֵק. שְׁעָה בְּרַכַּת בְּנֵי יִשׁוּרוּן,
בְּנֵי אֶהְרֹן:

הַמְּבָרֵךְ: בְּרִשׁוֹת מוֹרֵי וְרַבּוֹתֵי. נִבְרָךְ
אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׂמֵחָה בְּמַעֲוֵנוּ וְשֶׁאֲכַלְנוּ
מִשְׁלֹ:

הַמְּסוּבֵין וְאִ"כ הַמְּבָרֵךְ: בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ
שֶׁהַשְּׂמֵחָה בְּמַעֲוֵנוּ וְשֶׁאֲכַלְנוּ מִשְׁלֹ
וּבְטוֹבוֹ חֵינֵינוּ:

נִזְדָּה לְשִׁמְךָ בְּתוֹךְ אֲמוּנֵי. בְּרוּכִים
אַתָּם לַיהוָה. בְּרִשׁוֹת אֵל
אִיוֹם וְנוֹרָא. מִשְׁגַּב לְעֵתוֹת בְּצָרָה.
אֵל גְּאוֹר בְּגִבּוֹרָה. אֲדִיר בְּמָרוֹם
יְהוָה. נִזְדָּה לְשִׁמְךָ בְּתוֹךְ אֲמוּנֵי. בְּרוּכִים
אַתָּם לַיהוָה: בְּרִשׁוֹת הַתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה. כְּהוֹרָה הִיא וְגַם
פְּרוּשָׁה. צָוָה לָנוּ מוֹרְשָׁה. מִשְׁה
עֶבֶד יְהוָה. נִזְדָּה לְשִׁמְךָ בְּתוֹךְ אֲמוּנֵי.
בְּרוּכִים אַתָּם לַיהוָה: בְּרִשׁוֹת הַפְּתִינִים
וְהַלְוִיִּם. אֶקְרָא לְאֵלֵהִי הַעֲבָרִיִּים.

אַהֲדָנוּ בְּכָל אִיוֹם. אֲבָרְכָה אֶת יְהוָה. נִזְדָּה לְשִׁמְךָ בְּתוֹךְ אֲמוּנֵי. בְּרוּכִים אַתָּם
לַיהוָה: בְּרִשׁוֹת כְּרִנָּן וְרַבְּנָן וְרַבּוֹתֵי. אֶפְתָּחָה בְּשִׁיר פִּי וּשְׁפִתֵי. וְתֹאמַרְנָה
עֲצֻמוֹתֵי. בְּרוּךְ הֵבֵא בְּשֵׁם יְהוָה. נִזְדָּה לְשִׁמְךָ בְּתוֹךְ אֲמוּנֵי. בְּרוּכִים אַתָּם לַיהוָה:

המברך:

הב לן ונברך

הערט צו רבותי. מיר וועלן בענטשען

המסובין ואח"כ המברך: יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם:

המברך: בְּרִשׁוֹת (כְּשִׁישׁ כְּהַנִּים אֹמְרִים בְּהַנִּים) מְרַנֵּן וְרַבֵּן

וְרַבּוֹתֵי נְבֻרָה (בַּעֲשֵׂרָה אֱלֹהֵינוּ) שְׂאֵבְלָנוּ מִשְׁלֹו:

המסובין ואח"כ המברך: בְּרוּךְ (בַּעֲשֵׂרָה אֱלֹהֵינוּ) שְׂאֵבְלָנוּ מִשְׁלֹו וּבְטוּבוֹ חַיֵּינוּ:

בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הַיּוֹן

אֵת הָעוֹלָם כֵּלּוֹ. בְּטוּבוֹ בְּחֵן בְּחֶסֶד

וּבְרַחֲמִים. הוּא נוֹתֵן לֶחֶם לְכֹל בֶּשָׂר. כִּי

לְעוֹלָם חֶסֶדֶוּ: וּבְטוּבוֹ הַגָּדוֹל תִּמְיֵד לֹא

חֶסֶד לָנוּ. וְאֵל יַחֲסֵר לָנוּ מְזוּזַן לְעוֹלָם וָעֵד.

בְּעֵבוֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל. כִּי הוּא אֵל זֶן וּמְפָרְנֵם

לְכֹל וּמְטִיב לְכֹל. וּמַכִּין מְזוּזַן לְכֹל בְּרִיּוֹתָיו

אֲשֶׁר בָּרָא: בְּאִמּוֹר. פּוֹתַח אֵת יַדָּךְ.

וּמְשַׁבֵּיעַ לְכֹל חַי רְצוֹן: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ.

הַיּוֹן אֵת הַכֹּל:

נֹדֶה לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאַבּוֹתֵינוּ.

אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה. וְעַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ

יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית

עַבָדִים. וְעַל בְּרִיתְךָ שְׁחַתְמָתָ בְּבִשְׂרָנוּ. וְעַל

תּוֹרַתְךָ שְׁלַמְדָתָנוּ. וְעַל חֻקֶּיךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ. וְעַל

חיים חן וחסד שחוננתנו. ועל אכילת מזון
שאתה זן. ומפרנס אותנו תמיד. בכל יום ובכל
עת ובכל שעה: *

ועל הכל. יהוה אלהינו. אנחנו מזדים לך.
ומברכים אותך. יתברך שמך בפני כל חי

(* בחנוכה ובפורים אומרים זה:

ועל הנסים. ועל הפרקן. ועל הגבורות. ועל התשועות.
ועל הנפלאות. ועל הנקמות. ועל המלחמות.
שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

לפורים

לחנוכה

בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול
כשעמד עליהם המן הרשע.
בקש להשמיד להרג ולאבד את כל
היהודים. מנער ועד זקן. טף ונשים.
ביום אחד. בשלשה עשר חודש
שנים עשר. הוא חודש אדר. ושלש
לבוז. ואתה ברחמיך הרבים. הפרת
את עצתו. וקלקלת את מחשבתו.
והשבות לו גמולו בראשו. ותלו
אותו ואת בניו על העץ:

חשמונאי ובניו. כשעמדה
מלכות יון הרשעה על עמך ישראל.
להשפיתם תורתך ולהעבירם מחקי
רצונך. ואתה ברחמיך הרבים.
עמדת להם בעת צרתם. רבת את
ריבם. דגת את דינם. נקמת את
נקמתם. מסרת גבורים ביד חלשים.
ורבים ביד מעטים. ומטאים ביד
טהורים. ורשעים ביד צדיקים. ויודים
ביד עוסקי תורתך. ולך עשית

שם גדול וקדוש בעולמך. ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן
בהיום הזה. ואחר כך באו בניך לדביר ביתך. ופגנו את היכלך. וטהרו
את מקדשך. והדליקו גרות בחצרות קדשך. וקבעו שמונת ימי חגכה אלון.
להודות ולהלל לשמך הגדול:

תמיד. לעולם ועד: כפתוב. ואכלת ושבעת.
 וברכת את יהוה אלהיך. על הארץ הטבה אשר
 נתן לך: ברוך אתה יהוה. על הארץ ועל המזון:

רחם נא יהוה אלהינו. על ישראל עמך. ועל
 ירושלים עירך. ועל ציון משכן כבודך.
 ועל מלכות בית דוד משיחך. ועל הבית הגדול
 והקדוש שנקרא שמך עליו: אלהינו. אבינו. רענו.
 זוינו. פרנסנו. וכלכלנו. והרויחנו. והרוח לנו
 יהוה אלהינו מהרה מכל צרותנו. ונא אל
 תצריכנו. יהוה אלהינו. לא לידי מתנת בשר
 ודם. ולא לידי הלואתם. כי אם לידך המלאה.
 הפתוחה. הקדושה והרחבה. שלא נבוש ולא
 נכלם לעולם ועד: *

* בשבת אומרים

רצה והחליצנו. יהוה אלהינו. במצותיך. ובמצות יום השביעי
 השבת הגדול והקדוש הזה. כי יום זה גדול וקדוש הוא
 לפניך. לשבת בו ולנוח בו באהבה במצות רצונך. וברצונך הניח
 לנו. יהוה אלהינו. שלא תהא צרה ויגון ואנחה ביום מנוחתנו.
 והראנו יהוה אלהינו. בנחמת ציון עירך. ובבנין ירושלים עיר
 קדשך. כי אתה הוא בעל הישועות ובעל הנחמות:

סדר ברכת המזון

קכא

(*) בראש חדש ויום טוב וחול המועד אומרים

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה. וְיָבֵא. וְיַגִּיעַ. וְיִרְאֶה. וְיִרְצֶה. וְיִשְׁמַע. וְיַפְקֵד.
וְיִזְכֵּר וְזָכְרֵנוּ. וְיַפְקֹדֵנוּ. וְיִזְכֹּרֵנוּ אֲבוֹתֵינוּ. וְזָכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד
עֲבָדְךָ. וְזָכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשְׁךָ. וְזָכְרוֹן כָּל עַמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל. לְפָנֶיךָ.
לְכַלִּיטָה. לְטוֹבָה. לְחַן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. בְּיוֹם
ל"ח רִאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה. | לַפְּסַח חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה.
לְשִׁבְעוֹת חַג הַשְּׂבָעוֹת הַזֶּה. | לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה הַזֹּכְרוֹן הַזֶּה.
לְמוֹכּוֹת חַג הַסּוּפּוֹת הַזֶּה. | לְשִׁמְעַע וּלְשִׁית שְׁמִינִי עֲצַרְתָּ הַחַג הַזֶּה.
רַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ זָכְרֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָה.
וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. וּבְדַבְרֵי יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים חוּס וְחַנּוּן. וְחַמּוּל וְרַחֵם
עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מְלֶכֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

ברכות לכמי ששכח רצה או יעלה ויבא

שכח לומר רצה בשבת או יעלה ויבא בראש חודש ויום טוב וחול המועד
ונזכר קודם שאמר השם מברכת בונה ירושלים חוזר אבל אם אמר השם
אם נזכר קודם שהתחיל ברכת הטוב והמטיב אומר:

כשבת: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הַעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן שְׁבֻתוֹת לְמִנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּאַהֲבָה לְאוֹת וּלְבָרִית: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ הַשְּׁבֻת:

ביו"ט: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הַעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן יָמִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְשִׁשּׁוֹן
וּלְשִׁמְחָה אֶת יוֹם חַג (פְּלוּנִי) הַזֶּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ הַשְּׁבֻת יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמִינִים:

ביו"ט שחרל כשבת: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הַעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן שְׁבֻתוֹת לְמִנוּחָה
לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה לְאוֹת וּלְבָרִית וְיָמִים טוֹבִים לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה אֶת יוֹם חַג
(פְּלוּנִי) הַזֶּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ הַשְּׁבֻת יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמִינִים:

בראש השנה: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הַעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן יָמִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
אֶת יוֹם הַזְּכָרוֹן הַזֶּה:

בר"ה שחרל כשבת: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הַעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן שְׁבֻתוֹת לְמִנוּחָה לְעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה לְאוֹת וּלְבָרִית וְיָמִים טוֹבִים לְיִשְׂרָאֵל אֶת יוֹם הַזְּכָרוֹן הַזֶּה: בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה מֶלֶךְ הַשְּׁבֻת יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזְּכָרוֹן:

לראש חודש: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הַעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן רֵאשִׁי חֹדֶשׁ לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְזָכְרוֹן:
בר"ח שחרל כשבת: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הַעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן שְׁבֻתוֹת לְמִנוּחָה
לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה לְאוֹת וּלְבָרִית וְרֵאשִׁי חֹדֶשׁ לְזָכְרוֹן: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ הַשְּׁבֻת
יִשְׂרָאֵל וְרֵאשִׁי חֹדֶשׁ:

וּבִנְהַ יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְיָמֵינוּ.
 בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. בּוֹנֵה בְרַחֲמָיו
 יְרוּשָׁלַיִם. אָמֵן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הָאֵל
 אֲבִינוּ. מַלְכֵנוּ. אֲדִירֵנוּ. בּוֹרְאֵנוּ. גּוֹאֲלֵנוּ.
 יוֹצְרֵנוּ. קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב. רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל.
 הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב וְהַמְּטִיב לְכָל. שֶׁבְכָל יוֹם וַיּוֹם הוּא
 הַטִּיב. הוּא מְטִיב. הוּא יִיטִיב לָנוּ. הוּא גֹמְלָנוּ.
 הוּא גּוֹמְלָנוּ. הוּא יְגַמְלָנוּ לְעַד. לְחַן וּלְחֶסֶד
 וּלְרַחֲמִים. וּלְרוּחַ. הַצְּלָה וְהַצְּלָחָה. בְּרַכָּה וַיְשׁוּעָה.
 נַחֲמָה. פְּרִנְסָה וְכַלְפָּלָה. וְרַחֲמִים. וְחַיִּים וְשְׁלוֹם.
 וְכָל טוֹב. וּמְכַל טוֹב לְעוֹלָם וָעֶד אֵל יַחְסְרֵנוּ: אָמֵן

הַרְחֵמֵנוּ. הוּא יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: הַרְחֵמֵנוּ. הוּא יִתְפַּרֵּךְ
 בְּשֵׁמִים וּבְאָרְץ: הַרְחֵמֵנוּ. הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר דּוֹרִים.
 וַיִּתְפַּאֵר בְּנוֹ לְעַד וּלְנִצְחַת נִצְחִים. וַיִּתְהַדַּר בְּנוֹ לְעַד. וּלְעוֹלָמֵינוּ
 עוֹלָמִים: הַרְחֵמֵנוּ. הוּא יִפְרִנְסֵנוּ בְּכַבוֹד: הַרְחֵמֵנוּ. הוּא יִשְׁפֹּר עוֹל
 הַגְּלוּיֹת מֵעַל צְאוֹרֵנוּ. וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ: הַרְחֵמֵנוּ.
 הוּא יִשְׁלַח לָנוּ בְּמַהֲרָה בְּרַכָּה מְרַבָּה בְּפִית הַזֶּה (אם אינו אוכל
 בביתו אוֹמֵר וּבְבֵיתוֹ) וְעַל שְׁלַחַן זֶה שְׂאֵבְלָנוּ עִלּוּ: הַרְחֵמֵנוּ. הוּא
 יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב. וּבִשְׁעַר לָנוּ בְּמַהֲרָה.
 בְּשׁוֹרֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת:

תִּרְחֹמֶן הוּא יְבָרֵךְ אֶת (אָבִי מוֹרִי) בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה. וְאֵת
 (אָמִי מוֹרְתִי) בְּעַלַּת הַבַּיִת הַזֶּה. (ואם סמוך על שלחן
 עצמו יאמר: תִּרְחֹמֶן הוּא יְבָרֵךְ אוֹתִי וְאֵת אִשְׁתִּי וְאֵת זְרַעִי וְזַרְע
 זְרַעִי וְאֵת כָּל אֲשֶׁר לִי) וְאֵת מוֹרִי וְרַפִּי וְכָל הַמְּסוּבִים כְּאֵן
 אוֹתָם וְאֵת בֵּיתָם וְאֵת זְרַעָם וְאֵת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם, אוֹתָנוּ וְאֵת
 כָּל אֲשֶׁר לָנוּ. כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרַכוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבִרְהָם בְּכָל. יִצְחָק
 מְבַל. וְיַעֲקֹב כָּל. כֵּן יְבָרֵךְ אוֹתָנוּ בְּלָנוּ יַחַד בְּבִרְכָה שְׁלֵמָה.
 וְנֹאמֵר אָמֵן:

[אם הוא אוכל על שלחן אחרים יברך לבעה"ב:

יְהִי רַצוֹן שְׁלֵא יבּוֹשׁ בְּעַל הַבַּיִת בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא יִפְלֹם לְעוֹלָם הַבָּא.
 וְיִצְלַח מְאֹד בְּכָל גְּבָסָיו. וְיִהְיוּ גְּבָסָיו וְנִכְסָיו מוּצְלָחִים וְקְרוּבִים לְעוֹר.
 וְאֵל יִשְׁלוֹט שְׁמֵן לֹא בְּמַעֲשֵׂה יָדָיו וְלֹא בְּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ. וְאֵל יִזְדַּק לֹא
 לְפָנָיו וְלֹא לְפָנֵינוּ שׁוֹם דְּבַר הַרְהוּר חֲטָא וְעַבְרִיה וְעוֹן מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:]

בְּמָרוֹם. יִלְמְדוּ עֲלֵיהֶם וְעַלֵּינוּ זְכוֹת. שְׁתַּהַא
לְמַשְׁמַרְת שְׁלוֹם. וְנִשְׂא בְּרָכָה מֵאֵת
יְהוָה. וְצַדִּיקָה מֵאֵלֵהִי יִשְׁעֵנוּ. וְנִמְצָא חַן וְשִׁכֵּל
טוֹב. בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:

(* בסעודת ברית מילה אומרים כאן הרחמן

חברם רבינו אברהם כהן צדק וחתם אחר תיבת יברך

תִּרְחֹמֶן. הוּא יְבָרֵךְ אָבִי הַיָּד וְאָמֵן. וְיִזְכּוּ לְגִדְלוֹ וְלְחֻנְכוֹ וְלְחַכְמוֹ. מִיֹּם
 הַשְּׁמַיִם וְהַלְאָה יִרְצֶה דְמוֹ. וְיִהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמּוֹ: אָמֵן

תִּרְחֹמֶן. הוּא יְבָרֵךְ בְּעַל בְּרִית הַמִּיֻּדָה. אֲשֶׁר שָׁשׁ לַעֲשׂוֹת צַדִּיק בְּגִילָה.
 וַיִּשְׁלַם פְּעוּלוֹ וּמִשְׁכַּרְתּוֹ כְּפוֹלָה. וְיִתְנַהֵן לְמַעַלָה לְמַעַלָה: אָמֵן

לשבת: הַרְחֵמֵנוּ הוּא יַגְחִילֵנוּ לְיוֹם שְׂפָלוֹ שֶׁכָּתוּב וּמַהֲרָה וּקְדוּשָׁה וּקְדוּשָׁה וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמוֹת:

לראש חודש: הַרְחֵמֵנוּ הוּא יַחְדָּשׁ עֲלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וּלְבְרָכָה לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה, לְיִשׁוּעָה וּלְנַחֲמָה, לְפָרְנֶסֶה וּלְכַלְכֵּלָה, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם:

ליום טוב: הַרְחֵמֵנוּ הוּא יַגְחִילֵנוּ לְיוֹם שְׂפָלוֹ טוֹב: לְיוֹם שְׂפָלוֹ אַרְוֶה לְיוֹם שְׂצַדִּיקִים יוֹשְׁבֵינָה וְעַמְרוֹתֵיהֶם בְּרֵאשִׁיָּהֶם וְנַהֲנִין מִזֵּי הַשְּׂכִינָה וַיְהִי רָצוֹן שֶׁהִי חֲלָקֵנוּ עִמָּהֶם:

מר"ה עד שמי"ע: הַרְחֵמֵנוּ הוּא יַחְדָּשׁ עֲלֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וּלְבְרָכָה, לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה, לְיִשׁוּעָה וּלְנַחֲמָה, לְפָרְנֶסֶה וּלְכַלְכֵּלָה, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם: לטובות ומלוא מלכה: הַרְחֵמֵנוּ הוּא יָקִים לָנוּ אֶת סִבַּת דָּוִד הַנוֹפֶלֶת:

בחנוכה ובפורים אם שכח על הניסים אוי כשיגיע להרחמן הוא יזכור, אומר:

הַרְחֵמֵנוּ יַעֲשֶׂה לָנוּ נִסִּים. וְנַפְלְאוֹת. כְּמוֹ שֶׁעָשָׂה לְאַבְרָהָם בְּיָמָיו הֵחֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה:

הַרְחֵמֵנוּ. הוּא יוֹצֵנוּ וַיַּחַיֵּנוּ וַיַּקְרִיבֵנוּ לְיָמֵי חַיִּים וְלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: מְגִדִּיל (ביום שמתפללים מוסף אומרים: מְגִדִּיל) יִשׁוּעוֹת מִלָּפִי וְעֵשֶׂה חֶסֶד לְמִשִּׁיחוֹ. לְדוֹר וּלְדוֹרָו. עַד

הַרְחֵמֵנוּ. הוּא יְבָרֵךְ רֶךְ הַנְּמוֹץ לְשִׁמּוֹנָה. וַיְהִי יָדָיו וְרַבּוֹ לְאֵל אֲמוֹנָה. וַיִּזְכֶּה לְרֵאוֹת פְּנֵי הַשְּׂכִינָה. שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה: אֲמֵן

הַרְחֵמֵנוּ. הוּא יְבָרֵךְ הַמֶּלֶךְ בְּשׂוֹר הַעֲרֵלָה. וּפָרַע וּמִצֵּץ דָּמֵי הַמִּוֵּלָה. אִישׁ הַיָּרָא וְרֶךְ הַלֵּבֵב עַבְדוֹתָו בְּשֵׁרָה. אִם שְׁלֹשׁ אֵלֶּה יַעֲשֶׂה לָּהּ: אֲמֵן

הַרְחֵמֵנוּ. הוּא יִשְׁלַח לָנוּ מְשִׁיחוֹ הוֹלֵךְ תְּמִים. בְּזִכּוֹת חֲתָן לְמוֹלֶת דָּמִים. לְכַשֵּׁר בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת וְנַחֲוִימִים. לְעַם אֶחָד מִפְּזָר וּמִפָּרֶד בֵּין הָעַמִּים: אֲמֵן

הַרְחֵמֵנוּ. הוּא יִשְׁלַח לָנוּ כֹּהֵן צַדִּיק אֲשֶׁר לָקַח לְעֵילּוֹם. עַד הוֹכֵן כְּסָאוֹ בְּשִׁמּוֹשׁ וַוְהָלוֹם. וַיִּלָּט פְּנָיו בְּאַדְרָתוֹ וַיִּגְדָּם. בְּרִיתִי הַיּוֹתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשָּׁלוֹם: אֲמֵן

עוֹלָם: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו. הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ אָמֵן:

יִרְאוּ אֶת יְהוָה קְדוֹשָׁיו כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאוֹ: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעֲבֹו וְדוֹרְשֵׁי יְהוָה לֹא יַחְסְרוּ כָּל טוֹב: הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: פּוֹתַח אֶת יָדָךְ וּמִשְׁפִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן: בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהוָה וְהָיָה יְהוָה מְבַטְחֵו: נַעַר הָיִיתִי גַם זְקֵנְתִי וְלֹא רָאִיתִי צְדִיק נֶעְזֵב וְזָרְעוּ מִבְּקֶשׁ לֶחֶם: יְהוָה עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

ברכת אירוסין ונישואין

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרִי הַגִּפְּזִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל הָעֲרִיּוֹת, וְאָסַר לָנוּ אֶת הָאֲרוֹסוֹת. וְהִתִּיר לָנוּ אֶת הַנְּשׂוּאוֹת לָנוּ, עַל יְדֵי חֲפָה וְקִדּוּשֵׁין. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַדֵּשׁ עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי חֲפָה וְקִדּוּשֵׁין:

החתן והכלה שותין מהכוס

החתן לפני שיתן הטבעת באצבע הכלה יאמר בקול רם לפני העדים:

חֲרִי אֶת מְקַדְּשֶׁת לִי, בְּטַבְעַת זוּ, כְּדַת מִשָּׁה וַיִּשְׂרָאֵל:

וקורין הכתובה

ואח"כ אומרים שבע ברכות

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם. בורא פרי הגפן:

בשבע ברכות מתחילין כאן

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם. שהכל ברא לכבודו:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם. יוצר האדם:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם. אשר יצר את האדם בצלמו. בצלם דמות תבניתו. והתקין לו ממונו בנן עדי עד. ברוך אתה יהוה יוצר האדם:

שוש תשיש ותגל העקרה. בקבוץ בניה לתוכה בשמחה במהרה. ברוך אתה יהוה משמח ציון בבניה:

שמח תשמח רעים האהובים. בשמחה יצרך בנן עדן מקדם. ברוך אתה יהוה משמח חתן ופלה:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם. אשר ברא ששון ושמחה. חתן ופלה. גילה רנה. דיצה וחדוה. אהבה ואהבה. ושלוש ורעות. מהרה יהוה אלהינו ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים. קול ששון וקול שמחה. קול חתן וקול פלה. קול מצהלות חתנים מחפתם ונערים ממששתה נגינתם. ברוך אתה יהוה משמח חתן עם הפלה:

כשאומרים שבע ברכות אחר ברהמ"ז אומרים

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם. בורא פרי הגפן:

החתן והכלה שותים מהכוס אפילו במוצשב"ק

ברכת מעין שלש

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם. על

על פירות מז' מינים	על היין	על מזונות
העץ ועל פרי העץ:	הגפן ועל פרי הגפן:	המחיה ועל הכלכלה:

ועל תנובת השדה. ועל ארץ חמדה טובה ורחבה. שרצית והנחלת לאבותינו. לאכל מפריה ולשפוע מטובה. רחם נא יהוה אלהינו. על ישראל עמך. ועל ירושלים עירך. ועל ציון משכן כבודך. ועל מופתך ועל היבולך.

בשבת:	ורצה ותחליצנו ביום השבת הזה:
בר"ח:	וזכרנו לטובה ביום ראש החדש הזה:
בפסח:	ושמחנו ביום חג המצות הזה:
בשבועות:	ושמחנו ביום חג השבועות הזה:
בסוכות:	ושמחנו ביום חג הסוכות הזה:
בשמ"ע:	ושמחנו ביום חג שמיני עצרת החג הזה:
בר"ה:	וזכרנו לטובה ביום הזכרון הזה:

ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו. והעלנו לתובה. ושמחנו בבנינה. ונאכל מפריה. ונשפע מטובה. ונברך עליה בקדשה ובטהרה: כי אתה יהוה טוב ומטיב לכל. ונודה לך על הארץ

על פירות מז' מינים	על היין	על מזונות
ועל הפרות: ברוך אתה יהוה על הארץ ועל הפרות:	ועל הגפן ועל פרי הגפן ברוך אתה יהוה על הארץ ועל הגפן ועל פרי הגפן:	ועל המחיה: ברוך אתה יהוה על הארץ ועל המחיה ועל הכלכלה:

ברכת הנהנין

על היין מברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:

על תבשיל מחמשת מיני דגן ועל מיני מאפה מברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מִיְּנֵי מְזוּנוֹת:

על פרי העץ מברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הָעֵץ:

על פרי האדמה מברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הָאֲדָמָה:

על בשר ודגים. חלב וביצה וגבינה. כמחין ופטריית וכדומה. גם על המשקים
חוץ מיין אומר:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַכֹּל נִהְיָ בְּדַבְּרוֹ:

על פירות האילן חוץ מז' מינים ופירות האדמה וירקות ועל כל המשקין ועל
דבר שאין גידולו מן הארץ מברכין אחר אכילתן זה:בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא נִפְשׁוֹת רַבּוֹת
וְחִסְרוֹנֵן עַל כָּל מַה שֶּׁפָּרְאָתָּ לְהַחְיֹת בָּהֶם נִפְשׁ כָּל חַי.
בְּרוּךְ חַי הָעוֹלָמִים:

קידוש לבנה

מקדשין הלבנה מר"ח ואילך, ואם אין לו עשרה מקדשין אפילו ביחידות,
ולא מקפידים כלל על ז' שלימים

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בְּמִרוֹמָיִם:
הַלְלוּהוּ כָּל מְלֹאכֵי הַלְלוּהוּ כָּל צְבָאָיו: הַלְלוּהוּ
שְׁמֹשׁ וַיְרַח הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכְבֵי אוֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם
וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מַעַל הַשָּׁמַיִם: יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה כִּי הוּא
צָוָה וּנְבָרָא: וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם חֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר:

הריני מוכן ומזומן לקיים המצוה לקדש הלבנה, לשם יחוד קודשא
ברוך הוא ושכינתיה ברחילו ורחימו ורחימו ורחילו, ליתדא
שם יו-ד ה-א בואו ה-א ביהודא שלים בשם כל ישראל: ויהי נעם
אדני אלהינו עלינו. ומעשה ידינו פוננה עלינו, ומעשה ידינו פוננהו:

ישים פניו למזרח וישר רגליו ויראה פני הלבנה קודם שיתחיל לברך

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
בְּמִאֲמְרוֹ בָּרָא שְׁחָקִים, וּבְרוּחַ פִּיו כָּל
צְבָאָם, חֶק וּזְמַן נָתַן לָהֶם שְׁלֹא יִשְׁנוּ אֶת תְּפִקִּידָם,
שׁוֹשִׁים וְשׁוֹמְחִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנֵם, פּוֹעֵל אֱמֶת
שׁוֹפְעֵלְתוֹ אֱמֶת, וְלִלְבָנָה אָמַר שְׁתַּתְּחִדֵּשׁ, עֲמַרְת
תְּפַאֲרֶת לַעֲמוּסֵי בְטָן שְׁהֵם עֲתִידִים לְהִתְחַדֵּשׁ

בְּמוֹתָהּ, וּלְפָאֵר לְיוֹצְרָם עַל שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ:
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְחַדֵּשׁ חֲדָשִׁים:

בְּרוּךְ יוֹצֵרְךָ בְּרוּךְ עוֹשֶׂךָ בְּרוּךְ קוֹנֵךְ בְּרוּךְ בּוֹרְאֵךְ: (ג"פ)

ורוקד לצד הלבנה ואומר:

בְּשֵׁם שְׂאֵנִי רוֹקֵד בְּנִגְנֵךְ וְאֵינִי יָכוֹל לְנַגֵּעַ בְּךָ כִּי לֹא יוֹכֵל
כָּל אוֹיְבֵי לְנַגֵּעַ בִּי לְרַעָה (בלחש: ולא יהי לי כאב שניים): (ג"פ)

תִּפְּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וּפְחַד בְּגִדְל זְרוּעֶךָ יִדְמוּ בְּאָבֹן: (ג"פ)

בְּאָבֹן יִדְמוּ זְרוּעֶךָ בְּגִדְל וּפְחַד אֵימָתָה עֲלֵיהֶם תִּפְּל: (ג"פ):

דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיִם: (ג"פ)

ואומר לחבירו ג' פעמים: שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם:

וחבירו משיב ג' פעמים: עֲלֵיכֶם שְׁלוֹם:

סֶמֶן טוֹב וּמִזֵּל טוֹב יְהֵא לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל אָמֵן: (ג"פ)

קוֹל דְּוִדֵי הַנְּהָה זֶה בָּא מְדַלֵּג עַל הַהָרִים מְקַפֵּץ עַל
הַנְּבָעוֹת דּוֹמָה דְּוִדֵי לְצַבִּי אוֹ לְעַפְר הָאֵילִים הַנְּהָה
זֶה עוֹמֵד אַחֵר בְּתַלְנוּ מִשְׁנִיחַ מִן הַחֲלוּנוֹת מַצִּיץ מִן
הַחֲרָבִים:

שִׁיר לְמַעֲלוֹת אֶשָּׂא עֵינַי אֶל הַהָרִים מֵאֵין יָבֵא עֲזָרִי: עֲזָרִי

מֵעַם יְהוָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אֵל יִתֵּן לְמוֹט רִגְלֶךָ

אֵל יָנוּם שְׁמֶרְךָ: הַנְּהָה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל:

יְהוָה שְׁמֶרְךָ יְהוָה צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשְּׁמֶשׁ לֹא

יִכְפֹּה וְיָרַח בְּלֵילָה: יְהוָה יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת גּוֹפְשֶׁךָ:

יְהוָה יִשְׁמֹר צֵאתְךָ וּבֹאֶךָ מֵעֵתָה וְעַד עוֹלָם:

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ יֵאל בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקיעַ עֵזוֹ: הַלְלוּהוּ
בְּגִבּוֹרָתוֹ הַלְלוּהוּ בְּרַב גְּדֻלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר
הַלְלוּהוּ בְּנִבְל וּבְנֹר: הַלְלוּהוּ בְּתַף וּמַחֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים
וְעוֹגֵב: הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שְׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כֹּל
הַנְּשָׁמָה תִּהְיֶה לָּהּ יְהִי הַלְלוּיָהּ:

תָּנָא רַבִּי רַבִּי יִשְׁמַעְיָאל אֱלֹמְלֵי לֹא זָכוּ יִשְׂרָאֵל
אֵלָא לְהַקְבִּיל פְּנֵי אֲבוֹתָם שְׁפִשְׁמִים פְּעַם
אַחַת בְּחֹדֶשׁ דַּיִם. אָמַר אַבְיֵי הַלְפָּךְ צְרִיךְ לְמִימְרָא
מְעוּמָד: מִי זֹאת עוֹלָה מִן הַמְדָּבָר מִתְרַפְּקַת עַל
דְּוֹדָהּ: וַיְהִי רַצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
לְמַלְאֵת פְּנִימַת הַלְבָנָה וְלֹא יְהִיָּה בָּהּ שׁוּם מְעוּט.
וַיְהִי אֹר הַלְבָנָה כְּאֹר הַחֲמָה וּכְאֹר שְׁבַעַת יְמֵי
בְּרֵאשִׁית כְּמוֹ שְׁהִיְתָה קוֹדֵם מְעוּטָה. שְׁנַאמַר אַת
שְׁנֵי הַמְּאֹרוֹת הַגְּדוֹלִים: וַיִּתְקַנּוּ בְּנוֹ מִקְרָא שְׁכַתוֹב
וּבְקִשׁוֹ אַת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְאַת דְּוִיד מִלְּכָם. אָמֵן:

לְמַנְצַח בְּנִינֵינַת מְזִמּוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יִחַנְנוּ וַיִּבְרַכְנוּ יָאֵר
פְּנֵינוּ אֲתָנוּ סְלָה: לְדַעַת בְּאַרְצֵן דְּרַבְּךָ בְּכָל גּוֹיִם
יִשׁוּעַתְךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כְּלָם: יִשְׁמְחוּ
וַיִּרְנְנוּ לְאֲמִים כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשׂוֹר וּלְאֲמִים בְּאַרְצֵן
תִּנְחֵם סְלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כְּלָם: אָרְצֵן
נְתַנָּה יְכוּלָה יִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים
וַיִּירָאוּ אֶתוֹ כֹּל אֲפָסֵי אָרְצֵן:

בידוק הציצית ויאמר בשעת בדיקה:

אָנָא בְּכַח גְּדֵלַת יְמִינֶךָ. תְּתִיר צְרוּרָה: אב"ג ית"ץ
 קָבַל רֵגַת עַמְּךָ. שֶׁגָּבַנו טַהֲרָנוּ נוֹרָא: קר"ע שט"ן
 נָא גְבוּר. דּוֹרְשֵׁי יְחוּדֶךָ. כְּכַבַּת שְׁמֵרָם: גג"ד יב"ש
 בְּרַכְּם טַהֲרָם. רַחֲמֵי צְדָקָתֶךָ. תְּמִיד גְּמִלָּם: כמ"ר צת"ג
 חֲסִין קְדוּשָׁא. בְּרוּב טוֹבֶךָ. נִהַל עֲדַתֶךָ: חק"ב מנ"ע
 יְחִיד גְּאֵה. לְעַמְּךָ פְּנֵה. וּזְכְּרֵי קְדֻשָּׁתֶךָ: יג"ל פו"ק
 שְׁוֹעֲתָנוּ קָבַל. וְשָׁמַע צַעֲקָתָנוּ. יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת: שק"ו צי"ת
 כַּלְחַשׁ בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלַכּוֹתָו לְעוֹלָם וָעֶד:

ינער ד' כנפות הציצית

עֲלִינוּ לְשִׁבְחָא לְאֲדוֹן הַכּוֹל, לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית,
 שְׁלֵא עֲשֵׂנוּ פְּגוּזֵי הָאָרְצוֹת, וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת
 הָאֲדָמָה. שְׁלֵא שָׁם חֲלָקְנוּ כְּהֵם, וְגוֹרְלָנוּ כְּכָל הַמוֹנֵם, שְׁהֵם
 מִשְׁתַּחֲוִים לְהַבֵּל וְרִיק, וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ. וְאַנְחָנוּ
 בּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים, לְפָנֶי מַלְאָךְ מַלְכֵי הַמַּלְאָכִים
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיִסַּד אֶרֶץ, וּמוֹשֵׁב
 יְקָרוֹ בְּשָׁמַיִם מְפַעֵל, וְשֹׁכֵינַת עֵזוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא
 יֵאלֹהֵינוּ אֵין עוֹד, אֵמֶת מְלַפְנוּ, אָפֶס זוֹלָתוֹ. כְּפָתוּב בְּתוֹרָתוֹ:
 וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהִשְׁבַּתְתָּ אֶל לְבָבְךָ, כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים
 בְּשָׁמַיִם מְפַעֵל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד:

וְעַל כֵּן נִקְוָה לָךְ יְהוָה יֵאלֹהֵינוּ, לְרֵאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאָרַת
 עוֹד, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ, וְהַאֲלִילִים בְּרוֹת
 יִכְרַתוּן, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי, וְכָל בְּנֵי בִשָּׁר יִקְרָאוּ
 בְּשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת אֶלְיֶךָ כָּל רְשָׁעֵי אֶרֶץ. יִבִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי
 תְּבֵל, כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בָּרָךְ, תִּשָּׁבַע כָּל לְשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ, וְלִכְבוֹד שְׁמֶךָ יִקָּר יִתְנוּ, וַיִּקְפְּלוּ בְּלֶם
 אֶת עַל מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי
 הַמַּלְכוּת שְׁלֹךְ הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. בְּפִתּוּב
 בְּתוֹרְתְךָ: יְהוּה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֹאמַר: וְהָיָה יְהוּה לְמֹלֶךְ
 עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהָיָה יְהוּה אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד:

מִרְקֵדִין בַּעֲיֹגוּל:

מִזְבֵּיִם מְאוֹרוֹת שְׁפָרָא אֱלֹהֵינוּ. יִצְרֵם בְּדַעַת בְּבִינָה וּבְהַשְׁפֵּל.
 כַּח וּגְבוּרָה נְתַן בְּהֶם. לְהִיּוֹת מוֹשְׁלִים בְּקָרֵב תַּבְּל:
 מְלָאִים זִיו וּמְפִיקִים נוֹגָה. נֹאָה זִיוִם בְּכָל הָעוֹלָם. שְׁמַחִים
 בְּצִאֲתָם וְשִׁשִּׁים בְּבוֹאֵם. עֹשִׂים בְּאֵימָה רְצוֹן קוֹנֵם: פְּאָר
 וְכָבוֹד נוֹתְנִים לְשִׁמוֹ. צְהִלָּה וְרִנָּה לְזִכֵּר מַלְכוּתוֹ. קָרָא לְשִׁמְשׁ
 וַיִּזְרַח אוֹר. רָאָה וְהִתְקִין צוּרַת הַלְּבָנָה: יְהִי הַחֹדֶשׁ הַזֶּה.
 בְּנִבּוּאָת אַבִּי הוֹזָה. וַיִּשְׁמַע בְּבֵית זֶה וּבְבֵיתִי כָּל יִשְׂרָאֵל. קוֹל
 שִׁשׁוֹן וְקוֹל שְׁמַחָה. חֹזֵק יִמְלָא מְשַׁאלוֹתֵינוּ. אֲמוּיָן יַעֲשֶׂה
 בְּקִשְׁתָּנוּ. וְהוּא יִשְׁלַח בְּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ. בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה:

בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת מוֹסִיפִים:

בְּמוֹצָאֵי יוֹם גִּילָה. שְׁמֶךָ נוֹרָא עֲלִילָה. שְׁלַח תִּשְׁבְּפִי לְעַם
 סְגֻלָּה. רוּחַ שִׁשׁוֹן וְהַנְּחָה: קוֹל צְהִלָּה וְרִנָּה. שְׁפִתֵינוּ אֲז
 תִרְנְנָה. אֲנָא יְהוּה הוֹשִׁיעָה נָא. אֲנָא יְהוּה הַצְלִיחָה נָא:

קריאת שמע שעל המטה

בשבת קודש ויו"ט אומרים שמע, והיה אם שמוע, ויאמר, המלאך, שיר
המעלות, אדון עולם, ברכת המפיל וד' מזמורי תהלים:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם הֲרִינִי מוֹחֵל לְכָל מִי שֶׁהִכְעִים וְהִקְנִיט
אוֹתִי אוֹ שִׁחָטָא פְּגַגְדִי בֵּין בְּגוֹפֵי בֵּין בְּמִמוֹנֵי בֵּין
בְּכַבּוּדֵי בֵּין בְּכָל אֲשֶׁר לִי בֵּין בְּאוֹנָם בֵּין בְּרָצוֹן בֵּין בְּשׁוֹגֵג
בֵּין בְּמִזִּיד בֵּין בְּמַחְשָׁבָה בֵּין בְּדַבּוּר בֵּין בְּמַעֲשֵׂה. בֵּין בְּגִלְגּוּל
זֶה בֵּין בְּגִלְגּוּל אַחֵר לְכָל כּוֹרֵשׁ יִשְׂרָאֵל וְלֹא יַעֲנֵשׁ שׁוֹם אָדָם
בְּסִבְתּוֹ. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁלֹא
אֲחָטָא עוֹד וְלֹא אֲחִזּוֹר בָּהֶם וְלֹא אֲשׁוּב עוֹד לְהִכְעִיֶסְךָ
וְלֹא אַעֲשֶׂה תְרַע בְּעֵינֶיךָ. וּמָה שִׁחָטָאֲתִי לְפָנֶיךָ מִחוּק
בְּרַחֲמֶיךָ תְּרַבִּים אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יִסּוּרִים וְחִלּוּם רָעִים: יְהִי
לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגְיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

אל מלך נאמן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. יְהוָה אֶחָד:

בלחש: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַחֲבַת אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּבֵד לְכַבֵּךְ וּכְבֹּל נַפְשְׁךָ וּכְבֹּל
מֵאֲדָרְךָ: וְחִיו תְּדַבְּרִים הַאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְךָ
חַיִּים. עַל לְכַבֵּךְ: וְשִׁנְנָתָם לְכַנֶּיךָ וְדַבְּרָתָ כֶּם. בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתְךָ וּבְלִבְתְּךָ בְּדַרְךָ וּבְשִׁבְכְּךָ וּבְקוֹמְךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת
עַל יָדְךָ. וְחִיו לְמַטְפֵּת בֵּין עֵינֶיךָ: וּבְתַבְתָּם עַל מְזוּזוֹת
בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם שָׁמַע תִּשְׁמָעוּ אֶל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה
 אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ
 בְּכָל לִבְבְּכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטֶּר אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה
 וּמִלְקוֹשׁ וְאֶסְפֹּת דְגַנְךָ וְתִירְשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשֹׂדֶךָ
 לְבַהֲמֹתֶךָ וְאֶכְלֹת וְשָׂבַעְתָּ: הַשְּׁמֵרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם
 וְסָרְתֶם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה
 אַף יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מִטֶּר וְהָאֲדָמָה
 לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ וְאֶבְדַּתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה
 אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וְשָׁמַתֶּם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל לְבַבְכֶם
 וְעַל נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל יַדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת
 בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמֹדַתֶּם אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
 בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוֹזוֹת
 בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לָתֵת לָהֶם פְּרִי הַשָּׁמַיִם עַל
 הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל בְּנֹפֵי
 כְּנֻפֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל צִיצִית הַכְּנֹפֶה פִּתִּיל תְּכֵלֶת:
 וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת
 יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי
 עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אֹתָם זָנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם
 אֶת כָּל מִצְוֹתַי וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים לְאֱלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיּוֹת לָכֶם
 לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: אָמֵן:

ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו בוננה
עלינו ומעשה ידינו בוננהו:

יֵשֵׁב בְּסֵתֶר עֲלוֹיֹן בְּצֵל שְׁדֵי יִתְלוֹנֵן: אָמַר לִיהוּה מַחְסֵי
וּמְצוּדָתֵי אֱלֹהֵי אֲבֹטַח בּוֹ: כִּי הוּא יִצְיֹלְךָ מִפַּח יְקוּשׁ
מִדְּבַר הַוּוֹת: בְּאֲבָרְתוֹ יִסֹּךְ לְךָ וְתַחַת כְּנָפָיו תִּחְסֶה צָנָה
וּסְחָרָה אֲמַתּוֹ: לֹא תִירָא מִפַּחַד לְיִלָּה מִחֵץ יַעֲוֹף יוֹמָם:
מִדְּבַר בְּאִפֶּל יִהְלֹךְ מִקְטָב יִשׁוּד צְהָרִים: יִפֹּל מִצְדָּךְ אֶלְךָ
וּרְבֵבָה מִימִינְךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגַּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְטֵא וְשִׁלַּמַּת
רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אַתָּה יְהוּה מַחְסֵי עֲלוֹיֹן שְׂמַתָּ מְעוֹנָךְ:
לֹא תֵאָנֶה אֵלֶיךָ רָעָה וְנָנַע לֹא יִקְרַב בְּאֵהָלְךָ: כִּי מִלְּאֲבוֹי
יִצוּה לְךָ לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ: עַל כַּפִּים יִשְׂאוּנְךָ פֶּן תִּגְוֹף
בְּאֲבֹן רִגְלֶךָ: עַל שַׁחַל וּפְתָן תִּדְרֹךְ תִּרְמָם כְּפִיר וְתַנּוּן: כִּי
כִי חָשַׁק וְאִפְלֹטְהוּ אֲשַׁנְּבֶהוּ כִּי יֵדַע שְׁמוֹ: יִקְרָאנִי וְאֶעֱנֶהוּ
עִמּוֹ אֲנֹכִי בְּצָרָה אֲחַלְצֶהוּ וְאֲכַבְּדֶהוּ: אֲרֹךְ יָמִים אֲשַׁבְּעֶהוּ
וְאִרְאֶהוּ בִּישׁוּעָתִי: אֲרֹךְ יָמִים אֲשַׁבְּעֶהוּ וְאִרְאֶהוּ בִּישׁוּעָתִי:

יְהוּה מֶה רַבּוֹ צָרִי. רַבִּים קָמִים עָלַי: רַבִּים אֲמָרִים לְנַפְשִׁי
אִין יִשׁוּעָתָה לּוֹ בְּאֵלֵהִים. סֵלָה: וְאַתָּה יְהוּה מְגֹן
בְּעַדִּי. כְּבוֹדִי וּמְרִים רֵאשִׁי: קוֹלִי אֶל יְהוּה אֶקְרָא. וַיַּעֲנֵנִי
מִהַר קִדְשׁוֹ. סֵלָה: אֲנִי שָׁכַבְתִּי וְאִישָׁנָה. תִּקְיֹצוּתִי כִּי יְהוּה
יִסְמְכֵנִי: לֹא אִירָא מִרְבָּבוֹת עִם. אֲשֶׁר סָבִיב שְׁתוֹ עָלַי:
קוֹמָה יְהוּה. הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהֵי. כִּי הַבֵּית אֵת כָּל אֵיבֵי לַחִי.
שְׁנֵי רְשָׁעִים שִׁבְרָתָ: לִיהוּה הַיִּשׁוּעָה. עַל עַמּוֹד בְּרִכְתְּךָ סֵלָה:

הַשְּׂכִיבֵנו אֲבִינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ
 לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. וּפְרוֹשׁ עֲלֵינוּ
 סֶכֶת שְׁלוֹמְךָ. וְתַקַּנְנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ.
 וְהוֹשִׁיעֵנו מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמֹךְ. וְהַגֵּן בְּעַדֵּנוּ. וְהַסֵּר
 מֵעֲלֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר וְחָרָב וְרָעָב וְיָגוֹן. וְהַסֵּר שְׂטָן
 מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ. וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ. כִּי
 אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה. כִּי אֵל מְלֹךְ חַנוּן
 וְרַחוּם אַתָּה. וּשְׁמֹר צִיאַתְנוּ וּבּוֹאֵנוּ לְחַיִּים
 וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

בְּרוּךְ יְהוָה בַּיּוֹם. בְּרוּךְ יְהוָה בְּלַיְלָה. בְּרוּךְ יְהוָה בְּשָׁכְבֵנוּ.
 בְּרוּךְ יְהוָה בְּקוּמֵנוּ: כִּי בְיָדְךָ נִפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמָּתִים.
 אֲשֶׁר בִּידוֹ נִפְשׁ כָּל חַי וָרוּחַ כָּל בֶּשֶׂר אִישׁ: בְּיָדְךָ אֶפְקִיד
 רוּחִי. פְּדִיתָה אוֹתִי יְהוָה אֵל אֱמֶת: אֱלֹהֵינוּ שְׁבִשְׁמַיִם. יַחַד
 שְׁמֹךְ וְקַיָּם מַלְכוּתְךָ תָּמִיד. וּמְלוּךְ עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

יִרְאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׂמַח לִבֵּנוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעַתְךָ בְּאֱמֶת.
 בְּאֱמוּנָה לְצִיּוֹן מְלוּךְ אֱלֹהֶיךָ. יְהוָה מְלוּךְ. יְהוָה מְלוּךְ.
 יְהוָה יְמֻלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלֹךְ הִיא וּלְעוֹלָמוֹ
 עַד תִּמְלוּךְ בְּכַבוֹד. כִּי אֵין לָנוּ מְלוּךְ אֶלָּא אַתָּה:

הַמְּלֹאךְ הַגָּאֵל אֶתִּי מִכָּל רָע יִבְרַךְ אֶת הַנְּעָרִים. וַיִּקְרָא
 בְּהֵם שְׁמֵי וְשֵׁם אֲבוֹתֵי אֲבֹרָהֶם וַיִּצְחָקוּ. וַיִּדְבְּרוּ
 לְרַב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִישָׁר בְּעֵינָיו
 תַּעֲשֶׂה. וְהֶאֱזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמַרְתָּ כָּל חֻקָּיו. כָּל
 הַמְּחַלָּה אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בְּמִצְרַיִם לֹא אֲשִׁים עֲלֶיךָ. כִּי אֲנִי יְהוָה
 רַפְּאֵךְ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל הַשָּׁמַן. יַגְעַר יְהוָה בְּךָ הַשָּׁמַן. וַיַּגְעַר
 יְהוָה בְּךָ הַבַּחַר בִּירוּשָׁלַיִם. הֲלוֹא זֶה אוֹד מִצָּל מֵאִשׁ: הִנֵּה
 מִפְּתוֹ שָׁלְשָׁלְמָה. שְׁשִׁים גְּבָרִים סָבִיב לָהּ מִגְּבֻרֵי יִשְׂרָאֵל:
 כָּלֶם אַחְזֵי חֶרֶב. מִלְּמַדֵּי מִלְחָמָה. אִישׁ חֶרֶבוֹ עַל יָרְכוֹ מִפְּחַד
 בְּלִילוֹת:

יְבָרְכֶךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּתְנַבֵּךְ: וַיֵּשֶׂא יְהוָה
 פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שָׁלוֹם. ג"פ:

הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל. ג"פ:

לִישׁוּעָתְךָ קְוִיתִי יְהוָה. קְוִיתִי יְהוָה לִישׁוּעָתְךָ. יְהוָה לִישׁוּעָתְךָ
 קְוִיתִי. ג"פ:

בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. מִיְמֵינִי מִיְכָאֵל. וּמִשְׁמָאלִי גְּבֻרֵי־אֵל.
 וּמִלְּפָנֵי אוֹרֵי־אֵל. וּמֵאַחֲזֵרֵי רַפְּאֵל. וְעַל רֵאשֵׁי שְׂכִינַת אֵל. ג"פ:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. אֲשֶׁר־י כָּל יֵרֵא יְהוָה. תְּהַלֵּךְ בְּדַרְכָּיו: יַגִּיעַ
 כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכַל אֲשֶׁר־יךָ וְטוֹב לְךָ: אֲשַׁתְּךָ כְּגִפְנֵי פוֹרְיָה
 בְּיַרְכְּתֵי בֵיתְךָ כְּגִיד כְּשֶׁתִּילִי זֵיתִים סָבִיב לְשִׁלְחָנְךָ: הִנֵּה כִּי
 בֵּן יְבָרְךָ גָּבֵר יֵרֵא יְהוָה: יְבָרְכֶךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן. וְרָאָה כְּטוֹב
 יְרוּשָׁלַיִם כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וְרָאָה בָּנִים לְבְנֶיךָ. שָׁלוֹם עַל
 יִשְׂרָאֵל:

רְגֹזוּ וְאַל תַּחֲטְאוּ. אִמְרוּ בְּלִבְכֶם עַל מִשְׁפַּכְכֶם וְדַמּוּ סֵלָה:
 ג"פ:

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָלַךְ. בְּטָרֶם כָּל יַצִּיר נִבְרָא.
 לַעֲת נַעֲשָׂה בְּחֶפְצוֹ כֹּל. אֲזִי מָלַךְ שְׁמוֹ
 נִקְרָא. וְאַחֲרֵי כִכְלוֹת הַכֹּל. לְבִדּוֹ יִמְלֹךְ נוֹרָא.
 וְהוּא תִּיהַ וְהוּא הָיָה. וְהוּא יִתְּיָה בְּתַפְאָרָה.
 וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנַי. לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחֲבִירָה.
 בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית. וְלוֹ הָעוֹז וְהַמְשַׁרָה.
 וְהוּא אֵלִי וְחֵי גּוֹאֲלִי. וְצוֹר חֲבָלִי בְּעַת צָרָה.
 וְהוּא נֶפֶס וּמְנוּס לִי. מִנֶּת פּוֹסֵי כּוֹסֵי יוֹם אֶקְרָא.
 בְּיָדוֹ אֶפְקִיד רוּחִי. בְּעַת אִישָׁן וְאַעִירָה. וְעַם
 רוּחִי גְּוִיָּתִי. יֵהוּה לִי וְלֹא אֵירָא:

אֲשֶׁרֵי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הִלְךְ בְּעֲצַת רְשָׁעִים וּבְדַרְךְ חַטָּאִים
 לֹא עָמַד וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יָשָׁב. כִּי אִם בְּתוֹרַת
 יְהוָה חֶפְצוֹ וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה. וְהָיָה כְּעֵין שְׁתוּל
 עַל פְּלָגֵי מַיִם אֲשֶׁר פָּרְיוֹ יִתֵּן בְּעֵתוֹ וְעָלְהוּ לֹא יִבּוֹל וְכֹל
 אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ. לֹא בֵּן הַרְשָׁעִים כִּי אִם כִּמּוֹן אֲשֶׁר
 תִּדְפְּנוּ רוּחַ. עַל כֵּן לֹא יִקְמוּ רְשָׁעִים בְּמִשְׁפַּט וְחַטָּאִים
 בְּעֵדַת צְדִיקִים. כִּי יוֹדַע יְהוָה דַּרְךְ צְדִיקִים וְדַרְךְ רְשָׁעִים
 תֵּאבֵד.

לְמַעַן רְגִשׁוּ גּוֹיִם וְלֵאמֹים יִהְיוּ רִיק. יִתְיַצְּבוּ מַלְכֵי אֶרֶץ
 וְרוֹזְנִים גּוֹסְדוֹ יַחַד עַל יְהוָה וְעַל מְשִׁיחוֹ. נִנְתְּקָה אֶת
 מוֹסְרוֹתֵימוֹ וְנִשְׁלְכָה מִמֶּנּוּ עֲבֹתֵימוֹ. יוֹשֵׁב בְּשָׁמַיִם יִשְׁחַק
 אֲדֹנָי יִלְעַג לָמוֹ. אִזּוֹ יִדְבַר אֱלִימוֹ בְּאִפּוֹ וּבְחִירוֹנוֹ יִבְהַלְמוּ.

וְאֲנִי נִסְכַּתִּי מִלְכֵי עַל צִיּוֹן הַר קְדוֹשִׁי. אִסְפָּרָה אֶל חֶק יְהוָה
אֹמֵר אֵלַי בְּנֵי אֲתָה אֲנִי הַיּוֹם יְלֻדְתִּיךָ. שְׂאֵל מִמּוֹנֵי וְאֲתָנָה
גּוֹיִם נַחֲלֶתְךָ וְאַחֲזֶתְךָ אֶפְסֵי אֶרֶץ. תִּרְעַם בְּשֹׁבְכֵם בְּרוּל כִּבְלֵי
יּוֹצֵר תִּנְפָצִים. וְעַתָּה מְלָכִים הַשְׁפִּילוּ הוֹסְרוּ שַׁפְטֵי אֶרֶץ.
עֲבְדוּ אֶת יְהוָה בִּירְאָה וְגִילוּ בִּרְעֵדָה. גִּשְׁקוּ בַר פֶּן יֵאָנֶפֶה
וְתֹאבְדוּ דָרֶךְ כִּי יִבְעַר כַּמְעַט אַפּוֹ אֲשֶׁרֵי כָּל חוֹסֵי בוֹ.

מִזְמוֹר לְדָוִד בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי אֲבֻשָׁלוֹם בְּנוֹ. יְהוָה מָה רַבּוֹ
צָרֵי רַבִּים קָמִים עָלָי. רַבִּים אֹמְרִים לְנַפְשִׁי אִין
יִשׁוּעָתָה לוֹ בְּאֱלֹהִים סֵלָה. וְאֲתָה יְהוָה מִיָּגוֹן בְּעַדֵי כְבוֹדֵי
וּמְרִים רֵאשִׁי. קוֹלֵי אֶל יְהוָה אֶקְרָא וַיַּעֲנֵנִי מִהַר קְדָשׁוֹ סֵלָה.
אֲנִי שָׁכַבְתִּי וְאִישְׁנָה הִקִּיצוֹתִי כִּי יְהוָה יִסְמְכֵנִי. לֹא אִירָא
מִרְכַּבוֹת עִם אֲשֶׁר סָבִיב שְׁתוֹ עָלָי. קוֹמָה יְהוָה הוֹשִׁיעֵנִי
אֱלֹהֵי כִּי הִבִּיתָ אֶת כָּל אֹיְבֵי לְחֵי שְׁנֵי רְשָׁעִים שַׁבְּרָתָ.
לִיהוָה הִישׁוּעָה עַל עַמּוֹד בִּרְכַתְךָ סֵלָה.

לְמַנְצַח בְּגִינּוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד. בְּקִרְאֵי עֲנֵנִי אֱלֹהֵי צְדָקִי בְּצַר
הִרְחַבְתָּ לִּי חֲנּוּנִי וְשָׁמַע תַּפְלָתִי. בְּנֵי אִישׁ עַד מָה
כְּבוֹדֵי לְכַלְמָה תִּאָּהֲבוּן רִיק תִּבְקָשׁוּ כִּזְבֵּ סֵלָה. וַדְּעוּ כִּי
הַפְלָה יְהוָה חֶסֶד לוֹ יְהוָה יִשְׁמַע בְּקִרְאֵי אֱלֹוֹ. רְגֹזוּ וְאֵל
תַּחֲטְאוּ אֹמְרוּ בְּלִבְכֶם עַל מִשְׁפַּכְכֶם וְדַמּוּ סֵלָה. זָבְחוּ זִבְחֵי
צְדָק וּבְטַחוּ אֶל יְהוָה. רַבִּים אֹמְרִים מִי יִרְאֵנוּ טוֹב נִסָּה
עָלֵינוּ אוֹר פְּנִיךָ יְהוָה. נִתְתָּה שְׂמַחָה בְּלִבִּי מֵעַתְּ דִּגְגָם
וְתִירוֹשָׁם רַבּוֹ. בְּשָׁלוֹם יַחֲדוּ אֲשַׁכְּבָה וְאִישָׁן כִּי אֲתָה יְהוָה
לְבָרְדִּי לְבִטָּח תוֹשִׁיבֵנִי.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמְפִיל
חֲבֻלֵי שָׁנָה עַל עֵינַי וּתְנוּמָה עַל עַפְעָפַי,
וּמֵאִיר לְאִישׁוֹן בֵּת עֵינַי. וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אֲדֹנָי
אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁתַּשְׁכִּיבֵנִי לְשָׁלוֹם
וּתְעַמִּידֵנִי לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, וְתֵן חֶלְקִי
בְּתוֹרָתְךָ, וְתַרְגִּילֵנִי לְדַבֵּר מִצְוָה, וְאֵל תַּרְגִּילֵנִי
לְדַבֵּר עֲבָרָה וְאֵל תְּבִיאֵנִי לְיַדֵי חַטָּא וְלֹא לְיַדֵי
נְסִיוֹן וְלֹא לְיַדֵי בְּזִיוֹן, וַיִּשְׁלֹט בִּי יֵצֶר הַטּוֹב
וְאֵל יִשְׁלֹט בִּי יֵצֶר הָרַע. וְתַצִּילֵנִי מִשָּׁטָן וּמִפְּנֵע
רָע וּמִחֲלָיִם רָעִים. וְאֵל יְבַהֲלוּנִי רַעֲיוֹנַי וְחִלּוּמוֹת
רָעִים וְהִרְהוּרִים רָעִים. וְתֵהִי מִטְּתִי שְׁלָמָה
לְפָנֶיךָ, וְהָאֵר עֵינַי פֶּן אִישָׁן תְּמוֹת. בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה, הַמְּאִיר לְעוֹלָם כָּלוֹ בְּכַבּוֹדוֹ.

ניגוני ראדשיץ

כרחם אב על בנים כן תרחם ה' עלינו. (לחן ר' משה ציג מנהל)

ודבקנו ביצר הטוב ובמעשים טובים, וכופף את יצרנו להשתעבד לך
(לחן ר' משה ציג מנהל)

כי אתה תאיר נרי, ה' אלוקי יגיה חשבי. שלח אורך ואמתך המה
ינחוני. (לחן ר' נפתלי יוסף מענדלאוויטש, משגיח ישיבתינו הק')

למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך. למען בית ה' אלוקינו אבקשה
טוב לך. ה' עז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום.
(לחן ר' משה ציג מנהל)

מעין עולם הבא יום שבת מנוחה. כל המתענגים בה יזכו לרוב
שמחה. מחבלי משיח יצלו לרוחה. פדותנו תצמיח ונס יגון ואנחה.
(לחן ר' נפתלי יוסף מענדלאוויטש, משגיח ישיבתינו הק')

עזי וזמלת קה ויהי לי לישועה. זה קלי ואנוהו אלוקי אבי
וארמזנהו. (לחן ר' משה ציג מנהל)

קלי אתה ואודך אלקי ארוממך. מיר טוען דאנקען און לויבן דעם
באשעפער פון אויבן. (לחן הראש ישיבה שליטי"א)

ניגוני ראדשיץ

קמג

ה' חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר. ה' אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ. חזקו ויאמץ לבבכם כל המיחלים לה'.

(לחן ד' משה ציג מנהל - לכבוד שבת התוועדות)

לעולם יהא אדם ירא שמים בסתר ובגלוי ומודה על האמת ודובר אמת בלבבו וישכם ויאמר.

(לחן הבה"ח חנני יו"ט ליפא ב"ר פישל האלפערט)

גומל חסדים טובים וקונה הכל. וזוכר חסדי אבות. ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה.

(לחן ר' משה ציג מנהל)

אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי, אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח. אחת שאלתי מאת ד' אותה אבקש. שבתני בבית ד' כל ימי חיי לחזות בנעם ד' ולבקר בהיכלו.

(לחן ר' משה ציג מנהל)

צדיק ה' בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראהו באמת.

(לחן הראש ישיבה שליט"א - ניגון אהללה)

(לחן הראש ישיבה שליט"א)

ניגון ריקוד

ואני תפלתי לך ה' עת רצון אלקים ברב חסדיך עננו באמת ישעך.

(לחן ר' משה ציג מנהל מיוחד לתלמידי ישיבתנו הקדושה לנגן לפני כל תפילה)

ניגוני התעוררות

בְּרַחֲמִים יִזְכְּרֵם אֱלֹהֵינוּ לְטוֹבָה עִם
שָׂאָר צְדִיקֵי עוֹלָם:

ז. אֹדֶה יְהוָה מְאֹד בְּפִי וּבְתוֹף רַבִּים
אֶהְלֵנוּ, כִּי יַעֲמֵד לִימִין אַבְיֹן
לְהוֹשִׁיעַ מִשִּׁפְּטֵי נַפְשִׁי.

ח. אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא וְאַל אֲדַנִּי
אֶתְחַנֵּן, שְׁמַע ה' וְחַנּוּנֵי ה' הֵי הָיָה עֲזָר
לִי:

ט. אֲחִינוּ כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל הַנְּתוּנִים
בְּצָרָה וּבְשִׁבְיָה, הָעוֹמְדִים בֵּין בָּיִם
וּבֵין בִּיבְשָׁה, הַמְּקוּם יְרַחֵם עֲלֵיהֶם
וְיוֹצִיאֵם מִצָּרָה לְרוּחָהּ, וּמֵאֲפֵלָה
לְאוֹרָהּ וּמִשִּׁעְבוּד לְגְאוּלָּהּ, הַשְּׁתָּא
בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְנֹאמֵר אָמֵן:

י. אַחַת שְׂאֵלְתִי מֵאֵת ה' אוֹתָהּ
אֲבַקֵּשׁ שִׁבְתִּי בְּבֵית ה' כָּל יְמֵי חַיֵּי
לְחַזוֹת בְּנֶעֱם ה' וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ:

יא. אִין עֲרוּף לָךְ, ה' אֱלֹהֵינוּ,
בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְאִין זוֹלָתְךָ, מִלְּפָנֶיךָ,
לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. אָפֶס בְּלָתְךָ,
גּוֹאֲלֵנוּ, לִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ. וְאִין דּוֹמָה
לָךְ, מוֹשִׁיעֵנוּ, לְתַחֲיַת הַמֵּתִים:

א. אָב הַרַחֲמִים, הוּא יְרַחֵם עִם
עַמוּסִים, וְיִזְכּוֹר בְּרִית אֵיתָנִים,
יִמְלֵא מִשְׂאֵלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה
יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים.

ב. אָבִינוּ אָב הַרַחֲמָן, הַמְּרַחֵם, רַחֵם
עֲלֵינוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ בִּינָה לְהַבִּין
וּלְהַשְׁכִּיל, לְשִׁמְעַי, לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד,
לְשִׁמֹּר וּלְעֲשׂוֹת, וּלְקַבֵּם אֶת כָּל
דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרַתְךָ בְּאֵהָבָה. וְהָאֵר
עֵינֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ, וְדַבֵּק לִבֵּנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְיִחַד לְכַבְּנוּ לְאֵהָבָה
וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמִיךָ.

ג. אָבִינוּ מִלְּפָנֶי אָבִינוּ אַתָּה, אָבִינוּ
מִלְּפָנֶי אִין לָנוּ מְלֹךְ אֵלָא אַתָּה:

ד. אָבִינוּ מִלְּפָנֶי. חַנּוּן וְעַנּוּן כִּי אִין
בְּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה
וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

ה. אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ. נָא אַל תְּשִׁיבֵנוּ
רִיקָם, חֲמוּל עֲלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ
וְטַפְּנוּ:

ו. אָב הַרַחֲמִים שׁוֹכֵן מְרוֹמִים.
בְּרַחֲמֵינוּ הַעֲצוּמִים הוּא יִפְקֹד

ניגוני התעוררות

קמח

יב. אך לאלקים דומי נפשי בי מִמֶנּוּ
תִּקְוֹתַי. אֵךְ הוּא צוּרֵי וַיִּשְׁוֹעַתֵּי
שֹׁמֵר שְׁרָאֵל: שְׁמֶרֶךְ. הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן
מִשְׁגָּבֵי לֹא אָמוּט:

יג. אֵל תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִמֶּנִּי אֵל תֵּט
בָּאֵף עֲבֹדָה עֲזָרְתִי הִיִּיתְ אֵל תִּטְשֵׁנִי
וְאֵל תַּעֲזֹבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי בִּי אָבִי
וְאִמִּי עֲזֹבוּנִי וְה' יֹאסִפֵּנִי:

יד. אֶלְכִינּוּ. אָבִינּוּ. רַעֲנוּ זִוְנֵנוּ
פָּרָנְסֵנוּ וְכַלְכַּלְנּוּ וְהַרְוִיחֵנוּ. וְהַרְוֵחַ
לָנוּ ה' אֶלְכִינּוּ מִהֲרֵה מִכָּל צָרוֹתֵינוּ:

טו. אִם אֲשַׁכַּח יְרוּשָׁלַיִם תִּשְׁכַּח
יְמִינִי, אִם לֹא אֶעֱלֶה אֶת יְרוּשָׁלַיִם
עַל רֹאשׁ שְׁמֹחֶת:

טז. אָנֹה ה' בִּי אָנִי עֲבֹדָה, אָנִי עֲבֹדָה
בְּן אֲמֹתָה, פִּתְחֹת לְמוֹסְרֵי:

יז. אָנֹה מְלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים צוּה
לְמַלְאָכֶיךָ מַלְאָכֵי הַשָּׁרַת מְשַׁרְתֵּי
עֲלִיּוֹן שִׁיפְקֹדוּנֵי בְּרַחֲמִים וַיְבָרְכוּנִי
בְּבוֹאֵם לְבֵיתִי בַיּוֹם קִדְשֵׁנוּ:

יח. אָנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה
בְּבִיאַת הַמְּשִׁיחַ, וְאֵף עַל פִּי
שִׁיתְמַהֲמֵה, עִם כָּל זֶה אֲחַפֶּה לוֹ
בְּכָל יוֹם שִׁיבוֹא:

יט. אֲשָׂא עֵינַי אֶל הַהָרִים מֵאֵין יְבֹא
עֲזָרִי. עֲזָרִי מֵעַם ה' עֲשֵׂה שְׁמִים
וְאָרֶץ. אֵל יִתֵּן לְמוֹט רִגְלֶךָ אֵל יָנוּם

כ. אֲתָה הוּא עַד שְׁלֹא נִבְרָא הָעוֹלָם
אֲתָה הוּא מִשְׁנַבְרָא הָעוֹלָם. אֲתָה
הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאֲתָה הוּא לְעוֹלָם
הַבָּא, קִדְשׁ אֶת שְׁמֶךָ עַל מַקְדֵּישִׁי
שְׁמֶךָ וְקִדְשׁ אֶת שְׁמֶךָ בְּעוֹלָמְךָ:

כא. בְּרִשׁוֹת מוֹרֵי וְרִבּוֹתַי, בְּרִשׁוֹת
שָׁמַיִם, נִבְרָךְ לְאֶלְכִינּוּ, נִבְרָךְ
לְאִדּוּנֵנוּ נִבְרָךְ לְמַלְכֵנוּ לְמוֹשִׁיעֵנוּ:

כב. בְּשַׁעַה שְׁמֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ בָּא,
עוֹמֵד עַל גַּג בֵּיהֶמ"ק, מְשַׁמְעֵי
לְיִשְׂרָאֵל וְאוֹמֵר, עֲנוּיִם הִגִּיעַ זְמַן
גְּאוּלְתְּכֶם, וְאִם אֵין אַתֶּם מֵאֲמִינִים,
רְאוּ בְּאוּרֵי שְׁזוֹרַח:

כג. גַּם בִּי אֵלֶיךָ בְּגִיָּא צְלֻמּוֹת, לֹא
אֵירָא רַע, בִּי אֲתָה עֲמָדִי:

כד. הִבֵּן יְקִיר לִי אֲפָרִים אִם יִלְד
שַׁעֲשָׁעִים, בִּי מִדֵּי דַבְּרֵי בּוֹ זָכַר
אֲזַכְּרֵנוּ עוֹד, עַל כֵּן הִמּוּ מַעֲי לּוֹ,
רַחֵם אֲרַחֲמֵנוּ נְאֻם ה':

כה. הִגְלָה נָא וּפְרוּשׁ חֲבִיבִי עָלַי.
אֶת סִכַּת שְׁלוֹמְךָ:

כו. הַדּוֹר נָאָה זִיו הָעוֹלָם. נִפְשֵׁי
חוֹלֹת אֶהְבֶּתֶךָ. אָנֹה אֵל נָא רְפֵא נָא
לָהּ. בְּהִרְאוֹת לָהּ נָעַם זִיוֶךָ. אָז

לד. והביאותים אל הר קדשי
ושמחתים בבית תפלתי עולתיהם
וזבחייהם לרצון על מזבחי פי ביתי
בית תפלה יקרא לכל העמים:

לה. והוא יושיענו ויגאלנו שנית
וישמיענו ברחמי שנית לעיני כל
חי לאמר. הן גאלתי אתכם אחרית
בראשית להיות לכם לאלקים:

לו. ובכם מקבלים עליהם על
מלכות שמים:

לז. והיא שעמדה לאבותינו ולנו.
שלא אחד בלבד עמד עלינו
לכלותנו אלא שבכל דור ודור
עומדים עלינו לכלותנו, והקדוש
ברוך הוא מצילנו מידם:

לח. והיו למשסה שאסיה, ורחקו
כל מבלעיה, ישוש עליה אלקנה,
במוש חתן על פלה.

לט. וזבני לגדל בנים ובני בנים
חקמים ונבונים, אוהבי ה', יראי
אלהים, אנשי אמת, זרע קדש, בה'
דבקים, ומאירים את העולם בתורה
ובמעשים טובים ובכל מלאכת
עבודת הבורא:

מ. וזכר לנו ה' אלהינו את הברית
ואת החסד ואת השבועה אשר
נשבעת לאברהם אבינו בהר
המריה, ותראה לפניך עמדה

תתחזק ותתרפא. והיתה לה שמחת
עולם:

כו. הקשיבה, אל רנתי פי דלותי
מאד, הצילני מרדפי פי אמצו
ממני:

כז. המלאך הגאל אתי מכל רע,
יברך את הנערים, ויקרא בהם שמי,
ושם אבתי אברהם ויצחק, וידגו
לרב, בקרב הארץ:

כט. הריני מזמן את פי להודות
ולהלל ולשבח את בוראי:

ל. השבת נעם הנשמות, והשביעי
ענג הרוחות, ועדן הנפשות,
להתעדן באהבתך ויראתך, שבת
קודש נפשי חולת אהבתך, שבת
קודש נפשות ישראל בצל פנפיה
יחסיו, ירוין מדשן ביתך:

לא. השיבה שופטינו כבראשונה
ויועצינו כבתחלה. והסר ממנו יגון
ואנחה. ומלך עלינו אתה ה' לבדה:

לב. ובנה ירושלים עיר הקדש
במהרה בימינו, בונה ברחמי
ירושלים. אמן:

לג. ובשירי יוד עבדה. גהללה ה'
אלקינו בשבחות ובזמירות. נגדלה
ונשבתה ונפארה ונזכיר שמך
ונמליכה מלכנו אלקינו:

מו. ועתה שמע אלקינו אל תפלת עבדך ואל תחנוניו והאר פניך על מקדשך השמים למען השם:

מז. ושוייתי ה' לקראתי שתרחמני עוד בגלותי לגאלני:

מח. ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדורתם ברית עולם, ביני ובין בני ישראל אות הוא לעולם כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש:

מט. ותיק יהמו נא רחמיה, וחוסה נא על בן אהובך. כי זה כמה נכסף נכספתי לראות בתפארת עזך, אלה חמדה לבי וחוסה נא ואל תתעלם.

נ. זכר דבר לעבדך על אשר יחלתני, זאת נחמתי בעיני כי אמרתך חיתני, זדים הליצני עד מאד מתורתך לא נטיתי:

נא. זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים וכתבנו בספר החיים למענה אלקים חיים:

נב. טוב להדות ליהוה ולזמר לשמך עליון, להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות:

נג. ידיד נפש אב הרחמן, משך עבדך אל רצונה. ירוץ עבדך כמו

שעקד אברהם אבינו את יצחק בנו על גבי המזבח וכבש רחמיו לעשות רצונה בללב שלם, בן יכבשו רחמיה את בעסה מעלינו ויגולו רחמיה על מדותיה, ובטובה הגדול ישוב חרון אפה מעמה ומעירה ומארצה ומנחלתה:

מא. וידע כל פעול כי אתה פעלתו, ויבין כל יצור כי אתה יצרתו, ויאמר כל אשר נשמה באפו, ה' אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה:

מב. ולירושלים עירך ברחמים תשוב. ותשכן בתוכה כאשר דברת. ויבנה אותה בקרוב בימינו בנין עולם. וכסא דוד עבדך מהרה לתוכה תבין:

מג. ונא אל תצריכנו ה' אלקינו לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם, כי אם לידה המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה, שלא נבוש ולא נכלם לעולם ועד:

מד. ונפשי נבהלה מאד ואתה ה' עד מתי:

מה. ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל תורה הקדושה, התחנני בבקשה, פני הצור נערץ בקדשה:

אֵיל, יִשְׁתַּחֲוֶה אֶל מוֹל הַדָּרָךְ. יַעֲרַב לוֹ יְדִידוֹתָהּ, מְנַפֶּת צוּף וְכָל טַעַם: לְפָנֶיכֶם רְנָה, וְכָל עֲצֵי הַשָּׂדֶה יִמְחֹאוּ כָּף:

נד. יהי רצון מלפניך שזמיע קול בכיות. שתשים דמעותינו בנאדך להיות. ותצילנו מכל גזרות קשות אכזריות. כי לך לבד עיינינו תלוינו:

נה. יודע בגוים לעיינינו נקמת דם עבדיך השפופה, תבוא לפניך אנקת אסיר בגדל זרועך הזתר בני תמותה, והשב לשכנינו שבועתים אל חיקם חרפתם אשר חרפוה ה':

נו. פאיל תערג על אפיקי מים בן נפשי תערג אליך אלקים, צמאה נפשי לאלקים לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלקים.

נז. כבודו מלא עולם משרתיו שואלים זה לזה איה מקום כבודו להעריצו, לעמתם ברוך יאמרו:

נה. פד יתבין ישאל ועסקין בשמחת התורה, קודשא בריך הוא אומר לפמליא דיליה, חזו חזו בני בני חביבי דמשתבחין בצערא דלהון ועסקין בחדוותא דילי:

נט. פה אמר ה', זכרתי לך חסד געוניה, אהבת כלולתיך, לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה:

ס. פי בשמחה תצאו ובשלום תובלון, ההרים והגבעות יפצחו

סא. כפי תורתך שעשעתי אז אבדתי בעניי, לעולם לא אשפח פקודיך כי

סג. כי לקח טוב נתתי לכם. תורתי אל תעזבו: עץ חיים היא למחזיקים בה. ותמכיה מאשר: דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום:

סד. פי נחם ה' ציון נחם כל חרבתיך וישם מדברה פעדן וערבתה בגן ה' ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה:

סה. פי תקדמנו ברכות טוב תשית לראשו עטרת פז, חיים שאל ממך נתתה לו אנה ימים עולם ועד:

סו. כל המענג את השבת נותנים לו נחלה בלי מצרים:

סז. כל העולם בלו גשר צר מאד, והעקר שלא לפחד כלל:

סח. לולי תורתך שעשעתי אז אבדתי בעניי, לעולם לא אשפח פקודיך כי

צַעֲקַתְנָה, לִפְנֵי שׁוֹמֵעַ צַעֲקָה, מִכְּנִי־סִי דִמְעָה הַכְּנִיסוּ דְמַעוֹתַיִנוּ, לִפְנֵי מֶלֶךְ מִתְרַצָּה בְדַמְעוֹת, הַשְׁתַּדְּלוּ וְהִרְבוּ תַחֲנֹה וּבִקְשָׁה, לִפְנֵי מֶלֶךְ אֵל רִם וְנֹשֵׂא:

עו. מִשְׁכִּיל לְדוֹד בְּהִיּוֹתוֹ בְּמַעֲרָה תִפְלָה, קוֹלִי אֵל ה' אֲזַעֵק קוֹלִי אֵל ה' אֲתַחֲנֶנּוּ, אֲשַׁפֵּךְ לִפְנֵי שִׁיחֵי צָרָתִי לִפְנֵי אֲגִיד:

עז. נִשְׁמַת כָּל חַי תִּבְרָךְ אֵת שְׁמֹךְ, ה' אֱלֹהֵינוּ, וְרוּחַ כָּל בֶּשֶׂר תִּפְאַר וְתִרֹמֶם, זְכָרְךָ מִלִּפְנֵי תָמִיד, מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אֲתָה אֵל:

עח. עַד אֲנָה ה' תִּשְׁכַּחֲנִי נְצַח, עַד אֲנָה תִסְתִּיר אֵת פְּנֵיךָ מִמֶּנִּי, הַבִּיטָה עֵינַי ה' אֲלֵכֶּי הַאִירָה עֵינַי:

עט. עַל נְהוֹת בְּכָל שָׁם יִשְׁבְּנוּ גַם בְּכִינוּ, בְּזַכְרֵנוּ אֵת צִיּוֹן:

פ. עַד הִנֵּה עֲזָרוֹנוּ רַחֲמֶיךָ וְלֹא עֲזָבוֹנוּ חֶסְדֶיךָ, וְאֵל תִּשְׁשֵׁנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ לְנֹצַח, עַל כֵּן אֲבָרִים שִׁפְלֹגָת בְּנוּ, וְרוּחַ וְנִשְׁמָה שִׁנְפַחַת בְּאַפֵּינוּ, וְלָשׁוֹן אֲשֶׁר שָׁמַת בְּפִינוּ, הֵן הֵם, יוֹדוּ וַיִּבְרְכוּ וַיִּשְׂבְּחוּ וַיִּפְאַרוּ וַיִּשְׁוֹרְרוּ וַיְרוֹמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדְּשׁוּ וַיְמַלִּיכוּ אֵת שְׁמֹךְ מִלְּכָנוּ:

פא. עַד מָתִי, עֲשֵׂנָת בְּתַפְלַת עַמֶּךָ, אֲשֶׁר יַהֲגוּ לִפְנֵיךָ עַל חֲרַבֵּן בֵּיתְךָ,

בָּם חִייתָנִי, לָךְ אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי כִּי פְקוּדֶיךָ דָּרְשָׁתִי:

סט. לָמָּה ה' תַעֲמֹד בְּרַחֲוֹק תַעֲלִים לַעֲתוֹת בְּצַרְךָ, אָמַר בְּלִבּוֹ שָׁבַח קַל הַסְתִּיר פְּנָיו בַּל רָאָה לְנֹצַח:

ע. לִמְעַן אַחֵי וְרַעֵי אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ, לִמְעַן בֵּית ה' אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לָךְ:

עא. מוֹדָה אֲנִי לִפְנֵיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם שֶׁהַחֲזַרְתָּ בִּי נִשְׁמָתִי בְּחַמְלָה, רַבָּה אֲמוּנָתְךָ:

עב. מִי הָאִישׁ הַחֹפֵץ חַיִּים, אֲהֵב יָמִים לְרֵאוֹת טוֹב. נִצַּר לְשׁוֹנֵה מִרַע, וּשְׁפָתֶיךָ מוֹדִיב מִרְמָה, סוּר מִרַע וַעֲשֵׂה טוֹב בַּקֵּשׁ שְׁלוֹם וְרַדְּפֵהוּ:

עג. מִי בַה' אֱלֹהֵינוּ הַמַּגְבִּיהִי לְשִׁבְתָּ, הַמְשַׁפִּילִי לְרֵאוֹת בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ, מְקִימִי מַעְרָר דָּל מְאַשְׁפַת יָרִים אֲבִיוֹן לְהוֹשִׁיבֵי עִם נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ:

עד. מֶלֶךְ שָׁכֵן עַד, לְבַדְּךָ מֶלֶךְ עַדִּי עַד, הַקַּל קְדוֹשׁ, מֶלֶךְ מְאֻזֵּן שׁוֹעֵה, לַעֲמוֹ מַחִישׁ יְשׁוּעָה נוֹרָא וְקְדוֹשׁ:

עה. מִכְּנִי־סִי רַחֲמִים הַכְּנִיסוּ רַחֲמֵינוּ, לִפְנֵי בַעַל הָרַחֲמִים, מִשְׁמִיעֵי תִפְלָה הַשְׁמִיעוּ תַפְלַתְנָה, לִפְנֵי שׁוֹמֵעַ תִּפְלָה, מִשְׁמִיעֵי צַעֲקָה הַשְׁמִיעוּ

עד מתי אֲשַׁתְּמַם על חֲרָבָן פְּעָמִים, עד מתי לא תִּרְחַם אֶת יְרוּשָׁלַיִם, עד מתי:

פט. רַחֵם בְּחַסְדְּךָ, על עַמְּךָ צוֹרְנוּ, על צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, זְבוּל בַּיִת תִּפְאָרְתֵּנוּ, בְּן דָּוִד עֲבָדְךָ יָבֵא וַיִּגְאֲלֵנוּ, רוּחַ אֲפִינוּ, מְשִׁיחַ ה':

צ. רֵאֵה נָא בְּעֵינֵינוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ וַיִּגְאֲלֵנוּ גְאֻלָּה שְׁלֵמָה מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ, כִּי אֵל גּוֹאֵל חֹזֵק אַתָּה:

צא. רַחֵם נָא ה' אֱלֹהֵינוּ על יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, וְעַל מַלְכוּת בַּיִת דָּוִד מְשִׁיחְךָ, וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ:

צב. שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל. שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל. שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל. הַאֲזַמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל:

צג. שׁוֹמְרֵי מִצְוֹתֶיךָ, יִנְחֲלוּ לְיוֹם שְׁכֹלֹ שֶׁבֶת בְּצַבְאוֹתֶיךָ, זֶה הָאֹת אֲשֶׁר שָׁם קָל, בֵּינוּ וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

צד. שִׁיחַ שִׁיחַ שִׁפְתוֹתֵינוּ חֲשׁוּב וּמְקַבֵּל לְפָנֶיךָ, כְּאֵלוּ הַקְּרָבָנוּ קְרָבָן הַתְּמִיד בְּמוֹעֲדוֹ:

צה. שְׁפָכֵי כַּמִּים לְבָד נִכַח פְּנֵי ה':

צו. שְׁמֶרָה נִפְשֵׁי כִּי הִסִּיד אָנִי הוֹשַׁע עֲבָדְךָ אַתָּה אֱלֹהֵי הַבּוֹטֵחַ אֵלֶיךָ, חַנּוּנֵי ה' כִּי אֵלֶיךָ אֶקְרָא כָּל הַיּוֹם:

פב. פִּיָּה פְתָחָה בְּחַכְמָה וְתוֹרַת חֶסֶד על לְשׁוֹנָה, צוֹפִיָּה הִלְיֹכוֹת בַּיִתָּה וְלַחֵם עֲצֻלוֹת לֹא תֹאכַל, קָמוּ בְּנֵי וַיֹּאשְׁרוּהָ בַּעֲלָה וַיַּהֲלֵלָה, רַבּוֹת בְּנוֹת עָשׂוּ חֵיל וְאֵת עֲלִית על כְּלָנָה:

פג. פָּנָה לְעֵלְבוֹן. מְקוֹם עוֹן לְהַשִּׁים, צַחַן הַסֵּר, וְגַם תִּבְשֹׁר, לְבָד חוֹסִים סְלַחְתִּי, קוֹלֵי שְׁמַע וַיִּרְאֶה דָּמַע עֵינָי, רִיב רִיבֵי שְׁעָה נִיבֵי וְהִשְׁבִּי סְלַחְתִּי:

פד. צְמָאָה לָךְ נִפְשֵׁי, כְּמָה לָךְ בְּשָׂרִי, בְּאֶרֶץ צִיָּה וְעֵינַי בְּלֵי מַיִם. כֵּן בַּקֹּדֶשׁ חֲזִיתִיךָ, לְרֹאוֹת עֶזְךָ וּכְבוֹדְךָ:

פה. קוֹדֶשׁ הִיא לְכֶם שֶׁבֶת הַמִּלְכָּה. אֵל תוֹדֶה בְּתִיכֶם לְהַנִּיחַ בְּרָכָה:

פו. קָלִי אַתָּה וְאוֹדְךָ אֱלֹהֵי אֲרוֹמְךָ:

פז. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, וְתִמְהַר וְתַחֲשֵׁב לְגְאֻלָּנוּ וְתִבְנֶה בַּיִת מְקוֹדְשֵׁנוּ וְתִפְאָרְתֵּנוּ:

פח. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, כְּמוֹ שְׁכַבְשׁ אֲבָרְהָם אֲבִינוּ אֶת רַחֲמָיו לְעֲשׂוֹת רְצוֹנָה בְּלִבָּב שְׁלָם, כֵּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת פַּעֲסֶךָ מֵעֲלֵינוּ, וַיִּגְלוּ רַחֲמֶיךָ על מִדּוֹתֶיךָ וְתִתְנַהֵג עִמָּנוּ

צו. תפלה לעני כי יעטף ולפני ה' צח. תקע בשופר גדול לחרותנו,
ישפך שיחו, ה' שמעה תפילתי ושא נס לכבץ גליותינו, וקבצנו יחד
ושועתי אליה תבוא, אל תסתגר מהרה מארבע בנפות הארץ
פניה ממני ביום צר לי: לארצנו:

ניגוני התוועדות

צט. אדיר הוא יבנה ביתו בקרוב. במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. קל בנה, ביתך בקרוב:

קו. דודי אם כל עולם מקומך, עלי כבד עול גלויית, ואם אותי תשיב לגיף, הן לך תשיב המלכות, דוד ובנו הושב על כסאו, ותוליכני לארצי קוממיות:

קא. אל תאמר לכשאפנה אשנה, שמה לא תפנה:

קב. אלקים צבאות שוב נא הבט משמים וראה ופקד גפן זאת, וכנה אשר נטעה ימינך ועל בן אמצתה לך:

קג. אגא מלך מלכי המלכים צנה למלאכיך מלאכי השרת משרתי עליזן שיפקדוני ברחמים ויברכוני בבואם לביתי ביום קדשנו. כי הדלקתי גרותי והצעתי מטתי והחלפתי שמלותי לכבוד יום השבת:

קד. אשא עיני אל ההרים מאין יבוא עזרי: עזרי מעם ד' עשה שמים וארץ:

קה. באי בשלום עטרת בעלה, גם בשמחה ובצחלה, תוד אמוני עם

קט. ובדבר ישועה ורחמים חוס וחנו ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו כי קל מלך חנון ורחום אתה, ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו:

קי. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה:

קיא. ועל ידי אמירת תהלים תתעורר חבצלת השרון, ולשיר בקול נעים בגילת ורנג, פשם שאנחנו אומרים שירים בעולם הזה כד נזכה לומר לפניה שיר ושבחה בעולם הבא:

קיט. נחמו נחמו עמי, יאמר אלקיכם. דברו על לב ירושלים וקראו אליה כי מלאה צבאה פי נרצה עונה:

קכ. על אלה אני בוכיה עיני עיני ירדה מים כי רחק ממני מנחם משיב נפשי:

קכא. קנה אל ה', חזק ויאמץ לכה, וקנה אל ה':

קכב. קחו עמכם דברים ושובו אל ה':

קכג. רבונו של עולם ותן חלקנו בתורתך, וזכנו שתשרה שכנתך עלינו, מלא משאלות לבי לטובה והפק רצוני ותן שאלתי, ובכן יהי רצון מלפניה ה' אלקיני ואלקי אבותינו, שתזכנו לעשות מעשים טובים בעיניה וללכת בדרכי ישרים לפניה. וקדשנו בקדשתך כדי שנוזכה לחיים טובים וארוכים ולחיי העולם הבא:

קכד. שובו לכם לאהליכם ובראשיכם אלקיכם, יהללו שמו במחול וזרענו וזכרנו ירבה בחול:

קיב. יברכה ה' מציון וראה בטוב ירושלים כל ימי חיה, וראה בנים לבניה שולם על ישראל:

קיג. ישמחו במלכותך, שומרי שבת וקוראי ענג שבת, עם מקדשי שביעי שבת, כלם ישבעו ויתענגו שבת:

קיד. ישראל בטח בה' עזרם ומגנם הוא:

קטו. כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא, שנאמר ועמד כלם צדיקים:

קטז. לדור ודור נגיד גדלה, ולנצח נצחים קדשתך נקדיש, ושבחה אלקיני מפנינו לא ימוש לעולם ועד, כי אל מלך גדול וקדוש אתה:

קיז. לה הארץ ומלואה. תכל וישיב בה, מי יעלה בה ה' ומי יקום במקום קדשו:

ניגוני שמחה

- קבה.** אבינו מלפנו, פתח שערי שמים לתפלתנו: **קבה.** אבינו מלפנו, עשה למענה אם לא למעננו, עשה למענה והושיענו:
- קבו.** אהבת עולם תביא להם וברית אבות לבנים תזכור:
- קבח.** אהללה ה' בחיי, אזמרה לאלקי בעודי:
- קכט.** אחכה לו, בכל יום שיבוא, ואף על פי שיתמהמה עם כל זה אחכה לו בכל יום שיבוא:
- קל.** אף טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבתי בבית ה' לארץ ימים:
- קלא.** אם אין אני לי מי לי, וכשאני לעצמי מה אני, ואם לא עבשיו, אימתי:
- קלב.** אנא עבדא דקודשא בריך הוא:
- קלג.** אשרי אדם עוז לו בך אשרי איש שלא ישפחה וכן אדם יתאמץ בך:
- קלד.** אשרי העם שפכה לו אשרי העם שה' אלקיו:
- קלה.** ברוך הוא אלקינו אשר טוב גמלנו. ברחמי וברוב חסדיו הגדיל לנו. אלה וזאלה יוסף עמנו. להגדיל שמו הגדול הגבור והנורא שנקרא עלינו:
- קלו.** ברוך ה' אלקי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללוקה:
- קלז.** ברוך הוא אלקינו שבראנו לכבודו. והבדילנו מן התועים. ונתן לנו תורת אמת. וחי עולם נטע בתוכנו:
- קלח.** הגזמל חסדים טובים לעמו ישראל:
- קלט.** הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם:
- קמ.** הן את העולם בלו. בטובו בחן בחסד וברחמים. הוא נתן להם לכל בשר. פי לעולם חסדו:

ניגוני שמחה

קנה

- קמא.** הכל יודוה, והכל ישבחוה, והכל יאמרו אין קדוש בה:
קמב. הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד:
קמג. העשה גדלות עד אין חקר, ניסים ונפלאות עד אין מספר:
קמד. ואטהר ואתקדש בקדשה של מעלה, ועל ידי זה ישפע שפע רב בכל העולמות:
קמה. ואלו פיננו מלא שירה בים, ולשוננו רנה בהמון גליו, ושפתותינו שבח כמרחבי רקיע, אין אנהנו מספיקים להודות לך ה' אלקינו:
קמו. ואני בעודי אהללה בוראי, ואברכה כל ימי צבאי:
קמז. ואמר ביום ההוא הנה אלקינו זה קוינו לו וישיענו, זה ה' קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו:
קמח. ובישועתך מלכנו תרום ותגביה קרננו, והושיענו בקרוב למען שמך:
קמט. ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלו וחסידים ברנה יגילו:
קנ. והיה פעץ שתול על פלגי מים אשר פריו יתן בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח:
קנא. וחסד ה' מעולם ועד עולם על יראיו וצדקתו לבני בנים:
קנב. וימלא משאלותינו במדה טובה ישועה ורחמים:
קנג. וייתי לנא ולכל נפשתינא חנא וחסדא וחי אריכי ומזוני ריחי ורחמי מן קדמה:
קנד. ונשגב ה' לבדו ביום ההוא, ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר:
קנה. ועל ידי זה ישפע שפע רב בכל העולמות:
קנו. ועתה אלקינו, מודים אנחנו לך ומהללים לשם תפארתך, ויברכו שם כבודך ומרומם על כל ברכה ותהלה:
קנז. וקרוב פזורינו מבין הגוים:
קנח. ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם, ביני ובין בני ישראל אות הוא לעולם:
קנט. ותאסף גליותינו לחצרות קדשך, לשמר חקיך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם:

קסח. יודו לה' חסדו, ונפלאותיו
לבני אדם. כי השביע נפש שקקה
ונפש רעבה מלא טוב:

קסט. ימלך ה' אלהיה ציון לדר ודר
הללויה, ואתה קדוש יושב תהלות
ישראל:

קע. יראו עינינו וישמח לבנו ותגל
נפשנו בישועתך באמת באמר
לציון מלך אלקוד:

קעא. ישראל בטח בה', עזרם
ומגנם הוא. אנחנו מאמינים בני
מאמינים, ואין לנו על מי להשען,
אלא על אבינו שבשמים:

קעב. כי אנו עמך ואתה אלקינו,
אנו בניך ואתה אבינו:

קעג. כי ארך ימים ושנות חיים
ושלום יוסיפו לך:

קעד. כי אתה הוא מלך מלכי
המלכים, מלכותו נצח, נוֹרְאוֹתָיו
שיחו, ספרו עזו, פארוהו צבאיו,
קדוהו, רוממוהו, רון שיר ושבח,
תוקף תהלות תפארתו:

קעה. כי הרבית טובות אלי, כי
הגדלת חסדך עלי. ומה אשיב לך,
והכל שקלך, לך שמים אף ארץ לך.
ואנחנו עמך וצאנך, וחפצים
לעשות רצונך:

קס. ותגדלם לתורתך, ללמוד
תורה לשמה:

קסא. ותגלה ותראה מלכותו עלינו
בזמן קרוב:

קסב. זמרו לה' חסידיו והודו לזכר
קדשו:

קסג. זרעא חיא וקימא. זרעא די
לא יפסוק ודי לא יבטול מפתגמי
אורייתא, למרנן ורבנן חבורתא
קדישתא:

קסד. טוב להדות לה' ולזמר לשמך
עליון. להגיד בפקר חסדך ואמונתך
בלילות:

קסה. יהי ה' אלקינו עמנו באשר
היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל
ישטנו, להטות לבבנו אליו ללכת
בכל דרכיו:

קסו. יהי החדש הזה, בנבואת אבי
חזוה, וישמע בבית זה, קול ששון
וקול שמחה. חזק ימלא
משאלותינו, אמיץ יעשה בקשתנו,
והוא ישלח במעשה ידינו, ברכה
והצלחה:

קסז. ישמחו השמים ותגל הארץ,
ירעם הים ומלאו:

ניגוני שמחה

קנז

- קעו.** בי כל פה לך יודה, וְכָל לְשׁוֹן לְךָ תִּשְׁבַּע, וְכָל עֵין לְךָ תִּצְפֶּה וְכָל בֶּרֶךְ לְךָ תִּכְרַע:
- קעז.** בי לישועתך קוינו כל היום, וּמִצְפִּים לְיִשׁוּעָה:
- קעה.** בלם אהובים, בלם ברויים, בלם גבורים, בלם קדושים:
- קעט.** בן תזכנו רבונו של עולם, לְהַיּוֹת בְּתֵינוּ וּשְׂכוֹנֵתֵינוּ מְלֵא בְרָכוֹת וַיִּשְׁעוּת:
- קפ.** לעבדך באמת, בי אתה אלקים אמת, וּדְבָרְךָ אִמְתָּ וּקְיָם לְעַד, טֹאטַע דִּיךָ צו דיגען נאר מיט אמת:
- קפא.** לעשות נחת רוח להבורא יתברך שמו:
- קפב.** מודה אני לפניך יי אלהי ואלקי אבותי. על כל החסד אשר עשית עמדי ואשר אתה עתיד לעשות עמי ועם כל בני ביתי ועם כל בית עמך ישראל בני בריתך:
- קפג.** מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלקים כי עוד אודנו ישועת פני ואלקי:
- קפד.** מודים אנחנו לך, שאתה הוא ה' אלקינו ואלקי אבותינו, על חיינו המסורים בידיך, ועל נשמותינו
- הפקודות לך, ועל נסיה שבכל יום עמנו, מודים אנחנו לך:**
- קפה.** נא הקם במהרה מלכות דוד ושלמה. בעטרה שעטרה לו אמו. בנסת ישראל פלה קרואה בנעימה. עטרת תפארת ביד ה':
- קפו.** סאיז דאך אלץ הבל הבלים, אין עוד מלבדו:
- קפז.** עבדו את ה' בשמחה באו לפניו ברננה:
- קפח.** עד הנה עזרנו רחמיך ולא עזבונו חסדיך ה' אלקינו, ואל תטשנו ה' אלקינו לנצח:
- קפט.** ענינו בורא עולם במדת הרחמים, הייליגער בורא עולם במדת הרחמים:
- קצ.** קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך. שבענו מטובה ושמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת:
- קצא.** קול צהלה ורנה. שפתינו אז תרננה, אגא ה' הושיעה נא. אגא ה' הצליחה נא:
- קצב.** שבח יקר וגדלה וכבוד. יתנו לאל מלך יוצר כל. המנחיל מנוחה לעמו ישראל בקדשתו:

קצנ. שְׁבַשְׁפְּלָנוּ זָכַר לָנוּ כִּי לְעוֹלָם
חֲסִדוֹ, וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ כִּי לְעוֹלָם
חֲסִדוֹ:
קצה. שֶׁחֲחִינּוּ וְקִיָּמָנוּ וְהִגִּיעֵנוּ לְזִמְן
הַזֶּה:
קצד. שֶׁבָּעֵנוּ מִטוֹבָה וְשָׂמַח נַפְשֵׁנוּ
בִּישׁוּעָתָהּ וְנִטְהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדָּהּ
בְּאֵמֶת. וְהִנְחִילָנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ
בְּאֵהָבָה וּבְרַחֲמִים וְעַתָּה רְצוֹן מִלִּפְנֵיךְ:
קצו. תְּהֵא הַשְּׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת

הליכות ומנהגים

ימות החול

א. בכל יום ויום היה הסבא קדישא מהדר, לשמוע כמה פעמים ברכות השחר מאנשים או מאיזו נערים, ולענות אמן אחריהם. והזהיר מאד לבניו ולנכדיו שיאמרו הברכות בפניו, כדי שיענה אמן אחריהם, ולנכדיו הקטנים היה מחלק בכל יום עשרה 'גדולים' של כסף בעד כל ברכה וברכה שענו אמן אחריהם^[א].

ב. אמר הה"ק רבי הלל זצ"ל מראדשיץ, כי בעת שקרא הסב"ק קריאת שמע, היה כל אחד רואה גודל מסירת נפשו בכל תיבה ותיבה ממש. והנה מתיבות 'השמרו לכם פן יפתה לבבכם עד ושמתם את דברי אלה' היה הסבא קדישא נוהג לומר בלחש מאד^[ב].

ג. תפילת שחרית סיים הסבא קדישא בכל יום לעת פנות ערב, ולא עשה שום שהות, והתפלל תיכף מנחה וגם תפלת ערבית^[ג].

ערב שבת קודש

א. דרכו בקודש היה, לצוות להרבה אנשים שסבלו מכאב שינים, שיקבלו עליהם שלא לאכול 'גבינה' בערב שבת, והועיל להם שלא סבלו עוד כאב שינים^[ד].

הערות וצייונים

א. הרב ראובן חיים אלכסנדר צארניכע ז"ל מק"ק לאדז יצ"ו בספר נפלאות הסבא קדישא ח"א נ"ב. **ב.** ישא ברכה פ' ואתחנן; קונטרס עלה לתרופה בסו"ס עמק יהושע אחרון אות נ', ושם נאמר שגם הה"ק רבי יעקב מאפטא זצ"ל, מתלמידי רבינו הסב"ק, נהג כן, וכן ראוי לנהוג ברבים. **ג.** הרב ראובן חיים אלכסנדר צארניכע ז"ל מק"ק לאדז יצ"ו שם ח"א כ"ז. **ד.** הרב ראובן חיים אלכסנדר צארניכע ז"ל מק"ק לאדז יצ"ו שם ח"ב כ"ב ע"ב, וכן נעתק בח"א עמוד מ"ד ע"א מכתבי החסיד ר' נתן דוד באראן ז"ל מק"ק גארשקאוויטץ יצ"ו, נכד הסבא קדישא, מעשה ששמע מפי הישיש מק"ק גארשקאוויטץ יצ"ו בעל העובדא ע"ה, שהיה לו בנערותו כאב שיניים ל"ע, ונסע עם אביו לראדשיץ בקובלנא אל הסבא קדישא, ואמר רבינו הסבא קדישא לאבי הנער: אם יזהר הנער שלא לאכול גבינה בערב שבת אז יסור ממנו הכאב! וכן היה, וחי עד צ"ה שנים, ומעולם לא חש על שיניו.

- ב.** אחר נטילת הצפרניים נטל רבינו את ידיו כדון, ולבש את הספאדיק והבעקישע, וסגר את אבנטו, וכה שרף בעצמו את הציפרניים, ולא על ידי שליח, לקיים מה שנאמר (נדה י"ז). שורפן חסיד^[ח].
- ג.** הזהיר רבינו הסבא קדישא, שאם מחתכין את הצפרניים בסכין, צריכין להיזהר לקנח את הסכין לפני מסירתו לאדם אחר, משום סכנה^[י].
- ד.** טרם כניסת השבת ויו"ט היה דרכו לילך לטבול במקוה טהרה, ושוב שנית לקדשו בלילה לפני הסעודה^[י].

שבת קודש

- א.** בשבת קודש לבש בגדי משי לבנים כמנהג האר"י ז"ל^[ח].
- ב.** אחר תפילת ערבית של שבת לא אמרו 'ברכו' בבית מדרשו, וכן נהגו אחריו יוצאי חלצין^[ט].
- ג.** בכל שבת קודש סידר על שלחנו הטהור י"ב חלות כמנהג האר"י ז"ל^[י].
- ד.** בסדר הקידוש ליל שבת קודש, לפני 'ושבת קדשך' וכו', היה נוהג הסבא קדישא להוסיף 'כי בנו בחרת ואווננו קדשת מכל העמים' כמנהג התניא ז"ל^[יא].
- ה.** מרן הסבא קדישא לא הקפיד ליטול ידיו בין אכילת דגים לאכילת בשר משום חשש סכנה, כפסק הרמ"א בשו"ע יו"ד סי' קט"ז, כמנהג רבו היהודי הק' זצ"ל מפרשיסחא^[יב].

הערות וצייונים

ה. מפייה ומפי כתבם כתי"י בשם הה"ק רבי איציקל זצ"ל מפשעווארסק. ו. נפלאות הסבא קדישא ח"ב כ"ב: מפי החסיד ר' אהרן שמואל ליכטיג ע"ה מק"ק קראקא יצ"ו, ששמע מהה"ק מחענטשין זצ"ל, ששמע מהחסיד ר' מענדל ז"ל שוב דק"ק פינטשוב יצ"ו, זקינו של החסיד ר' אהרן שמואל הנ"ל, ששמע מפ"ק מרן הסבא קדישא. ז. הרב ראובן חיים אלכסנדר צארניכע ז"ל מק"ק לאדז יצ"ו שם ח"א כ., ח"ב כ"ח: .ה. הרב ראובן חיים אלכסנדר צארניכע ז"ל מק"ק לאדז יצ"ו שם ח"א נ"ג: .י. הרב ראובן חיים אלכסנדר צארניכע ז"ל מק"ק לאדז יצ"ו שם ח"א נ"ד. יא. מפי החסיד בנש"ק רבי יוסף ברוך הלוי גליקמאן הי"ו. יב. הרב ראובן חיים אלכסנדר צארניכע ז"ל מק"ק לאדז יצ"ו שם ח"ב כ"ח. ושם נמסר מפי איש נאמן ששמע מחסיד ישיש אחד, (שלאורה היה שם בשעת מעשה), שפעם אחת אירע שלאחד מן המסובין אצלו נפל חתיכת דג בתוך קערה של רוטב

1. בליל שבת קודש נהג לאכול אחר כל המאכלים 'פערפיל צומעס', כמנהג רוב הצדיקים. ונקרא בפי כל 'בעל שם' צומעס', שכן קבלה בידם שכן היה המנהג גם אצל מרן הבעש"ט זצ"ל^[ג].
2. בליל שבת קודש היה נעור כל הלילה, באומרו אם כל העולם ישנים מי יהיה ער, ולכן מוכרח אני להיות ער^[ד].
3. ביום שבת קודש נהג לאכול בהטמנה רוטב עם קאשע^[טו].
4. בזמן כהונת הסבא קדישא לא היה עירוב בעיר ראדשיץ^[טז].
5. שבת קודש אחר חג השבועות היה אצל רבינו הסבא קדישא 'שבת מיוחדת' ככל צדיקי פולין, והיתה מכונה 'שבת שול פירען'^[יז].

הערות וצינונים

בשר, והוציא רבינו את החתיכת דג מתוך הרוטב וצוה לאכלו, באומרו שבוה האלף (אלף הששי) אין עוד סכנה בזה. ובשו"ת מהרש"ם ח"ד סי' קכ"ז מביא בש"ס הקנה דאחר אלף החמישי בטלה הסכנה, וכ"כ במ"א שו"ע או"ח סי' קע"ג שאולי בזמננו אין סכנה עיי"ש, וע"ע בס' אמרי קדוש בלקוטים שהשרף מסטרעליסק לא נהג לרחוץ ידיו בין דגים לבשר, וכן נהג אחריו הה"ק מסטרעטין זצ"ל. יג. הרב ראובן חיים אלכסנדר צארניכע ז"ל מק"ק לאדז יצ"ו שם ח"ב כ"ט. יד. הרב ראובן חיים אלכסנדר צארניכע ז"ל מק"ק לאדז יצ"ו שם ח"א נ"ד. טו. הרב ראובן חיים אלכסנדר צארניכע ז"ל מק"ק לאדז יצ"ו שם ח"ב כ"ט. טז. נפלאות הסבא קדישא ח"ב ו: מפי הגה"צ רבי יוסף חיים זצ"ל דומ"ץ בק"ק וולאשצאווא יצ"ו. יז. שם ח"א י"ז ע"ב נעתק מכתבי הרה"ג רבי שמחה גילערנטער זצ"ל בראדשיץ בחג השבועות, בתחילת כהונתו בק"ק רייזיץ יצ"ו, ואחר החג נחפו לביתו, ונכנס אל הקודש פנימה בבוקר קודם התפלה, כדי לקבל ברכת פרידה, ושאל אותו רבינו הסבא קדישא מדוע ימהר כל כך לנסוע לביתו, ואמר לו כי יש לו איזה עסק שנחוץ לו לחזור לביתו, וברכו לשלום, והלך לאכסניא ואכל ארוחת הבוקר. ומנהגו היה תמיד שקודם נסיעתו אכל ביחד עם רבו הסבא קדישא מראדשיץ, והנה בתוך הסעודה בא המשמש בקודש וישב על שלחנו, ושלה אחר שני בקבוקים מי דבש, והעמיד על השלחן לכבוד הרב מרייוויץ, והיה זאת פליאה גדולה בעיני הרב מרייוויץ, כידוע שהמשמשים לא היו מחשיבים אפילו לגדולי החסידים, ושאל אותו הרב מרייוויץ מה היום מיומים ומה זאת שהעמדת משקה לכבודי. והשיב לו המשמש, כי כאשר הלך מרבינו לאכסניא אמר לי רבינו, לך אמור להרב מרייוויץ שאין הדרך ארץ שהמחותן יסע מהחנותה קודם שמוליכים הכלה לבית הכנסת! כלומר קודם השבת הראשונה אחר הנשואין, שאז מוליכין את הכלה לבית הכנסת, והיינו שידוע שבחג השבועות, יום קבלת התורה, הוא כעין הנשואין שלנו, ושבת שלאחריו מוליכין את הכלה לבית הכנסת, וכיון ששמעתי מפי רבינו שכבודכם הוא מחותן לכן גם אני רוצה לשתות משקה עם המחותן. וכשמוע זאת הרב מרייוויץ נשאר בראדשיץ על שבת קודש, וכאשר נכנס אל הקודש פנימה לקבל ברכת שלום שחק רבינו, ואמר לו טוב הדבר

ראש חודש

א. בכל ראש חודש נהג הסבא קדישא לערוך סעודה עם חסידיו, ודברים גדולים נאמרו ונשנו שם^[ח].

מנחם אב

א. דרכו בקודש היה, מידי שנה בשנה לעשות סיום מסכתא ביום חמישי לחודש מנחם אב, וסעד עם תלמידיו ואנשי שלומו בסעודת מרעים של בשר ויין, יומא דהלולא קדישא של מרן האר"י ז"ל, ובשעת הסעודה היה מספר: שבעיר אחת היה איש שהיה ישן הרבה, והיה מפורסם בכל העיר בשם 'דער פעיפער', והנה בימים הקדמונים בהגיע ימי חודש אלול היה נופל פחד על כל איש ישראל, עם התעוררות תשובה מאימת הימים הנוראים הממשמשים ובאים, ובפרט בימים הנוראים עצמם, אשר אפילו התולעת אשר רוחשים תחת הארץ פוחדים ורועדים מאימת הדין, ומכש"כ כל איש אשר בשם ישראל יכונה חיל ורעדה יאחזון, ובהגיע עצומו של יום טוב של ראש השנה התחילו להתפלל בהשכם יותר מכל השנה. והנה אשת האיש הנ"ל קמה גם היא משינתה השכם לילך להתפלל, והוא ישן, והיתה מעוררתו שילך להתפלל, אבל לא השגיח על דבריה. ובראותה שאיננו רוצה לקום ממטתו היתה ממחרת לביה"כ כדי

הערות וצינונים

שהמחותן נשאר על שבת שמוליכין את הכלה לבית הכנסת!. יח. הרב ראובן חיים אלכסנדר צארניכע ז"ל מק"ק לאדז יצ"ו שם ח"ב ל"ב. ושם מועתק מס' מצמיח ישועות, שפעם כאשר ישב רבינו הסבא קדישא בסעודת ראש חודש עם תלמידיו, שאל את אחד מגדולי המתנגדים שישב בשולחנו, מדוע אינכם נוהרים בסעודת ראש חודש כמו החסידים, והלא הלכה מפורשת בשו"ע או"ח סי' תי"ט מצוה להרבות בסעודת ראש חודש, ולא ידע הלא מה להשיב. וענה רבינו ואמר, כי החילוק בין מתנגד לחסיד הוא, שהמתנגד אם עושה מצוה יודע שהוא עשה מצוה ומניחה בתיק המצוות, ואם עושה חלילה עבירה יודע הוא שעשה עבירה ומניחה בתיק העבירות. אבל החסיד תמיד מסופק אם יצא ידי חובתו כלפי הקב"ה, כי דומה לו בכל רגע שהוא חוטא, וכן על המצות שעושה הוא מסופק אם עשה כהוגן, כי אולי היה לו איזה פניה בעת עשייתה, וידוע מה שאחז"ל (חגיגה כז.) כי עכשיו שלחנו של אדם מכפר, ובמשנה הראשונה במס' שבועות (פ"א מ"א) שעירי ראשי חדשים מכפרין על שאין בהם ידיעה לא בתחילה ולא בסוף, והמדרגה הזאת נמצאת בחסידים, ולכן המה נוהרין ביותר בסעודת ראש חודש, עכ"ד הסבא קדישא. והוטב הדברים בעיני המתנגד ומאז נעשה חסיד, ומידי חודש בחדשו הזכיר 'החסיד החדש' את דברי קודש אלו בסעודת ר"ח אשר ערך, וכי זכה על ידה לבא לידי חסידות. ע"כ.

שלא תאחר את התפלה. והנה בהגיע הש"ץ ל'הודו לה' כי טוב' הלכה לביתה להניק את בנה, ומצאה את בעלה במטתו ישן עדיין, ושוב היתה מעוררתו אבל לא קם ולא זע, ובאין ברירה הוכרחה לחזור לבית הכנסת מבלי שתפעול אצלו מאומה. וכן היה כמה פעמים, היא שבה אליו לעוררו משינתו והוא ישן. עד שהגיע זמן קריאת התורה אז זעקה אליו בקול גדול ובכי לאמר: הלא כבר הגיע עת קריאת התורה, ותיכף ומיד אחרי קריאת התורה הלא יהיה תקיעת שופר! אז קם משנתו בבהלה גדולה, וירץ לבית הכנסת עם איזה בגד שמצא, מלא נוצות, בעינים ישינות ותנומה על עפעפיו. ויהי בבואו לבית הכנסת הביטו עליו בתמהון, וכל הקהל שחקו ממנו, וכל אחד אמר עליו דברי צחות, ואף הנערים והטף שחקו הימנו, ונתבזה מאד, ועלתה בושותו הגדולה ובזיונותיו השמימה לפני הבית דין של מעלה, ויצא משם הפסק שעבור הבושה הגדולה הזאת מגיע לו מחילת עונות. ובספרו רבינו זאת זלגו עיניו דמעות שלישי, ואמר מה גדלה הבושה, שבזמן כזה, זמן חורבן בית מקדשנו ותפארתנו, אנחנו עוד יושבים יחד בסעודת מרעים, הבושה הזו תכפר עונות בני ישראל, והסבא קדישא הרבה בדמעות עיניו כל כך, עד שנפלו לתוך כוסו שהכין לברכת המזון, עד שזלגו כל המסובין בדמעות, ונתעוררו כל העם בתשובה^[ט].

ב. בערך בשנת תר"א לפ"ק היה בראדשיץ בשבת קודש קודם תשעה באב הרבה אנשים מכובדים, גדולי ישראל בתורה וביראה, ובהגיע זמן סעודה השלישית סברו העם כי רבינו יקצר בסעודה ויתחיל באבילות תיכף. אמנם לא כן היה דרכו בקודש, רבינו הסב"ק האריך מאד בשיחות קדושות ונפלאות, בענייני משיח ומלכות בית דוד ובנין בית המקדש, עד שבכוחו הגדול הוציאם לגמרי ממחשבת אבילות, מעולם הזה ומגלות, והעם דימו בדעתם כי הנה הנם בארץ ישראל, ומלכות בית דוד היא על מכונו, והבית המקדש היא בבנינה, ומלך המשיח הוא בתפארתו, במלכותו על כל יושבי תבל ומלואה, כה עבר עליהם שעות הרבה ושכחו באיזה מקום המה. אחר כך התפללו ערבית ואמרו קינות, ואחרי ככלות הכל חזרו כולן למקומם, ונמשכה השיחה קדושה ויקרה על ידי רבינו עד

הבוקר. והיות שעדיין היו כולם במלבושי שבת הלכו כולם ברחובות עקומות עד לאכסנייתם בחרפה ובבושת פנים^[כ].

אלול

א. דרכו בקודש היה מידי שנה בשנה, מר"ח אלול ועד אחר שמחת תורה, לעזוב את ביתו, וקבע דירתו בחדר אחד שבתוך בנין בית המדרש העיר, (אשר נקבע אח"כ בימות החול לבית תלמוד תורה, לבחורים ואברכים יראי ה', ובשבתות ויו"ט היו מתפללים שם נשים), וכמעט שלא נתן שינה לעיניו בימים אלו, אלא היה מתנמנם בשעה מועטת לפני התפילה. וזקני העיר היו מספרים, שבכל עת שהיו עוברים דרך הבימה"ד בשעות המאוחרות בלילה, או בבואם בשעות המקדמות קודם עלות השחר אל הבית המדרש, היו שומעים את קול נהימתו כנהמת הדבורה, ותנועותיו הקדושים אשר נמס כל לב שומע אותם, ותעוררו לבבם זה בתשובה שלימה ויראת ה' הרוממות האמיתית^[כא].

מועדים וזמנים

א. לפני כל דבר מצוה, כגון קריאת המגילה, וסעודת פורים וכדומיהו, הלך וטבל במקוה טהרה^[כב].

ב. במוסף של יום הכיפורים היה אומר סדר העבודה בנוסח אשכנז, וכן נהגו אחריו יוצאי חלציו^[כג].

ג. בימים הנוראים ושמחת תורה היה דרכו בקודש לילך להתפלל עם החברייה קדישא דיליה לבית המדרש הקהל, וכן נהג אחריו נכדיו הה"ק מרן רבי הלל זצ"ל והה"ק מרן רבי אליעזר דוד זצ"ל מראדשיץ^[כד].

הערות וצייונים

מק"ק לאדז יצ"ו, בשם החסיד ר' אלימלך ע"ה מק"ק אוזאראוו יצ"ו תלמיד רבינו. **ג.** שם מ"ד. מכתבי ש"ב הגה"ח ר' יצחק פנחס פערל ז"ל מק"ק פאצנאוו יצ"ו, נכד הסב"ק, בשם הגה"צ רבי מאיר יהושע גילערנטער זצ"ל אב"ד דק"ק קלימנטוב יצ"ו, שהיה שם בעת מעשה. **כא.** נפלאות הסבא קדישא ח"ב ל"ו: מפי ש"ב הגה"צ רבי משה אייבעשיץ זצ"ל אב"ד דק"ק סטערצאוו יצ"ו, נכד הסבא קדישא. **כב.** הרב ראובן חיים אלכסנדר צארניכע ז"ל מק"ק לאדז יצ"ו שם ח"ב כ"ח: **כג.** הרב ראובן חיים אלכסנדר צארניכע ז"ל מק"ק לאדז יצ"ו שם ח"א נ"ב: **כד.** הרב ראובן חיים אלכסנדר צארניכע ז"ל מק"ק

ד. מרן הסבא קדישא הנהיג בבית מדרשו, שלא יעלו הכהנים לדוכן ביו"ט שחל להיות ביום השבת, זולת ביום הכיפורים שחל להיות ביום השבת, כמנהג רבו הה"מ בעל 'עבודת ישראל' זצ"ל מקאזניץ, וכן נהגו אחריו בנו הה"ק רבי ישראל יצחק באראן זצ"ל ובנו הה"ק ר' יעקב דוד זצ"ל, ונכדיו הה"ק רבי הלל פינקלער זצ"ל ובנו רבי אליעזר דוד זצ"ל [כה].

הערות וצינונים

לאדז יצ"ו שם ח"א נ"ג. כה. הרב ראובן חיים אלכסנדר צארניכע ז"ל מק"ק לאדז יצ"ו בס' נפלאות ח"א נ"ד. וכתב שם: דלכאורה הלא היה נגד דברי הפוסקים, ובראשם הט"ז (בסי' קכ"ח ס"ק ל"ה), והיעב"ץ (בסידורו), שחלקו ואמרו שאין שום חילוק כשח"ל בחול או בשבת. אולם האריך שם לבאר המנהג בשם כ"ק אדמו"ר הגה"צ רבי חיים אשר פינקלער זצ"ל, [ב"ר אליעזר דוד ב"ר הלל ב"ר יצחק פינקלער זצ"ל, חתן הסבא קדישא מראדשיץ]. רבה האחרון דק"ק ראדשיץ יצ"ו, וכה צורתו: כ"ק אדמו"ר שליט"א נתן טעם לישב המנהג הלז, עפ"י דברי הזוה"ק פרשת אמור (צ"ד): דשבת דהוא הלולא דמלכא אתעטר בההוא עטרא דעונג, הדא הוא דכתיב (ישעיה נח יג) וקראת לשבת עונג, מאי דלא אשתכח הכי בשער יומין עכ"ל. מפורש דמצות עונג אינו אלא בשבת ולא ביו"ט. וכן שלש סעודות אינו אלא בשבת, כמש"כ שם דשבת דהוא הלולא דמלכא, בגין יקרא דמלכא בעי תלת סעודתאן. ובוזוה"ק יתרו (פח:) כתוב לאמר ובסעודתא אלין אשתמודעין דאינון בני מלכא, דאינון בני מהימנותא, ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא. ועיי"ש דג' סעודות ונשמה יתירה איננה אלא בשבת ולא ביו"ט, והיינו טעמא דג' סעודות משום מצות עונג, ועונג היא משום הנשמה יתירה, כמו שאנו אומרים 'להתענג ביתר נשמתי אשר נתת בי'. וכן מפורש בס' תולעת יעקב: וביו"ט שאין נשמה יתירה, כמש"כ תוס' והרא"ש (ביצה ל"ג): שמהאי טעמא אין מריחין בשמים במוצאי יו"ט, ומהאי טעמא לדעת הרא"ש אין חיוב ג' סעודות ביו"ט. ואף שהרמב"ם (בפ"ל מהלכות שבת ה"ט) פסק שגם ביו"ט מחוייבים בג' סעודות, הוא מטעם דס"ל דשייך עונג גם ביו"ט מדרבנן, כמו שכתב בפ"ו מהלכות יו"ט, אבל אנו דס"ל דאין אוכלים ג' סעודות אלא בשבת גם עונג אין ביו"ט. וכן מפורש בזוה"ק (יתרו פ"ח.) בעי להתענגא בהאי יומא ולמיכל תלת סעודתא. וכן מפורש בצ"ח (ביצה ל"ה): דיו"ט אינו מצווה על עונג אלא על שמחה. וכן מוכח פשוט הש"ס פסחים (ס"ח:) הכל מודים בשבת דבעינן נמי לכם, דכתיב (ישעיה נח יג) וקראת לשבת עונג. מוכח שעונג מחויב מדברי קבלה אלא בשבת ולא ביו"ט. והנה מפורש בש"ס ר"ה (לא): שאין הכהנים רשאים לעלות בסנדליהן לדוכן, וכיון שכתב הב"ח בשם היראים, וכן פסק הרמ"א (בש"ע או"ח סי' ש"א) שאין לילך יחף בשבת, דכתיב (דברים כח נו) אשר לא נסתה כף רגלה הצג על הארץ מהתענג, שהילוך יחף הוא ביטול עונג, על כן כל זמן שאין קוראים לכהנים לעלות לדוכן יחף אינם עוברים בעשה, ולכן אין עליהם חיוב לעבור על מ"ע דעונג ביו"ט שח"ל בשבת, כיון שאינו בעידנא דמקיים עשה דברכת כהנים, שהוא חל אלא אחר שקראו להם לעלות, אבל ביו"ט שמצווה רק על שמחה ולא על עונג כאמור, שפיר מחויבין לעלות לדוכן אם ח"ל בחול. ואפילו נימא מדמחויב ביו"ט קידוש במקום סעודה מחוייבים נמי בעונג, זה אינו, שהיא רק מדברי סופרים, שהרי הקידוש ביו"ט ע"כ דרבנן היא, כמ"ש המג"א מפני כבוד יו"ט, ולא מדברי קבלה, ולהכי מותר לעבור על עשה

ה. ביו"ט חג הסוכות צוה להעמיד בתוך סוכתו שבעה כסאות מיוחדות עבור האושפיזין קדישין^[כז].

הערות וצינונים

דברנו כדי לקיים עשה דאורייתא, אפי' אינו בעידנא. אבל ביוה"כ שח"ל בשבת שאסור בנעילת הסנדל, אז החיוב לעלות לדוכן אף כשח"ל בשבת לכל הדעות, כמ"ש הרב בעל התניא. ואף שלפי מה שכתב ההפלאה במס' כתובות (כ"ד) שפשוט שכמו שמצוה על הכהנים לברך כמו כן מצוה על הישראלים להתברך, ואם כן הוי ברכת כהנים מצוה דרבים, אם כן כמו שמפורש בתוס' ביצה (ה. ד"ה ונתקלקלו) שמותר לכהנים לעבור על עשה דעליה השלם, משום עבודה דקרנן מוסף, דהוי עשה דרבים, דהחיוב על כל ישראל, אם כן מותר להכהנים לעבור על עשה דעונג מדברי קבלה בשביל עשה דרבים דברכת כהנים, ואף דלא הוי בעידנא, מדהחיוב על כל ישראל אין צריך בעידנא. אבל אין כן הלכה, כי מפורש בריטב"א סוכה (לה): שהכהנים דוקא מחויבים לברך ולא ישראלים, ולא הוי עשה דרבים. ומשום הכי אין לכהנים לבטל מקודם מ"ע דעונג מדברי קבלה קודם שנתחייבו בעשה דברכת כהנים, דכתיב אמור להם, ומתרגמינן כד תימרון להון. ועוד אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א זצ"ל הנ"ל טעם נכון על מנהג זקנו הסבא קדישא, דגרסינן בגמ' (חולין מט.) דר"ע ס"ל ואני אברכם, לישראל. והקשה המהרש"א למה צריך ברכת כהנים כיון שהשי"ת בעצמו מברך לישראל. וי"ל ע"ז שיעקר ברכת כהנים שהמצוה עליהם לברך עמו באהבה, הוא לעורר רחמים על ישראל מלמטה, ועל ידי איתערותא דלתתא איתער רחמים לעילא, וזה הפירוש 'ושמו את שמי' היינו שיינחו ויעוררו את מדת 'רחום' שהוא שם משמות הקדושים, (כמו שנפסק בשו"ע חו"מ סי' כ"ז שהמקלל ברחום הוי מקלל חבירו בשם). על בני ישראל, ואז אני אברכם, בעצמי. וכל זאת כשלא ח"ל בשבת, אבל בשבת שאמר ר' מאיר (שבת יב), שבשבת אין צריך לצעוק ברחמים על החולה, שיכולה היא שתרחם, שבזכות שבת יתעורר רחמים. ומהאי טעמא א"צ ברכת כהנים לעורר רחמים, כי ע"י השופר, כמש"כ בספר טעמי וכשח"ל בשבת, שהשבת גופא מעורר רחמים, אין צריכין לשופר, כמש"כ בספר טעמי המצוות להרדב"ז (ק"ב). כמו כן י"ל דא"צ לעורר רחמים בשבת בברכת כהנים. ומהאי טעמא המנהג שביו"ט שח"ל בשבת אין אומרים שלוש עשרה מדות בשעת פתיחת הארון שהיא לעורר רחמים, כיון שהשבת גופא מעורר רחמים. אמנם ביוה"כ שח"ל בשבת שאומרים בו שלוש עשרה מדות, עולין בו הכהנים לדוכן ג"כ. והיינו טעמא כיון שכל נפשות ישראל הם באותו יום בסכנה, הוי כמו חולה המסוכן ביומו בשבת, שצועקים עבורו אפילו בשבת כמו שפסק בשו"ע סי' רפ"ח. ומחמת שצריכין לרחמים מרובים ביוה"כ לרפאות הנפשות שהם מסוכנים ביומן, לזאת מעוררים רחמים אף כשח"ל בשבת בשלוש עשרה מדות, וגם הכהנים מעוררים רחמים בנשיאות כפים. וסגולת השבת פועל לכל הדברים שהכהנים מעוררים רחמים עליהם, יברכך בממון, ובזכות שבת זוכים לעשירות, דכתיב (משלי י, כב) ברכת ה' היא תעשיר. ברכת ה' היא שבת, דכתיב (בראשית ב, ג) ויברך את יום השביעי, וכן בגמ' שבת (ק"ט). שבח"ל זוכין לעשירות בזכות שבת. וישמור מן המזיקים, ובשבת אין אומרים שומר עמו ישראל לעד, שאין צריכים שמירה מן המזיקים, שהשבת שומר כמש"כ הטור (או"ח סי' רמ"ז). יאר ה' פניו, אמרו רבותינו ז"ל במדרש (ב"ר יא, ב) ויברך אלקים ברכו באור פניו, שאינו דומה אור פנים של שבת לאור פנים של שאר ימים, בזה חלוק שבת מיו"ט, (וע"ע בסמ"ג סוף הלכות שבת), וגם נותן חן. ישא ה' פניו אלך

חנוכה

- א.** לפני הדלקת נר חנוכה הלך וטבל במקוה טהרה^[כז].
- ב.** בימי חנוכה נהג רבינו הסבא קדישא להדליק נר חנוכה גם ביום לפני תפילת שחרית בבית מדרשו, ונתן לתוכה שמן שיהיה דולק והולך עד אחר גמר תפילתו, וכן היו נוהגים בניו ונכדיו הצדיקים הקדושים זי"ע^[כח].

שונות

- א.** הקפיד רבינו הסבא קדישא שלא להשתמש אלא במי שאינו בר אוריין כלל, והחזיק אצלו משמש עבורו שלא יבין אף פרשה אחת

הערות וצינונים

שמוחל עונות, וכן אמרו (שבת קי"ח): כל המשמר שבת אפי' עובד ע"ז כדור אנוש מוחלץ לו כל עונותיו, והשבת פועל נשיאות פנים לישראל. וכן וישם לך שלום, שבשבת אומרים הפורס סוכת שלום ושמרו בני ישראל את השבת, והיינו שעל ידי שמירת שבת זוכין לשלום ואין צריכין לברכת כהנים. וכן קין נתקבל תשובתו בזכות השבת, שאמרו במדרש (ב"ר סו"פ כב), דאז כשיצא קין ופגע בו אדם הראשון אמר לו מה נעשה בדיןך, אמר לו עשיתי תשובה ונתפשרתי, התחיל אדם הראשון מטפח על פניו, אמר כך היא כוחה של תשובה ואני לא הייתי יודע, מיד אמר אדם הראשון מזמור שיר ליום השבת וגו', והטעם בפשטות היא, לפי שהשבת היה גורם שיתקבל תשובתו. אמנם י"ל עוד טעם בזה, לפי שיעקר התשובה היא החרטה על העבר והבטחה על להבא שלא יחטא עוד, ותשובת השקן אין מקבלים כי אין מאמינים לו, דכתיב (תהלים לב ב) אשרי איש לא יחשוב ה' לו עון ואין ברוחו רמיה, ואמרו בזהר הק' ובמדרש אימתי לא יחשוב ה' לו עון בזמן שאין ברוחו רמיה, היינו שלא הוחזק לכפרן, ובמדרש תנחומא (האזינו ד) ישא ד' פניו אליך אליך ולא לעכו"ם, ופסק הרמב"ם שרק לישראל מועיל תשובה, דכתיב ועובר על פשע לשארית נחלתו, היינו לזה השארית שלא ידברו כזב, כמו שנאמר (צפניה ג יג) שארית ישראל לא ידברו כזב, ואצל עכו"ם כתיב אשר פיהם דיבר שוא, אמנם אם השקן עושה תשובה בשבת, אף מי שהוחזק לכפרן, הבי"ד של מעלה מאמינים לו שלא יחטא עוד, ומקבלים שם את תשובתו, לפי שאימת שבת עליו ולא ישקר, ע"ד שבחול אין מאמינים לע"ה אם אמר שהפריש תרומות ומעשרות, ובשבת תנן (דמאי פ"ד מ"א) שואלו ואוכל על פיו, והנה כאשר יצא קין מלפני ה' פגע בו אדם הראשון ואמר לו עשיתי תשובה ונתפשרתי, היה תמיה לאדם הראשון איך האמינו לו, אחרי ששקר לפני המקום ואמר (בראשית ד ט) השומר אחי אנכי, ונפל בדעת אדם הראשון שזאת גרם לו השבת, מחמת שעשה תשובה בשבת, ומחמת אימת שבת שעליו מאמינים לו שלא ישקר, ע"כ פתח ואמר מזמור שיר ליום השבת וגו'. וכ"כ בס' צרור המור: כתיב (שמות לא טז) ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את 'השבת' אותיות 'תשובה', היינו לעשות תשובה בשבת. עכ"ל כ"ק אדמו"ר (שליט"א) זצ"ל. **כו.** נפלאות הסבא קדישא ח"ב כ"ח. מפי ש"ב החסיד ר' ראובן יהושע ז"ל מדעמביץ, נכד הסב"ק. **כז.** הרב ראובן חיים אלכסנדר צארניכע ז"ל מק"ק לאדז יצ"ו שם ח"ב כ"ח.: **כח.** הרב ראובן חיים אלכסנדר צארניכע ז"ל מק"ק לאדז יצ"ו שם ח"ב כ"ט.

שבתורה. ופעם אירע ששמש אותו אדם שהיה סובר עליו שהוא עם הארץ, ואחר כך ראה שהלה הבין חומש עם פרש"י, לא רצה להשתמש בו יותר [כט].

ב. היה לו להסבא קדישא מורה שעות בחיקו [ל].

ג. סגולה לבנים - שתלבש טלית קטן מצויצת כשרה ויושע [לא].

ד. סגולה לקיים ממצות ברית מילה בזמנה - לשתות וליסוך את התינוק עם מי גשמים של ספירה, ובפרט מחודש אייר [לב].

ה. היה רגיל לעשן 'לולקא ציבעך', ודרכו בקודש של מרן הסבא קדישא ידוע, שבכל עת שהיה לו לתקן איזו ענין קשה, או לבטל איזו גזירה רעה, היה דרכו לסגור את עצמו בחדרו, ולעשן הלולקא ציבעך שלו, והלך אנה ואנה על פני כל החדר, והיה מיחד יחודים נוראים, עד שזכה לבטל הגזירה רעה שלא תבא. והרבה פעמים אירע, שהיה לו עתים שלא הניח להיכנס אצלו שום איש, יהיה מי שיהיה, וישב בחדרו סגור ומסוגר כמה ימים, עד שפתח חדרו ונתן ברכתו לאיש ואיש, ורוב פעמים בעת שנגזר איזו גזירה ח"ו ורצה לבטלה אירע, שלא הכנים אליו שום אדם עד שביטל הגזירה [לג].

ו. הסבא קדישא היה בקי במלאכת ה' זו שחיטה ומילה, אמנם החמיר מאד בענין התמנות שו"ב, שיהי' ירא שמים באמת לאמיתו, ואז נתן לו כתב קבלה על שחיטות כידוע [לד].

הערות וצייונים

כפ. הרב ראובן חיים אלכסנדר צארניקע ז"ל מק"ק לאדז יצ"ו שם ח"ב כ"ח. ל. נפלאות הסבא קדישא ח"ב י: מפי ש"ב החסיד ר' ישעי' ז"ל נכד הסבא קדישא. לא. מפי נכדי הסבא קדישא. לב. מפי נכדי הסבא קדישא. לג. הרב ראובן חיים אלכסנדר צארניקע ז"ל מק"ק לאדז יצ"ו שם ח"א ט: ח"ב כ"ט. לד. עיי' שם ח"ב ו'. מפי הה"צ רבי אלימלך יעקב יצחק זצ"ל מקיעלץ, ששמע מכ"ק חותנו הה"ק רבי הלל פינקלער זצ"ל מראדשיץ, ששמע מק"ו הסבא קדישא זצ"ל, ושם כ. מכתבי החסיד ר' נתן דוד באראן ז"ל מק"ק גארשקאוויץ יצ"ו, נכד הסבא קדישא, ששמע מהה"ק בעל מנחת אלעזר זצ"ל ממונקאטש. ושם בעמוד ל"ו ע"א, מועתק מכתבי החסיד ר' נתן דוד הני"ל ששמע מבית אבותיו ז"ל, שפעם אחד בא לפני רבינו אברך אחד ובקש הימנו כתב קבלה על הלכות שחיטה, והאברך לא הוטב בעיני רבינו לתת לו כתב קבלה, והשיב לו מרן הסבא קדישא בלשון קדשו לשון חכמים, אני בעצמי גם כן רציתי להיות שו"ב, והתחלתי ללמוד הלכות שחיטה, וראיתי כתוב

ה. רבינו הסבא קדישא לא נשק לבניו ולבנותיו הקטנים מעולם, וכן בניו ונכדיו הקדושים היו זהירים בזה^[ל"ה].

ו. רבינו הסבא קדישא הקפיד על הנשים שהיו אומרות התחינות, הן הנדפסים בלשון אשכנז או בזארגאן וכן שאר התחינות, אשר לא נודע בבירור מי חיברם. ולפעמים כשבאו אליו אנשים או נשים אשר הכיר אותם לחרידים וצנועים (פרומע), להפקד בדבר ישועה ורחמים, שאל אותם אם אומרים תחינות, ופקד עליהם שלא לאומרם. ואשר על כן העתיק לבנותיו ולכלותיו ולנכדותיו בלשון אשכנז, את התפילה הקדושה שתיקן ר"ר אלימלך זי"ע מליזענסק לאומרו לפני התפלה וכדומה, כדי שיבינו מה שידברו^[ל"ו].

הערות וצינונים

בספר תבואות שור סימן א' דהשוטט צריך להיות דרכיו מתוקנים ויראת ד' על פניו, וכך הנני לומד ולומד ועדיין לא גמרתי הסימן הראשון וד"ל, ולא נתן לו כתב קבלה. ע"כ. ולפי דברי הס' נפלאות הסבא קדישא (ח"א דף י"א ע"א) היה מעשה זו כמה שנים אחר נשואי רבינו הסבא קדישא, כאשר חותנו לא היה ביכלתו לספק לו פרנסתו, מחמת שגם הוא בעצמו סבל מדחקות ועוני ר"ל, וחשב רבינו בדתו שיראה ללמוד את מלאכת השחיטה כדי להפיק מזה פרנסתו, ואז קבע לעצמו שיעור ביו"ד הלכות שחיטה ובס' תבואות שור הלכות שחיטה. והיה בלמדו הסימן הראשון 'דהשוטט ראשית צריך להיות דרכיו מתוקנים ויראת ה' על פניו' התישב בדתו ואמר אם כן אין העסק הזה עבורי, וצריך אני לקבל על עצמי מקודם לתקן דרכי ולהיות ירא שמים! ופסק אז מללמוד הלכות שחיטה, וחזר לשיעוריו הקודמים ועבודתו הקדושה. ו שם (ח"ב דף ל"ו ע"א) נעתק מכתבי החסיד ר' נתן דוד הנ"ל, ששמע מאיש נאמן, שפעם אחת בא לפני רבינו אברך אחד לבקש הימנו כתב קבלה על הלכות שחיטה, והאברך לא הוטב בעיני הסבא קדישא לתת לו כתב קבלה, אבל מאד הפציר בו והבטיח לו שיתנהג בכל החומרות ומדת מיעדות, והראה למרן הק' גדול חריפות ובקיאיות בענין זה, אשר היה למדן גדול ומומחה מאד באמת. וכאשר ראה מרן הק' שמפציר בו מאד הלך עמו לקרן זוית אחת, והוציא את הפאטשיילע (מטפחת אף) שלו, והעבירו כנגד עיני האברך, והראה לו באיזה אופן דנים את השוחטים בעולם העליון אף על דברים שנראים דקים. ובתוכם הכיר האברך שו"ב אחד שהיה ממכיריו שזה לא זמן כביר נפטר לעולמו, איך ובאיזה אופן שהיו דנים אותם, ונתעלף מאד מגודל החרדה, וכאשר השיב רוחו אליו נסוג אחרו ולא רצה לדבר מזה כלל, כי אמר שאין זה עסק עבורו. לה. הרב ראובן חיים אלכסנדר צארניכע ז"ל מק"ק לאדו יצ"ו שם ח"ב כ"ח. ושם נאמר: שפעם בהיות רבינו בפשעדיבארז, אז הביא נכדו הה"ק רבי הלל פינקלער זצ"ל מראדשיץ, (אשר היה דר אז שם בימי חורפו) את ילדתו, (ה"ה הרבנית הצדיקת מרת רבקה פעריל ע"ה שהיתה אז בת שלשה חודשים) לתוך חדרו, להראותה לזקינו הסבא קדישא שיברך אותה, וראה אז אביה איזה דבר חכמה ממנה, ונשקה על ראשה. והביט עליו זקינו הסבא קדישא בתמהון, אז הבין הה"ק רבי הלל זצ"ל שרצון ק"ז היא שגם הוא יתנהג כן, שלא לנשק אף לבניו ובנותיו הקטנים. לו. הרב ראובן חיים אלכסנדר צארניכע ז"ל מק"ק

1. לחסיד אחד אירעו לו סיבויים שלא היו מתקיימים אצלו בנים ר"ל, ונסע לראדשיץ והתנצל לפני רבינו הסבא קדישא והתמרמר לפניו על זה, וצוה עליו רבינו שיקרא את שם בנו אשר יולד לו משמות חיות השדה, לסגולה שיתקיימו בניו מעתה. ואכן קרא את שם בנו הנולד לו 'צבי זאב' והאריך ימים, והוליד בנים ובני בנים חיים וקיימים^[ז].

2. סגולה בדוקה היתה מקובלת מבית רבינו הסבא קדישא, על כל דבר ישועה ורחמים, ובפרט על כל צרה שלא תבוא, לנדב לצדקה [לעילוי נשמת רבינו ישכר בער ב"ר יצחק מראדשיץ, זכותו תגן עלינו], מעות במספר י"ט, (כמספר קטן של שם רבינו הסבא קדישא 'ישכר בער'), ויפרט בקשתו, ובעזר ה' יצליח בזכות רבינו הסבא קדישא^[ח].

הוא היה אומר:

א. מותר למכור ספר תורה, כדי לקנות בזה מיחם ולהכניסו לתוך המקוה טהרה להחם המים, כי אמר שהנשים פוסקים להוליד לפני זמנם מחמת הטבילות במים קרים^[ט].

ב. סגולה לעין הרע לומר הפסוקים המתחילים באות נ' ומסיימים באות נ'^[י].

הערות וצייונים

לאדז יצ"ו שם ח"ב כ"ח עמוד ב'. (לתועלת הרבים הצגנו העתקה כזו בסוף מדור זה).
 לו. נפלאות הסבא קדישא ח"ב כ"ב: מפי החסיד ר' משה אהרן ז"ל, נכד החסיד ר' ישראל ע"ה בעל העובדא. לח. מפי נכדי הסבא קדישא. ו שם ח"א ל"ט ע"א נתק מכתבי החסיד ר' ישע' לערמאן ז"ל, בשם אחיו הגה"צ רבי שמחה בונם זצ"ל מק"ק קראשנעוויץ יצ"ו, ממקורבי רבינו הסבא קדישא ז"ל, שפעם אחת בא כפרי אחד לפני הסבא קדישא, והתנצל שיש לו משפט קשה בערכאות שלהם, וצוה עליו רבינו הסבא קדישא ליתן סכום י"ט (פרוטות) לצדקה ויצליח, ולפום ריהטא היה הדבר בפליאה, (אצל זקני החסידים) ויאמר הסבא קדישא: הנה כתיב (דברים ב כח) כי 'גוי אובד' עצות ואין בהם תבונה! (ותיבת 'גוי' בגמטריא י"ט), וכך היה שהצליח במשפטו, והגוי נאבד מן העולם. לז. נפלאות הסבא קדישא ח"א מ: מכתבי ש"ב הגה"צ רבי משה ליפשיץ ז"ל אב"ד דק"ק בריגל יצ"ו, ששמע מפי זקינו הגה"צ רבי טובי ליפשיץ ז"ל האב"ד דק"ק בריגל יצ"ו, ששמע מק"ז מרן הסבא קדישא זצ"ל. מ. שם ח"ב כ"ב: מפי החסיד ר' אהרן שמואל ליכטיג ע"ה מק"ק קראקא יצ"ו, ששמע מהה"ק מחענטשין זצ"ל, ששמע מהחסיד ר' מענדל ז"ל שו"ב דק"ק פינטשוב יצ"ו, זקינו של החסיד ר' אהרן שמואל הנ"ל, ששמע מפ"ק מרן הסבא קדישא.

מנהגי ראדשיץ

קעא

ג. אם האדם הוא בעת צרה וסכנה ר"ל, אזי הוא סגולה גדולה להנצל מהסכנה, להתדמות לפניו צורת רבו! [מא].

ד. ערבה בהושענה רבה הוא תיקון גדול לחטא הידוע רח"ל, כי ערבה גימטריא זרע [מב].

ה. אם אדם רוצה ומסכים בכל לבו למעמדו שהוא כעת, (אז מען וויל וויא אזוי עס איז), יהיה איך שיהיה, אזי מסכימין עמו מן השמים כמו שהוא רוצה בכל משאלות לבו, (איז אזוי וויא מען וויל)! וזה הוא לימוד ארוך, וכן הוא באמת [מג].

ו. בסעודת מצוה, אפילו כשאוכלים דרך רעבתנותא, נתעלין כל הניצוצות [מד].

הערות וצייונים

מא. שם ט. מב. שם ח"א נ: מכתבי החסיד רבי ישעי' לערמאן ע"ה, ששמע מאחיו הגה"צ רבי שמחה בונם זצ"ל מקראשניעוויץ]. מג. שם ח"ב ל"ה: מכתבי ש"ב החסיד ר' נתן דוד באראן ז"ל מק"ק גארשקאוויץ יצ"ו, ששמע מאבותיו הק' נכדי הסבא קדישא. וע"ע בביאור הענין בס' מפיהם ומפי כתבם ח"ב ע' קל"ה, ובס' אור החכמה פ' מקץ ד"ה ותעמדה. מד. עבודת הלוים ח"ב ערך אכילה נ"ב.